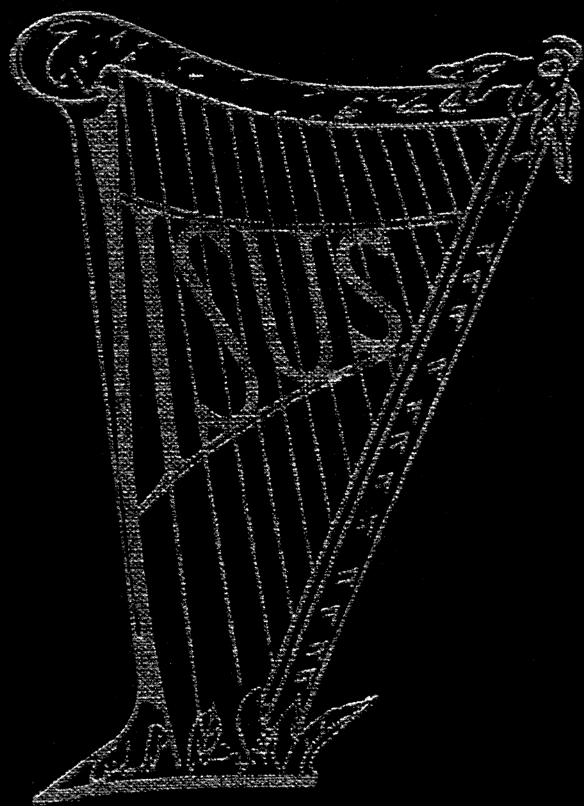
NICOLAE MOLDOVEANU

CÂNTĂRILE PSALMILOR

- 2000 -

CÂNTĂRILE PSALMILOR

- Psaltirea versificată şi aşezată pe muzică -

Versificare : Traian Dorz
Muzică : Nicolae Moldoveanu

1947 -1950

Nicolae Moldoveanu

CÂNTĂRILE PSALMILOR

Psaltirea versificată şi aşezată
pe muzică

EDIŢIA ÎNTÂIA

2400 SIBIU
str Costache Negri nr. 6
tel. 069 - 215866

Editura "COMORILE HARULUI"

2700 DEVA
str. Bejan, bl. 67, sc.2, ap.12
jud. Hunedoara

Tel / Fax - 054 - 235095

Tehnoredactare computerizată: GABRIELA ANDER

ISBN 973 - 97469 - 9 - 3 -

*"Vorbiţi între voi cu psalmi,
cu cântări de laudă şi cu cân-
tări duhovniceşti, şi aduceţi din
toată inima laudă Domnului."*

(Efeseni 5, 19).

Psaltirea e- o harfă cerească
în strune de har acordată,
prin ea adevărul să crească,
spre slava Divinului Tată !
Vibrarea-i să-nalţe-n tărie,
acorduri de pace senină,
să-ndrume de-aici spre vecie,
pe cei însetaţi de lumină !

Psalmul e o vibrare
de adevăr preasfânt,
îndemn la cercetare
spre-al Domnului Cuvânt.
E-avânt în rugăciune,
imbold pe calea dreaptă,
şi-un duh de-nţelepciune
în gând, cuvânt şi faptă !

Ce-i psalmul pentru noi ?
- Un sprijin în nevoi,
- lumină şi putere
- şi-o dulce mângâiere !
El e un dar de Sus,
venit de la Isus,
în ceruri să ne zboare
din viaţa trecătoare,
ca să slăvim deplin
pe Dumnezeu ! Amin !

MICĂ INTRODUCERE LA "CÂNTĂRILE PSALMILOR"

"Învăţaţi-vă şi sfătuiţi-vă unii pe alţii cu psalmi, cu cântări de laudă şi cu cântări duhovniceşti, cântând lui Dumnezeu cu mulţumire în inima voastră."

(Coloseni 3, 16).

Aleluia = Lăudaţi pe Domnul !

Cartea Psalmilor = Psaltirea, Cartea laudelor lui Dumnezeu (în ebraică *Sefer Tehilim* = "Cartea Laudelor", de la cuvântul *Tehila* = "Laudă" şi *Tilim* = "Rugăciune"), a fost cuprinsă în planul lui Dumnezeu - ca toată Scriptura Sfântă - să ocupe un loc special în mijlocul omenirii, ca altarul de aur din Cortul întâlnirii, pe care ardea necurmat, ca jertfă, tămâia mirositoare, pregătită după "meşteşugul făcătorului de mir", la porunca lui Dumnezeu, (Exod 30, 1-10 şi 34-38); această jertfă semnifica rugăciunile, lauda, închinarea şi mulţumirea, aduse de poporul sfânt; pentru Dumnezeu. În Noul Testament, orânduirea aceasta sfântă este limpede amintită de Duhul Sfânt, după cum citim; "Prin El (Hristos-Marele Preot), să aducem totdeauna lui Dumnezeu *o jertfă de laudă*, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui." (Evrei 13, 15)

În rândurile ce urmează, stăruim asupra psalmilor, ca să ne fie spre un mai adânc folos duhovnicesc.

Ca un râu de foc al poeziei şi al cântării spre lauda lui Dumnezeu şi a lucrării Sale, curg şi astăzi psalmii, trezind şi aprinzând suflete sincere să cânte pentru Dumnezeu, chiar dacă nu rostesc cuvintele lor (psalmilor), ci cântă cu noi cuvinte şi noi melodii, inspirate de acest râu de foc coborât din cer.

Lângă psalmii lui David s-au adăugat mii şi mii de noi psalmi (cântări de laudă) ai Noului Legământ, izvorâţi din "muntele Golgota", jertfa Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos, pentru mântuirea neamului omenesc. Toţi cei care au primit mântuirea prin credinţa în Mântuitorul Hristos, cântă laudă lui Dumnezeu - fac să vibreze inima lor ca o psaltire - înălţându-I Numele şi harul Său minunat şi felurit.

Cartea Psalmilor (Psaltirea) este o moştenire cerească, tămâie duhovnicească şi toate darurile dumnezeieşti pentru toţi.

Cuvântul *Psaltire*, ca nume al cărţii psalmilor derivă de la manuscrisul alexandrin al traducerii celor 70 (Septuaginta), adică "Harfa cu cântări".

Psaltirea este cartea cea mai citită dintre toate cărţile care alcătuiesc Biblia. Ea este o "Biblie mică" în însăşi Biblia. Atât evreii cât şi creştinii o folosesc foarte mult în viaţa lor spirituală, pentru că ea răspunde la toate frământările omului în legătură cu Dumnezeu şi cu semenii săi. Ea formează baza cântărilor duhovniceşti din toată istoria Bisericii. După o statistică făcută, Psaltirea este cea mai populară carte din lume. A fost tradusă în peste două mii de limbi şi dialecte.

Domnul Isus folosea adesea citate din Psalmi. El împărţea Vechiul Testament în trei mari părţi: *Legea* (Luca 10, 26). *proorocii* (Luca 16, 29) şi *psalmii* - "Cartea Psalmilor" (Luca 20, 42; 24, 14).

Sunt 150 de psalmi care alcătuiesc Psaltirea.

Cuvântul *psalm* este grecesc şi vine de la cuvântul *Psalterion*, un instrument cu 10-12 coarde, o harfă primitivă, cu care se acompaniau cântările (în ebraică *nabla*). Titlul Cărţii Psalmilor, cum s-a mai amintit mai sus, în ebraică este *Sefer Tehilim*, care înseamnă "Cartea laudelor", de la cuvântul *tehila* = "laudă".

Numele instrumentului muzical psaltirion derivă de la un cuvânt din greaca veche, care înseamnă "a vibra" (zbârnăi), "vibrarea corzilor".

Cu privire la autorul Psalmilor sunt mai multe păreri. Rabinii atribuiau întreaga Psaltire lui David. Aceeaşi părere era împărtăşită şi de unii din vechii scriitori creştini (sfinţii Părinţi), de exemplu: Ioan Gură de Aur, Ambrozie, Teodoret al Cirului etc. Alţii ca : Ilarie, Ipolit, Origen, Eusebiu, Atanasie, Ieronim, recunosc mai mulţi autori. Adevărul este că nu toţi psalmii sunt scrişi de aceeaşi mână, dar Autorul adevărat este numai Unul: Duhul Sfânt. Dintre scriitori psalmii sunt atribuiţi lui David. După el ar urma Asaf, fiii lui Core, Solomon, Etan Ezrahitul, Heman Ezrahitul şi alţii.

Dintre cele 283 de citate din Vechiul Testament pe care le redă Noul Testament, 116 sunt din Psalmi.

Cel mai des cuvânt amintit în Psaltire este cuvântul *încredere*.

Când se spune în Noul Testament : *"Vorbiţi între voi cu psalmi, cu cântări de laudă şi cu cântări duhovniceşti, şi cântaţi din toată inima laudă Domnului"* (Efeseni 5, 19), sau : *"Învăţaţi-vă şi sfătuiţi-vă unii pe alţii cu psalmi..."* (Coloseni 3, 16), să luăm porunca şi în înţeles duhovnicesc : să vorbim totdeauna cu o inimă în vibrare, atât în cântarea de laudă pentru Dumnezeu, cât şi unii cu alţii, când stăm de vorbă. Să nu facem nimic dintr-o inimă care nu vibrează de dragoste pentru Dumnezeu, pentru fraţi şi pentru semeni. O inimă care vibrează în dragoste este plăcută lui Dumnezeu şi folositoare lucrării Lui printre oameni. Sf. ap. Pavel spune : *"Căci în Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preţ, ci credinţa care lucrează prin dragoste"* (Galateni 6, 6), adică o inimă în vibrare. Inima rece, inima de piatră este o piedică mare în lucrarea fierbinte a Evangheliei Domnului Isus Hristos.

În Psalmi găsim repetat îndemnul de a cânta Domnului ***o cântare nouă*** (Psalm. 33, 3; 43, 3; 96, 1; 98, 1; 144, 9). Înţelegând duhovniceşte, această cântare nouă înseamnă dezbrăcarea de omul cel vechi şi îmbrăcarea cu omul cel nou, omul Legământului cel nou.

Am putea spune că Psalmii sunt cântaţi cu melodii noi. Vechiul adevăr al lui Dumnezeu, poate fi pus în cântări noi şi, în felul acesta, poate pătrunde mai uşor în sufletele oamenilor.

Psaltirea este împărţită în cinci cărţi, asemenea celor cinci cărţi ale lui Moise (Pentateuhul). În traducerile mai vechi ale Psaltirii, cele cinci cărţi se numesc CATISME (catismă înseamnă "şedere").

Deşi sunt mai mulţi scriitori, totuşi cartea poartă numele de **Psaltirea lui David**, pentru că majoritatea psalmilor sunt scrişi de el (peste 80).

Domnul Isus a cântat psalmi (vezi Matei 26, 30; Marcu 14, 26). Psaltirea îl face pe David un al doilea Moise.

În Lege, Dumnezeu se adresează oamenilor. În Psalmi, lucrurile se petrec invers. Aici omul i se adresează lui Dumnezeu pentru a-L lăuda sau să se roage.

Psaltirea este o comoară mare de obşte, căci toate vistieriile înţelepciunii şi ale cunoştinţei de Dumnezeu sunt ascunse în ea.

Psaltirea înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei o întăreşte.

Psaltirea este mângâiere bătrânilor, înfrumuseţare a tinerilor, luminare şi înţelepciune pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor înţelepte.

Cartea psalmilor începe cu: *"Ferice de omul..."* şi sfârşeşte cu: *"Tot ce are suflare să laude pe Domnul ("Tot ce are suflet..."* în altă traducere). *Lăudaţi pe Domnul !"* (Psalm. 150, 5).

TITLURILE LA UNII PSALMI

Psalmii 8, 81, 84 : "De cântat pe *Ghitit*".

Cuvântul *Ghitit*, în tălmăcire, înseamnă "Teasc".

Ghititul era un instrument muzical, cu coarde, pe care se cântau cântări în legătură cu culesul viilor sau a măslinilor, când se puneau strugurii sau măslinele în teasc.

În înţeles duhovnicesc, numai când suntem gata pentru "teasc" (jertfă) putem cânta şi înţelege adevărurile scrise în Psalmii cu acest titlu şi toate adevărurile din Sfânta Scriptură.

Fericitul Augustin vede în acest titlu, suferinţele Bisericii din care rezultă două lucruri diferite : pe de o parte răbdarea oamenilor buni (credincioşi) şi pe de alta cârtirile celor răi, precum din teasc se scoate un must bun şi tescovina nefolositoare, care se aruncă.

- Psalmul 9, titlul : "Se cântă ca şi *"Mori pentru fiul"*.

În traducerea Niţulescu : *"Despre frumoasa tinereţe"*, înţelegând fetele destinate să cânte la ceremoniile de la templu.

În traducerea Gherasim Timuş : *"Pentru cele ascunse ale fiului"*. Vechii scriitori creştini spun că proorocul are în vedere *Tainele Mesiei*, care este fiul lui David (vezi Note şi comentarii la Psalmi).

- Psalmul 22, titlul : "Se cântă ca *"Cerboaica zorilor"*.

După felul de vorbire al oamenilor din Orient, "Cerboaica zorilor" ar înfăţişa soarele care răsare, ale cărui raze seamănă cu coarnele cerboaicei şi a căror iuţeală este asemănătoare cu sprinteneala acestui animal.

Era o rugăciune de dimineaţă la evrei.

Mulţi cercetători ai Sfintelor Scripturi, înţeleg prin *"Cerboaica zorilor"* învierea Domnului Isus, care a ieşit dimineaţa biruitor din mormânt.

- Psalmul 46, titlul : "De cântat pe *alamot*".

Cuvântul *alamot* este tradus : *"Sunete subţiri"*, *"voci înalte"* = soprane -Trad. sf. sinod 1968 la 1 Cronici (Paralipomene) 15, 20.

În altă traducere : *"Fecioare"* (Fete tinere), *"Tinereţe"*, "Cor de fete tinere".

Alţii traduc : *"Lucruri viitoare"*, sau *"Lucruri eterne"*.

- Psalmul 56, titlul : "Se cântă ca *"Porumbel din stejari depărtaţi"*.

Unii explică : David era la împăratul din Gat pentru puţin timp, dar el, de fapt, şi oamenii lui locuiau departe în pustie, "departe de cele sfinte" (de Cortul întâlnirii), erau ca un *"porumbel în stejari depărtaţi"*.

- Psalmul 57, titlul : *"Nu nimici"*, sau *"Să nu strici"*.

Unii pun acest titlu în legătură cu rugăciunea lui Moise din Deuteronom 9, 26 : "Stăpâne, nu nimici poporul Tău, moştenirea Ta..."

- Psalmii 45, 60, 69, 80 au în titlul lor: "Se cântă ca *"Crinii"* sau *"Crinii mărturiei"*.

Se crede că evreii faţă de celelalte popoare sunt ca nişte *"Crini"*, *"Crini ai mărturiei"* pentru credinţa lor în Dumnezeul Cel Adevărat. Ei mărturiseau pe Dumnezeul cerului şi al pământului, în timp ce popoarele celelalte se închinau la idoli.

- Psalmii 120 la 134 sunt numiţi, fiecare, *"O cântare a treptelor"*:

În ebraică are semnificaţia : *"Cântarea înălţărilor"* (suişurilor). Dar ce înseamnă acest titlu ? Sunt multe păreri, dar trei sunt principale.

1). Aceste cântări se cântau la trei mari sărbători ale anului : Paştele, Cincizecimea şi Sărbătoarea Corturilor, pentru că atunci evreii din toată lumea se strângeau la Ierusalim : "*se suiau* la Ierusalim ".

2). Că leviţii cântau aceşti Psalmi pe treptele Templului, care după cum se presupune, erau în număr de cincisprezece.

3). Că aceste cântări au fost cântate la sfârşitul robiei babiloneene. Călătoria spre Ierusalim era o *suire*. Pe limba Noului Testament, după explicaţia Fericitului Augustin, creştinii se suie pe înălţimi spirituale, pentru că Mântuitorul Hristos i-a izbăvit din robia păcatului, şi El s-a făcut pentru ei Cale spre Dumnezeu şi spre veşnicia fericită.

"Cine se smereşte (se leapădă de sine), va fi înălţat".

SCURT ISTORIC DESPRE PSALMII CÂNTAŢI

(Psaltirea cântată)

La colecţia de Psalmi ("Psaltirea franceză" sau "Psaltirea din Geneva") din timpul lui Calvin, versificaţi şi puşi în rimă franceză (probabil nu tot textul unui Psalm, ci numai părţile potrivite pentru cântare) de Clement Marot (1494-1544), celebru poet de la curtea lui Francisc I, şi Théodore Béze, au primit melodii de la mai mulţi compozitori din această perioadă şi anume : *Bourgeois Louis* (1510-1569), născut la Paris şi refugiat la Geneva, unde a fost cântăreţ (organist) la o biserică. El a compus 85 de melodii la Psalmi. Alţi cântăreţi au fost : *Franc Guillaume* (1515-1570), care a compus melodii la 20 de Psalmi, şi *Dagues Pierre*.

Psalmii au fost armonizaţi de *Claude Goudimel*, născut la Besançon, în anul 1510, fiind cel mai mare muzician din prima jumătate a sec. al XVI-lea, mort la Lyon în anul 1572, victimă din noaptea sf. Bartolomeu.

Psaltirea din Geneva trebuie evidenţiată pentru însemnătatea ei spirituală şi muzicală. În scurt timp după apariţia ei a fost tradusă în limbile: germană, engleză, olandeză, daneză, poloneză, maghiară, cehă, italiană şi chiar latină. Acum ea este tradusă în 22 de limbi. Cineva spunea: "Psaltirea lui Calvin a devenit o legătură cu adevărat ecumenică a tuturor popoarelor". Începuturile ei ne conduc până în anii când Calvin se afla la Strasburg (1538-1539).

În 1542, Calvin a publicat o Psaltire nouă, dar incompletă. Alte ediţii ale Psaltirii, care au urmat, erau tot mai complete : 1543, 1544, 1547, 1549, 1551, 1560. În anul 1562, a fost publicată ediţia completă, intitulată: "Psalmii puşi în rimă franceză" de poeţii amintiţi mai sus : Clement Marot şi Théodore Béze. Aceşti psalmi au fost editaţi de Pierre Dagues, cu 125 de melodii, dintre care 85 compuse de Bourgeois Louis.

Versificări în limba română a Psalmilor

1). Dosoftei (în întregime)
2). Vasile Militaru (în întregime)
3). Arhim. Anania Bartolomeu (primii 21 de Psalmi)
4). Glonţescu (primii 40 de Psalmi)
5). Eugen Dorcescu (primii 41 de Psalmi)
6). Medeea Piţu (primii 50 de Psalmi versificaţi şi comentaţi)

Versificaţi, Psalmii pătrund mai uşor şi mai adânc în sufletele cititorilor.

Dosoftei, mitropolit al Moldovei (1624-1693) a versificat întreaga Psaltire. Toţi cercetătorii culturii noastre vechi aşează pe Dosoftei pe locul întâi în Pantheonul marii poezii româneşti.

Patru dintre psalmii lui Dosoftei : 46, 48, 96 şi 136 (în Biblia Cornilescu 47, 49, 97, şi 137), prescurtaţi şi adaptaţi, devin texte de colinde şi cântece de stea şi se folclorizează. Textele acestor colinde şi cântece de stea au fost editate prima dată în 1830, de către Anton Pann, în notaţie psaltică.

Altă Versificaţie a Psaltirei, în limba română, aparţine cunoscutului

poet Vasile Militaru (1933), după traducerea Bibliei de Gala Galaction, cu numărătoarea din Septuagintă a Psalmilor. Această Psaltire versificată este puţin cunoscută în poporul român, fiind mai mult o lucrare literară, pentru poeţi şi oameni de litere. Dacă din Psaltirea versificată a lui Dosoftei se cântă patru psalmi, din Psaltirea lui Vasile Militaru nu se cântă nici unul. Neavând melodii, Psalmii versificaţi, ca nişte păsări fără aripi, n-au putut zbura, ca să fie cunoscuţi de popor.

UN SCURT ISTORIC AL PREZENTEI CĂRŢI :

"CÂNTĂRILE PSALMILOR"

Cum a venit primul gând despre transformarea Psalmilor în cântări?

Era în anul 1947, când într-o discuţie cu Richard Wurmbrand, mi-a spus un gând al lui cu privire la o carte de meditaţii la Cântarea Cântărilor, pe care ar dori s-o scrie, dar să nu fie numai proză, ci şi poezie şi muzică: Traian Dorz să versifice unele idei din Cântarea Cântărilor, iar eu să scriu muzica. Gândul acesta mi s-a părut interesant şi frumos. Am acceptat de la prima propunere şi i-am comunicat şi lui T. Dorz. I-a plăcut şi lui gândul, dar între timp R. Wurmbrand a fost arestat şi n-am mai început lucrarea. I-am spus însă lui Dorz să lucrăm împreună la transformarea Psalmilor în cântări. T Dorz a primit cu bucurie ideea şi s-a apucat de lucru. N-a durat însă mult de la discuţia noastră, şi a fost arestat şi el (la Crăciunul din 1947 şi eliberat în primăvara anului 1948 aproape de Paşte). După eliberarea lui, când ne-am întâlnit, mi-a adus primii Psalmi vesificaţi, la care am început să scriu muzica. Toată lucrarea a durat aproape trei ani. În 1950 erau gata toţi Psalmii, care apoi, au fost armonizaţi pe patru voci, aşa cum sunt acum în carte.

Încurajaţi de această biruinţă - terminarea cărţii ***"Cântările Psalmilor"***- am plănuit împreună cu T.Dorz, să începem altă lucrare din Biblie, ca să devină cântări. Ne-am gândit la ***Cartea Proverbelor*** şi ***Cântarea Cântărilor.*** Dorz însă a fost de părere să versifice toate

cântările, rugăciunile şi binecuvântările din Biblie, care nu fac parte din *Psaltire*. Aşa a apărut cartea "Cântările Bibliei", carte care cuprinde 140 de cântări în felul Psalmilor : ("Cântarea Anei", "O, poate mama a-şi uita", "Nu te teme nu vei fi de-ocară" etc., etc.)

Psalmii, Cântările Bibliei şi alte sute de cântări născute în cei mai grei ani de suferinţă când nu era alt mijloc de comunicare spre întărirea frăţietăţii, au fost mijlocul fericit, timp de aproape cincizeci de ani, dat de Dumnezeu, pentru împrospătarea credinţei şi pentru păstrarea legăturii frăţeşti. Din pricina acestei activităţi pe ogorul Evangheliei Domnului Isus Hristos, am avut mult de suferit din partea securităţii statului, fiind condamnaţi la ani grei de temniţă şi nu numai atât, ci, după eliberare am fost tot timpul hărţuiţi prin percheziţiile dese la domiciliu, când confiscau manuscrise, cărţi, Biblii şi benzi magnetice pe care erau înregistrate cântări. Dar prin harul Domnului, am mers înainte.

Toată lauda, închinarea şi mulţumirea înalţ lui Dumnezeu, de la care coboară orice dar bun, prin Isus Hristos, Mântuitorul şi Domnul nostru!

Slăvit să fie Domnul !

NICOLAE MOLDOVEANU

CARTEA ÎNTÂIA
PSALMUL 1

Andante

Fe- ri- cit e o- mul ca- re nu se du- ce-n sfa- turi re- le.

Nici cu pă- că- toși pe-o ca- le nu se-o- preș- te ca să-n- șe- le.

Nici cu pă- că- toși pe-o ca- le nu se-o- preș- te ca să-n- șe- le

C A R T E A Î N T Â I A

PSALMUL 1

1. Fericit e omul care
nu se duce-n sfaturi rele.
Nici cu păcătoşi pe-o cale
nu se-opreşte ca să-nşele } bis

şi cu cei răi la batjocuri
pe un scaun nu se-aşează,
2. ci şi zi şi noapte-n Legea
Domnului se desfătează. } bis

3. El e-aşa ca pomul verde,
sădit la izvoare de-apă:
îşi dă rodul bun la vreme,
căci din bun pământ s-adapă. } bis

A lui frunză-i veşnic verde
şi nicicând nu vestejeşte:
tot ce-ncepe, totdeauna
el cu bine isprăveşte ! } bis

4. Dar nu tot aşa-i cu cei răi,
ei sunt pleavă spulberată,
spuberată-n larg de vânturi
şi-n veci piere-mprăştiată. } bis

5. De aceea când îi judeci,
capul sus nu pot să-l ţină,
nici cei păcătoşi să-l 'nalţe
între cei fără de vină... } bis

6. Căci cunoaşte, Domnul, calea
celor drepţi ai Săi, sub soare,
dar a celor fărdelege
calea, duce la pierzare. } bis

PSALMUL 2

Moderato

Pen- tru ce se în- tă- râ- tă nea- mu- ri- le ne- cur- mat și de-

ce-n de- șer- te lu - cruri cu- ge- tul li-e fră- mân- tat? Dom- nii

lu- mii se răs coa- lă și-m- pre- u- nă sfă- tu- iesc con- tra

Dom- nu- lui și-n con- tra Un- su- lui Său sfânt gră- esc:

PSALMUL 2

1. Pentru ce se întărâtă neamurile necurmat,
   şi de ce-n deşerte lucruri cugetul li-e frământat ?
2. Domnii lumii se răscoală şi-mpreună sfătuiesc,
   contra Domnului şi-n contra Unsului Său Sfânt, grăiesc :

3. să le rupem legătura, să scăpăm de lanţul lor.
4. Domnu-şi bate joc de dânşii, râde, auzind ce vor.
5. Apoi în a Lui mânie le vorbeşte El, tunând
   i-ngrozeşte cu urgia şi puterea Lui, zicând :

6. Totuşi Eu L-am uns pe Domnul, şi-mpăratul Meu iubit,
   pe Sion, pe-al Meu sfânt munte, loc ales şi preţuit !
7. Unsul zice, Eu vesti-voi pururi hotărârea Lui,
   Domnul zice : Tu-Mi eşti Fiul, iată, astăzi Te născui !

8. Cere-Mi şi-Ţi voi da de-acuma moştenire neamuri, mii,
   şi pământul pân-la margini Tu sub mâna Ta să-l ţii.
9. Tu le vei zdrobi pe toate cu-n toiag de fier, curând
   şi le vei sfărma ca vasul unui biet olar de rând.

10. Acum dar, stăpâni ai lumii, înţelept să vă purtaţi,
    să luaţi învăţătură voi câţi lumea judecaţi.
11. Domnului slujiţi cu frică, bucuraţi-vă tremurând,
12. Fiului l-aduceţi cinste, cu un cuget bun crezând.

Ca să nu I se aprindă dreapta Lui mânie-acum,
şi să nu pieriţi pe-al vostru rău şi îndărătnic drum.
Căci mânia Lui e gata a se-aprinde-n orice fel.
Fericiţi sunt totdeauna toţi câţi se încred în El !

PSALMUL 3

Moderato

Doam- ne, ce mulți sunt vrăj- ma- șii ca- re mi-au ie- șit în

drum, ce mul- ți- me se ri- di- că îm- po- tri- va mea a-

cum, ce mul- ți- me se ri- di- că îm- po- tri- va mea a-

cum. Cât de mulți zic des- pre mi- ne as- tăzi în ne- ca- zul

meu: "Nu mai es- te-a- cum scă- pa- re pen- tru el la Dum-ne-zeu".

PSALMUL 3

Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii sale dinaintea lui Absalom.

1. Doamne ce mulţi sunt vrăjmaşii,
care mi-au ieşit în drum,
ce mulţime se ridică
împotriva mea acum !...

2. Cât de mulţi zic despre mine
astăzi în necazul meu :
"Nu mai este-acum scăpare
pentru el la Dumnezeu..."

3. Dar Tu, Doamne, numai Tu eşti
Scutul meu şi slava mea,
capul meu şi-a mea putere,
Doamne, Tu vei înălţa.

4. Strig cu glasul meu spre Domnul,
Lui mă rog când mă frământ
El m-aude şi-mi răspunde
El din muntele Lui sfânt.
(oprire)

5. Eu mă culc... adorm în pace
şi mă scol nevătămat,
căci cu mine Domnul este
scut şi sprijin minunat !

6. Nu mă tem de mii de neamuri,
nici de zeci şi zeci de mii,
care vin şi mă-mpresoară
şi pe munţi şi din câmpii.

7. Scoală, Doamne, scapă-mi viaţa,
Tu eşti Dumnezeul meu,
Tu baţi peste-obraz vrăjmaşul,
şi sfarmi dinţii celui rău.

8. O, la Domnul e scăparea
El e-n veci îndurător.
Fie-Ţi binecuvântarea,
Doamne, peste-al Tău popor !
(oprire)

PSALMUL 4

Andante

O, răs- pun- de-mi când strig, Dom- nul ne- pri- ha- nei me - le

scoa- te- mă la larg în cea- sul strâm- to- ră- rii gre - le

Doam- ne-ai mi- lă-as- cul- tă-mi ru- ga strâm- to- ră- rii

1\.

gre - le

2\.

strâm- to- ră- rii gre - le.

PSALMUL 4

Un psalm al lui David. Către mai marele cântăreţilor.
De cântat pe instrumente cu coarde.

1. O, răspunde-mi când strig, Domnul, neprihanei mele,
scoate-mă la larg în ceasul strâmtorării grele,
Doamne-ai milă-ascultă-mi ruga strâmtorării grele !

2. Până când, o, fii ai lumii, slava-mi veţi huli-o,
până când deşertăciunea oare veţi iubi-o,
cât veţi mai umbla-n minciună, cât veţi mai iubi-o ?
(oprire)

3. Să ştiţi că ales-a, Domnul, om iubit pe care
îl păstrează şi-i arată marea-i îndurare !
Domnu-aude când spre Dânsul strig - şi-mi dă-ndurare !

4. Vă cutremuraţi cu groază de păcătuire,
spuneţi-vă asta-n inimi seara la-adormire,
şi tăceţi apoi... în patul vostru de-adormire.

5. Domnului s-aduceţi jertfă pururea curată,
şi-n puterea Lui vă-ncredeţi pentru viaţa toată !
O, încredeţi-vă-n Domnul, pentru viaţa toată !

6. Mulţi zic : cine-o să ne-arate nouă fericirea ?
Eu spun : Tu ne-aduci o, Doamne, nouă strălucirea,
faţa Ta răsară, Doamne, peste noi lucirea.

7. Tu-mi dai inimii mai multe stări de bucurie
decât lor, când le rodeşte grâul pe câmpie,
rodul vinului în viţă, grâul pe câmpie.

8. Eu mă culc şi-adorm o, Doamne, liniştit şi-n pace,
împăcarea Ta deplină fericit mă face !
Fericită locuinţa pacea Ta mi-o face !

PSALMUL 5

Andantino

Plea- că-ți Doam-ne-u- re- chea la cu- vân- tul meu și a-

uzi sus- pi - nul la- cri- mi- lor me - le.

la a- min- te Doam- ne, sfin- te Dum- ne- zeu căci la

Ti- ne- nalț eu ru- ga-n cea- suri gre- le.

PSALMUL 5

Un psalm al lui David. Către mai marele cântăreţilor.
De cântat cu flautele.

1. Pleacă-Ţi Doamne-urechea la cuvântul meu,
   şi auzi suspinul lacrimilor mele.
2. Ia aminte, Doamne, sfinte Dumnezeu,
   căci la Tine-nalţ eu ruga-n ceasuri grele !

3. Dimineaţa, Doamne,glasul să-mi primeşti,
   căci din zori mă rog şi-aştept a Ta-ndurare
4. Tu eşti Domnul care ce-i rău nu iubeşti,
   cel rău niciodată loc cu Tine n-are.

5. Şi nebunii nu pot niciodată sta
   în a ochilor Tăi sfânt-apropiere,
   Tu urăşti pe cei ce calcă voia Ta,
   câţi fac fărdelegea numele le piere.

6. Tu îi pierzi pe-aceia care-s mincinoşi
   - că-n veci gura-Ţi sfântă Adevărul spune -
   şi-i urăşti pe-aceia care sunt setoşi
   de vărsări de sânge şi de-nşelăciune.

7. Dar eu după marea îndurare-a Ta,
   voi putea să intru-n casa Ta cea mare,
   şi cu frică-n sfântu-Ţi Templu voi putea
   să-Ţi aduc smerita, sfânta mea-nchinare.

8. Tu mă-ndreaptă, Doamne, pe-al Tău drum plăcut
   din pricina celor ce vrăjmaşi mi-s mie,
   netezeşte-mi calea ce am de făcut
   pentru paşii mei spre Sfânta-mpărăţie.

9. Căci nimic în cei răi nu-i adevărat,
   numai răutate inima lor are,
   e-un mormânt gâtlejul lor nesăturat
   şi pe limbă-au numai vorbe-nşelătoare

10. Fă-i căzuţi prin însăşi sfaturile lor,
    şi loveşte-i, Doamne, ca pe cei de vină,
    că-mpotrivă-Ţi dânşii fac mereu sobor,
    prăbuşiţi să cadă-n ura lor deplină.

11. Că atunci cei ce-n Tine credincioşi vor fi,
    ocrotiţi de Tine-avea-vor bucurie,
    celor care sfântul Nume-Ţi vor iubi,
    Tu le vei fi dulce, sfântă veselie.

12. Tu binecuvânţi pe cei neprihăniţi,
    i-nsoţeşti cu-a Ta bunăvoinţă mare
    şi-n veac ei de Tine Doamne-s ocrotiţi,
    ca înconjuraţi de-un scut de apărare

PSALMUL 6

Andantino

Nu mă pe- dep- si-n mâ- ni- a Doam- ne și-n ur-
gi- a Ta căci mă o- fi- lesc ai mi- lă vin- de-
că vi- a- ța mea. Su- fle- tul mi-e plin de
groa - ză Doam- ne, cât mai ză- bo- vești. O, în- toar- ce
Doam- ne, vi - no su- fle- tul să-mi iz- bă- vești.

PSALMUL 6

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe instrumente cu coarde
Pe harfa cu opt coarde. Un psalm al lui David.

1. Nu mă pedepsi-n mânia,
   Doamne, şi-n urgia Ta,
2. căci mă ofilesc, ai milă,
   vindecă viaţa mea...

3. Sufletul mi-e plin de groază
   - Doamne, cât mai zăboveşti ?
4. O, întoarce, Doamne, vino,
   sufletul să-mi izbăveşti !...

5. Cel ce moare nu-şi aduce
   nici aminte c-ai mai fi,
   cine-Ţi va slăvi mărirea,
   printre morţi când va dormi ?

6. Nu mai pot gemând...şi noaptea
   plâng amar în aşternut,
   îmi scald patul meu în lacrimi,
   şi-mi frâng sufletul durut.

7. Mi-a supt faţa întristarea,
   şi-am îmbătrânit din greu,
   din pricina celor care
   mă tot prigonesc mereu.

8. Depărtaţi-vă de mine,
   voi toţi cei ce faceţi rău,
   c-auzit-a, Domnul, glasul
   plânsul şi suspinul meu !

9. Domnul meu mi-ascultă toate
   cererile care-I fac,
   Domnul îmi primeşte ruga,
   că-i făcută pe-al Său plac.

10. Toţi vrăjmaşii mei fugi-vor
    ruşinaţi şi îngroziţi,
    într-o clipă au să-ntoarcă
    de ruşine-acoperiţi !...

PSALMUL 7

Andante

Doam- ne, Dom- nul meu în Ti - ne, eu îmi caut scă- pa-

re sca- pă- mă de toți a- ce - ia ca-re-mi vor pier- za -

re ca să nu fiu rupt de dân- șii, ca de le- ul ta - re.

PSALMUL 7

O cântare de jale a lui David, cântată Domnului
din pricina cuvintelor beniamitului Cuş.

1. Doamne, Domnul meu, în Tine, eu îmi caut scăpare,
   scapă-mă de toţi aceia care-mi vor pierzare,
2. ca să nu fiu rupt de dânşii, ca de leul tare.

3. Doamne, Domnul meu, de este fărdelege-n mine,
4. dac-am răsplătit cu răul fapta vreunui bine,
   şi n-am izbăvit pe cel ce m-asuprea pe mine,

5. Atunci să mă urmărească cei răi - să m-ajungă,
   viaţa la pământ să-mi calce, cel ce mă alungă,
   şi în praf să-mi calce slava de-o viaţă lungă.

6. Scoală, Doamne-n contra celui ce mă urmăreşte,
   dă-mi a Ta ajutorare, Doamne, Te trezeşte,
   să-mi ajuţi şi-o judecată dreaptă rânduieşte.

7. Să Te-nconjure-adunare multă de popoare,
   neamurile toate, Doamne, să Te înconjoare !
   Tu să şezi mai sus de dânşii, pe-o-nălţime mare !

8. Domnul judecă pe neamuri, Doamne, fă-mi dreptate,
   dup-a mea neprihănire şi nerăutate,
   după nevinovăţia faptelor curate !

9. Pune-odată capăt celor răi şi răutăţii,
   şi-ntăreşte pe toţi fii buni ai bunătăţii
   Tu ce cercetezi lăuntrul, Doamne al dreptăţii !...

10. Scutul meu e-n Dumnezeul care mântuieşte,
    pe cel care-n curăţie inima-şi păzeşte.
11. El drept judecă... mânia-I pururi se stârneşte.

12. Dacă cel rău nu se-ntoarce, Domnul îşi ascute
    sabia şi-şi încordează arcul Său cel iute,
13. şi săgeţi de moarte-aruncă vieţii lui pierdute.

14. Iată cel rău pregăteşte rău şi-nşelăciune,
15. face-o groapă, dar în groapa-i tot el se răpune,
16. răul ce-l urzea la altul, peste el se pune.

17. Eu voi lăuda pe Domnul, pentru-a Lui dreptate,
    al Său Nume sfânt cânta-L-vor buzele-mi curate,
    c-al Său Nume Nalt şi Tare, Sfânt şi minunat e !

PSALMUL 8

Maestoso

Doam-ne, Dum- ne- ze- ul nos- tru cât de mi- nu- nat

e al Tău Nu- me pes- te fa- ţa lu- mii lu- mi- na -

te! Doam- ne mai pre- sus de ce- ruri sla- va Ta răz- ba- te.

PSALMUL 8

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe Ghitit. Un psalm al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru,
   cât de minunat e
   al Tău Nume peste faţa
   lumii luminate !
   Doamne, mai presus de ceruri slava Ta răzbate !

2. Din guri de copii, o, Doamne,
   Tu-ţi faci apărare,
   s-astupi gurile vrăjmaşe
   ce vor răzbunare !
   Gura celui rău ce poartă dor de răzbunare !

3. Când privesc spre cer... lucrarea
   Mâinii Tale sfinte,
   luna, stelele, la care
   Tu le eşti părinte,
4. îmi zic: ce e omul, Doamne,
   ca să-l iei aminte !

5. L-ai făcut puţin mai jos doar,
   Doamne, decât Tine,
   l-ai încununat cu slavă
   şi puteri depline,
6. i-ai dat peste-a Tale lucruri,
   Tu, puteri depline...

7. Peste oi şi boi întruna
   peste fiare, toate
8. peste păsări, peşti ce-n apa
   mărilor răzbate,
9. Doamne, al Tău Nume-n lume
   cât de minunat e !

PSALMUL 9

Maestoso

Voi lă- u- da pe Dom nul din i- ni- ma mea toa - tă,mi-

nu- ni- le-i voi spu - ne cât gu- ra o să-mi poa- tă. Voi

fa- ce-n veci din Ti- ne a vie- ţi-mi bu- cu- ri - e şi

Nu- me- le Tău Doam- ne cân- ta-L- voi în ve- ci - e.

PSALMUL 9

Către mai marele cântăreţilor. Se cântă ca şi *"Mori pentru fiul"*.
Un psalm al lui David.

1. Voi lăuda pe Domnul
din inima mea toată,
minunile-i voi spune
cât gura o să-mi poată !

2. Voi face-n veci din Tine
a vieţi-mi bucurie,
şi Numele Tău, Doamne,
cânta-L-voi în vecie !

3. Vrăjmaşii mei dau fuga
'napoi din sfânta-Ţi faţă,
4. Tu-mi sprijineşti dreptatea
şi pricina-n viaţă.

Tu stai pe scaunul slavei
să judeci drept, întruna,
5. Tu nimiceşti pe cei răi,
şi-i pierzi pe totdeauna !

6. S-au dus vrăjmaşii, nu sunt
din ei decât ruine,
cetăţi ce-s dărâmate
pe veci de către Tine !

7. Ei nu mai sunt... dar Domnul
în veci împărăţeşte,
şi scaunul judecăţii
de-apoi şi-l pregăteşte !

8. El fără părtinire
va judeca pe-oricare...
9. La asupriţi dă Domnul
în vreme grea scăpare.

10. Cei ce-L cunosc pe Domnul
se-ncred în al Lui Nume
căci El nu părăseşte
pe cei ce-L caută-n lume.

11. Cântaţi-i că-mpăratul
Sionului El este,
vestiţi printre popoare
a slavei Sale veste.

12. El pururea răzbună
nevinovatul sânge,
şi-aude nevoiaşul
ce sufere şi plânge.

13. Ai milă Doamne, vezi-mi
ticăloşia-n care
vrăjmaşul meu m-aduce
- trăgându-mă-n pierzare -.

Din uşa morţii ia-mă
să scap de la pieire
ca să mă bucur Doamne
de marea-Ţi mântuire.

14. Ca să vestesc de-apururi
eu laudele Tale,
la porţile cetăţii
Sionului, în cale.

15. Cad neamurile-n groapa
pe care o făcură
piciorul lor se prinde
în laţul lor de ură.

16. Când Domnul se arată
dreptate-n veci lucrează
El prinde răii-n laţul
ce singuri îl aşează....
(oprire)

17. Cei răi se-ntorc cu toţii
la-a morţii locuinţă,
popoarele ce uită
a Domnului credinţă.

18. Câţi n-au noroc pe lume
uitaţi nu au să fie
săraci, nădejdea voastră
nu piere pe vecie !...

19. O, scoală, Doamne - omul
să nu se prea încreadă
la judecată lumea
în faţa Ta să cadă.

20. Aruncă Tu-n ei groaza
ca toţi în veac să ştie
că nu sunt decât oameni
că sunt nimicnicie.
(oprire)

PSALMUL 10

Moderato

De ce stai a- șa de- par- te Doam- ne-n vre- me de ne-
caz când cei slabi cad jert- fă-n cur- sa ce- lui rău și
făr- de-o- braz? Se fă- leș- te cu bat- jo - curi
și cu pof- ta lui cel rău cel rău zi- ce
cu tru- fi - e că nu es- te Dum- ne- zeu.

PSALMUL 10

1. De ce stai așa departe, Doamne-n vreme de necaz,
2. când cei slabi cad jertfe-n cursa celui rău și făr-obraz ?

3. Se fălește cu batjocuri și cu pofta celui rău,
4. cel rău zice cu trufie că nu este Dumnezeu.

5. Treburile lui merg bine, el vorbește cu dispreț,
pe-a Ta judecată, Doamne, el nu pune nici un preț.

6. Nu mă clatin - zice dânsul - sunt scutit de nenoroc,
7. plină-i gura lui de blestem și sub limbă poartă foc.

8. Stă la pândă lângă sate ucigând nevinovați
9. stă la pândă-ascuns ca leul să-i atragă-n al său laț.

10. Se îndoaie, se apleacă și săracii-n gheare-i cad,
11. el își zice că nu vede Dumnezeu al lui păcat.

12. Scoală, Doamne 'nață-Ți mâna, nu-i uita pe-ai Tăi săraci,
13. de ce să hulească cel rău că Tu-i uiți și că Tu taci ?

14. Dar Tu vezi, Tu știi durerea celui singur și sărman,
în nădejdea Ta se lasă cel nenorocit și-orfan.

15. Doamne, Tu zdrobește-i brațul celui care face rău,
pedepsește-i fărdelegea, pierde-l Tu din ochiul Tău !

16. Domnu-n veci împărăți-va, cei răi pier din țara Sa
17. Tu-auzi, Doamne, rugăciunea celor cu durere grea !

Le dai inimii-ntărite și spre ei urechea-Ți pleci,
18. la orfanul care strigă, Doamne, fă-i dreptate-n veci !

Și să-i faci dreptate celui asuprit și abătut
ca să nu mai sufle groaza omul cel luat din lut.

PSALMUL 11

Moderato

Eu la Dom-nul am scă- pa- re cum îmi zi- ceți mi - e: fugi în

mun- ții voș- tri ca o pa- să- re pus- ti- e

ca o tris- tă și pri- bea - gă pa- să- re pus- ti - e

ca o tris- tă și pri- bea - gă pa- să- re pus-ti- e.

PSALMUL 11

Către mai marele cântăreților. Făcut de David.

1. Eu la Domnul am scăpare,
   cum îmi ziceți mie:
   fugi în munții voștri ca o
   pasăre pustie ?
   - Ca o tristă și pribeagă pasăre pustie ? (bis)

2. Iată cei răi și-ncordează
   arcul cu săgeată,
   ca să tragă-n cel ce-și are
   inima curată,
   pe ascuns să tragă-n cel cu inima curată. (bis)

3. Și când cade temelia,
   ce mai poate face
   cel ce caută curăția
   și dorește pace ?
   Cel neprihănit ce caută și dorește pace ! (bis)

4. Domnul este-n sfântu-I templu,
   El în cer domnește,
   pleoapa Lui ne cercetează,
   ochiu-I ne privește
   pe toți oamenii-n tot locul, ochiul Lui privește. (bis)

5. La neprihăniți le-ncearcă
   El credincioșia,
   dar urăște pe-omul care
   caută silnicia,
   care caută și iubește numai silnicia. (bis)

6. Peste cei răi plouă, Domnul,
   flăcări și pucioasă,
   vânt dogoritor de moarte
   peste ei se lasă,
   asta-i plata care, Domnul, peste ei o lasă. (bis)

7. Că-I drept, Domnul și dreptatea
   pururi o iubește,
   cel neprihănit lumina
   Feței Lui privește,
   Fața Lui în veci slăvită cel drept o privește... (bis)

PSALMUL 12

Moderato

Vi- no-n a- ju- tor, o Doam- ne căci se duc cei cre- din-
cioși tot mai rari sunt prin- tre oa - meni oa-me- nii e- vla- vi-
oși. Oa- me- nii își spun în- tr-u- na u- nii al- to- ra min-
ciuni au pe bu- ze lin- gu- și- re și-n su- fle- te-n- șe- lă- ciuni.

PSALMUL 12

Către mai marele cântăreților. De cântat cu harfa cu opt coarde.
Un psalm al lui David.

1. Vino-n ajutor, o, Doamne,
   căci se duc cei credincioşi,
   tot mai rari sunt printre oameni
   oamenii evlavioşi.

2. Oamenii îşi spun întruna
   unii altora minciuni,
   au pe buze linguşire
   şi-n suflete-nşelăciuni.

3. Nimicească, Domnul, toate
   buzele ce linguşesc,
   toate inimile mândre
   ce-ngâmfându-se vorbesc.

4. Pe tot cel ce zice: eu sunt
   tare-n veci prin limba mea,
   cine poate a mă răpune,
   cine mă va subjuga ?

5. Pentru că săracul plânge
   şi cei asupriţi se tem,
   Domnul zice: mă scol astăzi
   ca să-i scap pe cei ce gem.

6. Ale Domnului cuvinte
   sunt ca aurul curat,
   ca argintul ce-n cuptoare
   e de şapte ori cercat.

7. Doamne, Tu pe-ai Tăi păzi-i-vei
   şi-n veci ei vor fi-apăraţi,
   cei răi mişună-n tot locul,
   când domnesc cei blestemaţi.

PSALMUL 13

Andantino

Doam- ne pâ- nă când, o Doam - ne Tu mă vei ui- ta me- reu pâ- nă

când îți vei as- cun - de fa- ța Ta de ro- bul Tău, până când îți vei as- cun -

de, fa- ța Ta de ro- bul Tău? Pâ- nă când a- vea-voi Doam- ne su-fle-

tul de gri- je plin pâ- nă când voi fi-n ne- ca- zuri și-a- su-

prit de cel ha- in, a- su- prit de cel ha- in?

PSALMUL 13

. Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

1. Doamne, până când, o, Doamne,
   Tu mă vei uita mereu,
   până când îţi vei ascunde
   Faţa Ta de robul Tău, Faţa Ta de robul Tău ?...

2. Până când avea-voi, Doamne,
   sufletul de grijă plin,
   pînă când voi fi-n necazuri
   şi-asuprit de cel hain, asuprit de cel hain ?

3. O, priveşte, o, răspunde-mi,
   Doamne, Dumnezeul meu,
   dă-mi lumină-n ochi, să n-adorm
   somnul morţii lung şi greu, Doamne somnul morţii greu !

4. Şi vrăjmaşul să nu zică
   iată-acum l-am biruit,
   şi să n-aibă bucuria
   că mă clatin prăbuşit, Doamne, că m-am prăbuşit.

5. Doamne cred în bunătatea-Ţi
   şi în mila-Ţi necurmat,
   vesel sufletul meu este:
   mântuirea Tu mi-ai dat, mântuirea Tu mi-ai dat.

6. Eu cânt Domnului cu psalmii
   ce din veacuri l-au plăcut,
   şi cânt Domnului c-atâta
   bine mie mi-a făcut, Domnul bine mi-a făcut !

PSALMUL 14

Moderato (recitativo)

Ne - bu - nul își zi - ce în i - ni - ma sa
ca - tă e lu - mea, în fap - te u - râ - te

că nu'i Dum - ne - zeu, că nu'i Dum - ne - zeu. Stri - Nici-
și nu - mai în rău, și nu - mai în rău.

u - nul nu es - te să fa - că ce'i bi - ne, iar Dom - nul de
ui - tă să va - dă de'i vre'u - nul cu - min - te să'L cau - te su -

sus, iar Dom - nul de sus se
pus, să'L cau - te su - pus.

PSALMUL 14

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David

1. Nebunul își zice în inima sa că nu-i Dumnezeu,
stricată e lumea, în fapte urâte şi numai în rău.

Niciunul nu este, să facă ce-i bine, iar Domnul, de sus
2. se uită să vadă de-i vreunul cuminte, să-L caute supus.

3. Dar toţi rătăciţi sunt şi-s nişte netrebnici, departe de har
nu este nici unul să facă ce-i bine, niciunul măcar.

4. Pierdutu-şi-au mintea toţi cei ce fac răul, ei stau sub blestem,
pe cei buni mănâncă, pe Domnul nu-L cheamă, de El nici se tem.

5. Cutremur de spaime pe toţi îi va pierde, când Domnul pe nor
în mijlocul slavei, veni-va-n putere, cu sfântu-i popor.

6. Voi râdeţi acuma de sfânta nădejde a celui lovit,
dar marea scăpare a lui este-n Domnul cel sfânt şi slăvit !

7. O, de-ar porni din Sion izbăvirea spre-al Tău Israel,
Tu însuţi, o, Doamne, să fii mântuirea, în veci pentru el !

Când Domnul va-ntoarce-napoi pe toţi prinşii poporului sfânt,
cânta-va Israel şi Iacov sălta-va pe noul pământ !

PSALMUL 15

Andantino

O, Doam- ne, ci- ne-o lo- cu- i în cor- tul Tău cel

ma- re și pe-al Tău mun- te ci- ne-o fi lă- caș să ai- bă

oa - re? A- cel ce um- blă-n drum cu- rat și vo- iasfân-tă-o fa -

ce, a- cel ce spu- ne-a- de - vă- rat din i- ni- mă, cu pa - ce.

PSALMUL 15

Un psalm al lui David.

1. O, Doamne, cine-o locui
   în cortul Tău cel mare,
   şi pe-al Tău munte cine-o fi
   lăcaş să aibă oare ?

2. Acel ce umblă-n drum curat
   şi voia sfântă-o face,
   acel ce spune-adevărat
   din inimă cu pace !

3. Acela nu vorbeşte rău
   cu limba lui curată,
   nu ocărăşte-n drumul său
   pe nimeni niciodată.

4. Pe-acel ce-i vrednic de dispreţ
   asemenea-l priveşte
   dar pe acei ce-n Domnul cred
   de-apururea-i cinsteşte,

5. el nu-şi ia vorba lui-napoi
   chiar pagubă când are,
   el nu-şi dă banii cu dobânzi
   când face ajutorare.

   În contra celui bun, nu ia
   el mită şi nici plată -
   acela ce se poartă-aşa,
   nu cade niciodată.

PSALMUL 16

Moderato

Pă- zeș- te- mă Doam - ne că-n Ti- ne mă-n- cred. Eu
Doam- ne ești stân - ca pe ca- re eu șed, Tu

1.

zic că- tre Dom- nul, a- lea- sa-mi iu- bi - re Tu
Doam- ne ești sin- gu- ra

2.

mea fe- ri- ci - re. Toți sfin- ții din ța -ră, po- po - rul cu- rat, sunt
al ții spre i -doli și zei au ple-cat eu

1. 2.

toa- tă plă-ce- rea ce-o am eu pe lu - me. Când
nu le-a-duc jert-fe și nu le pun nu - me.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

1. Păzeşte-mă, Doamne, că-n Tine mă-ncred.
2. Eu zic către Domnul, aleasa-mi Iubire,
Tu, Doamne, eşti Stânca pe care eu şed,
Tu, Doamne, eşti singura mea fericire.

3. Toţi sfinţii din ţară, poporul curat,
sunt toată plăcerea ce-o am eu pe lume
4. când alţii spre idoli şi zei s-au plecat
eu nu le-aduc jertfe şi nu le pun nume.

5. Căci Domnul îmi este întregul avut,
şi-a mea moştenire, El sorţii mi-ndreaptă,
6. comoară plăcută la sorţ mi-a căzut,
şi-o scumpă-avuţie pe mine m-aşteaptă.

7. Eu laud pe Domnul, ce-n veci îmi dă sfat,
chiar noaptea-mi dă-n suflet povaţa curată.
8. În ochi, eu, pe Domnul îl am necurmat,
când El mi-e de-a dreapta nu cad niciodată !

9. De-aceea sunt vesel şi-n veci bucuros,
în suflet mi-e cântec şi-n trup liniştirea,
10. căci n-o să-mi laşi duhul în noaptea de jos,
şi n-o să îngădui să văd putrezirea !

11. Tu, Doamne-arăta-mi-vei a vieţii cărări,
că-n Faţa Ta sfântă e-n veci bucurie,
nespuse, slăvite şi mari desfătări
la dreapta Ta fi-vor pe veci de vecie !...

PSALMUL 17

Andante

Doam- ne bun, as- cul- tă-mi Doam- ne pri- ci- na ne- vi- no- va- tă

ia a- min- te la-al meu stri- găt și cu- ra- ta-mi ru- gă- ciu -ne

să se fa- c-a mea drep- ta -te î- na- in- te-Ți a- ră- ta -tă

și-ai Tăi ochi prea-sfinți să va- dă ne- pri- ha- na mea, Prea- bu- ne.

PSALMUL 17

Un psalm al lui David.

1. Doamne Bun, ascultă-mi Doamne, pricina nevinovată,
ia aminte la-al meu strigăt şi curata-mi rugăciune,
2. să se facă-a mea dreptate înainte-Ţi arătată,
şi-ai Tăi ochi preasfinţi să vadă neprihana mea, Preabune.

3. De mă-ncerci şi zi şi noapte, n-afli-n inimă minciună,
căci ce-mi iese de pe buze mi-e şi-n gânduri ca-n cuvinte
4. iar în legătura cu-alţii, după-a Ta povaţă bună
mă feresc de-asupritoarea cale-a celor fără minte.

5. Paşii mei, pe-a Ta cărare, stau mereu cu neclintire,
6. Ţie-Ţi strig s-asculţi, o, Doamne, spre cuvântul meu Te-apleacă,
7. şi arată-mi bunătatea-Ţi, Tu, ce dai adăpostire
celor asupriţi când cei răi caută răul să le facă !

8. Mă păzeşte ca lumina ochilor, cu-a Tale-aripe
9. de vrăjmaşii mei de moarte şi de ura lor cea mare
10. că-a lor inimă e-nchisă, trufaşi sunt în orice clipă,
11. mă-nconjor şi stau la pândă, la pământ să mă doboare,

12. parc-ar fi un leu ce-ntruna după pradă stă la pândă.
13. Scoală, Doamne, ieşi spre cel rău îl doboară şi mă scapă,
scapă-mă de toţi vrăjmaşii şi de-a urii lor osândă,
cu-a Ta sabie-ascuţită, de-al lor sânge, Tu-i adapă.

14. Scapă-mă cu mâna-Ţi, Doamne, de-acei oameni ce-azi în lume
îşi iau partea-acum în viaţă de belşug şi de-mbuibare,
cărora le dai Tu, Doamne, bunătăţi fără de nume,
care-şi satură urmaşii din prisosul lor cel mare.

15. Dar eu, Doamne, în curata sfânta-mi nevinovăţie
voi vedea pe totdeauna Faţa Ta cea strălucită,
când mă voi trezi din noaptea ce-a trecut pe veşnicie
mă voi sătura de chipul şi de Faţa Ta plăcută !

PSALMUL 18

Maestoso

Doam- ne, Te iu- besc 3 din su- flet, Doam-ne sfânt, tă- ri - a
mea Tu-mi ești stân- ca, ce - 3 tă- țu- ia, iz- bă-
vi- rea-n vre- mea grea. Tu-mi ești Doam- ne stân- ca
ta -re, stân- ca-n ca- re mă as- cund scu- tul
meu, în- tă- ri- tu- ra un- de cei răi nu pă- trund.

PSALMUL 18

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David, robul Domnului. El a spus Domnului cuvintele cântării acesteia, când l-a scăpat Domnul din mâna vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul. El a zis:

1. Doamne, Te iubesc din suflet, Doamne sfânt, tăria mea,
2. Tu-mi eşti stânca, cetăţuia, izbăvirea-n vreme grea !
Tu-mi eşti, Doamne, stânca tare, stânca-n care mă ascund,
scutul meu, întăritura unde cei răi nu pătrund !

3. Eu: "Slăvit să fie Domnul", strig când sunt primejduit,
şi de-ai mei vrăjmaşi puternici într-o clipă-s izbăvit !
4. Mă-ncinsese-a morţii lanţuri şi pieirea mă-ngrozea,
5. a mormântului şi-a morţii legătură mă ţinea.

6. Dar în marea-mi strâmtorare L-am chemat pe El degrab,
El mi-a ascultat din ceruri glasul, strigătul meu slab.
7. Atunci zguduind pământul cu mânie l-a mişcat,
8. foc a-mprăştiat din gura-I, jar aprins a revărsat.

9. S-a plecat-nainte-I cerul şi s-a coborât pe nor,
10. pe aripi de vânt plutit-a şi pe-un heruvim în zbor,
11. haină-avea din întuneric, cort din ape şi din nori
12. din răsfrângerea luminii... nori de foc ieşeau şi sori.

13. Domnul a tunat din ceruri glas cu grindină şi foc,
14. risipind săgeţi de trăznet, pe vrăjmaşi i-a-nvins pe loc,
15. atunci s-a văzut adâncul şi-ale lumii temelii
la mustrarea Ta, o, Doamne, la a Tale vijelii.

16. El de sus întins-a mâna, din adânc m-a apucat,
dintre valuri mari de ape El m-a scos şi m-a scăpat.
17. De potrivnicul mai tare, de vrăjmaş, m-a izbăvit,
18. năvălise peste mine, însă El m-a ocrotit !

19. El m-a scos la larg scăpându-mi viaţa fiindcă mă iubea,
20. după-a mea neprihănire, Dumnezeu îmi răsplătea !
21. Căci a-Lui cărări păzit-am şi-mpotrivă-l n-am greşit.
22. Legea Lui şi-a Lui cuvinte, mi-au fost dragi şi le-am păzit.

23. Fără vină-am fost spre Dânsul, m-am păzit de calea rea,
24. iar El mi-a plătit acestea după neprihana mea.
25. Cu cel bun, Tu bun eşti, Doamne,
26. şi curat cu cel curat,
însă după stricăciunea-i, Tu Te porţi cu cel stricat.

27. Scapi poporul ce se pleacă şi smereşti pe cei trufaşi.
28. Tu-mi aprinzi a mea lumină, la-ntuneric nu mă laşi ;
29. sfărm cu Tine oşti-narmate şi sar zidul întărit.
30. Tu în tot ce faci, o, Doamne, eşti în veac desăvârşit !

Încercat îţi e Cuvântul, scutul nostru de-orice fel.
31. Cine-i Dumnezeu ca Domnul, cine-i stâncă-afar -de El ?
32. Dumnezeul meu mă-ncinge cu puteri ca drept să merg,
33. cu picioare iuţi mă face pe-nălţimea mea s-alerg.

34. El mi-nvaţă mâna-n lupte şi ţin arcul tare-ntins,
35. Tu-mi dai scutul mântuirii şi mă faci de neînvins !
36. Tu-mi lărgeşti a mea cărare să n-alunec eu nicicând,
37. mi-urmăresc şi-ajung vrăjmaşii şi-i zdrobesc pe toţi călcând.

38. Îi zdrobesc să nu mai poată din noroi a se scula,
39. Tu îmi dai putere-n lupte şi vrăjmaşii-n mâna mea,
40. Tu-mi faci pe vrăjmaşi să fugă de pot eu să-i nimicesc.
41. Ei Te strigă, dar nu scapă...Domnu-i lasă să-i zdrobesc.

42. Tu mă scapi din ne-nţelegeri când poporu-i mâniat,
43. mă pui fruntea multor neamuri, cel străin îmi stă plecat.
44. Toţi m-ascultă şi-mi cer sfaturi,
45. vin în faţă-mi tremurând.
46. Să trăiască veşnic, Domnul, Stânca mea de orişicând !

Şi slăvit să fie Domnul mântuirii mele mari,
47. Dumnezeu, răzbunătorul ce-mi supune neamuri tari !
48. Tu mă izbăveşti de-apururi de vrăjmaşi şi-urmăritori,
Tu mă-nalţi cu mult deasupra celor răi şi-asupritori !

49. De-aceea printre neamuri, Doamne-n veci Te-oi lăuda !
Slavă sfântului Tău Nume, totdeauna voi cânta !
50. El dă izbăviri la Unsul şi-mpăratul Său pe plac,
lui David şi seminţiei alor lui, acum şi-n veac.

PSALMUL 19

Largo

Ce - ru- ri- le-n- tregi spun sla- va Dom- nu - lui cea ma - re

și în- tin- sul lor ves- teș- te ma- rea Lui lu- cra - re.

O zi spu- ne al- tei zi- le a- cest lu- cru-n- tr-u - na

și o noap-te dă la al- ta ști- re-n- tot- dea- u na.

PSALMUL 19

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Cerurile-ntregi spun slava
   Domnului cea mare
   şi întinsul lor vesteşte
   marea Lui lucrare !
2. O zi spune altei zile
   acest lucru-ntruna,
   şi o noapte dă la alta
   ştire-ntotdeauna.

3. Toate-acestea fără vorbe
   care să răsune,
4. dar puterea lor răzbate
   marginea de lume.
   El în ceruri a-ntins cortul
   soarelui ce iese
5. ca un mire din odaia
   nunţii lui alese.

6. Dintr-un colţ de cer la altul
   raza lui pătrunde
   şi nimic de-a lui căldură
   nu se poate-ascunde.
7. Legea Domnului e sfântă
   sufletu-nsenină ;
   mărturia Lui e dreaptă,
   dă la toţi lumină.

8. Rânduirile-I curate
   sunt a vieţii rază,
   sfânta Lui poruncă pururi
   ochii luminează.
9. Frica Lui este curată
   ţine pe vecie,
   judecăţile-i sunt drepte
   şi-n veci au să ţie.

10. Sunt mai scumpe ca mult aur
    şi ca orice-avere,
    sunt mai dulci decât e dulce
    picurul de miere.
11. Robul Tău învăţătura
    de la ele-şi are,
    pentru cine le păzeşte
    plata este mare.

12. Cine-şi ştie de păcatul
    cel din neştiinţă ?
    - Iartă-mi relele de care
    n-am eu cunoştinţă !
13. Scapă-ţi robul de-ngâmfare
    şi de-a ei robie,
    c-atunci fără de prihană
    viaţa o să-mi fie...

14. O primeşte-mi, Doamne, glasul
    meu cu îndurare,
    Domnul meu, Izbăvitorul,
    stânca mea cea tare !

PSALMUL 20

Moderato

Să te-as- cul- te Dom-nu-n zi- ua de ne- caz și strâm-to-

ra- re și să-ți o- cro- teas- că via- ța pu- ruri Nu- me- le Său

ma - re Dum-ne-ze- ul lui Is- ra- el, cu-al Său Nu- me sfânt și ma- re.

PSALMUL 20

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David

1. Să te-asculte Domnu-n ziua
de necaz şi strâmtorare,
şi să-ţi ocrotească viaţa
pururi Numele Său mare !
Dumnezeul lui Israel,
cu-al Său Nume sfânt şi mare !

2. Să-ţi trimită ajutorul
din-nălţimea Lui cerească,
cu puterea Lui cea mare
din Sion, te sprijinească !
Dumnezeul lui Israel,
din Sion, te sprijinească !

3. De-ale tale multe daruri
să-şi aducă El aminte,
să-ţi primească-a Tale jertfe
şi-arderile tale sfinte !
Dumnezeul lui Israel,
arderile tale sfinte !

4. Să-ţi dea Domnul totdeauna
inima ce-o să-ţi dorească,
planurile tale toate,
Domnul, să ţi le-mplinească
Dumnezeul lui Israel,
ruga Ta s-o împlinească !

5. Atunci fluturând din steaguri
vom cânta de biruinţă,
Domnul, Dumnezeul nostru,
să-ţi asculte-a ta dorinţă !
Dumnezeul lui Israel,
să-ţi asculte-a ta dorinţă !

6. Ştiu de-acum că Domnul scapă
pe-al Său uns cu-a Sa tărie,
cu răspuns ceresc i-ajută
prin a Lui putemicie !
Dumnezeul lui Israel,
prin a Lui putemicie !

7. Mulţi se bizuiesc în lume
pe-a lor cai şi pe-a lor care,
noi ne bizuim pe Domnul,
şi pe Numele Său mare !
Dumnezeul lui Israel,
pe-al Tău Nume sfânt şi mare !

8. Ei se-ndoaie, cad şi nimeni
niciodată nu-i ridică,
noi rămânem în picioare
neclintiţi şi fără frică !
Dumnezeul lui Israel,
stăm cu Tine fără frică !

9. Scapă-Ţi, Doamne, credinciosul
orişicând o să te cheme,
şi ne-ascultă rugăciunea
şi-mplineşte-o-n orice vreme
Dumnezeul lui Israel,
împlineşte-o-n orice vreme !

PSALMUL 21

Maestoso

Bu-cu- ros e cre- din-cio- sul Doam- ne de-o-cro- ti - rea-Ţi
ta- re de pu- ter- ni- ca scu- ti- re ca - re Doam-ne Tu i-o
dai. Câ - tă ve- se- li - e-i fa- ce sfân- ta Ta a- ju -to-
ra- re, i-ai dat ce do- rea şi ru- ga ne-m-pli- ni- tă nu-i lă- sai.

PSALMUL 21

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

1. Bucuros e credinciosul, Doamne, de-ocrotirea-Ţi tare,
de puternica scutire care, Doamne, Tu i-o dai !
Câtă veselie-i face sfânta Ta ajutorare,
2. i-ai dat ce dorea şi ruga ne-mplinită nu-i lăsai !

3. I-ai ieşit-nainte, Doamne, cu-a Ta mare fericire
şi i-ai pus pe cap cunună de-aur scump şi curăţit,
4. îţi cerea viaţă lungă şi Tu, Doamne, moştenire
viaţa pentru totdeauna şi pe veci i-ai dăruit.

5. Mare-i slava lui în urma sprijinului de la Tine,
Tu pui peste el a Tale străluciri şi slava Ta,
6. îl faci pricina atâtor binecuvântări de bine,
şi 'naintea Feţei Tale veşnic îl vei bucura.

7. El în Domnul se încrede, bunătatea Lui îl ţine,
8. şi cu mâna Ta în lupte pe vrăjmaşi o să-i ajungi,
9. în cenuşă-i vei preface, Domnu-i va zdrobi sub tine,
10. le vei şterge seminţia pentru veacurile lungi.

11. Ei urzit-au lucruri rele împotriva ta-ndreptate
însă planurile rele nicicând nu vor izbândi,
12. că-i vei face ca să fugă, tu cu arcul îi vei bate.
13. Scoală, Doamne, cu putere... şi ai Tăi Te vor slăvi !

Largo
Introducere Harmonium

PSALMUL 22

Dum-ne- ze - ul meu Doam- ne, pen-tru
ce m-ai pă- ră- sit, pen- tru ce m-ai pă- ră- sit? Și de
ce Te de-păr- tezi Tu făr-ca plân- sul să-mi as- culți ziua-n-
trea - gă strig spreTi - ne și Tu nu m-ai a- u- zit strig și
noap - teașin-am pa- ce de vrăj- ma-șii mei cei mulțide vrăj- ma- șii mei cei mulți.

PSALMUL 22

Către mai marele cântăreţilor. Se cântă ca "Cerboaica zorilor".
Un psalm al lui David.

1. Dumnezeul meu, o, Doamne, pentru ce m-ai părăsit,
   pentru ce m-ai părăsit ?
   Şi de ce Te depărtezi Tu, făr-ca plânsul să-mi asculţi ?
2. Ziua-ntreagă strig spre Tine şi Tu nu m-ai auzit,
   strig şi noaptea, şi n-am pace de vrăjmaşii mei cei mulţi,
   de vrăjmaşii mei cei mulţi...

3. Totuşi Tu eşti Cel Sfânt, Doamne, Tu în slavă locuieşti,
   Tu în slavă locuieşti.
4. Toţi părinţii noştri-n Tine se-ncredeau şi-i izbăveai.
5. Când strigau spre Tine, Doamne, îi scăpai, căci mare eşti,
   când se încredeau în Tine, de ruşine nu-i lăsai,
   de ruşine nu-i lăsai...

6. Dar eu nu sunt om ci vierme de ocară şi dispreţ,
   tuturora de dispteţ.
7. Toţi cei ce mă văd, de mine îşi bat joc, clătesc din cap,
8. şi zic : s-a-ncrezut în Domnul, de-ar avea la Domnul preţ,
   mântuire să-i dea Domnul de-acei care groapa-i sap,
   de la cei ce groapa-i sap.

9. Tu m-ai scos din sânul mamei, şi m-ai pus la adăpost,
   de-orice grijî la adăpost.
10. Sunt de mic sub sfânta-Ţi pază, de-atunci Tu-mi eşti Dumnezeu,
11. nu Te depărta de mine, c-ajutor mereu mi-ai fost,
   căci s-apropie necazul şi nu-i nime-n jurul meu,
   nime-n ajutorul meu.

12. O mulţime mă-mpresoară, tauri mulţi mă înconjor,
niște tauri mă-nconjor.
13. Cască gurile-mpotrivă-mi ca şi leu-nfuriat,
14. sunt ca apa ce se scurge, toate oasele mă dor,
mi-este inima ca ceara, se topeşte necurmat,
se topeşte necurmat !

15. Mă usuc ca lutul vara, limba-n gură-mi s-a lipit,
s-a uscat şi s-a lipit,
m-ai adus în ţărna morţii,
16. sunt de câini înconjurat,
mă-nconjor nelegiuiţii, m-au străpuns, m-au pironit
şi în mâini şi în picioare...
17. Oasele mi-au numărat, mi se văd la numărat,

ci pândesc, privesc la mine,
18. mi-mpart hainele-ntre ei... mi-mpart hainele-ntre ei,
şi trag sorţi pe-a mea cămaşă, care să mi-o ia întâi.
19. Dar, Tu Doamne, fii cu mine, sub tăria-Ţi să mă iei,
vin degrabă şi mi-ajută şi cu mine să rămâi,
o rămâi, rămâi, rămâi !...

20. Scapă-mi sufletu-mi din săbii şi viaţa de câini răi,
de-aceşti câini turbaţi şi răi.
21. Scapă-mă din corn de bivoli şi din gură de la lei.
22. Căci puterea Ta voi spune-o adunării printre-ai Tăi,
şi vesti-voi al Tău Nume pururea-ntre fraţii mei,
Doamne, printre fraţii mei !

23. Cei ce-aveţi de Domnul frică, lăudaţi-L şi-L slăviţi,
lăudaţi-L şi-L slăviţi !...
Voi sămânţa lui Israel şi-a lui Iacov, pe vecii !
24. Căci El nu dispreţuieşte nicicând pe nenorociţi,
nu se-ascunde, ci le-ascultă strigătele lor pustii,
când sunt singuri şi pustii..

25. În mulţimea adunării, Tu vei fi cântarea mea,
Doamne, Tu cântarea mea,
şi-mplini-mi-voi juruinţa printre cei ce Te-or iubi,
26. cei săraci de-ajuns mânca-vor şi cu toţi s-or sătura.
Câţi pe Dumnezeu îl caută veşnic se vor veseli,
veşnic se vor veseli...

27. Toate marginile lumii, cu aminte vor veni,
către Domnul vor veni.
A popoarelor familii vor cădea-naintea Ta.
28. Căci a Lui e-mpărăţia, peste tot va stăpâni.
29. Toţi cei mari din lumea-ntreagă înainte-I vor cădea,
să se-nchine vor cădea...

30. Şi-o sămânţă dintre oameni Lui îi vor sluji cu dor,
cu un sfânt şi mare dor,
şi se va vorbi de Domnul tuturor câţi vor mai fi.
31. Iar aceştia vesti-vor la un nesfârşit popor,
la toţi câţi se vor mai naşte despre El se va vorbi,
despre El se va vorbi !...

PSALMUL 23

Andantino

Dom- nul e Păs- to- rul meu - lip- să nu voi

du - ce El mă paș- te-n verzi pă - șuni

și la a- pă dul - ce lân- gă a- pe

de o - dih - nă, la pă - șu- ne dul - ce.

PSALMUL 23

O cântare a lui David.

1. Domnul e Păstorul meu,
   lipsă nu voi duce !
2. El mă paşte-n verzi păşuni
   şi la apă dulce,
   lângă ape de odihnă, la păşune dulce !

3. Sufletul mi-nviorează
   cu poveţe-n lume,
   pe cărările Lui drepte
   pentru sfântu-i Nume,
   pe-a Lui drepte căi mă poartă, pentru sfântu-I Nume !

4. Chiar să merg prin valea umbrei
   morţii nu m-aş teme,
   că-n tot locul Tu mă mângâi,
   Doamne-n orice vreme !
   Cu toiagul şi nuiaua Ta în orice vreme.

5. Tu-mi pui masă-n faţa celor
   ce mă văd cu ură
   şi-n paharul meu pui, Doamne,
   plin peste măsură
   îmi ungi capul şi-n paharu-mi pui peste măsură.

6. Fericirea şi-ndurarea
   vor fi-n veci cu mine
   şi voi sta în Casa-Ţi sfântă,
   Doamne lângă Tine.
   Toate zilele vieţii, Doamne, lângă Tine !

PSALMUL 24

Maestoso

E-al Dom- nu- lui pă- mân - tul cu tot ce e pe

el și lu- mea cu-a ei oa - meni de

ori- și- ca- re fel și lu- mea cu-a ei

oa - meni de ori- și- ca- re fel.

PSALMUL 24

Un psalm al lui David.

1. E-al Domnului pământul
cu tot ce e pe el,
şi lumea cu-a ei oameni
de orişicare fel.

2. El l-a-ntărit pe râuri,
l-a-ntemeiat pe mări.
3. Cine-ar putea să suie
a muntelui Său zări ?

Şi cine-o să se-nalţe
la locu-i minunat?
4. - Cel ce-are mâini curate
şi sufletul curat.

Cel care n-are-n suflet
locaş pentru minciuni,
nu jură ca să poată
umbla cu-nşelăciuni...

5. El binecuvântare
primi-va pe pământ,
şi-o stare după voia
lui Dumnezeu cel Sfânt.

6. Aceasta-i partea celor
ce-n viaţă L-au chemat
şi Faţa Ta, o, Domnul,
lui Iacov au căutat.
(oprire)

7. Nălţaţi-vă porţi sfinte,
porţi veşnice în sus
să intre Împăratul
Măririi făr-apus !

8. Dar spuneţi cine este
al slavei Împărat ?
E Domnul cel puternic,
viteaz şi înălţat !

9. Porţi veşnice deschideţi
'nălţându-vă în sus,
să intre Împăratul
Măririi făr-apus !

10. Dar cine-l Împăratul
de care ne vorbeşti ?
- E Domnul Slavei, Domnul
Oştirilor cereşti !
(oprire)

PSALMUL 25

Adagio

LaTi- neDoam- ne îmi în- nalț eu su- fle-tul la Ti- ne în Ti-ne

LaTi-ne-a-cum euîmi în- nalț

cred, să nufiu dat eu nici-când de ru- și-ne sănuse

în Ti-necred sănufiu dat

bu - cu-renici-când vrăj-ma-șii mei de mi- ne sănuse

ei bu-cu-rii săn-ai-bă-nveci vrăj-mașimei dademi-ne ei

bu- cu-renici- când vrăj-ma-șii mei de mi- ne.

PSALMUL 25

Un psalm al lui David.

1. La Tine, Doamne, îmi înalţ
eu sufletul la Tine;
2. în Tine cred, să nu fiu dat
eu nicicând de ruşine,
să nu se bucure nicicând
vrăjmaşii mei de mine !

3. Da, toţi câţi au nădejdea Ta,
şi-ascultă-a Ta povaţă,
în veci nu le va coperi
ruşinea a lor faţă,
ci ruşinaţi vor fi cei cari
Te-au părăsit în viaţă !

4. Arată-mi , Doamne-a-Tale căi,
5. în adevăr mă-ndreaptă,
căci Tu eşti Dumnezeul meu,
şi mântuirea-mi dreaptă
şi totdeauna eşti a mea
nădejde ce m-aşteaptă.

6. Adu-ţi aminte, Domnul meu,
de marea Ta-ndurare,
de bunătatea Ta din veac,
că-i fără-asemănare !
Că veşnică e mila Ta,
şi seamăn, Doamne, n-are !

7. Nu-Ţi aminti de-al meu păcat
făcut în tinereţe,
şi nici de vina că-am călcat
curatele-Ţi poveţe,
ci-adu-Ţi de mine-aminte Tu
cu mila sfintei Feţe.

8. O, Domnul este Bun şi Drept,
de-aceea El arată
la păcătoşi şi la pierduţi
cărarea Lui curată,
9. şi-nvaţă El pe cei smeriţi
din ea să nu se-abată...

10. A-Tale căi sunt toate-n veci
iubire şi-ndurare,
pentru acei care-Ţi păzesc
porunca Ta cea mare.
11. O, iartă fărdelegea mea
căci, Doamne, este mare.

12. Dar cine este omul ce
se teme de-a Ta Faţă,
aceluia-i arăţi ce căi
s-aleagă el în viaţă.
13. El locui-va fericit
cu-ai săi, de-a Ta povaţă !

14. Prieten, Domnul, e cu toţi
cei ce de El s-or teme,
'i-nvaţă legământul Lui
ce-i bine-n orice vreme,
15. spre El privesc şi eu şi scap
de laţ şi de blesteme.

16. Priveşte-mă şi-ai milă, căci
sunt părăsit şi-n rele
17. sporesc nelinişti necurmat
în taina vieţii mele !
O, scoate-mă degrabă din
necazurile grele !

18. O, uită-Te la vina mea,
şi iartă-mă de toată !
19. Vezi ce mulţi sunt vrăjmaşii mei
cu ură ne-mpăcată.
20. Nu mă lăsa, Tu, ruşinat
fă-mi viaţa mea scăpată !

21. Fă, Doamne, să fiu ocrotit
de nevinovăţie,
să-mi fie neprihana-n veci
apărătoare mie.
22. O, scapă, Doamne, de-orice greu
pe-ai Tăi, pe veşnicie !

PSALMUL 26

Andante

Doam- ne fă-mi drep- ta- te Doam- ne căci um- blu-n ne- pri- hă

ni - re și mă-n- cred me - reu în Dom- nul

fă- ră nici o șo- vă- i - re și mă-n-cred me - reu în Dom-

nul fă- ră nici o șo- vă- i- re.

PSALMUL 26

Un psalm al lui David.

1. Doamne, fă-mi dreptate, Doamne,
   căci umblu-n neprihănire,
   şi mă-ncred mereu în Domnul,
   fără nici o şovăire !

2. Cercetează-mi Tu lăuntrul,
   că-n cuptor dacă m-ai ţine,
3. numai bunătatea, Doamne,
   şi-adevărul Tău e-n mine.

4. Nu m-adun cu mincinoşii,
   cu viclenii nu-mi fac cale,
5. şi nu stau cu cei răi, Doamne,
   ci caut sfatul voii Tale.

6. Îmi spăl mâinile-n lumină,
   şi-apoi vin spre-a Tale altare,
7. ca să strig de mulţumire,
   când vestesc a Ta-ndurare.

8. Doamne, eu iubesc locaşul
   unde slava-Ţi se răsfrânge,
9. nu mă da cu păcătoşii,
   nici cu cei ce varsă sânge,

10. ale căror mâini sunt rele,
    şi-n a căror dreaptă-i mită,
11. fie-ţi milă izbăveşte-mi
    viaţa mea neprihănită.

12. Căci pe calea Ta cea dreaptă
    sta-vor dreptele-mi picioare,
    să binecuvânt pe Domnul
    totdeauna-n adunare !

PSALMUL 27

Andante

Dom- nul es- te-a mea lu- mi- nă, El mi-e mân- tu- i - re

nu mă tem ni- mi - că, nu mă tem ni- mi - că

Dum- ne- zeu îmi es- te-n via- ţă ma- rea spri- ji- ni - re

nu port ni- cio fri - că, nu port ni- cio fri - că.

PSALMUL 27

Un psalm al lui David.

1. Domnul este-a mea lumină, El mi-e mântuire,
   nu mă tem nimică
   Dumnezeu îmi este-n viaţă, marea sprijinire
   nu port nici o frică !

2. Când cei răi să mă doboare, vin şi-naintează
   carnea să-mi despice,
   tocmai ei, prigonitorii, singuri au să cază
   făr să se ridice.

3. Chiar şi oşti de-ar fi-mpotrivă-mi eu tot nu m-aş teme
   chiar război de vine,
   de încredere sunt, Doamne, plin în orice vreme:
   Tu eşti lângă mine !

4. Doar un lucru cer la Domnul şi-l doresc fierbinte:
   toată-a mea viaţă,
   aş dori să stau în pragul Casei Tale sfinte,
   să văd sfânta-Ţi Faţă !

5. Căci în ziua grea-n coliba-I El îmi dă scutire,
   de durere-adâncă,
   şi mă va ascunde-n Cortul Lui de ocrotire
   înălţat pe-o stâncă.

6. Iată mi se-nalţă capul peste toţi vrăjmaşii
   care mă-nconjoară,
   voi aduce jertfe-n cortu-Ţi când toţi trâmbiţaşii
   cântecul coboară.

7. Doamne, când Te chem, ascultă-mi glasul dimineaţa,
   milă ai de mine,
8. inima, din a Ta parte-mi zice: caută-Mi Faţa,
   şi eu caut spre Tine.

9. Nu-mi ascunde Faţa, Doamne, stai de mine-aproape,
   vino şi-mi ajută,
   nu mă părăsi, ci scapă-mi din a morţii ape
   viaţa mea pierdută !

10. Chiar de m-ar lăsa părinţii, Domnul mă primeşte
11. pe-a Ta dreaptă cale,
    pentru cei vrăjmaşi Tu, Doamne, mă călăuzeşte
    prin a urii vale !

12. Nu lăsa să fiu în voia celor răi, din fire,
    - martori de minciună -
    când ei vin şi împotrivă-mi suflă asuprire
    fii-mi Tu-mpreună !

13. O, de n-aş şti, bunătatea-ţi, Doamne, că au să vază
    ochii mei odată...
14. Ai nădejde-n Domnul, crede şi te-mbărbătează,
    inimă-ntristată !

PSALMUL 28

Andante

Doam- ne că- tre Ti- ne strig eu, Stân- ca mea cea
ta - re a- uzi gla- sul meu, răs- pun- de-mi
dă-mi a- ju- to- ra - re să n-a- jung ca
cei ce-n groa- pă-s ga- ta să co- boa - re.

PSALMUL 28

Un psalm al lui David.

1. Doamne, către Tine strig eu, stânca mea cea tare,
auzi glasul meu, răspunde-mi, dă-mi ajutorare,
să n-ajung ca cei ce-n groapă-s gata să coboare.

2. Şi-mi ascultă când strig, Doamne, multa rugăciune,
când spre Tine mi-se-nalţă mâinile, Preabune !
3. Nu mă pune-n rând cu cei răi, Doamne, nu mă pune !...

Nici cu câţi vorbesc de pace, dar au gând de fiare.
4. Doamne, la cei răi, plăteşte după-a lor lucrare,
5. căci nu vor să ia aminte Slava Ta cea mare !

Pentru vecii veşniciei, Domnul să-i lovească...
6. Dar slăvit să fie Domnul, c-o să mă păzească,
şi strigarea rugăciunii mele-o să primească.

7. Domnul este-a mea tărie, scutul meu cel tare,
inima-mi în El se-ncrede... şi-am ajutorare,
de aceea-s plin de-o sfântă veselie mare !

Şi-o să-L laud totdeauna prin cântări curate,
8. Domnul este-a mea tărie, Stâncă şi Cetate,
pentru unsul Său şi pentru neamurile toate.

9. Mântuieşte Tu poporul Tău, o, Doamne mare,
şi dă-i moştenirii Tale binecuvântare,
fii Păstorul lor şi sprijin neclintit şi tare !

PSALMUL 29

Moderato

Fi- ii Dom- nu-lui dați sla - vă da-ți-l Lui cin-sti- re în-chi

Fii iu-biți dați sla-vă da-ți-l Lui cins-te-n veci

na - ți-vă na- in te-l sfințila-m- po do - bi- re, în-chi-

în- chi-nați Fa-țaLui sfințila-m-po-do- bi -re sla- vă Lui

na - ți-vă na- in- te-l sfințila-m-po - do-bi -re. Gla-sul

închi-nați Fa-țaLui sfinți la-m- po- do-bi- re sla- văLui

Dom- nu-lui ră- su- nă tu-net pes - te a - pe, gla-sul

Gla-sul Lui azi su- nă tu- net plin a- pemari

Lui es-te pu- ter- nic, e mă- reț și-a-proa - pe.

gla- suLui ta-re-nveci e mă- reț și-a-proa- pe.

PSALMUL 29

Un psalm al lui David.

1.Fiii Domnului, daţi slavă,
daţi-l Lui cinstire,
2. închinaţi-vă-nainte-l
sfinţi la-mpodobire !

3. Glasul Domnului răsună
tunet peste ape,
4. glasul Lui este puternic,
e mareţ şi-aproape !

5. Glasul Domnului zdrobeşte
cedrul cel mai tare,
6. Sirionul şi Libanul
sar de-nfiorare !

7. Glasul Domnului Sfânt face
flăcări să ţâşnească,
8. Glasul Domnului pustia
poate s-o-ngrozească !

9. Glasul Domnului despoaie
codrul de tărie,
în locaşu-l totul strigă
"Slavă" - pe vecie !

10. Domnul, la potop, sta-n sfântu-l
scaun de mărire,
Domnu-n veci împărăţeşte
plin de strălucire !

11. Pe poporul Său, El, Domnul,
tare îl va face,
Domnul binecuvintează
pe ai Săi cu pace !

PSALMUL 30

Andantino

Te-n- alţ Doam- ne pu- ruri căci m-ai ri- di- cat

pe vrăj- maşi să râ- dă, Tu nu i-ai lă- sat.

Am stri- gat spre Ti- ne Doam- ne-n- du - ră- tor

Tu m-ai scos din groa- pă n-ai lă- sat să mor.

PSALMUL 30

Un psalm. O cântare pentru sfinţirea Casei Domnului,
făcută de David.

1. Te-naţ, Doamne, pururi căci m-ai ridicat,
pe vrăjmaşi să râdă, Tu nu i-ai lăsat !
2. Am strigat spre Tine Doamne-ndurător,
Tu m-ai scos din groapă, n-ai lăsat să mor !

3. Sufletul meu, Doamne, din mormânt l-ai scos
m-ai adus la viaţă, dintre morţi de jos.
4. Domnului cântaţi-l voi cei preaiubiţi,
şi măritu-l Nume pururea-L măriţi !

5. Căci o clipă ţine doar mânia Sa,
îndurarea-I însă toată viaţa ta !
Seara vine plânsul chinului amar,
dimineaţa vine veselia iar !

6. Când eram în bine, îmi ziceam aşa:
niciodată-n viaţă nu m-aş clătina,
7. căci pe-un munte tare m-ai fost aşezat,
dar Ţi-ai ascuns Faţa şi m-am tulburat.

8. Doamne, către Tine, m-am rugat zicând:
9. Ce câştigi Tu, oare de-aş muri curând,
poate să Te laude ţărâna de jos,
poate ea să spună cât eşti credincios ?

10. Doamne-ascultă, Doamne, fii îndurător,
şi mi-ajută, Doamne, că-s făr de-ajutor,
11. şi Tu-n veselie plânsul mi-ai schimbat
dezlegându-mi jalea Tu m-ai bucurat !

12. Pentru ca şi duhul şi inima mea
pururea să-Ţi cânte, mute să nu stea !
Doamne, Domnul Slavei, eu cât voi trăi,
pururea pe Tine te voi preamări !

PSALMUL 31

Andante

O, Doam- ne-n Ti- ne eu mă-n- cred să nu fiu de ru-

și - ne, mă sca- pă Tu-n drep- ta- tea Ta și nu ui- ta de

mi- ne as- cul- tă- mă și-mi fime-reu o stân-că-o- cro- ti-toa-

re căci Tu ești ce-tă- tu- ia mea și stân- ca mea cea ta- re.

PSALMUL 31

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

1. O, Doamne-n Tine eu mă-ncred, să nu fiu de ruşine,
   mă scapă Tu-n dreptatea Ta şi nu uita de mine
2. ascultă-mă şi-mi fii mereu o stâncă-ocrotitoare
   căci Tu eşti cetăţuia mea şi stânca mea cea tare.

3. Mă vei povăţui mereu pentru-al Tău mare Nume
   şi-n veci mă vei călăuzi pe drumul Tău în lume.
4. O scoate-mă din laţu-ntins de-ai mei vrăjmaşi în cale
   Tu eşti Ocrotitorul meu, cu aripile Tale...

5. În mâna Ta-mi încredinţez eu duhul pe dreptate
   Tu mă vei izbăvi pe veci, Stăpâne-adevărate
6. urăsc pe cei ce se lipesc de idolii din lume
   şi-n Domnul eu mă-ncred mereu, în marele Său Nume.

7. O fă-mă să mă-nveselesc de marea Ta-ndurare
   căci ştii neliniştea ce-o am şi vina mea cea mare.
8. Tu la vrăjmaşi n-o să mă dai, ci da-mi-vei largă cale
   ai milă, Doamne, când Te chem, căci sunt în greu şi-n jale.

9. Mi-e sufletul şi trupu-ntregi topite de-ntristare
10. mi se sfârşeşte viaţa-n plâns şi anii-n suspinare
    puterile mi s-au sleit din cauza vinei mele
    a-mele oase putrezesc de chinurile grele.

11. De-ocară-ajuns-am la vrăjmaşi şi pentru prieteni groază
toţi fug de mine câţi ajung pe uliţi să mă vază.
12. Uitat de inimi stau ca mort, ca vasul ce se sfarmă
13. pe mulţi i-aud vorbind de rău, văd spaime-n jur şi larmă.

Când contra mea se sfătuiesc cu toţii împreună
când uneltesc în contra mea viaţa să-mi răpună.
14. Dar eu în Tine cred şi zic, că Tu eşti Domnul tare
15. şi soarta mea e-n mâna Ta, mă scapă de-a lor gheare.

16. Fă să lumine Faţa Ta de-a pururi peste mine
şi scapă-mă când eu Te chem, nu mă lăsa-n ruşine
17. ci să rămână ruşinaţi cei răi şi fără minte
să se pogoare muţi şi reci, ca morţii în morminte.

18. Fă s-amuţească gura cea nedreaptă şi vicleană
care vorbeşte cu dispreţ pe cel fără prihană.
19. O, cât de bun eşti Tu cu-acei ce-n veci se tem de Tine,
ce bunătate-arăţi la cei ce-ncrederea-şi vor ţine.

20. Tu-i vei scuti la Faţa Ta de cel ce-i prigoneşte
şi-i vei ascunde-n cortul Tău de cel ce-i cleveteşte.
21. Slăvit să fie Domnu-n veci căci marea-I bunătate
mi-a arătat-o minunat: sunt parcă-ntr-o cetate.

22. Eu în nechibzuinţă-am zis: sunt izgonit de Tine
dar Tu-auzit-ai ruga mea şi strigătu-n suspine.
23. Iubiţi pe Domnul toţi ce câţi El vă iubeşte,
căci El iubeşte pe cei buni, pe mândri-i pedepseşte.

24. Fiţi tari, vă-mbărbătaţi şi fiţi cu inima-ntărită
toţi cei ce-n Dumnezeu v-aţi pus nădejdea neclintită !

PSALMUL 32

Moderato

Fe-ri- cit e-a- cel ce a - re făr- de- le - gi- le ier- ta -

te și a- ce- la cu pă- ca - te co- pe- ri - te

și ui- ta - te Fe- ri- cit cel ce nu-i ți - ne Dom- nu-a

du - hul că- rui nu e gând as-

lui vi- no- vă- ți - e și în

cuns de vi- cle- ni - e.

PSALMUL 32

Un psalm al lui David. O cântare.

1. Fericit e-acel ce are fărdelegile iertate
   şi acela cu păcate coperite şi uitate.

2. Fericit cel ce nu-i ţine Domnu-a lui vinovăţie
   şi în duhul cărui nu e gând ascuns de viclenie.

3. Cât timp am tăcut, eu, Doamne, mă topeam mergând pe cale
4. zi şi noapte-aveam asupră-mi apăsarea mâinii Tale.

   Mă uscam ca ţărna vara când de secetă-i pătrunsă...
   (oprire)

5. Atunci eu mi-am spus la Domnul fărdelegea mea ascunsă.

   Doamne-am zis, mărturisi-mi-voi toată fărdelegea Ţie
   şi Tu m-ai iertat de toată multa mea vinovăţie.

6. Orice om, la vreme, Ţie ruga-i bine să şi-o facă
   căci chiar ape mari să vină, peste dânsul n-au să treacă.

7. Doamne, Tu-mi eşti ocrotirea, Tu mă scoţi din strâmtorare
   Tu mă izbăveşti din moarte, şi mă-nconjuri cu cântare.
   (oprire)

8. Eu pe tine - zice Domnul - te voi învăţa întruna
   şi-arăta-ţi-voi calea care s-o urmezi întotdeauna.

9. Nu fiţi ca un cal pe care se pun frâie şi zăbale
   nu fiţi fără-nţelepciune şi nepricepuţi pe cale.

10. O de câte chinuri are parte cel rău şi de silă
    dar cel ce se-ncrede-n Domnul este-nconjurat cu milă.

11. Voi toţi cei fără prihană bucuraţi-vă deodată
    scoateţi strigăte şi cânturi, cei cu inima curată.

PSALMUL 33

Maestoso

Bu-cu- ra- ți- vă în Dom- nulvoi toți cei fă- ră de vi- năcăcivă

șa- de bi- ne cân- tul de mă- ri- re și lu- mi- nă. Lă- u-

dați peDom-nu-n har- fe și-L slă- viți din a- lă- u- te sără-

Lă- u- dați Lă-u- dați Lă-dați

su - ne-n glas și-n coar- de cân-turi noi, ne- cu- nos- cu - te.

Lă- u- dați Lă- u- dați

PSALMUL 33

1. Bucurați-vă în Domnul, voi toți cei fără de vină,
   căci vă șade bine cântul de mărire și lumină.
2. Lăudați pe Domnu-n harfe și-L slăviți din alăute
3. să răsune-n glas și-n coarde cânturi noi, necunoscute.

4. Căci Cuvântul Lui e veșnic adevăr și bucurie,
   și lucrarea-I se-mplinește pururi cu credincioșie.
5. El iubește-n veac dreptatea și cinstita judecată
   bunătatea Lui cuprinde tot pământul, lumea toată.

6. Cerurile-au fost făcute prin Cuvântul Lui cel mare
   și oștirea lor întreagă prin a gurii Lui suflare.
7. El a-mării ape-adună și adâncul lor îl ține.
8. Tot pământul să se teamă, tremurând să I se-nchine.

9. Căci ce zice El se face, ce grăiește ia ființă,
10. El răstoarnă sfat de neamuri și-a popoarelor știință.
11. Dar al Său sfat ține veșnic, planul Lui din țară-n țară,
12. fericit poporul care și-l alege El comoară.

13. Domnul caută din nălțimea cerurilor Lui senine,
14. din locașul Lui El vede pe toți fiii lumii bine.
15. El la toți câți sunt pe lume inima le-o întocmește,
    și-a lor fapte totdeauna, toate El le urmărește.

16. Nu mărimea oștii scapă pe-mpărat de nimicire
    nici puternicia nu e la viteaz o izbăvire;
17. calul nu dă biruința, vlaga lui nu izbăvește.
18. Peste cei ce cred în Domnul, ochiul Domnului privește,

19. Ca să-i scape de la moarte și să-i țină cu viață.
20. Noi nădăjduim în Domnul, scutul nostru-i sfânta-I Față.
21. Da, a-noastre inimi află bucurie-n al Său Nume.
22. Doamne, fie-Ți îndurarea peste noi, ai Tăi, prin lume.

PSALMUL 34

Maestoso

Voi bi- ne- cu- vân-ta pe Dom- nul în ori- ce vre- me pe pă-

mânt de-a pu- ru- rea în a mea gu- ră va fi al la- u-dei Lui

pe pă-mânt

cânt. În El se la-u- dă-al meu su- flet s-as-cul- te cei ne-no-ro- ciţi năl-

a Lui cânt

no-ro-ciţi

ţaţi pe Dom-nul toţi cu mi- ne şi toţi să-L lă- u- dăm sme- riţi.

toţi sme-riţi.

PSALMUL 34

Un psalm al lui David, alcătuit când a făcut pe nebunul
în faţa lui Abimelec şi a fost izgonit de el.

1. Voi binecuvânta pe Domnul
în orice vreme pe pământ
de-a pururea în a mea gură
va fi al laudei Lui cânt.
2. În El se laud-al meu suflet
s-asculte cei nenorociţi
3. nălţaţi pe Domnul toţi, cu mine
şi toţi să-L lăudăm smeriţi.

4. Eu L-am căutat şi El răspuns-a
de-a-mele temeri m-a scutit
spre El când îţi întorci privirea
te luminezi de fericit.
Şi nicicând nu eşti de ruşine
6. căci oricând strigă cel sărac
El îl va auzi să-l scape
de toţi cei câţi necaz îi fac.

7. Al Domnului puternic înger
va tăbărî-mprejurul lor
şi-n veci pe câţi se-ncred în Domnul
îi scapă dându-le-ajutor.
8. Gustaţi şi veţi vedea cu toţii
ce bun e Domnul şi-ndurat
ferice-n veci de omul care
se-ncrede-n El cu-adevărat !

9. De Domnul să vă temeţi pururi
voi sfinţii Lui - în orice fel -
căci de nimica nu duc lipsă
aceia ce se-ncred în El.
La puii cei de leu li-e foame
şi-or duce lipsă flămânziţi
dar cei ce-L vor căuta pe Domnul
de nici un bine nu-s lipsiţi.

11. Veniţi fii şi-ascultaţi căci frica
de Domnul vă voi învăţa.
12. O, cine-i cel ce vrea viaţă
şi zile fericite vrea ?
13. Fereşte-ţi gura ta de rele
şi buzele de-nşelăciuni
14. departă-te de rău, fă bine
şi caută pacea, cu cei buni.

15. Căci ochii Domnului sunt peste
acei curaţi, cu suflet blând
şi-a Lui ureche ia aminte
la strigătele lor, oricând.
16. Dar Dumnezeu şi-ntoarce faţa
în contra celor ce fac rău
ca să le şteargă pomenirea
în veac de pe pământul Său.

17. Când strigă cei fără prihană
de Domnu-n veac sunt ascultaţi
şi din a lor necazuri grele
cu-a Lui putere sunt scăpaţi.
De-a pururi Domnul e aproape
de-acel cu sufletul zdrobit
şi mântuieşte pe acela
cu cuget frânt, cu duh smerit.

19. Adesea vine nenorocul
şi peste cel neprihănit
dar Domnu-l scapă totdeauna
şi el din toate-i izbăvit.
20. El toate oasele-i păzeşte
nici unul nu-i va fi sfărmat.
21. Dar vor pieri-n nenorocire
vrăjmaşii-aceluia curat.

22. Pe robii săi îi scapă Domnul
şi sufletul le e păzit,
din toţi cei ce se-ncred întrânsul
nici unul nu va fi-osândit.

PSALMUL 35

Andantino

PSALMUL 35

Un psalm al lui David.

1. Apără-mă Tu, o, Doamne, de vrăjmaşii mei cu bine
   şi Te luptă Tu cu-aceia ce se războiesc cu mine;

2. Ia-Ţi Tu pavăza şi scutul şi Te scoală şi m-ajută
3. scoate-Ţi suliţa-mpotriva celor ce mă persecută.

   Zi-mi Tu inimii: Eu fi-voi mântuirea ta în viaţă.
4. Ruşinaţi şi-nfrânţi să fie cei ce-mi sunt duşmani pe faţă.

5. Ca pe pleava ce-o ia vântul să-i alunge sfinţii îngeri,
6. drumul lor să fie-n beznă, cu alunecuş şi plângeri.

7. Căci ei laţul mi-ntind mie fără pricină, pe-o groapă
   care, fără nici o vină, să-mi ia viaţa, ei mi-o sapă.

8. Să-i alunge, să-i ajungă prăpădul pe neaşteptate
   şi să piară-n laţul care l-au întins cu răutate.

9. Atunci sufletu-mi în Domnul va cânta de fericire,
10. toate oasele-mi vor zice: plin eşti, Doamne, de mărire !

    Cine poate-aşa ca Tine pe-un nenorocit să-l scape,
    de-acel tare care-l fură şi-l apasă să-l îngroape ?

11. Nişte martori ai minciunii mă întreabă ce n-am ştire,
12. mi-ntorc răul pentru bine, sufletul mi-e-n pustiire.

13. Şi eu, când erau ei bolnavi mă-mbrăcam în sac şi-n rugă
    mă smeream cu post şi umil plecam capul ca o slugă.

14. Umblam plin de-ndurerare, ca de-un prieten, ca de-un frate
plecam capul ca de jalea unei mame-ndurerate.

15. Dar când eu mă clatin astăzi, ei se strâng de bucurie,
făr-să ştiu să mă hulească, ne-ncetat să mă sfâşie.

16. Scrâşnesc dinţii împotriva-mi fac în contră-mi adunare
cu cei răi, cu toate-acele secături ocărâtoare.

17. Doamne, până când privi-vei, Doamne, scapă-mă din toate
18. şi Te voi slăvi de-a pururi la mulţimile-adunate !

19. Nu se bucure de mine cei ce-mi poartă ură mie,
nici cu ochii-şi facă semne, căci nedrept au duşmănie.

20. Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc cu-nşelăciune
împotriva celor care liniştiţi fac cele bune...

21. Îşi deschid gura cea largă contra mea şi zic cu ură:
"Ochii noştri azi, dorinţa împlinită şi-o văzură..."

22. Tu-i vezi, nu tăcea, o, Doamne, nu Te depărta de mine,
23. scoală-Te să-mi faci dreptate şi-apărat să fiu de Tine.

24. Judecă-mă cu dreptate, Dumnezeul meu cel mare,
ca să nu se veselească cei răi de a mea-ntristare.

25. Să nu zică-n a lor inimi: l-a-nghiţit a noastră gură, -
26. ci-nfruntaţi să fie-aceia ce se bucură cu ură,

de a mea nenorocire şi se-nalţă peste mine...
Să se-mbrace cu ocară şi cu-o veşnică ruşine.

27. Dar acei ce au plăcere de-a mea nevinovăţie
să se bucure de-a pururi cu cântări de veselie,

şi slăvit să fie Domnul totdeauna toţi să zică.
El vrea robului Său pace şi-l păzeşte fără frică.

28. Şi-atunci limba mea, dreptatea Ta o va slăvi Preabune,
toate zilele vieţii numai slava Ta voi spune...

PSALMUL 36

Andante

O, Doam- ne, bu- nă- ta- tea Ta e pân- la cer de ma- re și
pân- la nori se va năl- ța cre- din cio- și- a-Ți ta - re. Drep-
ta- tea Ta-i ca munți de stânci în- nalți cu vâr- fu-n za- re și-a
Ta -le ju- de- căți a- dânci ca fun- du-a - dânc de ma - re.

PSALMUL 36 *

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David,
robul lui Dumnezeu.

- I -

1. Nelegiuirea celui rău
a zis inimii mele
că frică n-au de Dumnezeu
privirile lui rele.

2. Se măgulește singur el
ca să-și desăvârșească
fărădelegea-i de mișel
și ura să-și plinească.

3. A gurii lui cuvinte sunt
minciună și-nșelare
nu vrea să facă pe pământ
ce-i bine-n cumpătare.

4. În așternutul lui la rău
de-a pururi se gândește
nu-i binele pe drumul său
și răul nu-l urăște.

- II -

5. O, Doamne, bunătatea Ta
e până-n cer de mare,
și pân-la nori se va 'nălța
credincioșia-Ți tare.

6. Dreptatea Ta-i ca munți de stânci
înalți cu vârfu-n zare,
și-a Tale judecăți adânci
ca fundu-adânc de mare.

7. Ce scumpă-i bunătatea Ta,
căci sub a Tale-aripe
noi adăpost putem afla
în orice grele clipe.

8. Noi, din al casei Tale-avut
avem toți săturare
și din șuvoiul Tău plăcut
ne-adăpi cu-mbelșugare.

9. Că-n veci la Tine, Doamne-avem
izvoarele vieții
și prin lumina Ta vedem
lumina dimineții.

10. Fii ne-ncetat tot bun cu-acei
ce Te cunosc pe Tine,
dreptatea-ntindeți peste cei
cu inime senine.

- III -

11. Piciorul celor încrezuți
în veac să nu m-ajungă
să nu m-alunge cei pierduți
cu mâna lor cea lungă.

12. Acei ce fărdelegea fac
au și-nceput să piară
sunt răsturnați, cad toți și-n veac,
nu se mai scoală iară...

*) *Se va cânta numai partea a - II - a.*

PSALMUL 37

Moderato

Nu te mâ- ni- a pe cei răi, nu pri- vi la ei cu
jind c-ai să-i vezi co- siţi ca iar- ba,
ca ver-dea- ţa ves- te- jind. Cre- de-n Dom- nul, fă ce-i
bi- ne, um- blă cre- din- cios ori- când. El să-ţi
fi- e des- fă- ta- rea şi-ţi va da tot ce-ai în gând.

PSALMUL 37

Un psalm al lui David.

1. Nu te mânia pe cei răi, nu privi la ei cu jind,
2. c-ai să-i vezi cosiţi ca iarba, ca verdeaţa vestejind.
3. Crede-n Domnul, fă ce-i bine, umblă credincios oricând
4. El să-ţi fie desfătarea şi-ţi va da tot ce-ai în gând.

5. Lui tu soarta-ncredinţează-ţi, crede-n El, El va lucra,
6. El va face să-ţi străluce dreptul ca lumina Sa.
7. Taci-naintea Lui şi-aşteaptă, cu nădejde stai smerit,
   nu te mânia pe cel rău când în rău a izbutit.

8. Părăseşte şi iuţimea şi mânii şi supărări,
   căci acestea-ţi vor aduce numai rele şi-ntristări.
9. Fiindcă toţi cei răi, de Domnul, vor fi sigur nimiciţi
   dar câţi cred întrânsul, ţara moşteni-vor fericiţi.

10. Încă mai puţină vreme şi nu va mai fi cel rău,
    vei privi să-l vezi... zadarnic, nu va mai fi-n locul său;
11. cei blânzi moşteni-vor ţara dată-n binecuvântări,
    vor avea belşug de pace, bucurie şi-ndurări.

12. Cel rău face planuri contra celuia neprihănit,
    şi-mpotriva lui scrâşneşte dinţii, cel nelegiuit.
13. Însă Domnul stă şi râde de cei răi şi de-al lor gând,
    căci El vede că le vine şi-a lor zi curând, curând.

14. Cei răi săbii scot şi arcuri, să-l doboare pe sărac
    pe neprihăniţi să-i junghie şi pe cei ce bine fac;
15. însă sabia lor intră tot în inimile lor,
    arcurile lor se sfarmă şi-n ţărână se cobor.

16. Mult mai mult face puţinul celuia cu gând curat,
ca belşugul mare-al celor răi, cu silă adunat.
17. Braţul celor ce fac răul în curând va fi zdrobit
dar cel fără de prihană, va fi pururi sprijinit.

18. Domnul ştie toată viaţa celor care sunt cinstiţi,
moştenirea lor va ţine pe toţi vecii nesfârşiţi.
19. Ei în zi nenorocită, de ruşine nu-s lăsaţi
vor ajunge-n vremi de foame, dar din toate sunt scăpaţi.

20. Dar cei răi pier, pier ca fumul şi ca iarba din păşuni
21. cel rău ia-mprumut şi nu dă, dar cu milă dau cei buni.
22. Cei milostiviţi de Domnul ţara o vor stăpâni,
dar cei blestemaţi de dânsul nimiciţi se vor sfârşi.

23. Domnul întăreşte omul când îi place calea lui,
24. de se-ntâmplă ca să cadă, doborât de moarte, nu-i.
25. Am fost tânăr şi-acum iată sunt bătrân... cât am trăit
încă n-am văzut pe omul fără vină părăsit.

Nici pe-urmaşii lui cerşindu-şi pâinea lor îndureraţi,
26. căci el dă milos, şi-urmaşii lui sunt binecuvântaţi.
27. Fugi de rău, fă ce e bine şi pe veci vei dăinui,
28. căci, iubind dreptatea, Domnul pe-ai Lui nu-i va părăsi.

Ne-ncetat cei buni, sub paza Domnului vor fi păstraţi,
dar cei răi, cu-a lor sămânţă nimiciţi vor fi şi-uitaţi;
29. cei buni stăpâni-vor ţara şi vor sta pe veci în ea,
30. ei vestesc înţelepciunea şi dreptatea pururea.

31. Legea Domnului i-e-n suflet celui bun - şi-i neclintit,
32. cel rău caută să-l omoare, ne-ncetat stă la pândit.
33. Dar în mâinile lui rele cel bun nu e părăsit,
când va fi la judecată n-o să fie osândit.

34. Tu nădăjduieşte-n Domnul şi păzeşte calea Lui,
că-ai să fii-nălţat în ţară, pe cei răi ai să-i răpui.
35. L-am văzut pe cel rău, tare, ca şi-un verde pom părea,
36. dar când am trecut în urmă, era smuls, nu mai era.

37. Uită-te la omul care este fără vicleşug,
el de pace are parte şi de fii şi de belşug.
38. Dar cei răzvrătiţi, cu toţii, până-n veci sunt nimiciţi,
şi sămânţa lor, urmaşii, au să fie prăpădiţi.

39. Izbăvire-aduce Domnul celor ce-s pe placul Său
El le este-Ocrotitorul la necaz, când sunt şi-n greu.
40. El i-ajută totdeauna, de cei răi îi va scăpa
pentru că se-ncred întrânsul şi-n credincioşia Sa.

PSALMUL 38

Moderato

O, nu mă mus- tra Tu Doam-ne în a Ta mâ - ni - e și să

nu-mi tri-mițipe-dep- se în a Ta ur- gi - e. Căci să- ge-ți- le-Ți a-

ma- re s-au în-fipt în mi - ne și a-supra-micu pu-te - re mâna Ta se ți- ne.

PSALMUL 38

Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.

1. O, nu mă mustra Tu, Doamne,
în a Ta mânie,
şi să nu-mi trimiţi pedepse
în a Ta urgie.

2. Căci săgeţile-Ţi amare
s-au înfipt în mine
şi asupră-mi cu putere
mâna Ta se ţine.

3. Nu-i nimica bun în trupu-mi
pentru-a Ta mustrare,
nici o vlagă n-am în oase
pentru-a mea stricare.

4. Căci a mea fărădelege
peste cap îmi trece
e-o povară grea şi care
stă să mă aplece.

5. Ale mele răni miroase
c-am fost fără minte,
6. gârbov sunt şi-n istovire,
trist de n-am cuvinte.

7. Că-n durere-mi arde sânul,
carnea-mi putrezeşte,
8. sunt zdrobiţ fără putere
tulburarea-mi creşte.

9. Înaintea Ta stau, Doamne,
dorurile-mi mute
şi suspinurile mele
nu-Ţi sunt neştiute.

10. Inima-mi se zbate tare
şi puterea-mi scade,
peste-a ochilor lumine
noaptea morţii cade.

11. Prietenii şi cunoscuţii
fug de-a mea durere
neamurile-mi stau deoparte
fără vreo putere.

12. Cei ce vor să-mi ia viaţa
mi-ntind curse rele,
îmi urzesc nenorocirea
şi spun numai rele...

13. Dar eu sunt ca surzii, n-aud
stau cu gura mută,
14. sunt ca omul ce n-aude
limba mea-i tăcută.

15. Doamne-n Tine mi-e nădejdea,
şi Tu vei răspunde,
Dumnezeul meu, de mine
nu Te vei ascunde...

16. căci zic: n-o să laşi să fie
bucuroşi vrăjmaşii
să nu se mândrească cei răi
când îmi clatin paşii.

17. Căci aproape-s de cădere,
chinul mi-e-nainte,
18. îmi mărturisesc păcatul
şi mi-l plâng fierbinte.

19. Dar vrăjmaşii, au toţi, Doamne,
viaţă şi tărie...
mulţi sunt cei ce-mi poartă ură
fără vină, mie.

20. Ei mi-ntorc cu duşmănie
răul pentu bine,
21. nu mă părăsi Tu Doamne,
fii mereu cu mine.

22. Dumnezeul meu, degrabă
dă-mi ajutorare,
Mântuirea mea cea sfântă
singura scăpare...

PSALMUL 39

Andantino

Zi- s-am: voi ve- ghea a- su- pra dru- mu- ri- lor me- le

ca să nu gre- șesc cu lim - ba, gu- rii frâu voi pu - ne

cât va sta cel rău na- in- te-mi n-o s-am vor- be re - le

și-am stat mut, de- și du- re- rea-mi nu se poa- te spu- ne.

PSALMUL 39

Către mai marele cântăreților. Către Iedutun.
Un psalm al lui David.

1. Zis-am: voi veghea asupra drumurilor mele,
ca să nu greșesc cu limba, gurii frâu voi pune,
cât va sta cel rău 'nainte-mi n-o s-am vorbe rele,
2. și-am stat mut, deși durerea-mi, nu se poate spune.

3. Inima arde în mine, foc ce mistuiește,
și atunci mi-a venit pe buze glas de cuvântare,
4. Doamne, spune-mi ce m-așteaptă, viața când sfârșește,
ca să știu ce trecător sunt, ce nimic, sub soare.

5. Iată-a mele zile-s toate ca un lat de mână,
viața mea ca o nimica, Doamne-n a Ta Față,
da, oricât ar fi de mare omul să se țină
înaintea Ta-i un abur, ca un fulg și-o ceață.

6. Omul umblă ca o umbră, geaba se trudește,
strânge-averi, deși nu știe cine-o să le țină,
7. acum Doamne-n ce mai pot eu să mai am nădejde
numa-n Tine pot eu, Doamne, s-am nădejde plină.

8. Izbăvește-mă de multa mea fărădelege,
nu mă face-ocara celui plin de nebunie;
9. Eu stau mut și las o Doamne mâna-Ți să lucreze,
10. Dar abate-Ți Doamne de la mine greaua Ta mânie.

11. Căci Tu pedepsești tot omul pentru-a lui greșale,
prăpădindu-i tot ce are el mai scump în viață,
orice om e doar suflare pe a lumii cale,
12. o ascultă-mi ruga Doamne-n orice dimineață.

Să se plece-a Ta ureche spre a mea strigare,
împlinește-a mele cereri, pleacă-Te spre ele,
nu tăcea când vezi a mele lacrime amare,
că-s pribeag pe-aici ca toate neamurile mele.

13. Și abate-Ți de la mine aspra Ta privire
lasă-mă să mai răsuflu, viața nu mi-o stoarce,
până nu mă duc în locul unde nu-i simțire,
și de unde niciodată nimenea nu-ntoarce...

PSALMUL 40

Andantino

Mi-amfostpus nă-dej- dea-n Dom- nul și El s-a ple- cat spre mi- ne

m-a scă-pat din groa- pa mor- ții și din fun-du-a-dânc de ti- nă

cu picioa- re- le pe-o stân- că m-a-n-tă- rit din-tre ru- i - ne

și mi-apus în glas cân- ta- re no- uă,pen- tru-a Lui lu- mi- nă.

PSALMUL 40

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Mi-am fost pus nădejdea-n Domnul şi El s-a plecat spre mine,
2. m-a scăpat din groapa morţii şi din fundu-adânc de tină,
cu picioarele pe-o stâncă m-a-ntărit dintre ruine,
3. şi mi-a pus în glas cântare nouă, pentru-a Lui lumină.

Mulţi văzând acestea, Doamne, s-au temut crezând în Tine.
4. Fericit e-acel ce-n Domnul toată-ncrederea şi-o pune,
ce de mincinoşi şi trufaşi cât mai depărtat se ţine,
către ei să nu se-ndrepte şi cu ei să nu se-adune.

5. Cât de multe-s pentru mine, Doamne, planurile Tale,
nimenea nu se mai poate Doamne-asemăna cu Tine,
aş dori s-o spun aceasta, să le trâmbiţez pe cale,
însă numărul lor este mult prea mare pentru mine.

6. Tu nu ceri şi nici vrei jertfe, nu vrei daruri de mâncare,
ci-ai străpuns a mea ureche - semnul Tău de mărturie -
atunci zis-am: iată Doamne, Dumnezeul meu cel Mare,
vin, că-n sulul Cărţii Sfinte, despre mine Doamne, scrie.

8. Voia Ta vreau a o face căci mi-n suflet sfânta-Ţi Lege,
9. vreau să spun de mila-Ţi multă la mulţimile-adunate,
Tu ştii lucru-acesta, Doamne, limba mea să se deslege
10. căci nu ţin în al meu suflet, ci spun marea-Ţi bunătate.

Spun la toţi de mântuirea şi-adevărul Tău, Stăpâne,
şi n-ascund nici bunătatea, nici a Ta credincioşie.
11. Tu nu-mi vei opri-n viaţă mila Ta ce-n veci rămâne
a Ta bunătate Doamne, pază pururi o să-mi fie.

12. Rele multe mă-mpresoară, şi pedepsele m-apasă
nu mai poate să le rabde, Doamne, inima mea slabă
sunt mai multe decât perii capului şi nu mă lasă,
13. Doamne, scapă-mă, o, Doamne, vino-n ajutor degrabă.

14. Ruşinaţi să fugă cei ce vor să-mi ia a mea viaţă,
înapoi să dea vrăjmaşii să roşească de ruşine,
15. să-nlemnească de ocară cei ce-acuma-mi râd în faţă,
16. să se bucure aceia care Te iubesc pe Tine,

cei ce caută mântuirea ne-ncetat de-acum să spună:
lăudat să fie Domnul, stânca mea de mântuire !
17. Sunt sărac eu, însă, Domnul, mi-este bun ca mama bună,
Doamne, Tu-mi eşti ajutorul, vino fără zăbovire...

PSALMUL 41

Moderato

Fe- ri- cit e-a- ce- la ca- re în- gri- jeș- te de să-

rac el în zi- ua rea scă- pa- va căci i-e Dom- nu- lui pe

plac, el în zi- ua rea scă- pa- va căci i-e Dom- nu- lui pe plac.

PSALMUL 41

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David.

1. Fericit e-acela care
îngrijeşte de sărac,
el în ziua rea scăpa-va,
căci i-e Domnului pe plac.

2. Domnul îl va ţine-n viaţă,
şi păzi-l-va fericit
El nu-l va lăsa pe placul
celor ce l-au duşmănit.

3. Domnul îi va fi de sprijin
când va fi bolnav în pat
îi va uşura durerea
şi de boli va fi scăpat.

4. Eu zic: Doamne fie-Ţi milă
sufletu-mi să-mi vindec iar
că-mpotriva Ta eu Doamne
am păcătuit amar.

5. Toţi vrăjmaşii zic de mine
dar când oare va muri,
când se va sfârşi cu dânsul
numele când i-o pieri ?

6. Când vin unii să mă vadă
strâng în contra mea temei,
să vorbească neadevăruri
despre mine printre ei.

7. Toţi vrăjmaşii împotrivă
mă bârfesc şoptind mereu,
cred că nenorocu-acesta
îmi va fi sfârşitul meu.

8. E-atins rău de tot - zic dânşii
pururi nu se va scula
9. chiar şi-acela ce cu mine
una-n pace vieţuia...

Chiar şi-acel mai de nădejde
care pâinea mea mânca,
chiar şi el acum călcâiul
îl ridică-n contra mea.

10. Dar, Tu, Doamne, mă ridică,
fă-mă Tu, să izbutesc
după cum li se cuvine
fă să pot să le plătesc.

11. Prin aceasta voi cunoaşte
că de Tine sunt iubit,
de vei face, ca de cei răi
eu să nu fiu biruit.

12. Tu m-ai sprijinit o Doamne
pentru neprihana mea
şi m-ai aşezat de-acuma
pe vecie-n Faţa Ta.

13. Lăudat să fie Domnul,
şi-al Lui Nume pe deplin,
Dumnezeul lui Israel,
până-n veci de veci - Amin !

CARTEA A DOUA
PSALMUL 42

Moderato

Cum do - reș- te-un cerb iz - vo - rul lim - pe - de de a - pe

a- șa Te do- resc eu Doam- ne să Te am a- proa - pe,

a- șa Te do- resc eu Doam- ne să Te am a- proa - pe.

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42

Către mai marele cântăreţilor. Cântarea fiilor lui Core.

1. Cum doreşte-un cerb izvorul limpede de ape,
aşa Te doresc eu, Doamne, să Te am aproape.

2. Sufletul meu după Tine, Doamne, însetează,
oare când a mea privire Faţa o să-Ţi vază.

3. Mă hrănesc şi zi şi noapte numai cu suspine,
când îmi spun toţi: iată nu e Dumnezeu cu tine.

4. Mi-amintesc...şi-mi vărs tot focul inimii zdrobite,
cum mergeam odată-n fruntea de mulţimi iubite...

când mergeam spre Casa-Ţi sfântă, vesel şi-n cântare,
mă urmau mulţimi în albă zi de sărbătoare.

5. Suflete, de ce-mi gemi iarăşi în mâhnire-amară
ai în Dumnezeu nădejde; lăuda-L-vei iară.

El va fi pe totdeauna sfânta-mi mântuire,
Dumnezeul meu puternic, mare izbăvire.

6. E mâhnit adânc o, Doamne, sufletul în mine,
de aceea-n locuri grele mă gândesc la Tine.

7. Un val cheam-alt val, cu vuiet de căderi de ape,
valuri şi talazuri, Doamne, vin ca să mă-ngroape...

8. Ziua, Domnu-mi dă-ndurarea-I, noaptea-I dam cântare,
înălţam o rugăciune Domnului meu mare.

9. De aceea zic eu: Doamne, Stânca vieţii mele,
pentru ce mă uiţi în lupta valurilor grele,

de ce trebuie să umblu plin de întristare,
sub puterea cea vrăjmaşă grea şi-apăsătoare ?

10. Parcă oasele-mi se sfarmă, când mă râd vrăjmaşii,
"Unde ţi-este Dumnezeul ?" şi bârfesc trufaşii !

11. Pentru ce suspini în mine suflete sărmane,
de ce te mâhneşti şi gemi tu suflet plin de rane ?

Ai în Dumnezeu nădejde căci cânta-L-vei iară,
El mi-e mântuirea, Domnul, sfânta mea comoară...

PSALMUL 43

Andante

O, fă-mi drep- ta- te Dom-nul meu și a- pă-ră-mi pri- ci - na în

con- tra u- nui neam vi- clean și plin de toa- tă vi - na.

O, sca- pă-mă de cei ce-s plini de vi-cle-șug și re - le

căci Tu ești Dum- ne- ze- ul meu și pa- za vie- ții me - le.

PSALMUL 43

1. O, fă-mi dreptate, Domnul meu,
   şi apără-mi pricina
   în contra unui neam viclean,
   şi plin de toată vina.

   O, scapă-mă de cei ce-s plini
   de vicleşug şi rele,
2. căci Tu eşti Dumnezeul meu,
   şi paza vieţii mele.

   Da, Tu eşti Dumnezeul meu,
   de ce mă lepezi oare,
   de ce mă faci să umblu trist
   sub multa apăsare ?

3. Trimite-mi Tu lumina Ta,
   îndrumător pe cale,
   s-ajung la muntele Tău sfânt,
   şi-n locurile Tale.

4. Atunci voi merge fericit
   spre sfintele-Ţi altare,
   şi-Ţi voi cânta cu harfa mea
   şi-aleasa mea cântare.

5. De ce-mi plângi suflete şi-mi gemi,
   în pieptul meu întruna,
   - nădăjduieşte-n Dumnezeu
   şi crede-ntotdeauna.

   Căci iarăşi Îl voi lăuda
   cu-aleasa mea cântare,
   El este mântuirea mea
   şi Domnul meu cel tare.

PSALMUL 44

I

Moderato

Dum- ne- ze- u- le-a-u- zi -t-am și ne-au po- ves- tit pă- rin - ții

de lu- cră- ri- le pe ca -re le-ai fă- cut o- di- ni- oa - ră

cum cu mâ- na Ta go- ni- t-ai al- te nea- muri și po-poa - re

ca să-i pui pe ei în ca- să, să-i în- tinzi pe ei în ța - ră.

PSALMUL 44

Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.
O cântare

I

1. Dumnezeule-auzit-am şi ne-au povestit părinţii,
   de lucrările pe care le-ai făcut odinioară,
2. cum cu mâna Ta gonit-ai alte neamuri şi popoare,
   ca să-i pui pe ei în casă, să-i întinzi pe ei în ţară.

3. Nu prin sabia lor, Doamne, ei pe ţară pus-au mâna,
   şi nici braţul lor în stare să le-aducă mântuire,
   ci-a Ta dreaptă, braţul tare şi lumina Feţei Tale
   i-a scăpat, fiindcă, Doamne, Tu le-ai arătat iubire.

4. Împăratul meu eşti, Doamne, Tu pe Iacov izbăveşte-l,
5. căci cu Tine, Doamne-nvingem pe vrăjmaşul nostru tare,
   cu-al Tău Nume preaputernic îi zdrobim pe cei potrivnici,
6. căci nu-n sabia şi-n arcul meu cred eu că am scăpare.

7. Ci Tu, Doamne, izbăvire ne vei da de toţi vrăjmaşii,
   ruşinaţi lăsând pe-aceia care ne urăsc pe lume,
8. noi ne lăudăm întruna, Doamne, către toţi cu Tine,
   şi slăvim de-a pururi numai marele şi sfântu-Ţi Nume !

(oprire)

PSALMUL 44

II

Moderato

DarTu Doam- ne, Tu ne le- pezi și ne-a- co- peri de ru- și- ne nu mai

ieși cu oas- tea noas- tră lași vrăj- ma- șul să ne-a- lun- ge

cei ce ne u- răsc ri- di -că pra- da de la noi lu- a- tă

ne u-răsc de la noi

căci fu- gim bătuți din lup - tă și pro- tiv- ni-culne-a-jun- ge.

lup- tă grea ne-a-jun-ge.

I I

9. Dar Tu, Doamne, Tu ne lepezi şi ne-acoperi de ruşine,
nu mai ieşi cu oastea noastră,
10. laşi vrăjmaşul să ne-alunge...
Cei ce ne urăsc ridică prada de la noi luată,
căci fugim, bătuţi, din luptă şi potrivnicul ne-ajunge.

11. Ne dai ca pe oi vândute şi ne-mprăştii prin popoare,
12. vinzi pe-ai Tăi ca pe nimica şi nu le dai preţuire,
13. ne faci de ocara celor ce pe noi ne înconjoară,
14. de pomină printre neamuri, pricini de nedumerire.

15. Totdeauna-mi văd ocara şi ruşinea-mi umple faţa,
16. când aud şi văd vrăjmaşii că-şi bat joc aşa de mine.
17. toate-acestea ni se-ntâmplă făr-să Te fi-uitat vreodată,
făr-să fi călcat vreodată legămintele cu Tine...

18. Da, nici inima, nici paşii nu ne-am smuls de pe-a Ta cale,
19. ca să ne zdrobeşti în locuri cu şacali şi-n văi de moarte.
20. Dac-am fi uitat de Domnul şi ne-am fi-nchinat la altul,
21. n-ar şti Dumnezeu aceasta, El ce inima o-mparte ?

22. Dar din pricina Ta suntem înjunghiaţi în orice vreme,
şi suntem priviţi ca nişte oi sortite la tăiere,
23. scoală-Te, de ce dormi, Doamne, nu ne lepăda-n vecie,
24. pentru ce Ţi-ascunzi Tu faţa, şi-uiţi de marea-ne durere ?

25. Doborât e-al nostru suflet în ţărână şi mâhnire,
trupul nostru zace-n tină apăsat de-ndurerare,
26. scoală şi ne-ajută, Doamne, cu-a Ta mare bunătate,
scoală şi ne izbăveşte cu puterea Ta cea mare !

PSALMUL 45

Moderato

Cu-vin-te de mi-res-me pli-ne în al meu su-flet clo-co-tesc și zic: lu-
cra - rea mea de sla-vă-i pen-tru-m-pă- ra- tul meu ce- resc. Să-mi fi-e
lim - ba is-cu- si- tă ca pa-na u - nui în-vă- țat Tu ești Cel
mai fru-mos din oa- meni, pe bu-ze ha - rul ți-e tur-nat.

PSALMUL 45

Către mai marele cântăreților. De cântat cum se cântă "Crinii"
Un psalm al fiilor lui Core. O cântare de dragoste.

1. Cuvinte de miresme pline în al meu suflet clocotesc,
și zic: lucrarea mea de slavă-i pentru-mpăratul meu ceresc,
să-mi fie limba iscusită ca pana unui învățat,
2. Tu ești cel mai frumos din oameni, pe buze harul Ți-e turnat !

De-aceea, Dumnezeu, pe Tine pe veci Te-a binecuvântat,
3. Războinic tare-ncinge-Ți spada, podoabă slava Ți s-a dat
să fii biruitor în lupte, Te suie-n carul Tău măreț,
neprihănirea și-adevărul Tu să le aperi îndrăzneț.

Și dreapta Ta să strălucească prin mari isprăvi de-nvingător,
cu-a Ta săgeată ascuțită străpungi-orice vrăjmaș popor.
6. Al Tău scaun de domnie, Doamne, e-ntemeiat pe veșnicii,
toiag plin de dreptate este al dreptei Tale-mpărății.

7. Tu-n veac iubești neprihănirea, iar răutatea o urăști,
de-aceea Dumnezeu pe Tine Te-a uns și-a pus să stăpânești,
cu untdelemn de bucurie Te-a uns, mai sus ca soții Tăi,
mai sus ca toți de-aceiași slujbă, mai sus ca toți aleșii Săi.

8. Aloia, smirna și casia înmiresmează-al Tău veșmânt,
în strălucitele-Ți locașuri Te-nveselești mereu de cânt.
9. Printre-ale Tale preaiubite sunt fete de-mpărați în șir,
însă mireasa-Ți stă de-a dreapta, gătită-n aur de Ofir.

10. Ascultă fiică vezi și uită-ți poporul tău și casa ta
11. și-atunci te va dori-mpăratul, iar tu-nchinarea i-o vei da.
12. Și fiica Tirului și multe bogate fete vor veni,
bunăvoința ta s-o afle, cu daruri mari te-or dărui.

13. Fata-mpăratului e plină de strălucire în palat,
14. e-adusă-nveșmântată-n haine țesute-n aur minunat,
și-urmată e de-nsoțitoare ce-n jurul ei s-au împletit
sunt duse-n strigăte și-n cânturi la împăratul strălucit.

16. Copiii tăi lua-vor locul părinților care-au trecut
și tu-i vei pune domni pe țară, pe tot pământul ei plăcut.
17. Din neam în neam iubitu-Ți Nume cu dragoste-L voi pomeni
de-aceea-n veci de veci popoare pe Tine Te vor preamări.

PSALM 46

I

Andante

În Dom-nu-avem noi a- dă - post și El ne spri- ji- neș- te

un a- ju- tor ce în ne - voi nici - când nu ne lip- seș- te.

PSALMUL 46

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al fiilor lui Core.
De cântat pe alamot. O cântare.

I

1. În Domnu-avem noi adăpost,
   şi El ne sprijineşte,
   un ajutor ce în nevoi
   nicicând nu ne lipseşte.

2. De-aceea nu ne temem chiar
   pământul să clintească,
   chiar munţii-n inime de mări
   de-ar fi să se zdrobească.

3. Chiar de-ar urla şi-ar spumega
   a mării valuri crunte
   să se înalţe-atâta-ncât
   să clatine-orice munte.

PSALMUL 46

II

Largo

Es-te-un râu ce-n- ve- se - leș- te al lui Dum-ne- zeu pa - lat

Sfân-tul loc al lo- cu - in- ței Ce- lui Nalt și mi - nu -nat

Dum- ne- zeu e-n al ei mij- loc veș- nic spri- jin și-a- ju- tor

El i-a- ju- tă-n re- văr - sa- tul fru- mu- se- ții zo - ri -lor.

PSALMUL 46

I I

4. Este-un râu ce-nveseleşte
   al lui Dumnezeu palat.
   Sfântul loc al locuinţei
   Celui Nalt şi Minunat.

5. Dumnezeu e-n al ei mijloc
   veşnic sprijin şi-ajutor,
   El i-ajută-n revărsatul
   frumuseţii zorilor.

6. Neamuri multe se frământă,
   tronuri mari s-au prăbuşit,
   glasul Domnului răsună
   şi pământul stă-ngrozit.

7. Domnul Slavei şi-al Oştirii
   este pururea cu noi,
   Dumnezeu ne este turnul
   de scăpare în nevoi...
   (oprire)

PSALMUL 46
III

Maestoso

Ve- niți cu to- ții și pri- viți a Dom - nu- lui lu-

cra - re ca să ve- deți ce-a fă -cut El pe tot pă- mân- tul

ma - re. El la răz- boa- ie-a pus sfâr- șit pe-a lu - mimar- gini

la - te. El ca - re- le de lup- tă-a ars și-a rupt ar- me- le toa - te.

PSALMUL 46

III

8. Veniţi cu toţii de priviţi
   a Domnului lucrare,
   ca să vedeţi ce-a făcut El
   pe tot pământul mare.

9. El la războaie-a pus sfârşit
   pe-a lumii margini late,
   El carele de luptă-a ars
   şi-a rupt armele toate.

10. Opriţi-vă... Să ştiţi că Eu
    sunt Dumnezeu, sunt Sfântul,
    Eu peste neamuri stăpânesc
    şi stăpânesc pământul.

11. Domnul oştirii e cu noi,
    El Dumnezeul tare,
    al lui Israel, ne va fi
    Turn veşnic de scăpare !

PSALMUL 47

I

Maestoso

Să ba- teți fe- ri- ciți din pal- me voi nea- muri toa- te și cân- tați, cu

stri- gă- te de bu- cu- ri- e pe Dum- ne- zeu să-L în- năl- țați. Căci

Dom- nul Cel Prea Nalt te- mut e pes- te pă- mânt El e-m- pă- rat El

ne su- pu- ne al- te nea- muri po - poa- re-n- tregi ne-a sub- ju- gat.

PSALMUL 47.

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al fiilor lui Core.

I

1. Să bateţi fericiţi din palme,
voi neamuri toate şi cântaţi,
cu strigăte de bucurie
pe Dumnezeu să-L înălţaţi.

2. Căci Domnul Cel Prea Nalt temut e
peste pământ El e-mpărat
3. El ne supune alte neamuri
popoare-ntregi ne-a subjugat.

Să bateţi fericiţi din palme,
voi neamuri toate şi cântaţi,
cu strigăte de bucurie
pe Dumnezeu să-L înălţaţi.

4. El ne alege moştenirea,
comoara pentru Israel,
aleasa slavă a lui Iacov
pe care îl iubeşte El !
(oprire)

PSALMUL 47
II

Modearto

Dum-ne- zeu se su- ie în- tre stri- gă- te de bi- ru- inți

Dom- nul na- in -tea- ză-n cân- turi și în trâm- bi- țări de sfinți.

Dom- nu- lui cân- tați, cân - ta- ți-l Îm- pă- ra- tu - lui cân- tați

El es- te-m- pă- ra- tul lu- mii în- țe lept să-L lă- u- dați.

PSALMUL 47

I I

5. Dumnezeu se suie între
strigăte de biruinţi,
Domnu-naintează-n cânturi
şi în trâmbiţări de sfinţi.

6. Domnului cântaţi, cântaţi-l
Împăratului cântaţi,
7. El este-mpăratul lumii,
înţelept să-L lăudaţi.

8. Dumnezeu împărăţeşte
peste neamuri necurmat,
El pe scaunu-l de domnie
în sfinţenie-mbrăcat.

9. Domnii ţărilor se-adună
cu al Lui popor supus,
căci al Lui e scutul lumii,
- Domnul e-nălţat nespus !

PSALMUL 48

I

Andante

Ma- re es- te Dom- nul de toți lă- u- dat

în ce- ta- tea-l sfân- tă, pe-al Său mun- te-n- alt.

Ce fru- moa-să cul - me e Si- o- nul sfânt

bu- cu- ri- a ma - re-a-n- tre- gu- lui pă- mânt.

PSALMUL 48

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core

I

1. Mare este Domnul, de toţi lăudat,
   în cetatea-I sfântă, pe-al Său munte-nalt,
2. ce frumoasă culme e Sionul sfânt,
   bucuria mare-a-ntregului pământ.

   Înspre miazănoapte-i locul înălţat
   al cetăţii-n care-i marele-mpărat,
3. Dumnezeu în sfântul Lui locaş slăvit,
   cunoscut e ca un Turn nebiruit.

4. Se strânsese oastea multora-mpăraţi,
   căci doar cât trecură... toţi cutremuraţi,
5. şi-nlemniţi privind-o cu groază-au fugit,
6. i-apucase-un tremur şi un chin cumplit.

7. Au fost duşi de parcă de furtuni ce sparg,
   şi zdrobesc corăbii din Tarsis în larg...
8. Cum mi se spusese-ntocmai am văzut
   în cetatea sfântă, locul cel plăcut,

   În cetatea sfântă-a Domnului slăvit,
   ce-o să dăinuiască-n veci fără sfârşit,
   în cetatea-I sfântă, pe-al Său munte-nalt,
   în veci fie Domnul binecuvântat !

PSALMUL 48
II

Andante

O, Doam-ne-n Tem- plul Tău gân- dim la ma-rea-Ţi bu- nă- ta -te că

Nu- me- le și sla- va Ta pă- mân-tu-n- treg stră- ba -te. Se

bu- cu- ră Si- o- nul nalt și-a Iu- dei fi- ce cân- tă de-a

Ta- le ju- de- căți ce rești de-a Ta drep- ta- te sfân -tă.

II

9. O, Doamne-n, Templul Tău gândim
la marea-Ţi bunătate,
10. că Numela şi slava Ta
pământu-ntreg străbate.

11. Se bucură Sionu-nalt
şi-a Iudei fiice cântă,
de-a Tale judecăţi cereşti
de-a Ta dreptate sfântă.

12. Străbateţi toţi Sionu-ntreg...
şi turnurile-i toate
13. le număraţi şi-i cercetaţi
frumoasele palate.

Să spuneţi celor ce-ar veni
14. că Sfânt e Domnul foarte,
El călăuză ne va fi
şi Domn până la moarte !

PSALMUL 49

I

Moderato

As-cul- tați a- ces -te lu- cruri nea-muri toa- te as - cul- tați toți lo-
cu- i- to - rii lu- mii mici și mari să- raci bo- gați. Gu- ra
mea, a- le - se vor- be și-n- țe- lep- te vă va spu- ne și-a mea
i- ni- mă-a- re gân- duri pli- ne de în- țe - lep- ciu- ne.

PSALMUL 49

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al fiilor lui Core

I

1. Ascultaţi aceste lucruri
neamuri toate ascultaţi
toţi locuitorii lumii
2. mici şi mari, săraci, bogaţi.

3. Gura mea alese vorbe
şi-nţelepte vă va spune,
şi-a mea inimă-are gânduri
pline de înţelepciune.

4. Eu ascult pildele care
de la Domnu-s insuflate,
şi-mi încep cântarea-n zvonul
arfei mele minunate.

5. De ce să mă tem eu oare,
când în clipe de-asuprire
mă-nconjoară cei potrivnici,
cu a lor nelegiuire ?

6. Ei se-ncred în avuţia
şi în casa lor bogată
7. dar nu pot ca să se scape
unul pe-altul niciodată.

Nici lui Dumnezeu să-l deie
preţul de răscumpărare
8. căci e-aşa de scump că veşnic
să-l plătească nu-s în stare.

9. N-ar trăi pe veşnicie
groapa nu pot să n-o vadă,
10. da, căci prostul şi nebunul
deopotrivă au să cadă.

11. Ei şi-nchipuie că veşnic
vor trăi a lor palate
ei ce dau la ţări şi locuri
a lor nume lăudate.

12. Însă omul pus în cinste
nu e mult până se-ndoaie,
e aşa ca dobitocul
ce se-ngraşă şi se taie.

13. Iată soarta ce-au aceia
plini de-ncredere şi fală,
precum şi-acei ce-i urmează
şi le place vorba goală.

(oprire)

PSALMUL 49
II

Andantino

Solo bas

tur - mă mor - ții loc

cei răi merg ca o tur - mă în a mor- ții loc

și îipaș- moar - tea ca unvânt de foc. În cu-rând îi

paș - te moartea ca un vânt de foc

cal- câ cei buni la pă- mânt li se du- ce fa- la

lo- cul li-e-n mor- mânt. În cu-rând îi cal- că cei buni la pă-

mânt li se du- ce fa- la lo- cul li-e-n mor- mânt.

II

14. Cei răi merg ca o turmă în a morţii loc
şi îi paşte moartea ca un vânt de foc.

În curând îi calcă cei buni la pământ,
li se duce fala, locul li-e-n mormânt.

15. Însă mie Domnul, viaţa mi-o va da,
sufletul din locul morţii-mi va scăpa.

El în zile grele mă va izbăvi
şi sub ocrotirea Lui mă va păzi.

(oprire)

PSALMUL 49
III

Andantino

Nu te te-me-a- tuncicând iu- te ci- ne- va se-m- bo- gă- țeș- te

când i se mul- țeș- te-a- ve- rea și mo- și- a când îi creș- te,

când i se mul- țeș- te-a- ve- rea și mo- și- a când îi creș- te.

PSALMUL 49

III

16. Nu te teme-atunci când iute
    cineva se-mbogăţeşte
    când i se-nmulţeşte-averea
    şi moşia lui îi creşte.

17. Căci nimic nu ia cu dânsul
    când se duce-n veşnicie,
    nici cu dânsul nu pogoară
    preţioasa-i visterie.

18. Să se tot socoată omul
    fericit precum i-ar place,
    să se tot fălească-n lume
    cu plăcerea ce şi-ar face.

19. Tot cu-ai lui morţi se va duce
    într-o noapte-ntunecată,
20. omul mândru, fără minte
    e ca vita cea tăiată

PSALMUL 50

I

Andantino

Dum- ne-zeu, da în- suș Dom- nul a vor- bit che- mândtot pă-

mân - tul pâ- nă-n as- fin- țit. Din Si- on, cu- nu- na

fru- mu-se- ții Lui de-a- co- lo stră- lu- ce Fa- ța Dom- nu- lui.

Dum- ne-ze - ul nos - tru vi- ne-n-vin -gă- tor
Î- na- in - te-l mer- ge-un foc mis- tu -i- tor.

Dumnezeul nostru nostru Dumnezeul sfânt vine, vine-nvingător

PSALMUL 50

Un psalm al lui Asaf.

I

1. Dumnezeu, da, însuşi, Domnul a vorbit,
   chemând tot pământul până-n asfinţit,
2. din Sion, cununa frumuseţii Lui
   de-acolo străluce Faţa Domnului.

3. Dumnezeul nostru vine-nvingător,
   înainte-I merge-un foc mistuitor.

4. El spre ceruri strigă sus şi pe pământ
   şi la judecată-Şi cheamă neamul sfânt:
5. Strângeţi-Mi pe-aceia ce i-am ales Eu,
   ce-au primit prin jertfă legământul Meu.

6. Ceru-atunci va spune de dreptatea Sa,
   El va fi acela ce va judeca...

(oprire)

PSALMUL 50
II

Andantino

As- cul- tă-mi azi în-ști- in- ța- rea și-al Meu cu- vânt po- po- rulMeu as-

cul- tă Is- ra- el, căci Eu sunt Stă- pâ- nul, Dum- neze- ul tău. Nu

pen- tru jert- fa ta te mus- tru căci ea-mi stă-n fa- țăne- cur- mat. Nu

voi lu- a nici țapi nici ta- uri din al tău sta- ul lă- u- dat.

PSALMUL 50

I I

7. Ascultă-Mi azi înştiinţarea,
   şi-al Meu Cuvânt poporul Meu,
   ascultă Israel, căci Eu sunt
   Stăpânul, Dumnezeul tău.

8. Nu pentru jertfa ta te mustru,
   căci ea-Mi stă-n faţă necurmat;
9. nu voi lua nici ţapi nici tauri
   din al tău staul lăudat.

10. C-a Mele-s toate câte-n câmpuri
    şi-n munţi şi prin pădure sunt,
11. cunosc ce păsări sunt pe munte
    şi-al Meu e tot ce-i pe pământ.

12. De mi-ar fi foame nu ţi-aş spune,
    căci tot ce-i pe pământ e-al Meu.
13. Mănânc Eu oare ţapi şi tauri
    şi sânge crezi tu că beau Eu ?

14. Lui Dumnezeu adu-l ca jertfă
    al mulţumirii dar curat,
    şi împlineşte-ţi juruinţa
    făcută Celui Preaînalt.

15. În ziua de necaz mă cheamă,
    căci Eu deplin te-oi izbăvi
    din greu Eu îţi voi da scăpare,
    iar Tu atunci mă vei slăvi.

16. Dar celui rău îi zice Domnul:
    ce tot înşiri tu-a Mele legi,
    şi spui de-a Mele legăminte,
    când tu nu vrei să le-nţelegi ?

17. Când tu urăşti a Mea mustrare,
    şi-arunci-napoi Cuvântul Meu,
18. te-aduni cu hoţii şi curvarii
19. dai drumul gurii tot la rău.

    Urzeşti cu limba vicleşuguri
20. şi stai mereu şi cleveteşti,
    de fraţii tăi de-aceeaşi mamă
    cu tine, numai rău vorbeşti.

21. Acestea le-ai făcut... şi totuşi
    Eu am tăcut şi-am aşteptat,
    iar tu-ai crezut atunci că şi Eu
    cu tine M-am asemănat.

    Dar nu... ci pentru toate-acestea
    degrabă Eu te voi mustra,
    fărădelegea ta întreagă
    Eu o voi pune-n faţa ta.

22. Luaţi deci seama toţi cei care
    pe Dumnezeu vreţi să-L uitaţi,
    să nu vă sfâşii, că de nimeni
    nu veţi putea să fiţi scăpaţi.

23. Acel ce-aduce mulţumire
    ca jertfă, Mă va lăuda,
    şi-acela ce-şi veghează calea
    vedea-va mântuirea Mea !

PSALMUL 51

Andantino

Mi- lă ai de mi- ne Doam-ne du- pă bu- nă- ta- tea Ta, du- pă

ma- rea Ta-n- du- ra - re șter- ge făr- de- le- gea mea.

Spa-lă-mi cu de- să- vâr- și- re mul- te- le-mi ne- le- giu- iri

cu- ră- ță- mă de pă- ca - tul ca- renu-mi dă li- niș- tiri.

PSALMUL 51

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.
Făcut când a venit la el proorocul Natan, după ce intrase David la Bat-Șeba

1. Milă ai de mine, Doamne, după bunătatea Ta
după marea Ta-ndurare șterge fărdelegea mea !
2. Spală-mi cu desăvârșire multele-mi nelegiuiri,
curăță-mă de păcatul care nu-mi dă liniștiri !

3. Că-mi cunosc și știu prea bine toată fărdelegea-mi grea,
și păcatul meu stă, Doamne, necurmat-naintea mea.
4. Numai contra Ta, o, Doamne, numai Ție Ți-am greșit
și-naintea Ta, Stăpâne, ce e rău am făptuit.

Astfel că în hotărârea-Ți vei fi drept când vei lucra,
și vei fi fără de vină Doamne-n judecata Ta.
5. Iată că născut sunt, Doamne, în nelegiuirea grea,
și-n păcat adânc de moarte mi-a dat viață maica mea.

6. Dar Tu ceri ca adevărul în adâncul meu să-l țin,
fă să stea înțelepciunea înăuntrul meu deplin !
7. Curățește-mă cu isop și-al meu duh va fi sfințit,
spală-mă și ca zăpada, Doamne, fi-voi mai albit !

8. Fă-mă, Tu, s-aud de-apururi bucurii și veselii,
și-atunci oasele-mi zdrobite se vor bucura-n vecii !
9. O, întoarce-Ți, Tu, privirea de la multul meu păcat,
șterge-mi toată fărdelegea, Doamne, și voi fi curat !

10. Inimă curată-n mine, Domnul meu, zidește Tu,
și-un duh nou, un duh statornic, Doamne-n inimă-mi adu !
11. Nu mă lepăda Preasfinte de la Fața Ta nicicând,
și să nu iei de la mine, Doamne, Duhul Tău cel Sfânt !

12. Bucuria mântuirii dăruieste-mi-o Tu iar,
sprijinește-mă cu Duhul îndurării plin de har !
13. Atunci învăța-Ți voi calea pe-acei care nu vor ști,
vor întoarce păcătoșii și la Tine vor veni.

14. Dumnezeul meu, o șterge-mi vina sângelui vărsat,
și-a mea limbă lăuda-va îndurarea-Ți ne-ncetat.
15. Doamne, buzele-mi dechide-mi, căci eu cât voi mai trăi,
numai slava Ta, o, Doamne, slava Ta o voi vesti !

16. O, dacă-ai fi vrut Tu jertfe, câte jertfe ți-aș fi dat,
însă arderile jertfei Doamne, Tu le-ai lepădat.
17. Jertfa ce-o iubește Domnul, este duhul cel zdrobit,
Dumnezeul meu, acesta nicicând n-ai disprețuit.

18. Doamne, spre Sion îți varsă binefacerile-Ți mari,
pe Ierusalim zidește-l 'nalță-i, Doamne, ziduri tari !
19. Atunci jertfe ne-ntinate vei primi așa cum vrei,
și-atunci, Doamne, vor aduce pe altarul Tău viței !

PSALMUL 52
I

Moderato

De ce tu om crud, oa - re cu ră- ul te-ai fă- li? A

Dom- nu- lui blân- de - țe în veci va dăi- nu- i. Cu

lim- ba ta spur- ca - tă doar re- le năs- co- cești, ca

bri- ciul ca- re ta - ie vi- clean și rău ce ești.

PSALMUL 52

Către mai marele cântăreţilor. O cântare a lui David. Făcută cu prilejul celor spuse de Doeg, edomitul, lui Saul, când zicea: "David s-a dus în casa lui Abimelec."

I

1. De ce tu om crud, oare
   cu răul te-ai făli ?
   - a Domnului blândeţe
   în veci va dăinui...

2. Cu limba ta spurcată
   doar rele născoceşti,
   ca briciul care taie
   viclean şi rău ce eşti.

3. Tu mai degrabă răul
   ca binele lucrezi,
   minciuna mai degrabă
   ca adevărul crezi.

(oprire)

De ce tu om crud, oare
cu răul te-ai făli ?
- a Domnului blândeţe
în veci va dăinui...

PSALMUL 52
II

Andantino

Dar eu sunt lân- gă Dom- nul cum e măs- li- nul ver- de mă-n-

cred în bu- nă- ta- tea-I ce-n veci nu se va pier - de, mă-n-

cred în bu- nă - ta- tea-I ce-n veci nu se va pier -de.

PSALMUL 52

I I

(se va cânta începând cu verset. 8)

4. Iubeşti numai cuvinte de vieţi nimicitoare,
om, plin de răutate cu limbă-nşelătoare.

5. De-aceea Cel Puternic te-o bate pe vecie,
din cortu-ţi te va scoate, din casa ta pustie
ţi-o smulge rădăcina din ţara Sa cea vie...
(oprire)

6. Cei fără de prihană, vedea-vor şi s-or teme,
râzând de cel rău dânşii vor zice-n astă vreme:
7. "Acesta nu-L luase pe Domnul ca Cetate,
ci se-ncredea-n averea-i şi-n multa-i răutate."

8. Dar eu sunt lângă Domnul, cum e măslinul verde
mă-ncred în bunătatea-I ce-n veci nu se va pierde.

9. Te voi slăvi, o, Doamne, de-a pururea pe Tine,
că-n marea-Ţi bunătate lucrat-ai pentru mine,

Şi pentru-ai Tăi avea-voi nădejde şi credinţă,
în Numele Tău care mi-e-n veci bunăvoinţă.

PSALMUL 53

Moderato (recitativo)

Ne - bu - nul gră - ieş - te in i - ni - ma lui
ca - tă e lu - mea, în fap - te u - râ - te,

că nu'i Dum - ne - zeu, că nu'i Dum - ne - zeu. Stri - Nu
fac oa - me - nii rău, fac oa - me - nii rău.

es - te nici - u - nul să fa - ca ce'i bi - ne, iar Dom - nul de
ce - ruri se ui - tă de es - te vre - u - nul să'L cau - te su -

sus, iar Dom - nul de sus Din
pus, să'L cau - te su - pus.

PSALMUL 53

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe flaut. O cântare a lui David.

1. Nebunul grăieşte în inima lui că nu-i Dumnezeu,
stricată e lumea în fapte urâte, fac oamenii rău.

Nu este niciunul să facă ce-i bine, iar Domnul de sus
2. din ceruri se uită de este vreunul să-L caute supus.

3. Dar toţi rătăciră şi toţi se stricară, căzuţi de la har,
o, nu e niciunul să facă ce-i bine, niciunul măcar.

4. Pierdutu-şi-au oare toţi mintea aceia ce relele fac,
de-Mi mâncă poporul cum pâinea şi-o mâncă şi Domnului tac ?

5. Atunci tremura-vor de-o spaimă ivită şi făr-vreun temei,
chiar Domnul va frânge pe cei ce-ţi vor răul, lovindu-i pe ei.

Şi tu îi vei face pe toţi de ruşine, că Domnul cel sfânt
pe ei lepădându-i, vor fi de ruşine lăsaţi pe pământ.

6. O, cine porni-ţi-va din Sion scăparea sărman Israel
o, cine-o va face de-acum să pornească spre tine din el ?

Când Domnul va-ntoarce-napoi pe toţi prinşii poporului sfânt
cânta-va Israel şi Iacov sălta-va pe noul pământ.

PSALMUL 54

Moderato

O sca- pă- mă Doam- ne prin Nu - me - le Tău și
fă-mi Tu drep- ta- te cu-a Ta- le pu- teri a mea ru- gă-
ciu- ne mi-a-uzi Dom- nul meu când gu- ra mea stri- gă din
mul - te du- reri, când gu- ra mea stri- gă din mul- te du- reri.

PSALMUL 54

Către mai marele cântăreților. De cântat pe instrumentele cu coarde. O cântare e lui David. Făcută atunci când au venit Zifiții să spună lui Saul: "Știți că David este ascuns printre noi ?"

1. O, scapă-mă, Doamne, prin Numele Tău,
și fă-mi Tu dreptate cu-a Tale puteri,
2. a mea rugăciune mi-auzi, Domnul meu,
când gura mea strigă din multe dureri,
când gura mea strigă din multe dureri...

3. Căci, iată, străinii încep a veni
cu mult-asuprire viața să-mi ia,
ei nu vor, o, Doamne, de Tine a ști,
departe-i de dânșii cunoașterea Ta,
departe-i de dânșii cunoașterea Ta...
(oprire)
4. Da, Domnul, îmi este pe veci ajutor,
El pururea-i sprijin la sufletul meu.
5. Tot răul se-ntoarce pe-acei care-l vor,
și Domnul zdrobi-i-va căci bun e mereu,
da, Domnul, zdrobi-i-va căci bun e mereu.

6. Atunci jertfe bune-Ți voi da pe deplin,
slăvind al Tău Nume că-i bunvoitor,
căci El mi-e scăparea din orișice chin,
și-mi face vrăjmașii precum e-al meu dor,
îmi face vrăjmașii precum e-al meu dor !

PSALMUL 55

Andantino

Doamne ia-mi a- min- te ru- ga, de-almeu stri- găt nu te-as- cun - de

ci mi-ascul- t-a me- le ce- reri. O, as- cul- tă și răs- pun - de.

Ră- tă- cesc în- coaci și-n-co- lo, mă sfâr-șesc în fră-mân - ta- re pen-tru- că vrăj-

ma- șu-a- su- pra-mi fa- ce zar- vă și-a- pă- sa - re.

PSALMUL 55

Către mai marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde. O cântare a lui David.

1. Doamne, ia-mi aminte ruga, de-al meu strigăt nu Te-ascunde
   ci mi-ascult-a mele cereri,
2. o, ascultă şi-mi răspunde.

3. Rătăcesc încoaci şi-ncolo, mă sfârşesc în frământare,
4. pentru că vrăjmaşu-asupra-mi face zarvă şi-apăsare.

   Ci-mi aruncă nenorocul urmărindu-mă-n mânie,
5. inima mi se-nfioară, mă-ngrozesc de-a lor urgie.

6. Eu zic: o, ca porumbelul de-aş avea şi eu aripă
   aş zbura de-aici şi-aflare-aş undeva odihnă-o clipă.

7. Aş fugi cât mai departe să-mi fac casă-ntr-o pustie,
   nimenea să nu mă vadă, nimenea să nu mă ştie...
   (oprire)
8. Aş fugi cât mai degrabă într-un loc de-adăpostire,
   de-acest vânt aşa năprasnic de furtună şi-asuprire.

9. Doamne, nimiceşte-i astăzi şi-a lor limbă să se-mpartă
   căci în orice zi-n cetate numai silă văd şi ceartă.

10. Zi şi noapte, ei pe ziduri, dau ocol după cetate
    şi în sânu-le sunt numai fărdelegi şi răutate.

11. Răutatea-i şade-n mijloc şi s-arată-n mii de feţe,
vicleşugul şi-nşelarea nu-i lipsesc de pe pieţe.

12. Nu vrăjmaşul mă înfruntă c-aş răbda şi n-aş răspunde,
nu duşmanul vine-n contră-mi, c-aş fugi şi m-aş ascunde.

13. Ci tu-acel pe care pururi te-am crezut cu mine una,
tu, cu care-am fost prieten, fraţi de cruce totdeauna.

14. Noi, care trăiam odată în plăcută prietenie,
şi mergeam în Casa sfântă cu mulţimea-n veselie.

15. Moartea peste ei să vină... vii în groapă să pogoare,
căci în casa lor şi-n inimi răutatea loc îşi are.

16. Eu spre Dumnezeu strig iarăşi, Domnul iar o să mă scape,
17. seara-n zori şi la amiază gem şi-oftez... El este-aproape.

18. El din lupta-n care sufăr, m-o scăpa şi da-mi-va pace,
căci atât de mulţi sunt, Doamne, cei ce rău doresc a-mi face.

19. Auzi-i-va pe ei, Domnul, şi smerire-o să le vie,
de la Domnul, ce din veacuri stă pe scaunul de domnie !
(oprire)

Căci la ei nu-i nici o urmă de nădejde de schimbare,
ei, de Dumnezeu, n-au frică, nici de-a Lui putere mare.

20. Ei pun mâinile pe-aceia ce trăiesc cu ei în pace,
şi îşi calcă-ntotdeauna legământul ce l-ar face.

21. Gura lor ca de smântână-i, dar în inimi numai ură,
vorba lor i-alunecoasă, dar ca săbii ies din gură.

22. A ta soartă tu în mâna Domnului ţi-o-ncredinţează,
El te-ajută, că nu lasă pe neprihănit să cază.

23. Şi Tu, Doamne, pogorî-vei pe cei răi în fund de groapă,
pe-acei oameni ce cu sânge şi cu-nşelăciuni s-adapă.

Ei din scurtele lor zile n-ar trăi nici jumătate
însă eu mă-ncred în Tine, pentru-a mele zile toate !

PSALMUL 56

I

Andante

Ai de mi- ne mi- lă Doam- ne, mi- laTa ce- reas- că că vin

niș- te oa-meni ia- răș să mă hăr- țu- ias- că zil- nic

facrăz- boi cu mi- ne să mă chi- nu- ias- că, zil- nic

fac răz- boi cu mi - ne să mă chi- nu- ias- că.

PSALMUL 56

Către mai marele cântăreţilor. Se cântă ca "Porumbel din stejari depărtaţi." O cântare de laudă a lui David. Făcută când l-au prins filistenii la Gat.

I

1. Ai de mine milă, Doamne,
mila Ta cerească,
că vin nişte oameni iarăşi
să mă hărţuiască.
Zilnic fac război cu mine
să mă chinuiască !

2. Toată ziua-mi caută ceartă
cei vrăjmaşi cu mine,
sunt mulţi, Doamne, şi se luptă
fără de ruşine,
3. orişicând mă tem, o, Doamne,
eu mă-ncred în Tine...

4. Eu mă laud doar cu Domnul,
şi Cuvântu-I tare,
eu mă-ncred în El, şi teamă
inima mea n-are,
ce-mi pot face nişte oameni
ce-mi pot face oare ?

5. Ei mereu mi-ating dreptatea,
şi-au doar gânduri rele,
6. uneltesc, pândesc şi-mi caută
urma căii mele,
căci doresc să-mi ia viaţa
şi zilele mele.

7. Ei nădăjduiesc să scape
prin nelegiuire,
o dobori a lor popoare,
Doamne, cu grăbire,
în mânia Ta doboară-i,
Doamne, cu grăbire...

8. Tu îmi numeri a vieţii
paşi de pribegie,
pune-mi lacrimile-n vasul
Tău, şi mi le scrie,
ştiu că-n cartea Ta sunt scrise,
Doamne, pe vecie !

PSALMUL 56
II

Andantino

Toți vrăj-ma- șii mei dau fu- ga când Te strig pe Ti - ne

știu și ei că Tu ești Doam- ne pu- ruri lân- gă mi- ne,

știu că Tu mă a- peri Doam- ne și că ești cu mi - ne.

PSALMUL 56

II

9. Toţi vrăjmaşii mei dau fuga,
când Te strig pe Tine,
ştiu şi ei că Tu eşti, Doamne,
pururi lângă mine,
ştiu că Tu mă aperi, Doamne,
şi că eşti cu mine !

10. Eu mă voi făli cu Domnul,
şi Cuvântu-l tare
11. mă încred în El şi teamă
inima mea n-are !
Ce-mi pot face nişte oameni,
ce-mi pot face oare ?

12. Doamne, eu ţin juruinţa
cea făgăduită,
şi Îţi voi aduce jertfe
pentru mulţumită !
Jertfe-alese şi plăcute
pentru mulţumită !

13. Căci m-ai izbăvit de moarte
şi de la cădere,
ca să-Ţi pot umbla-nainte,
Doamne-n mângâiere !
Cu cei vii, Doamne-n lumină
şi în mângâiere !...

PSALMUL 57

Andantino

Ai mi- lă Doam- ne, ai de mi- ne mi- lă că-n Ti- ne cre- de su- fle-tu-mi su- pus

și sub a- ri- pa Ta îmi caut scă- pa-rea pân ce ne-no- ro- ci- rea s-o fi dus

Eu strig spre Dom-nul Cel din în- ăl- ți- me Cel ca- re pen- tru mi- ne va lu- cra

și El din cer tri- mi-te-mi-va scă-pa-rea chiar când cel rău o- cări mi-ar a-run- ca.

PSALMUL 57

Către mai marele cântăreților. "Nu nimici." O cântare de laudă a lui David.
Făcută când a fugit în peșteră urmărit de Saul.

1. Ai milă, Doamne, ai de mine milă,
că-n Tine crede sufletu-mi supus,
şi sub aripa Ta îmi caut scăparea,
pân-ce nenorocirea s-o fi dus.

2. Eu strig spre Domnul Cel din înălţime,
Cel care pentru mine va lucra,
3. şi El, din cer trimite-mi-va scăparea,
chiar când cel rău ocări mi-ar arunca !
(oprire)
Da, Domnu-mi va trimite bunătatea
şi-a Lui credincioşie-n orice loc.
4. Mi-e sufletul ca între nişte fiare
ca niste oameni care varsă foc.

5. Dar Tu Te-nalţă peste ceruri, Doamne,
pe tot pământu-ntinde-Ţi slava Ta !
6. Ei mi-ntinseseră un laţ în cale,
şi sufletul mi se încovoia.

Mi-au fost săpat o groapă înainte,
dar au căzut curând tot ei în ea...
7. Mi-e tare inima, o, Doamne, tare
din harfă şi-alăută-Ţi voi cânta.

8. Treziţi-vă voi suflete şi harfă
în zori de zi mă voi scula să cânt,
9. Te voi slăvi printre popoare, Doamne,
Te voi cânta-ntre neamuri pe pământ !

10. Căci bunătatea-Ţi pân-la cer ajunge,
şi pân-la nori credincioşia Ta,
11. înalţă-Te Tu peste ceruri, Doamne,
pe tot pământul slava Ta va sta.

PSALMUL 58

Moderato

Tă- când veți fa- ce oa- re voi drep- ta- te în sim- ți - re a-

șa veți ju- de-ca voi drept și fă- ră păr- ti- ni - re? Dar

voi din con- tră să- vâr- șiți în i- nimi fap- te gre - le, în

ța- ră pu- neți sil- ni- cii în cum- pe- ni- le re - le.

PSALMUL 58

Către mai marele cântăreților. "Nu nimici." O cântare de laudă a lui David.

1. Tăcând veţi face oare voi
   dreptate, în simţire,
   aşa veţi judeca voi drept
   şi fără părtinire ?

2. Dar voi din contră săvârşiţi
   în inimi fapte grele,
   în ţară puneţi sâlnicii
   în cumpenile rele.

3. Cei răi, din sânul mamei lor
   stricaţi sunt toţi, anume
   cei mincinoşi se rătăcesc
   chiar când se nasc pe lume.

4. Otrava lor e ca de şerpi
   ca de-o aspidă surdă,
   ce îşi astupă-a ei urechi
   ca glas să nu audă.

5. Să nu audă glas plăcut,
   nici vorbă-ncântătoare,
   nici viers frumos de cântăreţ,
   nici şoapte de chemare...

6. Zdrobeşte, Doamne, dinţii toţi
   din gurile lor rele
   sfărâmă-acestor pui de lei
   şi smulge-a lor măsele.

7. Ca apa ce se scurge-i fă
   şi ei să se topească,
   săgeţile ce-aruncă ei
   în veci să nu rănească.

8. Aşa cum piere-un melc umblând,
   umblând şi ei să pieie
   să n-aibă văz ca fătul mort
   în sân la o femeie.

9. Nainte ca sub oala lor
   un foc de spin s-apuce,
   pe verde sau uscat, la fel
   vârtejul îl va duce...

10. Cei buni cânta-vor bucuroşi
    în zi de răzunare,
    în răul sânge-al celor răi
    scăldând a lor picioare.

11. Şi-atunci toţi oamenii-or grăi:
    da, este o răsplată
    pentru acei neprihăniţi,
    o dreaptă judecată !...

Da, este-un Dumnezeu slăvit,
El le cunoaşte toate,
El pe pământ va judeca
pe toţi după dreptate !

PSALMUL 59

I

Andantino

O sca- pă-mă Tu Doam- ne de-ai mei vrăj-mași, cu bi - ne de

toți ai mei pro- tiv- nici scu- teș- te- mă pe mi- ne. De-a-

ce- ia ce fac ră- ul, cu mâ- na Ta mă sca- pă și

de a- ce- ia ca- re cu sân- ge se a- da- pă.

PSALMUL 59

Către mai marele cântăreților. "Nu nimici." O cântare a lui David.
Făcută când a trimis Saul să-i împresoare casa și să-l omoare.

I

1. O, scapă-mă, Tu, Doamne, de-ai mei vrăjmași cu bine,
de toți ai mei potrivnici scutește-mă pe mine.
2. De-aceia ce fac răul, cu mâna Ta mă scapă,
și de aceia care cu sânge se adapă...

3. Căci iată-i stau la pândă viața a mi-o prinde
acei porniți la rele vreau curse a-mi întinde.
Urzesc la lucruri rele în contra-mi îndreptate,
deși n-am nici o vină și n-am făcut păcate.

4. Cu toate că n-am vină, cel rău se pregătește,
trezește-Te, ieși, Doamne-nainte-mi și-i privește !
O, Doamne, Dumnezeul oștirilor slăvite,
de-ai pedepsi pe-acele popoare răzvrătite...

Și nici de unul, Doamne, de n-ai avea-ndurare,
că-s vânzători și-obraznici, nelegiuiți sub soare !
(oprire)

PSALMUL 59
II

Moderato

Se-n- torc în ori- ce sea- ră ur- lând ca niș- te câini și

dau o- col ce - tă- ții să ca- dă pra- dă-n mâini, din

gu- ra lor ies re - le țâș- nind ne- le- giu- it pe

bu- za lor sunt să- bii zic "ci- ne-a a- u- zit?"

PSALMUL 59

I I

6. Se-ntorc în orice seară, urlând ca nişte câini,
şi dau ocol cetăţii, să cadă pradă-n mâini,
7. din gura lor ies rele ţâşnind nelegiuit,
pe buza lor sunt săbii, zic: "Cine-a auzit ?"

8. Dar Tu de ei râzi, Doamne, de neamuri îţi baţi joc,
9. oricât le-ar fi puterea, eu, Doamne-n orice loc
în Tine am nădejdea, Tu-mi eşti scăparea mea,
10. 'nainte-mi iese Domnul, în bunătatea Sa !

Da, Domnul mi-mplineşte dorinţa ce-o nutresc,
în sufletul meu faţă de câţi mă prigonesc !
11. Nu-i omorî, păstrează-i, să ştie neamul tot,
ci fă-i pribegi, doboară-i, o, Doamne Savaot !...

12. În gura lor păcat e la orişice cuvânt,
mândria lor să-i piardă, căci bleastămă şi mint !
13. Mânia Ta să-i piardă, în veac a nu mai fi,
să ştie că pe Iacov, întreg, Tu-l vei domni.

(oprire)

I I I

(se cântă ca partea întâia)

14. Ca nişte câini ce urlă se-ntorc în orice seară,
şi dau ocol cetăţii să cadă pradă-n gheară,
15. se duc încoaci şi-ncolo şi caută-n veci mâncare
şi totuşi totdeauna sunt fără săturare.

16. Dar eu a Ta putere o cânt de diminraţă,
căci Tu-mi eşti Turnul tare şi izbăvirea-n viaţă !
17. Te voi slăvi pe Tine, Tăria mea cea tare,
căci Tu, preabune, Doamne, mi-eşti Turnul de scăpare !

PSALMUL 60

Andante

O,Doam-ne Tu ne-ai le- pă- dat vin iar și

ne ri- di- că prin lu-me ne-ai îm-prăș- ti-

at pe noi pe toți Te-ai mâ- ni- at o vi- no

iar ca al-tă- dat vin iar și ne ri- di- că. Prin lu-me

PSALMUL 60

Către mai marele cântăreților. Se cântă ca și "Crinii Mărturiei." O cântare de laudă a lui David, spre învățătură. Făcută când a purtat război cu sirienii din Mesopotamia și cu sirienii din Țoba și când s-a întors Ioab de a bătut în Valea Sării douăsprezece mii de edomiți.

1. O, Doamne, Tu ne-ai lepădat,
vin iar și ne ridică.
Prin lume ne-ai împrăștiat
pe noi pe toți Te-ai mâniat,
o, vino iar ca altădat,
vin-iar și ne ridică.

2. Pământul, Tu l-ai zguduit,
o, vindecă-l Tu iară !
Pământul, Tu l-ai zguduit,
l-ai despicat și l-ai rănit,
o, drege-l unde-i greu lovit,
și vindecă-l Tu iară !

3. Ai încercat poporul Tău,
vin-dă-i iar mângâiere
și l-ai trecut prin locul greu,
l-ai adăpat cu vinul rău,
de-a amorțit în chinul său,
- dă-i iarăși mângâiere !

4. Ai dat poporului Tău steag
să-l 'nalțe fără frică,
le-ai dat să-nalțe sfântu-Ți steag,
pentru-Adevărul Tău cel drag,
o, du-l pe-al biruinței prag,
să-l 'nalțe fără frică !

5. Ai Tăi iubiți, să poată-avea,
vin-dă-le Tu, scăpare !
Ajută-ne, prin dreapta Ta,
auzi-ne, când Te-om ruga
ascultă-ne când Te-om chema
și dă-ne-n veci scăpare.

(de la verset. 6 la verset. 8, nu se cântă)

6. Grăit-a Sfântul Dumnezeu,
- Eu sunt Biruitorul !
Sihem și Sucot le-mpart Eu,
7. Manase și Galaad e-al Meu,
Efraim și Iuda tot ce vreu,
Eu sunt Biruitorul !

8. Moabul loc mi-e de spălat,
căci eu sunt peste toate,
peste Edom M-am ridicat,
și filistenii-n lung și-n lat
de slava Mea s-au bucurat,
căci Eu sunt peste toate !

9. În Edom, locul întărit
o, cine ne va duce ?
10. Ori nu Tu, Domnul cel slăvit,
Tu care-acum ne-ai părăsit,
și cu ai noștri n-ai ieșit,
Tu, Doamne, ne vei duce !

11. Dă-ne-ajutor să izbândim
că omul nu ne poate.
12. Cu Dumnezeu noi biruim
cu El mari lucruri săvârșim,
cu El vrăjmașii ni-i zdrobim
cu Domnul, căci El poate !

PSALMUL 61

Moderato

As- cul- tă-mi Doam- ne stri- gă- te- le me- le și ia-mi a-

min- te ru- gă- ciu- nea mea căci de la ca- pul lu- mii strig spre

Ti- ne și-mi zi- ce cu mâh- ni- re i- ni- ma, căci de la

ca- pul lu- mii strig spre Ti- ne și-mi zi- ce cu mâh- ni- re i- ni- ma.

PSALMUL 61

Către mai marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm al lui David.

1. Ascultă-mi, Doamne, strigătele mele
şi ia-mi aminte rugăciunea mea,
2. căci de la capul lumii strig spre Tine,
şi-mi zice cu mâhnire inima:

Mă du pe stânca ce n-o pot ajunge,
că-i prea înaltă, singur nu răzbesc,
3. căci Tu eşti adăpostul meu cel tare,
turn contra celor ce mă duşmănesc !

4. Aş vrea să locuiesc pe veci cu Tine
în cortul Tău nespus de minunat,
sub adăpostul aripilor Tale
s-alerg mereu să pot fi apărat...
(oprire)
5. Căci Tu mi-asculţi a mele juruinţe,
şi moşteniri cereşti îmi dăruieşti,
6. la cel iubit, Tu, zilele-i adaugi,
şi pe vecie anii i-i lungeşti.

7. În veci să stea pe scaunu-i de domnie,
veghează-l, Doamne-n bunătatea Ta,
8. atunci plini-mi-voi zilnic juruinţa
şi pururi sfântu-Ţi Nume voi cânta !

PSALMUL 62

Maestoso

Danuma-nDumnezeu se-ncrededeapururi su-fle-tu-mi me - reucăci delaEl în- tot - dea-u- na

îmivi- ne a- ju- to- rul meu,căci delaEl în- tot -dea- u-na îmi vi-ne a-ju- to- rul meu. Da

El mi-e Stânca și-a-ju- to -rul și tur-nu-n ca-re voiscă-pa de-a-ceeanici - decum în

1. 2.

via- ță euDoam-ne,num-oi clă-ti- na, De-a-ceea Doam- ne nu m-oi clă- ti-na.

PSALMUL 62

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David. După Iedutun.

1. Da, numa-n Dumnezeu se-ncrede
de-a pururi sufletu-mi mereu,
căci de la El întotdeauna
îmi vine ajutorul meu.

2. Da, El îmi este stânca și-ajutorul,
și turn în care voi scăpa
de-aceea nicidecum în viață
eu, Doamne, nu m-oi clătina.

3. O, până când asupra unui
om necăjit vă năpustiți,
și până când căutați cu toții
să-l doborâți și nimiciți,

Ca pe-un zid gata să se surpe
ca pe-un gard șubred dărâmat ?...

4. Ei pun la cale să-l doboare
din locul unde e-nălțat.

Le place-n veac numai minciuna
a spune-o și-a o asculta,
cu gura binecuvintează,
dar blastămă cu inima.
(oprire)

5. Da, suflete, te-ncrede-n Domnul,
nădejdea vine de la El.

6. Da, El mi-e Stânca și-ajutorul
și nu m-oi clătina defel.

7. Pe Dumnezeu se-ntemeiază
și sprijinul și slava mea,
în El mi-e stânca și puterea
și-adăpostirea-n vreme grea.

8. Încredeți-vă-n El, popoare,
în orice-mprejurări v-aflați,
El este adăpostul nostru
Lui, inimile vă vărsați.
(oprire)

9. Da, oamenii sunt o nimica,
minciună sunt toți fii lor,
puși la cântar toți laolaltă
ar fi ca aburul ușor.

10. Nu vă-ncredeți în asuprire
și cu răpiri nu v-amăgiți,
când cresc averile, de ele
voi inima nu v-o lipiți.

11. O dată, Dumnezeu, vorbit-a
de două ori am auzit,
că-n veci puterea este numai
a Dumnezeului slăvit.

12. A Ta-i și bunătatea, Doamne,
o, veșnic Bun, Tu, singur ești
căci Tu, la fiecare-odată,
dup-a lui faptă-i răsplătești !

PSALMUL 63

Andante

O Doam- ne,Tu-mi ești Dom- nul și eu te caut pe Ti - ne și

du- pă Ti- ne-mi cau- tă tot su- fle- tu-n- se- tat și

tru- pul meu te cau - tă tân- jind în lungi sus- pi - ne ca-n

lo- cul fă- ră a - pă pus- tiu și sec și-us- cat.

PSALMUL 63

Un psalm al lui David. Făcut când era în pustia lui Iuda.

1. O, Doamne, Tu-mi eşti Domnul şi eu Te caut pe Tine,
   şi după Tine-mi caută tot sufletu-nsetat,
   şi trupul meu te caută tânjind în lungi suspine,
   ca-n locul fără apă, pustiu şi sec şi-uscat.

2. Aşa privesc, eu, Doamne, în sfânta Ta cetate,
   să-Ţi văd a Ta putere şi slava-Ţi s-o privesc.
3. Mai mult decât viaţa e marea-Ţi bunătate,
   de-aceea-a mele buze Te cântă şi slăvesc !

4. Te-oi binecuvânta dar, a-mele zile toate,
   şi-n Numele Tău mare eu mâinile-oi-nălţa !
5. Se satură-al meu suflet hrănit ca de bucate,
   strigând de bucurie îţi cântă gura mea !

6. Când noaptea-n aşternutu-mi de Tin-mi-aduc aminte,
   şi când gândesc la Tine în nopţi de privegheri...
7. Căci Tu-mi eşti ajutorul, sub aripile-Ţi sfinte,
   sunt plin de veselie şi plin de mângâieri.

8. E sufletul meu, Doamne, pe veci lipit de Tine,
   cu mâna Ta cea dreaptă Tu pururi mă ajuţi !
9. Dar cei ce-mi caută viaţa - cu mâini de sânge pline -
   în adâncimea morţii se duc pe veci pierduţi.

10. Şi daţi vor fi la săbii, şacalii o să-i prade,
11. dar cel iubit în Domnul, pe veci s-o bucura,
    oricine Lui îi jură, pe veci în cinste şade,
    căci gura mincinoasă oricând va astupa...

PSALMUL 64

Andantino

As- cul- tă-mi gla- sul Doam- ne, as- cul- tă- mi-l când gem pă-

zeș- te- mă de cel rău de ca- re eu mă tem. Pă-

zeș- te- mă de cur- se; de oa- me- nii stri- cați de

cea- ta gă- lă- gioa - să a ce- lor bles- te- mați.

PSALMUL 64

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Ascultă-mi glasul, Doamne, ascultă-mi-l când gem,
   păzește-mă de cel rău de care eu mă tem.

2. Păzește-mă de curse, de oamenii stricați,
   de ceata gălăgioasă a celor blestemați !

3. Ca sabia li-e limba și-ntruna și-o ascut,
   aruncă vorbe-amare în cel ce n-are scut.

4. Da, trag pe-ascuns spre-acela ce nu e vinovat
   trag fără nici o teamă, când nu-i de așteptat.

5. Se-mbărbătează-n rele, țin sfat cum vor lucra
   când pun la cale curse, zic: "Cine va vedea ?"

6. Urzesc nelegiuirea și zic: "Am izbutit !"
   Lăuntrul lor din inimi, ca iadu-i de cumplit

7. Dar Dumnezeu aruncă săgeți asupra lor
   deodată într-o clipă loviți ei cad și mor.

8. Căderea li se trage din limba lor cea rea,
   toți cei ce văd, de-uimire prind capu-a-și clătina.

9. Toți zic cu frică: iată lucrarea Domnului
   și recunosc c-aceasta e răsplătirea Lui.

10. Cei fără de prihană în Domnul sunt scutiți,
    toți cei curați la suflet spun cât sunt fericiți !

PSALMUL 65

Andante

Cu-n- cre- de- re o Doam- ne, Te-om lă- u- da-n Si- on și

ori- ce ju- ru- in- ță fă- cu- tă-Ți vom pli- ni căci

Tu as- culți o Doam - ne al ru- gă- ciu- nii zvon de-a-

ce- ia că- tre Ti - ne toți oa- me- nii-or ve - ni.

PSALMUL 65

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David. O cântare.

1. Cu-ncredere o Doamne, Te-om lăuda-n Sion,
și orice juruință făcută-Ți vom plini,
2. căci Tu asculți, o, Doamne, al rugăciunii zvon,
de-aceea către Tine toți oamenii-or veni.

3. Mă copleșesc a-mele adânci fărădelegi,
dar Tu ierta-vei, Doamne, păcatul ce-om avea.
4. Ferice de acela pe care Tu-l alegi,
și îl primești-nainte-Ți, în curțile-Ți să stea !...

Ne-om sătura de-a Tale mari binecuvântări,
în casa Ta cea sfântă și-n Templul Tău să stăm.
5. În marea-Ți bunătate, cu milă și-ndurări
și prin minuni ne-asculți Tu, când, Doamne, Te chemăm !

Al mântuirii noastre, puternic Dumnezeu,
nădejdea marii-ntinderi de mări și de pământ.
6. El întărește munții cu-a Lui puteri mereu,
7. El mările le-alină și-al țărilor frământ !

8. Cei care stau departe, se tem când faci minuni,
Tu bucuri răsăritul și-apusu-ndepărtat,
9. Tu cercetezi pământul și Tu belșug i-aduni
dumnezeiești izvoare și bogății i-ai dat.

Tu le dai grâul care acuma este-n rod,
10. uzi brazdele, moi bulgări și binecuvintezi
răsadul și sămânța întregului norod,
11. cu bunătăți, o, Doamne, Tu anu-ncununezi !

Belșugul pe ogoare îl varsă pașii Tăi,
12. Tu-adăpi câmpii și dealuri încinse-n veselii,
13. e plin de oi pe câmpuri, e plin de grâu pe văi,
și toate strigă, Doamne, de cânt și bucurii !

PSALMUL 66

I

Moderato

Năl- ţaţi lui Dum- ne- zeu năl- ţaţi stri - gări de bu- cu - ri- e, a

Nu- me- lui Său sla- vă toţi cân - taţi cu vred- ni - ci - e. Zi-

ce- ţi-l Lui: ce mari îţi sunt lu- cră- ri - le şi pa -şii, pen-

tru-a- le Ta- le mari pu- teri Te lin- gu-şesc vrăj- ma - şii.

PSALMUL 66

Către mai marele cântăreţilor. O cântare. Un Psalm.

I

1. Nălţaţi lui Dumnezeu-nălţaţi
   strigări de bucurie,
2. a Numelui Său slavă toţi
   cântaţi cu vrednicie !

3. Ziceţi-I Lui: ce mari Îţi sunt
   lucrările şi paşii,
   pentru-a-Tale mari puteri
   Te linguşesc vrăjmaşii.

4. Pământul Ţi se-nchină tot
   'naintea Ta şi cântă,
   Îţi cântă Numele Tău sfânt
   şi cinstea Ta cea sfântă !
   (oprire)
5. Veniţi, priviţi a Lui lucrări,
   o, cât de-nfricoşat e,
   când peste neamuri pe pământ
   lucrarea Lui s-abate !

6. El marea, în pământ uscat
   a prefăcut odată,
   şi râul l-a trecut pe jos
   mulţimea bucurată.

7. Puternic El, Stăpân pe veci,
   şi ochii slavei Sale
   privesc spre neamuri ca cei răi
   spre El să nu se scoale !

8. Popoare, binecuvântaţi
   pe Domnul nostru mare,
   şi faceţi să răsune-n veci
   a slavei Lui cântare !

9. El sufletul ni l-a păstrat
   cu viaţă prin pustie,
   n-a-ngăduit să clătinăm
   piciorul de slăbie.

10. Căci, Dumnezeule, ne-ai pus
    pe noi la încercare,
    şi ne-ai trecut ca pe argint
    prin focul din cuptoare.

11. Ne-ai dus în lanţ, apoi ne-ai pus
    pe coapse-o grea povară,
12. pe capetele noastre, mulţi
    lăsaşi de-ncălecară !

    Prin foc, prin flăcări am trecut,
    prin râuri şi prin ape,
    dar Tu ne-ai scos, ne-ai dat
    belşug, şi-ai fost cu noi aproape.

13. De-aceea jertfe-n casa Ta
    voi duce-n bucurie,
    şi juruinţele ce-am spus
    plini-mi-le-voi Ţie !

14. Acele juruinţi ce-au fost
    de gura mea rostite,
    când mă găseam în strâmtorări
    şi-n zile chinuite.

15. Îţi voi aduce grase oi
    ca jertfe de-arderi sfinte
    berbeci aleşi şi oi şi ţapi...
    de-aducere aminte !

PSALMUL 66
II

Moderato

Ve- nițide m-as- cul- tați voi câți de Dom-nul vă veți te - me ca să vă

Refren

spun ce-a fă- cut El cu mi- ne-a- tâ- ta vre - me. Slă- vit să

fi- e Dom-nul căci nu-mi lea- pă- dă stri- ga - rea și nu și-a-n-

de- păr- tat nici- când de mi- ne în- du- ra -rea.

PSALMUL 66

I I

16. Veniţi de m-ascultaţi, voi, câţi
de Domnul vă veţi teme,
ca să vă spun ce-a făcut El,
cu mine-atâta vreme.

Slăvit să fie Domnul căci
20. nu-mi leapădă strigarea
și nu și-a-ndepărtat nicicând
Ref. de mine îndurarea...

17. Cum am strigat cu gura mea
spre El în strâmtorare,
şi-ndată lauda a fost
pe limba mea, cântare.

18. Dac-aş fi-avut în cuget eu
porniri nelegiuite,
atuncea Domnul n-asculta
chemările-mi grăbite.

19. Dar Dumnezeu m-a ascultat
şi a luat aminte
la rugăciunea mea de-atunci
când I-am ieşit-nainte !

PSALMUL 67

Moderato

Dum- ne- zeu să ai- bă mi - lă, să ne bi- ne- cu- vin- te - ze El să

fa- că sfânta-l Fa - ță, pes- te noi să lu- mi- ne - ze ca pă-

mân- tul tot, o Doam - ne să cu- noas- că-a Ta că- ra - re toa- te

nea- muri- le să a - fle mân- tu- i- rea Ta cea ma - re.

PSALMUL 67

Către mai marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm. O cântare.

1. Dumnezeu să aibă milă, să ne binecuvinteze,
El să facă sfânta-l Fața, peste noi să lumineze...
(oprire)

2. Ca pământul tot, o, Doamne, să cunoască-a Ta cărare,
toate neamurile să afle mântuirea Ta cea mare !...

3. Toate neamurile, Doamne, toate Te slăvesc pe Tine,
4. şi mulţimea de popoare sunt de veselie pline.

Căci Tu judeci pe popoare, Doamne, cu nepărtinire,
şi dai neamurilor lumii pe pământ povăţuire...
(oprire)

5. Te slăvesc popoare, Doamne, neamurile-Ţi dau cântare.
Roade-aduce tot pământul plin de binecuvântare !

7. Domnul Dumnezeul nostru ne dă har în orice vreme,
toate marginile lumii până-n veac de El s-or teme !

PSALMUL 68

Moderato

Dom-nul Dum- ne- zeu se scoa-lă și vrăj- ma-șii-s în- gro- ziți din na-

in- tea Fe- ței Sa- le, fug po- triv- ni- ci-n- gro- ziți. Cum se

ri- si- peș- te fu- mul a- șa Tu-i vei ri- si- pi, cum to-

peș- te fo- cul cea- ra, Dum-ne- zeu îi va to- pi.

PSALMUL 68

Către mai marele cântăreţilor. Un psalm al lui David. O cântare.

1. Domnul Dumnezeu se scoală şi vrăjmaşii-risipiţi,
dinaintea Feţei Sale, fug potrivnicii-ngroziţi.

2. Cum se risipeşte fumul aşa Tu-i vei risipi
cum topeşte focul ceara, Dumnezeu îi va topi.

3. Dar cei fără de prihană toţi se bucură deplin,
înaintea Celui veşnic plini de veselie vin.

4. Toţi lui Dumnezeu cântaţi-l, lăudaţi Numele Lui,
faceţi drum Celui ce trece peste faţa câmpului.

Domnul este-al Lui Sfânt Nume, bucuraţi-vă în cor,
5. El orfanului i-e Tată, văduvei apărător.

Dumnezeul care şade, în locaşul Său cel sfânt
6. El familie dă celor părăsiţi pe-acest pământ.

El îşi izbăveşte prinşii de război spre-a-i ferici
dar cei răzvrătiţi în locuri seci pe veci vor locui.

7. Dumnezeule Puternic... când cu-al Tău popor ieşeai,
când în fruntea lui prin mare şi pustie Tu mergeai...
(oprire)

8. S-a cutremurat pământul, cerurile s-au topit
Dumnezeule naintea Ta Sinai s-a zguduit.

9. Ploaie binefăcătoare, Dumnezeule ai dat,
moştenirea Ta sleită, cu putere-ai bucurat,

10. Şi poporul aşezat-a locuinţă-n ţara sa,
care-o pregătiseşi, Doamne, la săracii Tăi a da.

11. Un cuvânt grăieşte Domnul, şi femei cu bun cuvânt
purtătoare de veşti bune, o oştire mare sunt,

12. Împăraţii-oştirii multe, fug şi prada care-o las
o împart-aceia care stau şi-acasă au rămas.

13. Pe când voi staţi la odihnă printre staule-n alint,
porumbelul are aripi coperite cu argint,

(aripi albe ca zăpada, ca omătul cel curat,)
şi-a lui pene sunt de-un galben auriu şi minunat.

14. Când a-mprăştiat în ţară pe-mpăraţi, atunci Cel Sfânt,
se părea că ninge-n Ţalmon fulgi împrăştiaţi de vânt.

15. Munţi ai Domnului, voi munţi din Basan cu vârfu-nalt,
16. de ce, munţi cu-nalte piscuri, pizmuiţi pe celălalt ?

Pe-acel munte ce-l alese Domnul loc la slava Sa,
pentru-aceasta, pe vecie Dumnezeu în el va sta.

17. Ale Domnului Sfânt care numărate pe vecii,
douăzecile de mii sunt şi cu miile de mii,

În mijlocul lor e Domnul, din Sinai venind pe vânt,
în locaşul Său cel tainic, în locaşul Său cel sfânt.

18. Te-ai suit pe înălţime, şi pe mulţi i-ai dus pe ea,
chiar cei răzvrătiţi, şi dânşii lângă Dumnezeu vor sta.

19. Binecuvântat să fie Domnul, care-n orice zi
poartă sarcinile noastre... Domnul ne va mântui !
(oprire)

20. Dumnezeu e nouă Domnul Izbăvirilor mereu,
căci El poate să ne scape de la moarte şi de greu...

21. Domnul va zdrobi odată capul la vrăjmaşii săi,
creştetul acelor care sunt nelegiuiţi şi răi.

22. Domnul zice-i voi aduce din Basan pe-ai Mei, şuvoi,
şi din fundu-adânc al mării îi voi scoate înapoi.

23. Să-ţi cufunzi picioru-n sânge, pân-şi câinii tăi să-şi ia
partea lor din toţi vrăjmaşii ce doresc pieirea ta...

24. Ei îţi văd a Ta intrare, Domnul şi-mpăratul meu,
Dumnezeule intrarea Ta-n locaşul Sfânt al Tău.

25. Înainte-s cântăreţii şi-apoi cei cu harfe vin
între fete care sună din timpane cristalin.

26. Binecuvântaţi pe Domnul, când vă adunaţi cu El,
binecuvântaţi-L, cei ce scoborâţi din Israel !

27. Iată tânărul Beniamin ce-ntre dânşii stăpâni,
căpetenii a lui Iuda, Zabulon şi Neftali.

28. Dumnezeul Tău, puternic te-a făcut, poporul Său,
întăreşte-Ţi, Doamne, fapta pentru noi, în Templul Tău.

29. Împăraţii Îţi vor aduce daruri în Ierusalim
30. înspăimântă, Doamne, fiara cea din trestii... s-o gonim.

Ceata de viţei şi tauri ai popoarelor ce mint,
calcă-i sub călcâi pe-aceia ce-şi pun dragostea-n argint.

Risipeşte, Doamne-acele neamuri, care-au suflet rău,
ce le place să se bată şi s-ar război mereu...

31. Cei mari din Egipt se urcă, înspre Dumnezeu cu zel,
Etiopia aleargă mâinile-ntinzând spre El.

32. Cântaţi Domnului, cântaţi-l ale lumii-mpărăţii,
şi să lăudaţi pe Domnul până-n veci de veşnicii !

33. Cântaţi Celui ce cu slavă stăpâneşte străbătând
cerul cerurilor veşnic... auzi glasul Lui tunând !

34. Daţi lui Dumnezeu mărire, căci în cer e tare El,
Lui a cărui măreţie este peste Israel !

35. Ce înfricoşat eşti, Doamne, Dumnezeule Preasfânt,
din locaşul Tău din ceruri... pentru tot acest pământ.

Dumnezeul lui Israel dă la-ai Săi puteri deplin !
Binecuvântat să fie Dumnezeu... în veci, amin !

PSALMUL 69

Moderato

Doam-ne sca- pă - mă căci via - ța a- pe- le mi-o a- me- nin - ță
În no- roi- m-a -fund și nu pot a mămai ți-

nea-n cre- din - ță. În pră- pas- ti- e că- zu t-am și dau a -

pe pes-te mi - ne nu mai pot stri- gând, gât- le - jul mi se us -

că în sus- pi - ne Doam- ne-n mul- te- le sus- pi- ne.

PSALMUL 69

Către mai marele cântăreților. De cântat ca și "Crinii". Un psalm al lui David.

1. Doamne, scapă-mă, căci viața apele mi-o amenință,
2. în noroi m-afund și nu pot a mă mai ținea-n credință.
În prăpastie căzut-am, și dau ape peste mine,
3. nu mai pot strigând, gâtlejul mi se uscă în suspine,
Doamne-n multele suspine!

Se topesc privind spre Domnul, ochii mei de suferință,
4. și mai mulți sunt decât perii capului câți m-amenință.
Ce puternici sunt vrăjmașii, cei ce să mă piardă cată,
trebuie să dau acuma ce eu n-am furat vreodată,
Doamne, n-am furat vreodată !...

5. Doamne, Tu-mi cunoști, o, Doamne, și-mi știi trista nebunie,
știi de greșurile mele, că nu-Ți sunt ascunse Ție.
6. Pentru mine niciodată, Doamne, nu-i lăsa-n rușine
pe nici unul din aceia ce nădăjduiesc în Tine !
Doamne, câți se-ncred în Tine !

Nu roșească de rușine, pentru mine niciodată,
Dumnezeul lui Israel, nimenea din câți Te cată.
7. Căci doar pentru Tine, Doamne, eu acuma-ndur rușine,
și-mi acopere ocara fața numai pentru Tine.
Doamne, numai pentru Tine.

8. Pentru frații mei, ajuns-am un străin și-un fără nume,
pentru fii mamei mele un necunoscut pe lume.
Zilnic viața mi-o mănâncă râvna pentru sfânta-Ți casă,
și ocara îndreptată către Tine mă apasă !
Doamne-ocara Ta m-apasă !

10. Eu postesc şi plâng cu jale, iar vrăjmaşul ocărăşte,
11. mă îmbrac cu sac în chinuri, iară el batjocoreşte.
12. Cei ce stau la porţi de sfaturi, între ei vorbesc de mine,
cei beţivi mă pun în cântec şi în vorbe de ruşine.
Doamne-n vorbe de ruşine.

13. Dar eu către Tine, Doamne, strig la vreme potrivită,
Tu trimite-mi ajutorul după mila Ta slăvită.
14. Doamne, scoate-mă din tină ca să nu m-afund mai tare,
să fiu izbăvit de cei răi, din prăpăstii şi pierzare.
Doamne, de-orişice pierzare.

15. Fă să nu mă-nece valul şi adâncul nu mă-nghită,
şi să nu se-nchidă groapa peste viaţa mea sfârşită.
16. Doamne-ascultă-mă, căci mare-i nesfârşita-Ţi bunătate,
şi privirile spre mine, Tu, întoarce-le-ndurate !
Dumnezeule-ndurate !

17. Nu-Ţi ascunde sfânta Faţă, de-al Tău rob cu jale multă,
căci sunt în necazuri grele, o, grăbeşte şi m-ascultă !
18. Te apropie de mine, de-al meu suflet şi mi-l scapă,
izbăveşte-mă din cauza celor răi ce groapa-mi sapă !
Doamne, care groapa-mi sapă !

19. Tu ştii, Doamne, ce ocară mi se face şi ruşine,
toţi potrivnicii mei, Doamne, sunt-naintea Ta ştii bine.
20. Sunt bolnav şi de ocară inima mi se sfâşie,
aştept mângâieri şi milă, dar nu-i nimenea să vie.
Doamne, nimenea să vie .

21. Ei pun în a mea mâncare fiere-amară-n loc de apă,
şi-atunci când eu ard de sete, cu oţet ei mă adapă.
22. Facă-li-se-o cursă masa şi un laţ a lor hodină,
23. ochii lor să nu mai vadă cum e sfânta Ta lumină !
Doamne, sfânta Ta lumină !

Şi-a lor coapse chinuite să se clatine-n slăbie,
24. varsă-Ţi peste ei mânia şi aprinsa Ta urgie,
25. şi pustie le rămână locuinţa blestemată,
nimeni nu mai locuiască a lor corturi niciodată.
Doamne nimeni, niciodată.

26. Căci ei prigonesc pe cei ce i-ai lovit Tu, ca pe mine,
povestesc durerea celor care-au fost răniţi de tine.
27. Mai adaugă altă vină peste vina lor cea mare,
fă să n-aibă niciodată parte ei de-a Ta-ndurare !
Doamne, ei de-a Ta-ndurare !

28. Din a vieţii sfântă carte şterge viaţa lor pustie,
şi cu cei fără prihană ei în veci nescrişi să fie...
29. Eu sunt necăjit şi sufăr în nenorocire-amară,
Dumnezeule-ajutorul Tău să mă ridice iară !
Doamne, mă ridice iară !

30. Atunci lăuda-voi Doamne, al Tău nume prin cântare,
şi prin laudele mele da-Ţi-voi slava cea mai mare.
31. Lucru-acesta mai plăcut e ca o jertfă pentru Tine,
32. cei nenorociţi văd asta şi se bucură cu mine.
Doamne, şi ei toţi cu mine.

Voi cei ce căutaţi pe Domnul, vesel sufletul vă fie,
33. căci cu drag i-ascultă, Domnul, pe săraci până-n vecie.
Şi nicicând nu uită Domnul pe-ai lui robi din lanţuri grele,
34. Să-L slăvească cerul, lumea, mările şi ce-i în ele !
Doamne, şi cu ce-i în ele !...

35. El va mântui Sionul şi-a Lui Iuda ziduri sfinte,
şi-or fi iarăşi locuite cum erau mai înainte.
36. Robii Lui şi-a lor sămânţă le vor moşteni sub stele,
câţi iubesc al Lui sfânt Nume, liniştiţi vor sta în ele !
Doamne, liniştiţi în ele !

PSALMUL 70

Andantino

Gră- beș- te Dum- ne- ze- ul meu din greu mă
a- ju- to- rul meu când strig o Doam- ne

1. 2.

iz- bă- veș- te în Fă să ră- mâ- nă ru- și-
Te gră- beș- te.

nați cei ca- re via-ța-mi cau - tă, să dea na-

poi cei ce-mi do- resc pie- i- rea-a- pro- pi- a - tă.

PSALMUL 70

Cătrte mai marele cântăreților. Un psalm al lui David. Ca aducere-aminte.

1. Grăbeşte, Dumnezeul meu,
din greu mă izbăveşte
în ajutorul meu când strig,
o, Doamne, Te grăbeşte !

2. Fă să rămână ruşinaţi
cei care viaţa-mi cată,
să dea-napoi cei ce-mi doresc
pieirea-apropiată !

3. Cei care râd şi zic: "aha"
să fugă cu ruşine,
4. Toţi cei ce caută Faţa Ta,
se bucure de Tine.

Câţi mântuirea Ta iubesc
în veci să-Ţi zică Ţie:
"Slăvit să fie Dumnezeu,
pe veci de veşnicie !"

5. Eu sunt sărac şi sunt lipsit
grăbeşte-Te spre mine,
şi-ajută-mi Dumnezeul meu,
mă scapă din suspine.

Căci Tu eşti Ajutorul meu,
Izbăvitorul mare,
o, Domnul meu, nu zăbovi
adu-mi a Ta scăpare !...

PSALMUL 71

Andantino

În Ti- ne Doam-ne-mi caut scă- pa- rea să nu ră-mân de râs nici-

când, mă sca-păTu-n a Ta drep- ta- te și iz-bă- veș- te- măcu-

rând. U- re-chea plea-că- Ți-o spre mi- ne și dă-mia- ju- to- ra-rea.

Ta. FiiStâncameade-a- dăpos- ti- re în care-ori-cândsă potscă- pa.

PSALMUL 71

1. În Tine, Doamne-mi caut scăparea, să nu rămân de râs nicicând,
2. Mă scapă Tu-n a Ta dreptate şi izbăveşte-mă curând !

Urechea pleacă-Ţi-o spre mine şi dă-mi ajutorarea Ta.
3. Fii Stânca mea de-adăpostire în care-oricând să pot scăpa !

Tu-ai hotărât a mea scăpare, Tu, Stânca mea de ajutor,
4. o, scoate-mă din mâna celui nelegiuit şi-asupritor !

5. Căci Tu îmi eşti nădejdea, Doamne, din tinereţe Te iubesc,
6. din sânul mamei mele, Doamne, pe Tine eu mă sprijinesc !

7. La mulţi ajuns-am de minune, dar Tu rămâi scăparea mea.
8. Mărirea Ta să-mi umple gura şi-n orice zi îţi voi cânta.

9. Nu mă lăsa când bătrâneţea puterea mea o va slăbi,
10. căci iată iar vrăjmaşii, Doamne, prind între ei a sfătui.

11. Ei zic: e părăsit de Domnul, să-l prindem căci e lepădat,
12. Tu nu mă părăsi, o, Doamne, ci grabnic fă să fiu scăpat !

13. Ci să rămână de ruşine cei care viaţa vor să-mi ia,
14. şi eu în veci voi crede-n Tine şi tot mai mult îţi voi cânta !

15. Vesti-Ţi-voi zi de zi Dreptatea, căci fără margini eşti de bun,
16. a-Tale mari lucrări, o, Doamne, a-Tale numai am să spun.

17. M-ai învăţat din tinereţe şi pân-acum eu Te vestesc,
18. o, nu mă părăsi Tu, Doamne, acuma când încărunţesc,

Ca să vestesc a Ta putere la cei de-acum şi cei ce vin,
19. căci, Dumnezeul meu, dreptatea Ţi-ajunge pân-la cerul plin.

Tu, Doamne-ai săvârşit atâtea mari lucruri... cine mai e-aşa ?
20. Tu ne-ai trecut prin mari necazuri, dar iarăşi viaţa ne-o vei da.

Tu ne vei scoate din adâncuri de-ntunecime şi amar,
21. mărimea mea înalţ-o iarăşi, o, vino mângâie-mă iar !

22. Şi Te voi lăuda în sunet de alăută, plin de zel,
îţi voi cânta credincioşia, o, Sfântule-al lui Israel !

23. Când am să-Ţi cânt, cu bucuria pe buze, fi-voi fericit,
cu bucuria-n al meu suflet pe care Tu l-ai izbăvit !

24. Şi limba mea, o, să vestească zi după zi dreptatea Ta,
căci ruşinaţi şi de ocară sunt cei ce vor pierzarea mea !

PSALMUL 72

Maestoso

Dă la a- le- su-Ți Doam- ne a Ta- le ju- de- căți și-a

Ta drep- ta- te sfân - tă i-o dă la fi- ul său căci

fă- ră păr- ti- ni -re va fa- ce el drep- tăți la

toți ne- no- ro- ci - ții și to po- po- rul Tău.

PSALMUL 72

Un psalm al lui Solomon

1. Dă la alesu-Ţi, Doamne, a Tale judecăţi
   şi-a Ta dreptate sfântă i-o dă la fiul său,
   căci fără părtinire va face el dreptăţi
   la toţi nenorociţii şi tot poporul Tău.

3. Vor duce pace munţii, poporului iubit,
   şi dealurile-asemeni pentru dreptatea Ta.
4. El face-va dreptate la cel nenorocit,
   zdrobind asupritorul, săracii-i va scăpa.

5. Aşa că se vor teme de Tine nesfârşit,
   cât soare-o fi şi lună, din neam în neam, cei vii
6. vor fi ca ploaia care adapă-un loc cosit,
   ca stropii ploii repezi ce udă verzi câmpii.

7. În zilele lui bune cel drept va înflori,
   va fi belşug de pace pân-n-o fi lună sus.
8. Din mare până-n mare doar El va stăpâni,
   din Râu şi până-n margini de Răsărit şi-Apus...

9. Vor genunchea-nainte-I cei care-s în pustii,
   vrăjmaşii săruta-vor ţărâna-ngenunchiaţi,
10. cu daruri regii din Tarsis şi-ostroave vor veni,
    cu daruri mari ai Sebei şi Sabei împăraţi.

11. Da, umiliţi-nainte-I se vor pleca-mpăraţi
    şi toate-a lumii neamuri doar Lui îi vor sluji,
12. căci Domnul izbăveşte pe cei neajutoraţi,
    pe cei săraci ce strigă şi nu-i cine-auzi.

13. De cei sărmani şi-n lipsuri avea-va milă-n veac,
    cu milă viaţa celor săraci o va scăpa,
14. scăpa-va de-apăsare şi silă pe sărac,
    şi scump va fi-al lor sânge în veac-naintea Sa,

15. Ei vor trăi, şi aur din Seba îi vor da,
    se vor ruga întruna din suflet pentru El
    în orice zi din viaţă-l vor binecuvânta
16. va fi belşug în ţară de grâu şi de-orice fel.

Belşug de grâu din câmpuri şi până-n vârf de munţi,
cu spice clătinate ca cedrii din Liban,
şi oamenii-nflori-vor cu-nseninate frunţi,
ca iarba din câmpie, mai mult, cu orice an...

17. Şi Numele-I întruna pe veci va dăinui,
    cât soarele trăi-va al său Nume iubit,
    cu El unii la alţii de bune-şi vor dori,
    şi-a lumii neamuri toate numi-L vor fericit !

18. Slăvit să fie Domnul, şi binecuvântat
    El, Domnul, Dumnezeul, Cel tare-n Israel,
    El, singurul, ce face minuni neîncetat
    căci nimenea nu este puternic cum e El...

19. Slăvit să fie Domnul... şi binecuvântat
    să fie sfântu-I Nume de slavă pururi plin,
    de slava Lui se umple pământu-n lung şi-n lat,
    şi tot pământul spună: în veci, amin, amin !

20. Sfârşitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai.

CARTEA A TREIA
PSALMUL 73

Andantino

Da, bun es- te Dom -nul, buncu-a- de- vă- rat cu Is- ra- el cel cu

su- fle- tul cu- rat. To- tuși să se-n- doa- ie-al meu pi- cior e - ra

pa-șii-mi e- rau ga- ta a a- lu- ne- ca. Căci pri- veam cu jind la

cei ne- so- co- tiți când ve- deam pe cei răi cât sunt fe- ri- ciți.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73

Un psalm al lui Asaf

1. Da, bun este Domnul, bun cu-adevărat
   cu Israel cel cu sufletul curat.
2. Totuşi să se-ndoaie-al meu picior era
   paşii-mi erau gata a aluneca.
3. Căci priveam cu jind la cei nesocotiţi,
   când vedeam pe cei răi cât sunt fericiţi.

4. Iată, pân-la moarte ei n-au nici un chin,
   şi-al lor trup le este de grăsime plin,
5. n-au de suferinţe parte pe pământ
   şi feriţi de toate cele rele sunt.
6. De-aceea mândria este salba lor,
   şi-asuprirea-i haina la asupritor.

7. Li se umflă ochii de grăsimea rea,
   şi-au mai mult decât le cere inima;
8. râd când răi la suflet de-asupriri vorbesc,
   plini sunt de trufie şi de sus privesc...
9. Îşi înalţă gura pân-la cer de sus
   şi-a lor limbă tot pământul l-a supus;

10. De aceea iată toţi la dânşii vin,
    şi înghite lumea apa lor din plin,
11. zicând: ce-o să poată Dumnezeu a şti,
    ce-ar putea cunoaşte Cel Preaînalt aci ?
12. Aşa-s cei răi astăzi: fericiţi mereu,
    îşi măresc averea şi nu ştiu de greu.

13. Geaba mi-am păstrat eu sufletul curat,
şi-n neprihănire mâna mi-am spălat,
14. căci în fiecare zi mă văd lovit,
şi în orice dimineaţă pedepsit.
15. Dac-aş zice: fac şi eu cum fac cei răi,
n-aş fi credincios cu neamul a lor Tăi.

16. M-am gândit la astea ca să le-nţeleg,
dar zadarnic m-am trudit să le dezleg...
17. Pân-ce-am mers în sfântul Domnului lăcaş,
şi-am privit sfârşitul omului vrăjmaş...
18. Tu-i pui, Doamne-n locul cel alunecos
şi-i arunci în prăpăd nimicindu-i jos...

19. Cun sunt nimiciţi ei într-o clipă-atunci,
sunt pierduţi năprasnic şi sfârşesc în munci.
20. Ca un vis la deşteptare, Doamne-aşa
lepăda-i-vei Tu la deşteptarea Ta...
21. Când mi-era amară inima de-ajuns
şi-n adânc de-acestea mă simţeam străpuns.

22. Eram prost şi fără judecat-aşa,
cum e dobitocul înaintea Ta...
23. Doamne, eu cu Tine sunt neîncetat
căci de mâna dreaptă Tu m-ai apucat.
24. Cu-al Tău sfat bun viaţa-mi vei călăuzi
şi apoi în slavă Tu mă vei primi.

25. Doamne, doar pe Tine eu Te am în cer
şi-aici doar de Tine eu mai am plăceri.
26. Inima şi carnea pot a-mi se topi,
fiindcă Domnul pururi, partea mea va fi.

27. Doamne, câţi se lasă, pier, se prăpădesc,
pierzi pe câţi credinţa Ta o părăsesc.
28. Dar eu lângă Tine fi-voi fericit,
Scutul meu, vesti-voi tot ce-ai făptuit.

PSALMUL 74

Moderato

De ce Tu Dum- ne- ze- ul nos- tru ne le-pezi pentru tot-dea- u - na și pen- tru-

ce Te mâ- nii Doam - ne pe tur- ma din pă- șu- nea Ta. A- dă-ți a-

min- te de po- po - rul ce-o-da- tă Ți-a pur- tat cu- nu - na ce l-ai răs-

cum- pă- rat să- mân - ță a moș- te- ni- rii a-l a- vea.

PSALMUL 74

O cântare al lui Asaf

1. De ce Tu, Dumnezeul nostru, ne lepezi pentru totdeauna,
   şi pentru ce Te mânii, Doamne, pe turma din păşunea Ta.
2. Adu-ţi aminte de poporul ce-odată Ţi-a purtat cununa,
   ce l-ai răscumpărat, sămânţă-a moştenirii a-l avea.

   O, adu-ţi de Sion aminte, că-n el Ţi-aveai Tu locuinţa,
3. şi-ndreaptă-Te spre-aceste locuri ce-s pustiite de nespus,
   vrăjmaşii nimicit-au totul în locu-n care-Ţi sta Fiinţa,
4. cu ură-n Templul Tău mugit-au, şi semne, semnul lor şi-au pus.

5. Parcă erau ca unii care toporul-nalţă-ntr-o pădure,
6. şi ce curând sfărmară-acele podoabe-n care-a fost lucrat,
   cu lovituri fără de milă de greu ciocan şi de secure,
7. au ars locaşul Tău... şi-altarul l-au pângărit şi dărâmat...

8. Ziceau: să-i prăpădim acuma... şi-au ars tot ce-a fost sfânt în ţară,
9. a-noastre semne de-altădată, azi nu le mai vedem nicicând,
   şi azi nici un prooroc nu este, precum era odinioară,
   nu-i nimenea-ntre noi să ştie, să ştie, Doamne, până când...

10. Căci până când o, Doamne, oare vor tot huli asupritorii,
    cât va nesocoti vrăjmaşul întruna Numele-Ţi slăvit ?
11. De ce-Ţi tragi înapoi Tu mâna, loveşte-Ţi batjocoritorii,
12. căci Tu eşti Cel ce din vechime ajuţi pe-al Tău popor iubit.

13. Tu-ai despărţit a mării-adâncuri zdrobind balaurii din apă,
14, Tu ai zdrobit Leviatanul să-l mănce fiarele-n pustii,
15. Tu ai făcut de ies izvoare în văi ce nimeni nu le sapă,
    şi Tu uscat-ai, Doamne, râuri ce nu mai seacă, din câmpii !

16. A Ta e ziua, a Ta-i şi noaptea, Tu ai dat şi soare şi lumină,
17. Tu-ai aşezat a lumii margini, Tu ierni şi veri ai rânduit,
18. adu-Ţi aminte că vrăjmaşii Te ocărăsc şi-Ţi caută vină,
    şi Sfântul Nume Ţi-l huleşte un neam adânc nechibzuit !

19. O, Doamne, nu lăsa Tu pradă viaţa turturelei Tale,
    şi nu uita până-n vecie pe-ai Tăi nenorociţi în rău,
20. ai în vedere legământul, că-n ţară-s hoţi pe orice cale,
21. să scape de-apăsări săracul, să laude Numele Tău !...

22. O, scoală, apără-Ţi pricina, Tu, Dumnezeule slăvite,
    şi vezi ocara ce Ţi-aruncă cel fără minte ne-ncetat,
23. să nu uiţi strigătul de hulă, nici vorbele nesocotite,
    nici zarva celor răi şi ura, ce cresc spre Tine necurmat...

PSALMUL 75

Andantino

Te lă- u- dăm o Doam- ne în veci Te lă- u- dăm noi ce-Ți ves-tim lu-
cra-rea și Nu- me-le-Ți che-măm. Când vre-mea ho- tă- râ - tă ve- ni- va Dom-nu-a
zis, voi ju- de- ca-n drep- ta- te a- șa cum es- te scris. De s-ar clin- ti pă-
mân- tul cu toți ce-l lo-cu- iesc Eu Dom-nul sunt A-ce- la ce stâl- pii-în- tă- resc.

PSALMUL 75

Către mai marele cântăreţilor. "Nu nimici." Un psalm al lui Asaf. O cântare.

1. Te lăudăm, o, Doamne,
în veci Te lăudăm,
noi ce-Ţi vestim lucrarea,
şi Numele-Ţi chemăm !

2. Când vremea hotărâtă
veni-va - Domnu-a zis -
voi judeca-n dreptate,
aşa cum este scris.

3. De s-ar clinti pământul
cu toţi ce-l locuiesc,
Eu, Domnul, sunt Acela
ce stâlpii-i întăresc.
(oprire)

4. Eu zic la toţi cei trufaşi:
"să nu vă îngâmfaţi"
şi celor răi: voi capul
să nu vi-l ridicaţi...

5. Nu vă-nălţaţi voi capul
aşa de sus acum,
şi nu vorbiţi cu-atâta
trufie pe-orice drum.

6. Că nici din răsărituri
şi nici de de la apus,
nici din pustiu, nu vine
nălţarea cuiva-n sus.

7. Ci, Dumnezeu e-Acela,
ce judecă pe rând,
pe unul îl coboară,
pe altul înălţând...

8. În mână-l e potirul
în care fierbe-un vin
plin de-amestecătură,
şi de mânie plin.

Când El îl varsă-atuncea
cei răi din lume-l iau,
îl sug, îl sorb cu sete,
şi pân-la fund îl beau.

9. De-aceste lucruri iată
eu voi vesti mereu,
şi laudă şi cinste
voi da lui Dumnezeu !

10. Şi dobori-voi toată
puterea lor cea rea...
A celor fără vină
puteri se vor-nălţa.

PSALMUL 76

Andantino

Dum - ne - zeu, în Iu - da, cu - nos - cut e El,

ma - re'i al lui Nu - me pes - te Is - ra - el.

În Sa - lem Îi es - te cor - tul Lui iu - bit,

şi'n Si - on e lo - cul Lui de lo - cu - it.

PSALMUL 76

Către mai marele cântăreţilor. De cântat pe instrumente cu coarde.
Un psalm al lui Asaf. O cântare.

1. Dumnezeu, în Iuda, cunoscut e El,
   mare-I al Lui Nume peste Israel.
2. În Salem Îi este cortul Lui iubit,
   şi-n Sion e locul Lui de locuit.

3. Acolo sfărmat-a El săgeţi şi-apoi
   scuturi, săbii şi-arme multe de război.
4. Tu eşti mai măreţ de mii şi mii de ori,
   mai puternic decât munţi de răpitori.

5. Despoiaţi au fost vitejii inimoşi
   şi-adormiră-n moarte cei neputincioşi.
6. La a Ta mustrare, Dumnezeu slăvit,
   cai şi călărime, toţi au adormit.

7. Cât de-nfricoşat eşti Tu-n mânia Ta,
   cine poate-atuncea contra Ta să stea ?
8. Hotărâri din ceruri, Doamne, ai rostit
   şi-a tăcut pământul mut şi îngrozit.

9. Când să faci dreptate Tu ridici cuvânt
   să scapi nevoiaşii toţi de pe pământ.
   (oprire)
10. Omul Te slăveşte şi-n mânia sa
    când Te-mbraci Tu, Doamne, cu urgia Ta.

11. Faceţi juruinţe şi le împliniţi,
    toţi câţi staţi cu Domnul, Domnului jertfiţi.
12. El a frânt mândria celui înălţat
    pentru regii lumii El e-nfricoşat.

PSALMUL 77

I

Andantino

Strig cu gla- sul meu că- tre Dum- ne- zeu,

strig cu gla- sul meu că- tre Dum- ne- zeu

El o să m-as- cul- te ce- ea- ce-l voi ce- re

El o să m-as- cul- te ce- ea- ce-l voi ce- re.

PSALMUL 77

Către mai marele cântăreţilor. După Iedutun.
Un psalm al lui Asaf.

I

1. Strig cu glasul meu
către Dumnezeu,
strig cu glasul meu
către Dumnezeu,
El o să m-asculte
ceea ce-l voi cere...

2. În necazul meu
caut pe Dumnezeu,
noaptea braţul meu
stă întins mereu
sufletul meu nu vrea
nici o mângâiere.

3. Mi-amintesc mereu,
eu, de Dumnezeu,
şi suspin cu greu
în adâncul meu,
duhul mi se umple,
Doamne, de durere...
(oprire)

PSALMUL 77
II

Andantino

Tu-mi ții pleoa-pe- le des-chi - se și de mult ce mă frământ

nu pot spu- ne ni- cio vor- bă, nu ros- tesc ni- ciun cuvânt.

Mă gân- desc la al - te zi- le și la a- nii de demult

toa- te cân- tu- ri- le me- le stau în noap- te și le-as- cult.

PSALMUL 77

II

4. Tu-mi ţii pleoapele deschise şi de mult ce mă frământ,
nu pot spune nici o vorbă, nu rostesc nici un cuvânt.

5. Mă gândesc la alte zile şi la anii de demult.
6. Toate cânturile mele stau în noapte şi le-ascult.

În a inimii străfunduri cugetul mi-l adâncesc,
şi cu duhu-n frământare stau pe gânduri şi grăiesc.

7. Lepăda-va oare, Domnul, până-n veacul cel de-apoi
şi nu va mai fi El, oare, binevoitor cu noi ?

8. Isprăvitu-l-s-a, oare, bunătatea şi-al Său dar,
I s-a dus făgăduinţa făr-să mai întoarcă iar ?

9. A uitat să se îndure, oare, Dumnezeu de noi,
în mânia-l şi-a tras, oare, Domnul, mila înapoi ?...
(oprire)

PSALMUL 77
III

Andante

A-tunci îmi zic eu su-făr și mi-e-i-ni-ma-n tris- ta - tă căci dreapta

Ce- lui Prea-în- alt nu-i ce a de al - tă- da -tă, căci dreapta

Ce - lui Prea-în- alt nu-i ce a de al - tă- da- tă.

PSALMUL 77

I I I

10. Atunci îmi zic: eu sufăr şi
mi-e inima-ntristată,
căci drepta Celui Preaînalt
nu-i cea de altădată...

11. Dar tot voi lăuda şi-acum
lucrările Lui sfinte,
căci de-ale Tale mari minuni
demult, mi-aduc aminte.

12. Da, eu mi-oi aminti mereu
de-a Tale lucruri toate,
şi de-ale Tale mari isprăvi
atât de minunate.

13. O, Doamne, ale Tale căi
sunt sfinte pe vecie,
ca Tine, care Dumnezeu
puternic să mai fie ?

14. Căci numai Tu eşti Dumnezeu,
ce faci minuni şi care
Ţi-ai arătat din veac în veac
puterea-ntre popoare.

15. Prin braţul Tău Tu-ai izbăvit
poporul din robie,
pe ai lui Iacov şi Iosif
trecându-i prin pustie...

(oprire)

PSALMUL 77
IV

Maestoso

CândTe vă- zu- ră a- pe- le peTi- ne, pe Ti- neDum-ne- ze- u- le slă- vit

cu- tre-mu- ra- tu- s-au de fri- căDoam-ne, și-a- dân- cu-ri- le lor s-au în-gro- zit.

Tur- na-t-au no- rii a- pe cu gă- lea- ta și tu-ne- tul în nori a ră- su- nat,

ca ful-ge- ri- le s-au por-nit a Ta- le să- geți și-ntoa-te păr- ți-le-au zbu- rat.

PSALMUL 77

I V

16. Când Te văzură apele pe Tine,
pe Tine, Dumnezeule slăvit,
cutremuratu-s-au de frică, Doamne,
şi-adâncurile lor s-au îngrozit.

17. Turnat-au norii ape cu găleata
şi tunetul în nori a răsunat,
ca fulgerele s-au pornit a-Tale
săgeţi în toate părţile-au zburat...

18. Vârtej pornit-au tunetele Tale,
şi fulgerile lumea-au luminat,
mişcatu-s-au adâncurile toate
şi tot pământul s-a cutremurat.

19. Tu Ţi-ai croit un drum adânc prin mare
nu-Ţi cunoscu nici urma Faraon.
20. Povăţuind poporul ca pe-o turmă
prin mâinile lui Moise şi Aaron.

PSALMUL 78

Moderato

A- uzi po-po-rul meu as-cul- tă în - vă-ță- tu- ri- le ce-ți spun, lu-

ați a-min-te toți la sfa- tul și la cu-vân-tul Meu cel bun, Eu

gu- ra Mi-o des- chid și-n pil- de spun sfa-tul ce-lor de de- mult. Ce-am au-

zit, ce știm și-a- ce- ia ce ne spu-neau pă-rin- ții mult.

PSALMUL 78

Un psalm al lui Asaf.

1. Auzi poporul meu, ascultă învăţăturile ce-ţi spun,
luaţi aminte toţi la sfatul şi la cuvântul meu cel bun.

2. Eu gura mi-o deschid şi-n pilde spun sfatul celor de demult,
3. ce-am auzit, ce ştim şi-aceea ce ne spuneau părinţii mult.

4. Nu vom ascunde niciodată de-ai lor copii, ci vom vesti
a-Domnului lucrări la neamul de oameni care va veni,

Puterea Lui cea minunată, minunile ce le-a lucrat,
5. El pune-o mărturie-n Iacov şi-o lege-n Israel a dat,

Şi la părinţii noştri spus-a să-nveţe-n ea pe-ai lor copii,
6. s-o facă cunoscută celor ce vor veni, din fii în fii...

7. Ca toţi câţi vin, în veac să-şi pună încrederea în Dumnezeu.
A Lui lucrări să nu le uite şi să păzească sfatul Său.

8. Să nu fie şi ei asemeni, precum au fost părinţii lor,
un neam neascultător de Domnul şi răzvrătit şi cârtitor,

Un neam ce n-are-un suflet tare ce neclintit să stea mereu,
şi-al cărui duh să fie sincer şi credincios lui Dumnezeu.

9. Ai lui Efraim fii, cu arcuri trăgând, din lupte au fugit,
10. fiindcă legământul vieţii, cu Domnul nu şi l-au păzit,

Şi n-au voit să umble-ntocmai cum Legea Lui le poruncea,
11. au dat uitării-a Lui lucrare şi-a Lui minuni ce le făcea.

12. În a părinţilor lor faţă minuni făcut-a El (în van)
în a Egipetului ţară şi în câmpiile Ţoan...

13. A despărţit în două marea şi le-a deschis un drum prin ea,
ca nişte ziduri-nalte apa, a ridicat-o El, să stea.

14. Şi i-a călăuzit pe cale El ziua într-un stâlp de nor,
şi noaptea-ntreagă cu-o lumină a unui foc strălucitor.

15. A despicat stânca-n pustie şi astfel El le-a dat să bea,
ca nişte valuri, ape multe, să-i potolească, revărsa.

16. Din stâncă El le-a dat izvoare şi apă multă, unde nu-i,
17. dar ei n-au încetat păcatul şi răzvrătirea-n contra Lui.

18. Inimile lor stricate pe Dumnezeu Îl ispiteau,
având mâncare după pofta cea rea ce-n inimă opreau.

19. În contra Domnului vorbit-au zicându-şi oare va putea
să pună Dumnezeu o masă, aicea în pustia grea ?

20. Da, iată, El lovit-a stânca şi ape s-au vărsat pârău,
dar va putea El să dea pâine şi carne la poporul Său ?

21. Le-a auzit cârtirea, Domnul, şi cu mânie mare El,
ca focul S-a aprins în contra lui Iacov şi lui Israel,

22. Fiindcă n-au crezut în Domnul şi-n ajutoru-l minunat...
23. Dar El la nori a dat poruncă şi cerul El a descuiat.

24. Şi a plouat la ei cu mană şi grâu din cer le-a dăruit,
25. Mâncat-au pâinea cea aleasă, pe săturate s-au hrănit.

26. Apoi a pus să sufle vântul din răsărit şi miazăzi
27. şi a plouat la ei cu păsări cât pulberea, spre-a se hrăni,

28. Căzut-au păsări ca nisipul în jurul şi-mprejurul lor,
29. ei au mâncat pe săturate... li se-mplinise-aprinsul dor.

30. Dar pofta nu şi-au fost plinit-o,
31. când Dumnezeu S-a ridicat,
lovind pe cei mai tari de moarte, şi tineretul cel stricat...

32. Cu toate-acestea nu-ncetară cu răul care l-au făcut,
de-a Domnului minuni nespuse s-au îndoit şi n-au crezut,

33. De-aceea ca pe o suflare El zilele le-a nimicit,
şi anilor le-a pus El capăt printr-un aşa grozav sfârşit.

34. Atunci când îi lovea de moarte, spre Dumnezeu ei se-ntorceau,
35. că El li-e Stânca şi scăparea, aminte atuncea-şi aduceau,

36. Dar vai, Îl înşelau cu gura şi îl minţeau cu-a lor cuvânt,
37. căci n-aveau inima cu Domnul, se lepădau de legământ.

38. Dar El, în mila Lui cea multă e iertător şi îndurat
nu nimiceşte, ci-Şi opreşte mânia Lui, îndelungat.

39. Căci Şi-a adus aminte, Domnul, că - bieţii - numai carne sunt,
şi-ntr-o suflare care trece şi nu mai vine, spre mormânt...

40. De câte ori se răzvrătiră ei împotriva-l prin pustiu,
de câte ori îl mâniară pe Dumnezeul veşnic viu !...

41. Da, nu-ncetau să-L ispitească pe Dumnezeu în orice fel,
şi nu-ncetau să-L întărâte pe Cel sfânt al lui Israel,

42. Nu-şi aminteau de-a Lui putere, de braţul Lui cel uriaş,
şi nu-şi mai aduceau aminte cum îi scăpase de vrăjmaş.

43. De-a Lui minuni ce le făcuse El în Egipt şi în Ţoan:
44. cum le făcuse-n sânge apa de se trudeau să bea, în van,

45. Cum le-a trimis El muşte rele, cu broaşte cum i-a nimicit,
46. cum le-a ros holdele omida, lăcusta cum i-a păgubit,

47. Cum prăpăditu-le-a smochinii şi viile cu piatră grea,
48. cum pe-a lor vite şi pe turme El grindină şi foc lăsa,

49. Cum El şi-a pus pe ei mânia, necaz şi-urgii pe-ntregul loc,
o droaie şi-un noian de îngeri conducători de nenoroc,

50. Cum slobod drum şi-a dat mâniei şi sufletul nu le-a scăpat,
cum le-a dat pradă morţii viaţa, cum pradă molimei i-a dat,

51. Cum în Egipt pe toţi întâii născuţi, cu moartea i-a lovit,
cum a puterii pârgă-n corturi, lui Ham, deodat-a nimicit,

52. Cum i-a pornit pe-ai Săi ca turma şi prin pustie i-a-ndrumat,
53. cum fără griji i-a dus, cum marea pe-ai lor vrăjmaşi i-a înnecat,

54. Cum i-a adus cu-a Lui tărie înspre hotarul Lui sfinţit,
spre muntele pe care dreapta lui Dumnezeu l-a dobândit.

55. Cum Domnu-a izgonit popoare din faţa lor şi ţara, El
a împărţit-o moştenire copiilor lui Israel...

56. Dar ei au ispitit pe Domnul şi-n contra Lui s-au răsculat,
n-au ascultat de-a Lui poruncă, de Legea care El le-a dat.

57. S-au depărtat de El nevrednici, ca neamul lor necredincios,
58. L-au supărat prin necredinţă, prin idoli l-au făcut gelos...

59. Le-a auzit pe toate Domnul, şi-a urgisit pe Israel,
60. lăsat-a cortul Lui din Silo şi n-a mai locuit în el.

61. Şi-a dat robiei pradă slava şi cinstea-l la vrăjmaş şi-a dat,
62. poporul şi L-a dat la moarte, pe moştenirea-l mâniat.

63. I-a ars pe toţi cei tineri focul, fecioarele s-au stins de-ocări,
şi n-au mai fost sărbătorite cu-a nunţii vesele cântări,

64. Preoţii săi ucişi căzură şi văduvele n-au bocit...
65. Atuncea Domnul cel puternic, ca un viteaz din somn trezit,

66. A nimicit pe-ai Lui potrivnici care-au fugit înspăimântaţi,
acoperiţi pe veci de-ocară, pe totdeauna ruşinaţi...

67. Dar lepădat-a pe-ai lui Iosif, pe Efraim l-a părăsit,
68. şi a ales pe ai lui Iuda, Sionul muntele iubit.

69. Acolo şi-a zidit locaşul cât ceru-nalt şi minunat,
şi tare ca pământul care pe veci El l-a întemeiat.

70. El şi-a ales pe-al Său rob David, de lângă turmă l-a ales,
71. şi la poporul Lui, să-l pască pe Israel El l-a trimes...

72. Şi David a iubit poporul, cu suflet bun l-a cârmuit,
cu pricepute mâini întruna şi gând curat l-a sfătuit...

PSALMUL 79

Andantino

Doam- ne, năvă- li- t-au nea-muri pes- te moș- te- ni- rea-Ți iar Tem- plul Tău îl

pân- gă- ri- ră în- ti- na- ră-al Tău al- tar pre- fă- când Ie- ru- sa-li -

mul în ru- i- nă și a- mar, pre- fă- când Ie- ru- sa- li -

mul în ru- i- nă și a- mar, Doam- ne în ru- ini și-a- mar.

PSALMUL 79

Un psalm al lui Asaf.

1. Doamne, năvălit-au neamuri peste moştenirea-Ţi iar,
Templul Tău îl pângăriră întinară-al Tău altar,
prefăcând Ierusalimul în ruină şi amar, (bis)
Doamne, în ruini şi-amar.

2. Ale robilor Tăi trupuri fără viaţă le-au lăsat,
şi din carnea lor pe câmpuri fiarele s-au săturat,
ale cerurilor păsări prin păduri i-au sfâşiat, (bis)
Doamne, cum i-au sfâşiat !...

3. Ca şi apa al lor sânge l-au vărsat când i-au lovit,
cât a fost împrejurimea-Ierusalimului iubit
vai şi nimeni, nimeni morţii să-i îngroape n-a venit, (bis)
Doamne, nimeni n-a venit.

4. Am ajuns de-ocară, Doamne, la vecini, de râsul lor,
de batjocuri şi ruşine celor care ne-nconjor,
de dispreţul, de ocara şi de râsul tuturor, (bis)
Doamne, râsul tuturor.

5. Doamne, până când, o, Doamne, ţine supărarea Ta,
până când fără-ncetare arde-va mânia grea
până când cu-ai Tăi întruna Tu Te vei purta aşa, (bis)
Doamne, până când aşa ?

6. Varsă-Ţi Tu mânia peste neamul cel cu gândul rău,
peste ţările pe care nu-l chemat Numele Tău,
7. căci pe Iacov îl mâncară pustiind locaşul său, (bis)
Doamne, tot locaşul său.

8. Doamne, nu-Ţi aduce-aminte de-al strămoşilor păcat,
ci degrab ne iasă-n cale ajutoru-Ţi îndurat,
că-n aşa nenorocire stăm de timp îndelungat, (bis)
Doamne, timp îndelungat.

9. O, ajută-ne Tu, Domnul mântuirii noastre az'
pentru-a Numelui Tău slavă scapă-ne de la necaz,
iartă-ne fărădelegea, şterge plânsul de pe-obraz, (bis)
Doamne, plânsul de pe-obraz.

10. Pentru ce să zică cei răi: "Unde-i Dumnezeul lor ?"
Fă să ştim în faţa noastră, să arăţi Tu tuturor
că nu laşi pe-ai Tăi, o, Doamne şi răzbuni al lor omor, (bis)
Doamne, o, alor Tăi omor.

11. Să ajungă pân-la Tine plânsul robilor ce-Ţi cer,
să-i scapi Tu cu braţ puternic să rupi lanţul lor de fier,
Doamne, scapă-i Tu şi ajută-i pe-ai Tăi care-n chinuri pier, (bis)
Doamne, care-n chinuri pier.

12. O, de şapte ori întoarce la vecini tot ce-au lucrat,
şi batjocurile care Ţie Ţi le-au aruncat,
toate hulele pe care încă nu le-ai răzbunat, (bis)
Doamne, nu le-ai răzbunat.

13. Şi-atunci Doamne, noi, poporul, turmei Tale-Ţi vom cânta
Te vom lăuda de-a pururi până vecii vor ţinea,
şi din neam în neam vesti-vom lauda şi slava Ta, (bis)
Doamne, numai slava Ta...

PSALMUL 80

Andante

O, ia'amin-te,Doam-ne, Păs - to-rul lui Ia-cov,Tu, Cel ce pe Io-sif ca

tur-ma'ndrep - tezi. A - ra - tă - TeDoamne'n a Ta stră- lu - ci - re Tu,

ce pe He - ru- vimide'a pu- ru- rea şezi...Tre - zeş-te-Ţi pu - te- rea slă -

vi - tă na - in - tea lui Be - ni - a - min, lui Ma - nas' şi'E - fra - im, şi

vi - no de - gra - bă şi dă ne'a-ju - to - rul, o, vin' şi ne sca-pă, spre

Ti - ne pri- vim. Ri - di- căne, Doam-ne, ri - di - că-ne ia - ră, fă

iar să lu ceascăspre noi fa - ţa Ta înnoap-tea - a - ma - ră şi noi vom scă-pa...

PSALMUL 80

Către mai marele cântăreţilor. De cântat ca şi "Crinii Mărturiei".
Un psalm al lui Asaf.

1. O ia aminte, Doamne, Păstorul lui Iacov,
Tu Cel ce pe Iosif ca turma-ndreptezi,
arată-Te, Doamne-n a Ta strălucire,
Tu, ce pe heruvimi de-a pururea şezi...

2. Trezeşte-Ţi puterea slăvită-naintea
lui Beniamin, lui Manase şi-Efraim
şi vino degrabă şi dă-ne-ajutorul,
o vin şi ne scapă, - spre Tine privim.

3. *Ridică-ne, Doamne, ridică-ne iară,*
fă iar să lucească spre noi Faţa Ta,
în noaptea amară
şi noi, vom scăpa..

4. O, până când, Doamne-al Oştirilor sfine
pe-ai Tăi să Te mânii, deşi Ţi se-nchin,
5. le dai să mănânce, o pâine de lacrimi
şi-i faci să se-adape cu lacrimi din plin.

6. Ne faci să fim mărul de ceartă şi vrajbă
vecinilor noştri duşmani şi mişei.
Vrăjmaşii ne-aruncă batjocuri întruna
ne fac de ocară, ne râd între ei.

7.*Ridică-ne, Doamne-al Oştirilor iară,*
fă iar să lucească spre noi Faţa Ta,
în noaptea amară
şi noi, vom scăpa.

8.O, Doamne, Tu-adus-ai din Egipt o vie
s-o sădeşti pe dânsa, neamuri ai gonit,
9.ai dat loc-nainte-i, ea umplut-a ţara,
10.cu-a ei umbră mare munţii-a acoperit.

Şi-a ei ramuri nalte erau mari ca cedrii,
11.şi-ntindea mlădiţe până-n Râu şi-n mări,
12.de ce-i rupi azi gardul de-o fură străinii
13.de-o râmă mistreţul şi-o face cărări ?

O, Doamne-al Oştirii întoarce-te iară
fă iar să lucească spre noi Faţa Ta,
în noaptea amară
şi noi, vom scăpa.

14.O, Doamne-al Oştirii, întoarce-Te iarăşi
din ceruri priveşte, o, Doamne, şi vezi
şi via aceasta sădită cu grijă,
cu milă Tu, Doamne, să o cercetezi.

15. Păzeşte-Ţi răsadul sădit de-a Ta dreaptă
şi fiul pe care-l alegi Tu din cer,
16. ea-i arsă de flăcări şi este tăiată,
şi ei de mustrarea şi Faţa Ta pier.

O, Doamne-al Oştirii ridică-ne iară,
fă iar să lucească spre noi Faţa Ta,
în noaptea amară
şi noi, vom scăpa.

17. Să fie-a Ta mână în veci milostivă,
cu omul pe care Tu dreapta Ţi-ai pus,
cu fiul spre care alegerea-Ţi sfântă
făcut-ai Tu, Doamne, să vină de sus.

18. Şi-atunci de la Tine noi nu ne-om abate,
că sta-vom cu Tine în bine şi-n rău,
o dă-ne Tu iarăşi a Ta-nviorare,
şi-n veci noi chema-vom doar Numele Tău.

19. *O, Doamne-al Oştirii, ridică-ne iară*
fă iar să lucească spre noi Faţa Ta,
în noaptea amară
şi noi vom scăpa...

PSALMUL 81

Moderato

Căn- tați cu ve- se- li- e lui Dum- ne- zeu, cân- tați Prea-

sfân- tu- lui țui Ia- cov cân- tând vă bu- cu- rați, cân-

ta- ți-l o cân- ta- re, a- șa cum El a vrut din

ar- fa cea plă- cu - tă, din to- bă și-a- lă- ut.

PSALMUL 81

Către mai marele cântăreților. De cântat pe Ghitit. Un psalm al lui Asaf.

1. Cântaţi cu veselie lui Dumnezeu, cântaţi
   Preasfântului lui Iacov cântând, vă bucuraţi.

2. Cântati-l o cântare, aşa cum El a vrut
   din arfa cea plăcută, din tobă şi-alăut.

3. Sunaţi-l Lui din trâmbiţi la lună nouă-n zori,
   la lună plină-n ziua doritei sărbători.

4. C-aceasta este-o lege în veac lui Israel,
   poruncă de la Domnul lui Iacov de la El.

5. El sărbătoarea asta lui Iosif rândui,
   atunci când împotriva Egiptului porni,

   Atuncea auzirăm un glas sfânt şi plăcut,
   un glas pe care însă noi nu l-am cunoscut.

6. I-am descărcat povara a umărului chin,
   şi mâinile lui coşul, cel greu, azi nu-l mai ţin.

7. Când M-ai strigat, răspuns-am şi-ndată te-am scăpat
   la apele Meriba, atunci te-am încercat.
   (oprire)

8. Poporul Meu ascultă... şi Eu te-oi îndruma
o, dacă tu, Israel, să mă asculţi ai vrea...

9. Să n-ai nicicând la Tine vreun zeu din cei străini,
la dumnezeii-aceia nicicând să nu te-nchini.

10. Căci Eu sunt Domnul, care te-am scos din mâna rea,
deschide-ţi gura toată, şi Eu ţi-o voi umplea...

11. Dar turma mea iubită nici seama n-a luat,
poporul Meu Israel, vai, nu M-a ascultat

12. Atunci în voia poftei din inima lor rea
Eu i-am lăsat ca sfatul şi drumul a-şi urma.

13. O, dac-ar vrea Israel s-asculte ce spun Eu,
poporul Meu ar merge cu drag pe drumul Meu...

14. Într-o clipită-aş bate pe toţi vrăjmaşii lor,
şi Mi-aş întoarce mâna spre cel asupritor !...

15. Cei ce-L urăsc pe Domnul atunci L-ar linguşi,
şi pacea lui Israel pe veci ar dăinui.

16. Tot grâul bun al ţării ca hrană le-aş da Eu,
cu mierea cea mai dulce i-aş sătura mereu.

PSALMUL 82

Moderato

Dum- ne- zeu stă-n a - du- na- rea Lui, și-n veci în ea va sta în- tre

dum- ne- zei, în mij- loc ju - de- că-n drep- ta - tea sa. Pâ- nă

când veți ju- de- ca voi strâmb, cei ca- re ju - de- cați pâ- nă

când cău- tați la fa- ța ce- lor răi și bles- te- mați.

PSALMUL 82

Un psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeu stă-n adunarea Lui, şi-n veci în ea va sta
   între dumnezei, în mijloc judecă-n dreptatea Sa.

2. "Până când veţi judeca voi strâmb, cei care judecaţi,
   până când căutaţi la faţa celor răi şi blestemaţi ?
   (oprire)

3. Faceţi celui slab dreptate, la orfan şi la sărac,
   daţi dreptate-acelor care numai nedreptăţi se fac.

4. Izbăviţi întotdeauna pe lipsit şi nevoiaş,
   şi-i scăpaţi din mâna celui rău la suflet şi vrăjmaş."

5. Dar ei nu voiesc să ştie de nimic, şi nu-nţeleg
   sunt întunecaţi, de-aceea-i clătinat pământu-ntreg.

6. Am zis: dumnezei voi sunteţi, fii ai Celuia Preasfânt,
7. dar ca oamenii muri-veţi, ca şi cei de pe pământ.

8. Scoală, judecă pământul, Preaputernic Dumnezeu,
   căci popoarele-s a-Tale şi pământu-ntreg e-al Tău...

PSALMUL 83

Andante

Nu tă - cea o Doam- ne, nu Te o-dih- ni

Doam - ne, Dum- ne-ze- ul nos - tru sfânt și ma- re.

căci vrăj-ma-șii ia - tă iar prind a por- ni

și-și în- al- ță ca - pul ia - răș cu-n-gâm-fa- re.

PSALMUL 83

O cântare, un psalm al lui Asaf.

1. Nu tăcea, o, Doamne, nu Te odihni,
Doamne, Dumnezeul nostru sfânt şi mare,
2. căci vrăjmaşii iată iar prind a porni
şi-şi înalţă capul iarăşi cu-ngâmfare.

3. Fac viclene planuri pe-ai Tăi a-i lovi
şi sfat contra celor ce-s în pază-Ţi bună.
4. " Veniţi dintre neamuri azi a-i nimici "
- zic ei - " de Israel nici să se mai spună. "

5. Se strâng toţi c-un suflet şi fac legământ
6. din cortul lui Edom şi ismaeliţii,
Moabul şi Hagar şi mulţi alţii sunt
7. şi toţi filistenii şi toţi amoniţii.

8. Asiria, şi ea cu ei se uni
şi-ajută la fiii lui Lot îndeaproape... *(oprire)*
9. O, fă-i Tu să pată ce Madian păţi,
Sisera şi Iabin, la Chison, la ape...

10. C-aceştia-n Endor au fost nimiciţi
şi-ajunşi ca gunoiul, ca lutul întruna
11. pe-ai lor fă-i ca Oreb şi Zeeb zdrobiţi,
pe toţi domnii lor ca Zebah şi Ţalmuna...

12. Căci ei zic: să punem noi mâna acum,
pe-a Domnului case, pe ţara Lui bună,
13. fă-i, Doamne, ca praful, vârtej de pe drum,
ca paiul ce zboară luat de furtună...

14. Ca focul ce-aprinde şi arde păduri,
ca flacăra care toţi munţii-i aprinde,
15. tot astfel alungă-i cu-a vântului guri
cu viforul groazei aleargă-i şi-i prinde...

16. Le-acoperă faţa de-ocări şi ruşini,
ca astfel să caute, o, Doamne-al Tău Nume
17. să-i faci de ocară, să umble străini
şi plini de ruşine să piară din lume.

18. Să ştie cu toţii că numai Tu, Cel
al căruia Nume e Domnul Preasfântul,
eşti Cel Preaputernic în orişice fel,
pe veci de vecie, cât ţine pământul.

PSALMUL 84

Moderato

Ce plă- cut îți e lo -ca - șul, Doam- ne al oș- ti- rii sfin - te du-p-a

Ta- le curți tân -jeș - te su- fle- tul cu dor fier- bin - te, îmisus-

pi- nă și-mi tân-jeș- te su- fle- tul cu dor fier-bin - te, îmi sus-

pi- nă și-mi tân- jeș- te su-fle- tul cu dor fier - bin - te.

PSALMUL 84.

Către mai marele cântăreților. De cântat pe Ghitit.
Un psalm al fiilor lui Core

1. Ce plăcut Îți e locaşul, Doamne al Oştirii sfinte,
2. după-a Tale curţi tânjeşte sufletul cu dor fierbinte,
   îmi suspină şi-mi tânjeşte sufletul cu dor fierbinte...

   Inima-mi şi carnea-mi strigă, după Dumnezeul mare,
3. pân-şi pasărea acolo îşi găseşte loc şi are,
   cuib în care rândunica să-şi aşeze puii are...

   Ah, a Tale-altare, Doamne, Domnul meu şi Împărate,
4. fericiţi câţi stau în casa şi-n plăcuta Ta cetate,
   căci ei pot mereu să-Ţi cânte în plăcuta Ta cetate.
   (oprire)
5. Fericiţi câţi pun tăria lor în tarea Ta fiinţă,
   care-n inima lor poartă a credinţei locuinţă,
   a încrederii în Domnul neclintită locuinţă.

6. Când trec ei prin Valea Jalei o fac loc plin de izvoare,
   unde ploaia timpurie varsă binecuvântare,
   o acopere cu cântec şi cu binecuvântare.

7. Din putere în putere ei au să înainteze
   şi-n Sionul sfânt, la Domnul au să I se-nfăţişeze,
   înaintea Lui în slavă au să I se-nfăţişeze.

8. Dumnezeule-al Oştirii, rugăciunea mi-o ascultă,
   Dumnezeule-al lui Iacov, nu-mi uita strigarea multă,
   ia aminte rugăciunea, nu-mi uita strigarea multă.
   (oprire)
9. Tu Cel ce eşti Scutul nostru, Dumnezeule, priveşte
   faţa unsului Tău vezi-o cum suspină şi tânjeşte,
   cum doreşte, cum aşteaptă, cum suspină şi tânjeşte.

10. Mai mult face-o zi în curtea-Ţi ca o mie-n altă parte,
    eu aleg să stau în pragul casei Tale pân-la moarte,
    nu vreau corturile urii, ci-a Ta casă pân-la moarte.

11. Căci un Scut şi-un Soare-i Domnul, El dă slavă şi-ndurare,
    nelipsiţi de nici un bine sunt aleşii Lui, oricare,
    cei ce duc o viaţă sfântă sunt aleşii Lui, oricare !

12. Doamne al Oştirii, sfinte-Ţi sunt locaşele-Ţi senine,
    fericit e omul care pururea se-ncrede-n Tine,
    omul care-o să le vadă, omul ce se-ncrede-n Tine...

PSALMUL 85

Andante

Tu fos- t-ai bi- ne- vo - i -tor, o, Doamne cu-a Ta ța - ră pe

ai lui Ia- cov, prinși na- poi a- du- su - i-ai Tu ia - ră. Ier-

ta- t-ai pe po - po- rul Tău de-a lui ne- le- giu - i - re pă-

ca- tul tot i-ai co- pe- rit în ma- rea Ta iu - bi - re.

PSALMUL 85

Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Tu ai fost binevoitor,
o, Doamne, cu-a Ta țară,
pe ai lui Iacov prinși-napoi
adusu-i-ai Tu iară.

2. Iertat-ai pe poporul Tău
de-a lui nelegiuire,
3. păcatul tot i-ai coperit
în marea Ta iubire.
(oprire)
Și de la ei Ți-ai abătut
aprinderea mâniei,
și Te-ai întors să nu-i lovești
în flacăra urgiei.

4. O, Dumnezeul nostru bun
întoarce-ne Tu iară,
și încetează-Ți de pe noi
mânia Ta amară.

5. În veci Te mânii Tu pe noi
și-Ți vei lungi urgia ?
6. O, oare n-ai s-aduci l-ai Tăi
Tu iarăși bucuria ?

7. Arată-ne, o, Doamne, Tu
o bunătate mare,
și dă-ne-n îndurarea Ta
o mântuire tare.

8. Eu tot ce zice Domnul meu
voi asculta și face,
căci El vorbește la ai Lui
de dragoste și pace.

Poporul Său, iubiții Lui,
avea-vor bucurie
o, numai ei de n-ar cădea
din nou în nebunie.

9. Aproape-i bucuria Lui
de câți de El s-or teme,
ca-n țara noastră s-aibă loc
mărirea-n orice vreme.

10. Credincioșia stă acum
cu bunătatea bună,
dreptatea și cu pacea-și dau
săruturi împreună.

11. Credincioșia din pământ
frumoasă se ivește,
dreptatea de la înălțimi
de ceruri ne privește.

12. Și Domnul ne va da de-acum
dorita fericire,
pământul nostru ne va da
belșuguri de rodire.

13. Dreptatea și nainte-o fi
și-n urmă-l o să vie
pe urma pașilor Lui sfinți
călcând pe veșnicie.

PSALMUL 86

Andante

Ia a-min-te Doam-ne și m-as-cul-tă iar că ne- no- ro- cit sunt

și lip- sit a- mar su- fle- tu-mi pă-zeș- te sca- pă-l de cei răi

Ref.

căci și eu sunt u-nul din iu-bi- ții Tăi. Sca-pă-ți Doam-ne ro -bul

Tău în-du- re- rat căci se-n-cre-de-n Ti - ne Doam- ne ne-n-ce- tat.

PSALMUL 86

O rugăciune a lui David.

1. Ia aminte, Doamne, şi m-ascultă iar
   căci nenorocit sunt şi lipsit amar,
2. sufletu-mi păzeşte, scapă-l de cei răi
   căci şi eu sunt unul din iubiţii Tăi.

Ref. *Scapă-Ţi, Doamne, robul Tău îndurerat*
căci se-ncrede-n Tine Doamne, ne-ncetat.

3. Ai de mine milă, Doamne, când Te chem
   căci întreagă ziua eu Te strig şi gem.
4. Veseleşte sufletul robului Tău,
   căci la Tine, Doamne, eu mi-l-nalţ mereu.

5. Căci eşti bun Tu, Doamne, gata a ierta
   milostiv spre-aceia care Te-or chema.
6. Pleacă-Ţi, Doamne-urechea când Te rog mereu,
   cererea-mi ascultă şi suspinul meu.

7. Eu Te chem în ziua de necaz cea grea,
   căci m-asculţi cu milă şi mă vei scăpa.
   Nimeni nu-i ca Tine între dumnezei,
8. şi nimic asemeni, nu lucrează ei.

9. Toate-a lumii neamuri, care le-ai făcut,
   Ţi-or da slavă, Doamne, Numelui temut,
10. căci doar Tu eşti mare Cel ce faci minuni
    numai Tu eşti Domnul, slava Tu aduni.

    Calea Tu mă-nvaţă şi-o să umblu-n ea
11. fă-mi de Tine s-aibă teamă inima.
12. Şi-o să-Ţi cânt din toată inima mea eu,
    voi mări-al Tău Nume, Dumnezeul meu.

13. Căci nespus de mare şi de bun îmi eşti,
    din a morţii-adâncuri viaţa-mi izbăveşti.
14. Doamne nişte trufaşi vin în contra mea,
    şi asupritorii viaţa vor să-mi ia.

15. Dar Tu, Doamne, Tu eşti mult îndurător
    plin de bunătate, blând şi răbdător.
16. Pleacă-Ţi Tu privirea spre necazul meu,
    dă-mi putere, Doamne, scapă-Ţi robul Tău.

17. Fă-un semn pentru mine, ca pe-ai mei vrăjmaşi
    când vedea-vor, Doamne, ruşinaţi să-i laşi.
    Căci Tu eşti cu mine mă ajuţi mereu,
    şi mă mângâi Doamne, Dumnezeul meu...

PSALMUL 87

I

Andantino

Si- o- nul a- re te-me- li- a pe mun-ții cei sfinți a- șe-

za- tă Si- o- nul, Dom-nul îl iu- beș- te

mai mult de -cât pe ța- ra toa- tă, Si- o- nul,

Dom- nul îl iu - beș- te mai mult de -cât pe ța- ra toa- tă.

PSALMUL 87

Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.

I

1. Sionul are temelia pe munţii cei sfinţi aşezată,
2. Sionul, Domnul îl iubeşte mai mult decât pe ţara toată.

3. Minuni de mare slavă pline din neam în neam au fost purtate,
şi povestite despre tine iubita Domnului cetate...
(oprire)

PSALMUL 87
II

Moderato

Eu po-me-nesc E- gip -tul și Ba-bi-lo-nu-a- șa prin- tre a- ce- ia ca- re cu-

nosc pu- te- rea Mea și ța- ra fi- lis- tea - nă și Ti- rul cel a- vut și-E-

ti- o- pia, ia- tă Si- o- nul i-a năs - cut. Și ța- ra fi- lis- tea - nă și

Ti- rul cel a- vut și E- ti- o- pia ia- tă, Si- o- nul i-a năs-cut.

PSALMUL 87

I I

4. Eu pomenesc Egiptul
şi Babilonu-aşa
printre aceia care
cunosc puterea Mea.

Şi ţara filisteană,
şi Tirul cel avut,
şi-Etiopia, iată,
"Sionul i-a născut..."

5. Iar de Sion, spus este:
Toţi s-au născut în el
şi Cel Preaînalt, tărie
îi dă în orice fei.

6. El numără pe neamuri,
El, Domnul cel temut,
scriindu-le pe toate:
"acolo s-au născut..."

I I I

(se cântă ca partea întâia)

7. Câţi cântă, Doamne, şi câţi saltă şi câţi au bucurii depline,
îţi strigă fericiţi: "a mele izvoare, toate sunt în Tine."

PSALMUL 88

I

Andante

Doam- ne, Dum- ne- ze- ul mân-tu- i- rii me- le zi și
Să-mi a- jun- gă ru- gaDoam-ne pân- la Ti- ne și să

noap- te strig eu în- a- in- tea Ta. Căci să-
iei Tu-a- min- te la stri- ga- rea mea

1. 2.

tul mi-e Doam - ne su- fle- tul de re- le mi-ea- proa - pe via -
fel cu-a- ce - ia ce se duc în groa- pă sunt fă- ră pu- te -

ta de-a- le mor - ții porți sunt la
re stau prin- tre cei morți.

1. 2.

PSALMUL 88

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. Către mai marele cântăreților.
De cântat cu flautul. O cântare a lui Heman Ezrahitul.

I

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
zi şi noapte strig eu înaintea Ta,
2. să-mi ajungă ruga, Doamne, pân-la Tine
şi să iei Tu-aminte la strigarea mea.

3. Căci sătul mi-e, Doamne, sufletul de rele,
mi-e aproape viaţa de-ale morţii porţi,
4. sunt la fel cu-aceia ce se duc în groapă
sunt fără putere
5. stau printre cei morţi.

Ca acei ucişi, culcaţi jos în morminte,
şi la care, Doamne, nu Te mai gândeşti.
6. M-aruncaşi în groapa care-i mai adâncă,
în afundul nopţii... să mă chinuieşti.

7. Aspra Ta mânie, Doamne, mă apasă
valurile grele greu mă năpădesc... } bis
(oprire)

PSALMUL 88
II

Andantino

Ai în- de- păr- tat de mi- ne Doam- ne, toți prie- te- nii mei

și-ai fă- cut să fiu o scâr- bă și-o ru- și- ne, pen-tru ei.

M-ai în-chis în în- tu- ne- ric de nu pot să mai răz- besc.

De a- tâ- ta su- fe- rin- ță Doam- ne, o- chi-mi se to- pesc.

PSALMUL 88

I I

8. Ai îndepărtat de mine,
Doamne, toţi prietenii mei,
şi-ai făcut să fiu o scârbă
şi-o ruşine pentru ei.

M-ai închis în întuneric
de nu pot să mai răzbesc.
9. De atâta suferinţă,
Doamne, ochii-mi se topesc.

Zilnic strig spre Tine, Doamne,
din aşa adânc Te chem,
mâinile mi-ntind spre Tine,
vezi suspinul meu când gem.

10. Oare pentru morţi faci, Doamne,
Tu minuni pe-acest pământ,
sau se scoală oare morţii
să Te laude prin cânt ?...

PSALMUL 88

III

Andantino

Se vor- beș- te oa- re de-a Ta bu- nă- ta- te

în mor- mânt și-n lo- cul cel de ne- pă- truns

și cre- din- cio- și- a Ta Prea- în- du- ra- te

oa- re cu- nos- cu- t-ai în a- dân-cu-as- cuns.

PSALMUL 88

I I I

11. Se vorbeşte, oare, de-a Ta bunătate
în mormânt şi-n locul cel de nepătruns
şi credincioşia Ta Preaîndurate,
oare, cunoscută-i în Adâncu-ascuns ?...

12. Cunoscute-s oare lucrurile Tale
minunate-n locul cel întunecat,
şi-n Ţara Uitării, oare-a Ta dreptate
cine-o mai cunoaşte, când e tot uitat ?

13. Doamne, eu, la Tine, cer ajutorare,
dimineaţa-mi ruga către Tine-o-ndrept,
14. de ce-mi lepezi, Doamne, sufletu-n strâmtoare
şi-Ţi ascunzi Tu Faţa când Te caut şi-aştept ?

15. Eu din tinereţe plâng şi trag pe moarte
în a Tale spaime nu ştiu ce să fac.
16. Marea Ta mânie trece peste mine
nimicit de spaimă fără vlagă zac.

17. Ele mă-nconjoară zilnic ca nişte-ape
deodată-n toate sunt înfăşurat,
18. depărtaşi de mine prieteni şi tovarăşi
şi cei mai de aproape mi s-au depărtat...

PSALMUL 89

I

Moderato

Voi cân- ta în-tot-dea- u - na în- du- ra - rea Dom- nu- lui și din
neam în neam voi spu- ne eu cre- din - cio-și- a Lui. Căci zic
în- du-ra-rea a- re te- me- lii ce-nveci vor sta, ta- re,
Doam- ne, ca și ce- rul e cre- din - cio- și- a Ta.

PSALMUL 89

O cântare a lui Etan Ezrahitul.

I

1. Voi cânta întotdeauna îndurarea Domnului,
   şi din neam în neam voi spune eu credincioşia Lui,
2. căci zic: îndurarea are temelii ce-n veci vor sta
   tare, Doamne, ca şi cerul e credincioşia Ta.

3. Am făcut cu-al meu rob David, legământ neclătinat,
   zice Domnul - şi-acum iată ce lui David i-am jurat:
4. "Îţi voi întări sămânţa pe vecie-n faţa Mea,
   şi-al tău scaun de domnie pentru veci voi aşeza..."

(oprire)

PSALMUL 89
II

Maestoso

Ce- rul la- u- d-a- le Ta- le mari mi- nuni cu sla- vă ma- re

și de-a Ta cre- din- cio- și- e sfin- ții spun în a- du- na- re

căci în ce- ruri ci- ne poa- te ca să-Ți fi- e-a- se- meni, ci- ne?

din- tre-ai Dom- nu- lui fii oa- re, ci- ne es- te-a- șa ca Ti- ne?

PSALMUL 89

II

5. Cerul laudă-ale Tale mari minuni cu slavă mare,
   şi de-a Ta credincioşie sfinţii spun în adunare,
6. căci în ceruri cine poate ca să-Ţi fie asemeni, cine ?
   Dintre-ai Domnului fii, oare, cine este-aşa ca Tine ?

7. Dumnezeu înfricoşat e în al sfinţilor sfat mare,
   de temut la toţi aceia ce-mprejurul Lui au stare...
8. Doamne al Oştirii, cine este-aşa puternic, cine ?
   Marea Ta credincioşie te înconjură pe Tine.

9. Tu-mblânzeşti mânia mării cu puteri nemăsurate,
   când se-nalţ-ale ei valuri Tu le potoleşti pe toate.
10. Tu ai nimicit Egiptul ca pe-un hoit într-o câmpie
    şi Ţi-ai risipit vrăjmaşii prin a braţului tărie.

11. Cerurile-s ale Tale şi pământul cât se-ntinde,
    Tu întemeiat-ai lumea, şi cu tot ce-n ea cuprinde.
12. Tu făcut-ai Miazănopatea şi-ai dat Miazăziua-n lume,
    faci Taborul şi Hermonul bucuroşi de sfântu-Ţi Nume.

13. Braţul Tău e-aşa puternic peste-a Ta lucrare toată,
    a Ta mână este tare, dreapta Ta e înălţată,
14. judecata şi dreptatea sunt la tronu-Ţi temelie,
    bunătatea şi-adevărul sunt în Faţa Ta-n vecie.

15. Fericit poporul care glasul trâmbiţei îl ştie
şi-n lumina Feţei Tale umblă cu credincioşie.
16. El se bucură, o, Doamne, de-al Tău Nume sfânt întruna
şi cu marea Ta dreptate se făleşte totdeauna.

17. Căci doar Tu eşti a lui fală şi-a puterii lui credinţă,
Tu ridici puterea noastră în a Ta bunăvoinţă.
18. Domnul este scutul nostru, Dumnezeul nostru tare
Sfântul lui Israel este Împăratul nostru mare.

19. La al Tău iubit vorbit-ai în vedenie târzie:
" Dat-am ajutorul unui tânăr plin de vitejie. "
20. Am găsit pe-al Meu rob David şi l-am uns spre stăpânire,
21. Mâna Mea-i va fi de sprijin, braţul Meu i-o fi-ntărire.

22. Cel rău n-o să-l mai apese, cel vrăjmaş nu-l va mai prinde,
23. voi zdrobi pe-ai lui potrivnici, voi lovi pe cel ce-l vinde.
24. Îi voi da şi bunătatea şi a Mea credincioşie
şi prin Numele Meu mare voi-nălţa a lui tărie.

25. Voi da-n mâinile lui marea, râurile, cu iubire.
26. El va zice: Tu-mi eşti Tatăl, Dumnezeu şi mântuire.
27. Iar Eu îl voi face-ntâiul, împărat pe lumea toată,
28. şi păstra-i-voi legământul şi iubirea neschimbată.

29. Veşnică-i va fi sămânţa şi voi face ca să fie
cât a cerurilor zile, trainic, scaunu-i de domnie.
30. Dacă fiii lui lăsa-vor Legea Mea şi n-o vor ţine,
31. dacă-Mi vor călca Cuvântul ne mai ascultând de Mine,

32. Atunci le voi da pedepse, pentru vina lor, nuiele,
lovituri au să primească pentru-a lor păcate grele,
33. însă nu le voi retrage bunătatea Mea cea bună,
căci a Mea credincioşie n-o voi face de minciună.

34. Şi nu-Mi voi călca vreodată ale Mele legăminte,
neschimbat pe veci rămâne ce-am grăit mai înainte.
35. Am jurat atunci odată pe sfinţenia Mea mare,
să mint oare Eu lui David ? Să-l înşele Domnul, oare ?

36. Dăinui-i-va-n veci sămânţa şi-al lui scaun de domnie,
înaintea Mea de-a pururi, ca şi soarele-o să fie,
37. şi va dăinui-n vecie precum dăinuieşte luna,
şi ca martorul din ceruri credincios întotdeauna.

(oprire)

PSALMUL 89
III

Andantino

Și to- tuși Tu l-ai de- păr-tat pe-al Tău uns cu mâ-

ni - e căl- ca- t-ai le - gă- mânt fă- cut cu-al Tău rob pe ve-

ci - e căl- ca- t-ai le- gă- mânt fă- cut cu-al Tău rob pe ve- ci- e.

PSALMUL 89

I I I

38. Şi totuşi Tu l-ai lepădat
pe al Tău uns cu mânie,
39. călcat-ai legământ făcut
cu-al Tău rob pe vecie.

I-ai doborât şi-ai pângărit
cununa lui curată,
40. sfărâmat-ai zidurile lui
ruină-i ţara toată.

41. Toţi trecătorii-l jefuiesc,
şi-l calcă în picioare,
ajuns-a la ai lui vecini
batjocuri şi ocare.

42. Ai înălţat pe-ai lui duşmani,
i-ai veselit vrăjmaşii,
43. tocit-ai săbiile lui
şi-n lupte nu-i ţii paşii.

44. Sfârşit-ai strălucirea lui,
şi tronu-i stă-n ruine
45. scurtat-ai tinereţea lui
şi-l coperi de ruşine...
(oprire)

PSALMUL 89
IV

Andante

Pâ- nă când Te vei as-cun- de Doamne fă- ră de-n-ce- ta- re

pâ- nă când va ar- de Doam - ne, ca un foc mâ- ni-a-Ţi oa -re?

PSALMUL 89

I V

46. Până când Te vei ascunde, Doamne, fără de-ncetare ?
Până când va arde, Doamne, ca un foc mânia-Ţi mare ?

47. Aminteşte-Ţi cât de scurtă mi-e viaţa şi-al meu nume,
pentru ce nimic făcut-ai pe toţi oamenii din lume !...

48. Poate fi vreun om pe lume să nu vadă moartea-n faţă ?
care din mormânt să-şi poată sufletul scăpa cu viaţă ?...
(oprire)

PSALMUL 89
V

Moderato

Un- de-i Doam- ne în- du- ra- rea ca- re-n- tâi ne-ai a- ră- tat

ce-n iu- bi- rea Ta, lui Da- vid Doam-ne, când- va i-ai ju- rat.

PSALMUL 89
V

49. Unde-i, Doamne, îndurarea
care-ntâi ne-ai arătat,
ce-n iubirea Ta, lui David,
Doamne, cândva i-ai jurat ?

50. Aminteşte-Ţi, Doamne-ocara
care-o-ndură robii Tăi,
că purtăm în sân ruşinea
multor neamuri de-oameni răi.

51. Şi-aminteşte-Ţi câte hule,
Doamne-ai Tăi vrăjmaşi au spus
contra unsului Tău David,
ce ocară i-au adus...

Contra paşilor lui, Doamne,
cum au ocărât din plin...
52. Binecuvântat să fie
Domnu-n veci: Amin, Amin !

CARTEA A PATRA
PSALMUL 90

Andante

Doam- ne, Tu-ai fost lo -cul nos- tru de-a- dă- post din neam în neam

mai na- in- te de-a fi mun- ţii, cândnici Doam-ne nu e- ram

mai na -in- te de-a fi lu- mea şi pă -mân- tul ză- mis- lit

din ve -cii, pe veș- ni - ci- e Tu ești Dum-ne- zeu slă- vit.

C A R T E A A P A T R A

PSALMUL 90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, Tu ai fost locul nostru de-adăpost din neam în neam,
2. mai-nainte de-a fi munţii, când nici, Doamne, nu eram,
mai-nainte de-a fi lumea şi pământul zămislit,
din vecii pe veşnicie... Tu eşti Dumnezeu slăvit.

3. Tu-ntorci oamenii-n ţărână, zici: întoarceţi în pământ,
4. căci o mie de-ani la Tine ca o zi trecută sunt,
ca o strajă dintr-o noapte
5. Tu îi mături ca pe-un vis,
dimineaţa sunt ca iarba ce-a-nflorit şi s-a deschis.

6. Înfloreşte dimineaţa... seara e uscată iar
7. noi pierim de-a Ta mânie, ne-ngrozim de-al Tău amar.
8. Pui-naintea Ta tot răul care l-am făcut de-ajuns,
şi-n lumina Feţei Tale scoţi păcatul nostru-ascuns...

9. Ale noastre zile toate pier de-a Ta urgie-acum
iată anii noştri zboară ca un sunet, ca un fum.
10. Anii vieţii noastre, Doamne, sunt până la şaptezeci
iar la cei mai cu tărie se ridică la optzeci...

Şi tot lucrul lor cu care, bieţi de noi, ne lăudăm,
nu-i decât dureri şi trudă: trece iute, - noi zburăm.
11. Dar cine ia seama oare, Doamne, la tăria Ta,
ca, aşa cum se cuvine, să se teamă-a n-asculta ?

12. Să ne-nveţi a-noastre zile, bine să le numărăm,
ca o inimă-nţeleaptă, cum vrei Tu, să căpătăm.
13. Doamne-ntoarce-Te, cu milă, până când mai zăboveşti,
şi de robii Tăi te-ndură să-i ajuţi şi izbăveşti.

14. Satură-ne zilnic, Doamne, Tu de bunătatea Ta,
şi viaţa noastră-ntreagă veseli ne vom bucura.
15. Bucură-ne tot atâtea zile câte-am fost smeriţi
tot atâţia ani, o, Doamne, câţi am fost nenorociţi.

16. Robii Tăi să-Ţi vadă slava, şi lumina fiii lor
17. fie-a Ta bunăvoinţă, Doamne, peste-al Tău popor
şi a mâinilor lucrare, Doamne, Tu să ne-o-ntăreşti,
da, lucrarea mâinii noastre, s-o ajuţi şi s-o-ntăreşti.

PSALMUL 91

Moderato

Cel ce stăsub o - cro- ti - rea Ce - lui Prea-În-alt de sus

și se o- dih-neș- te-n um - bra Ce - lui Ta- re de nes- pus,

zi- ce pu- ruri des- pre Dom- nul: El e Ce- tă- țu -ia mea

Dum-ne- ze- ul meu în ca- re mă în-cred și voi scă- pa.

PSALMUL 91

1. Cel ce stă sub ocrotirea
Celui Preaînalt de Sus,
şi se odihneşte-n umbra
Celui Tare de nespus,
2. zice pururi despre Domnul:
El e Cetăţuia mea,
Dumnezeul meu în care
mă încred şi voi scăpa...

3. El te scapă, da, din laţul
vânătorului întins,
şi de ciumă-atunci când lumea
pustiirea a cuprins.
4. El te-acopere sub aripi
de-a Lui pene vei fi-ascuns,
căci a Lui credincioşie
este scut de nepătruns.

5. Nu te teme nici de groaza
din a nopţii negre vremi,
şi nici de săgeata zilei,
tu nicicând să nu te temi.
6. Nici de ciuma-ntunecimii
nu te teme, n-ai să cazi,
nu te teme de molima
care bântuie-n amiazi.

7. Mii să cadă lângă tine,
zeci de mii de-a dreapta ta,
dar de tine, nu te teme,
nu se va apropia.
8. Doar vei sta... şi cât privi-vei
împrejur, cu ochii tăi
vei vedea nenorocirea
şi răsplata celor răi.

9. Fiindcă Tu zici: Domnul este
locul meu adăpostit,
şi din Cel Preaînalt făcut-ai
Turnul tău nebiruit,
10. De aceea niciodată
nenoroc nu vei avea,
de-al tău cort nicicând urgia
nu se va apropia.

11. Căci la îngerii puternici
Domnul le va porunci,
şi-n a-tale căi în toate
pururi ei te vor păzi.
12. Ei te vor purta cu grijă
pe-a lor sfinte mâini cereşti,
ca piciorul de vreo piatră
nicidecum să nu-ţi loveşti.

13. Peste leii tari vei trece,
pe năpârci tu vei călca,
puii leilor şi şerpii
biruiţi, vor rămânea !
14. "Mă iubeşte - zice Domnul -
"de aceea-l voi scăpa,
ocroti-l-voi căci cunoaşte
Numele şi slava mea !"

15. "Voi răspunde totdeauna
când mă va chema grăbit,
să-l ajut în strâmtorare
şi să-l fac nebiruit.
16. Da-i-voi izbăviri şi slavă
cu ani lungi l-oi sătura
şi-i voi arăta să vadă
sfântă mântuirea Mea !"

PSALMUL 92

I

Moderato

Fru- mos e ca să-L lă- u- dăm pe Dom- nul toți în lu - me și tot-dea-

u- na să mă- rim Prea Nal- te sfân-tu-Ți Nu - me. De di- mi-

nea- ță să ves- tim adân-ca-Ți bu- nă- ta - te și-a Ta cre-

din- cio- și- e-a- tunci când noap- tea se a- ba - te.

PSALMUL 92

Un psalm. O cântare pentru ziua Sabatului.

I

1. Frumos e ca să-L lăudăm
pe Domnul toţi în lume,
şi totdeauna să mărim
Preaînalte sfântu-Ţi Nume.

2. De dimineaţă să vestim
adânca-Ţi bunătate
şi-a Ta credincioşie-atunci
când noaptea se abate.

3. Cu instrument cu zece corzi
în cântece plăcute,
cu sunetele harfei dragi
şi sunet de-alăute...

4. Căci, Doamne, Tu mă-nveseleşti
cu lucruri minunate
şi eu de veselie cânt,
când le privesc pe toate.

5. O, cât de mari lucrări faci Tu,
pe-a Ta-nţeleaptă Cale
ce-nalte, Doamne, şi adânci
sunt gândurile Tale !

6. Dar toate pentru omul prost
rămân necunoscute,
şi nici de omul cel nebun
în seamă nu-s ţinute.

7. Şi dacă cei răi înfloresc
ca iarba din câmpie,
e numai ca să fie stinşi
zdrobiţi pe veşnicie.

8. Dar, Doamne, Tu eşti înălţat
pe veci şi cu mărire
9. vrăjmaşii Tăi şi cei răi pier
şi merg la nimicire.

PSALMUL 92
II

Andantino

Dar mi- e Doam- ne Tu îmi dai pu- teri de bi- vol ta- re și
m-a stro-pit cu unt- de- lemn iu- bi- rea Ta cea ma- re. Îmi
văd eu fa- ță de vrăj- mași do- rin- ța mea-m-pli- ni- tă și-a-
ud eu toc- mai cum do-ream de cea- ta lor zdro- bi- tă.

PSALMUL 92

I I

10. Dar mie, Doamne, Tu îmi dai
puteri de bivol tare,
şi m-a stropit cu untdelemn
iubirea Ta cea mare.

11. Îmi văd eu faţă de vrăjmaşi
dorinţa împlinită,
şi-aud eu tocmai cum doream
de ceata lor zdrobită.

12. Cei fără vină înverzesc
ca şi finicii-n vale,
şi cresc ca cedrii din Liban
pe dealurile sale.

13. În al lui Dumnezeu lăcaş,
câţi stau, nu se vor pierde,
în curţile lui Dumnezeu
au frunza veşnic verde.

14. Ei roade pururea aduc
chiar şi la bătrâneţe,
sunt verzi mereu şi plini de suc
cu fericite feţe.

15. S-arate cât e Domnul drept,
ce plin e de iubire,
El, Stânca mea, în care nu-i
în veci nelegiuire.

PSALMUL 93

Maestoso

Dom-nul sfânt îm - pă- ră- teș- te îm- bră - cat în mă -re - ți- e

El veș- nic e-m-pă-rat, El veș- nic e-m- pă-rat. Dom-nul îm- bră- cat și-n - cins e

cu pu - te- re pe ve -ci- e de a - ce- ia es- te ta- re ta- rea lu- mii

te - me - li- e și nu s-a clă-ti- nat, și nu s-a clă- ti- nat.

PSALMUL 93

1. Domnul Sfânt împărăţeşte îmbrăcat în măreție,
El veşnic e-mpărat ! (bis)
Domnul îmbrăcat şi-ncins e cu putere pe vecie,
de aceea este tare, tarea lumii temelie,
şi nu s-a clătinat ! (bis)

2. Scaunul de-mpărăţie e-aşezat din vremi uitate,
Tu eşti din veşnicii ! (bis)

3. Râurile urlă, Doamne, urlă râurile toate,
valurile lor se umflă cu putere revărsate,
şi pline de mânii ! (bis)

4. Însă mai puternic decât orice vuiet de-apă mare,
mai tare, mai temut (bis)
decât vuietul de valuri de pe-nfuriata mare
este Domnul Sfânt din ceruri, din locaşul Său cel tare,
şi fără de-nceput ! (bis)

5. Ale Tale mărturii sunt întru tot adevărate
şi pline de tării, (bis)
şi sfinţenia-i podoaba Casei Tale minunate,
Doamne, pentru toată vremea vremilor îndelungate
şi-n veci de veşnicii ! (bis)

PSALMUL94

Moderato

Dum- ne- ze- ul răz- bu- nă- rii, Dum-ne- ze- ul răz- bu- nă- rii fă- te
Scoa-lă- te Ju- de- că- to- rul lu-mii-n-tregi și răs- plă- teș- te ce- lor

1. Doam-ne a- ră- tat.
2. răi cum au lu-crat.

Pâ- nă când cei răi o
Ei țin cu- vân- tări mă-

Doam-ne, pâ-nă când să bi- ru- ias- că cât se vor fă- li cei răi.
re- țe vor-besc ta- re, cu tru- fi- e se fă- lesc, hu-lind pe-ai Tăi.

PSALMUL 94

1. Dumnezeul răzbunării, Dumnezeul răzbunării,
   fă-Te, Doamne, arătat !
2. Scoală-Te Judecătorul lumii-ntregi şi răsplăteşte
   celor răi cum au lucrat.

3. Până când cei răi, o, Doamne, până când să biruiască
   cât se vor făli cei răi ?
4. Ei ţin cuvântări măreţe, vorbesc tare, cu trufie,
   se fălesc, hulind pe-ai Tăi.

5. Ei zdrobesc pe-ai Tăi robi, Doamne, asuprindu-Ţi moştenirea
6. junghie pe străinul Tău
   văduve şi-orfani omoară
7. şi zic: "Nu ne vede Domnul,
   nu ia-aminte Dumnezeu..."

8. Totuşi învăţaţi voi minte oameni fără-nţelepciune,
   când o să vă cuminţiţi ?
9. Cel care-a sădit urechea s-ar putea să nu audă
   ceea ce-ntre voi vorbiţi ?

   Cela ce-ntocmit-a ochiul s-ar putea să nu vă vadă
   tot ce voi aţi săvârşit ?
10. Cel ce pedepseşte neamuri, oare n-o să pedepsească,
    El, Cel ce ne-a-nţelepţit ?

11. Domnul ştie şi cunoaşte ale oamenilor gânduri
ştie că deşarte sunt,
12. fericit e-acel ce-l mustri, şi-l faci, Doamne, Tu să-nveţe
Legea Ta pe-acest pământ !

13. Ca să-l linişteşti în ziua de necaz şi de durere,
pân-sapi groapa celui rău,
14. căci nu părăseşte Domnul moştenirea-l niciodată
şi nu-şi uită neamul Său.

15. Ci odată ce se face judecată cu dreptate
- El va fi Judecător ! -
Cei cu inima curată vor găsi-o că e bună
şi după dorinţa lor.

16. Oare cine-o să m-ajute contra celor fărdelege,
cine mă va sprijini ?
17. De nu mi-ar fi sprijin Domnul, ce curând sărmanu-mi suflet
în tăcerea morţii-ar fi !

18. Ori de câte ori zic: "Iarăşi mi se clatină piciorul..."
Tu mă sprijini necurmat !
19. Gânduri negre când frământă al meu suflet, totdeauna
Tu mă mângâi minunat...

20. Te vor pune cei răi oare pe-al lor scaun de domnie
vreau ei a Te preţui ?
Ei ce fac fărădelegea sub a legii-adăpostire,
pot ei oare drepţi a fi ?

21. Ei se strâng în contra vieţii celui fără de prihană,
sânge sfânt a osândi.
22. Însă Domnul este Stânca, Turnul meu de-adăpostire,
Domnul mă va ocroti.

23. El va face să se-ntoarcă peste ei nelegiuirea
cu-al lor rău îi va zdrobi.
Domnul, Dumnezeul nostru pentru veci de veşnicie
pe cei răi va nimici.

PSALMUL 95

Moderato

Ve- niți, ve- niți năl-țați cu to- ții spre Dom-nul cân-tu- ri- le voas- tre

și să stri- găm de bu-cu- ri - e spre Stân-ca mân-tu-i- rii noas-tre.

Sămer-gem că- tre El cân- tân - du-l spre sla- vă cân- tulsă ră- su - ne

El e-m- pă- ra- tul Dum- ne- ze - ul a că-rui sla- vă nu a- pu- ne.

PSALMUL 95

1. Veniţi, veniţi, nălţaţi cu toţii
spre Domnul cânturile voastre,
şi să strigăm de bucurie
spre Stânca mântuirii noastre !

2. Să mergem către El cântându-l
spre slavă-l cântul să răsune,
3. El e-mpăratul, Dumnezeul,
a cărui slavă nu apune !

Mai sus decât toţi dumnezeii
El este Dumnezeul mare,
4. El ţine-a lumilor adâncuri,
şi munţii-n mâna Lui cea tare.

5. A-Lui sunt valurile mării,
a Lui e marea-ndepărtată
cu mâna Lui El a făcut-o
şi toată-ntinderea uscată.

6. Veniţi să ne-nchinăm-nainte-l
să ne smerim spre sfânta-I Faţă,
să ne plecăm genunchii noştri
Acelui ce ne-a dat viaţă !

7. Căci El e Dumnezeul nostru,
noi turma din a Lui păşune
povăţuită de-a Lui mână...
O, de-aţi urma ce El vă spune !

8. "Nu vă-mpietriţi ca la Meriba
şi ca la Masa în pustie..."
9. Unde părinţii voştri-adus-au
ispită şi-ncercare Mie,

Deşi-au văzut a Mele lucruri,
10. căci patruzeci de ani întruna
Eu m-am scârbit de neamu-acesta
ce-i cârtitor întotdeauna,

Şi-am zis: e-un neam al rătăcirii
ce-a Mele căi nu Mi-le ştie.
11. "Nu vor intra-n a Mea odihnă
jurat-am în a Mea mânie."

PSALMUL 96

Moderato

Cân- tați cân-ta- re no-uă câți Dom-nu-lui slu- jiți toți Dom- nu-lui cân-ta- ți-I câți lu-mea lo-cu-

iți, toți Dom-nu-lui cân- ta- ți-I slă-viți Nu-me-le sfânt și mân-tu- i-rea-I ma-re ves-ti- ți-o pe pă-

Ref.:

mânt. Is- to- ri-si ți-I sla- va prin nea- mu- ri - le tari

prin- tre po- poa re spu- neți mi- nu- ni- le Lui mari.

PSALMUL 96

1. Cântaţi cântare nouă câţi Domnului slujiţi
toţi Domnului cântaţi-I câţi lumea locuiţi,
2. toţi Domnului cântaţi-I slăviţi Numele-I sfânt
şi mântuirea-I mare vestiţi-o pe pământ.

3. Ref. *Istorisiţi-I slava prin neamurile tari*
printre popoare spuneţi minunile Lui mari.

4. Căci mare este Domnul şi foarte lăudat,
decât toţi dumnezeii e mai înfricoşat.
5. Toţi zeii altor neamuri sunt idoli morţi de lut,
dar Domnul Cel Puternic tot cerul a făcut.

6. În Faţă strălucirea şi măreţia sunt
podoaba şi mărirea-s în tot locaşul sfânt.
7. Familii de popoare, daţi Domnului Sfânt daţi,
daţi Numelui Său slavă şi cinste-ngenunchiaţi !

8. Daţi Domnului sfânt slava cea cuvenită Lui,
intraţi şi-aduceţi daruri în curtea Domnului !
9. Şi vă-nchinaţi-naintea-I sfinţit împodobiţi,
cu tremur staţi în Faţa-I câţi lumea locuiţi.

10. Spuneţi printre popoare că Domnul e-mpărat,
de-aceea lumea-i tare şi stă, neclătinat.
El judecă-n dreptate popoare de-orice fel,
11. tot cerul şi pământul se bucure de El.

Se bucure şi marea cu-ntregul ei cuprins
12. câmpia să tresalte pe lungul ei întins
copacii din pădure să strige fericiţi
de bucuria Celui de care-s zămisliţi.

13. Să cânte totul, totul... 'naintea Domnului,
căci vine ca s-aducă El judecata Lui.
El lumea cu dreptate va sta a judeca,
şi neamurile după credincioşia Sa !

PSALMUL 97

Maestoso

Îm- pă- ră- țeș- te Dom-nul cu mă- ri- re pă- mân- tul să se ve-se-leas-că-n

treg și să se bu- cu- re mul-ți- mea ma- re de-os-troa- ve ca- re gla-su-l în-țe-

leg. Cu nori și ne-guri El se în-con- joa- ră și-a Tro-nu- lui Său sfin-te te- me-
reu drep-ta-tea-l și cu ju- de- ca- ta și-a-

lii me
ces- tea ră- mâ- nea- vor pe ve- cii.

PSALMUL 97

1. Împărăţeşte Domnul cu mărire,
pământul să se veselească-ntreg,
şi să se bucure mulţimea mare,
de-ostroave care glasul l-nţeleg.

2. Cu nori şi neguri El se înconjoară,
şi-a Tronului Său sfinte temelii,
mereu dreptatea-l şi cu judecata
şi-acestea rămânea-vor pe vecii.

3. Nainte-l merge focul care arde
pe toţi aceia care-L duşmănesc,
4. cu fulgere El lumea luminează,
pământul vede, toţi se îngrozesc.

5. În Faţa-l munţii se topesc ca ceara,
în Faţa Domnului Cel veşnic sfânt,
6. spun cerurile marea Lui dreptate,
văd slava Lui toţi cei de pe pământ.

7. Sunt ruşinaţi toţi câţi slujesc la idoli,
şi toţi cei ce cu idoli s-au fălit,
toţi dumnezeii-n Faţa Lui se-nchină,
8. Sionu-aude-aceasta fericit...

Şi vesele sunt fiicele lui Iuda
de-a-Tale, Doamne, sfinte judecăţi,
9. căci Tu eşti Cel Preaînalt pe tot pământul,
şi mai presus de dumnezei Te-arăţi.

10. Urâţi ce-i rău ! - voi câţi iubiţi pe Domnul,
căci El păzeşte sufletu-alor Săi,
pe credincioşii Lui şi-i izbăveşte
din mâinile şi cursa celor răi.

11. Lumina-i din vecie semănată
pentru acei ce sunt neprihăniţi,
şi bucuria numai pentru-aceia
cu inima curată şi smeriţi.

12. Voi cei cu inima fără prihană
în Domnul ne-ncetat vă bucuraţi,
sfinţenia şi slava Lui cea mare
prin laudele voastre s-o nălţaţi !

PSALMUL 98

Maestoso

Dom- nu- lui cân- tați cu to- ții o cân-ta- re no- uă-n cor

Ref.:

căci mi-nuni fă- cu- t-a Dom-nul, prin a Drep- tei a- ju- tor. Bu-cu-

roși stri- gați spre Dom-nul toți câți stați pe-a-cest pă- mânt chi- u-

Bu-cu-roși să stri-găm toți câți stați pe

iți, stri- gați, cân- ta- ți-l sla-vă Nu- me-lui cel sfânt.

chi-u-iți să-l cân-tați al Lui cel sfânt

PSALMUL 98

Un psalm.

1. Domnului cântaţi cu toţii o cântare nouă-n cor,
căci minuni făcut-a Domnul, prin a Dreptei ajutor...

Ref. *Bucuroşi strigaţi spre Domnul toţi câţi staţi pe-acest pământ*
chiuiţi, strigaţi, cântaţi-l slavă Numelui Său sfânt !

2. Arătat-a mântuirea Domnul la poporul sfânt
şi-a descoperit dreptatea neamurilor pe pământ.

3. Şi-a adus aminte Domnul că e bun cu Israel,
toate marginile lumii mântuirea văd în El.

4. Domnului cântaţi cu harfa şi cu-al gurii glas cântaţi,
5. şi cu cornul şi cu trâmbiţi, şi strigând vă bucuraţi...

6. Urle ale mării-ntinderi, strige lumea şi cu-ai ei
7. bată râurile-n palme, bucure-se munţii grei...

8. Înaintea Lui, căci vine lumea-ntreagă-a judeca,
El va judeca-n dreptate cu nepărtinirea Sa.

PSALMUL 99

Maestoso

Dom-nul sfânt îm- pă- ră- teș- te nea-mu- ri- le se-n-gro- zesc stă pe

Ref.:

he- ru- vimi și-a lu- mii te- me- lii se zgu- du- iesc. Dom - nul

în Si- on e ma- re și năl- țat pes- te po- poa- re Dom-nul

în Si- on e sfânt și năl- țat pes- te pă- mânt.

PSALMUL 99

1. Domnul sfânt împărăţeşte, neamurile se-ngrozesc,
   stă pe heruvimi şi-a lumii temelii se zguduiesc.

2. Ref. *Domnul în Sion e mare*
   şi-nălţat peste popoare
   Domnul în Sion e sfânt
   şi-nălţat peste pământ.

3. Oamenii să-Ţi preamărească al Tău Nume-nfricoşat
   c-al Tău Nume e puternic, este sfânt şi minunat.

4. Toţi să laude tăria Împăratului cu zel,
   Tu-ntăreşti şi faci dreptatea judecând în Israel.

5. Înălţaţi-L toţi pe Domnul, vă-nchinaţi pân-la pământ,
   daţi lui Dumnezeu mărire, căci e sfânt, e sfânt, e sfânt.

6. Moise şi-Aaron dintre preoţi şi din ceilalţi, Samuel
   au chemat şi ei pe Domnul... şi-a luat aminte El.

7. Domnul le-a vorbit din stâlpul cel de nor... ei au păzit
   Legea Lui şi toate-acele câte El le-a poruncit...

8. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat oricând,
   le-ai fost Dumnezeul milei, iertător şi bun şi blând.

   Plin ai fost de îndurare totdeauna iertător,
   dar le-ai pedepsit greşeala, vina sufletului lor.

9. Înălţaţi peDomnul nostru, toţi câţi sunteţi pe pământ,
   vă-nchinaţi pe sfântu-l munte...
   Sfânt e Domnul nostru, sfânt.

PSALMUL 100

Maestoso

Stri-gați toți de bu- cu- ri - e, că- tre Dom- nul Ma -

re, oa-meni de pe tot pă- măn - tul: El e Sfânt și

Ta - re toți câți lo- cu - iți pă - mân -tul: El e

1. Sfânt și Ta - re 2. Sfânt și Ta - re.

PSALMUL 100

Un psalm de laudă.

1. Strigaţi toţi de bucurie, către Domnul Mare,
   oameni de pe tot pământul: El e Sfânt şi Tare,
   toţi câţi locuiţi pământul: El e Sfânt şi Tare !

2. Slujiţi Domnului cu toţii plini de bucurie,
   toţi-naintea Lui să vină plini de veselie,
   plini de bucurii şi cântec, plini de veselie !

3. Toţi să ştiţi că Domnul este Dumnezeu ce-n lume
   ne-a făcut şi-l suntem turmă, El o să ne-ndrume,
   noi suntem poporul Lui şi El o să ne-ndrume...

4. Pe-a Lui porţi intraţi-nălţându-l laude-n cântare,
   şi în curtea Lui slăvindu-l Numele Său mare...
   Binecuvântaţi, slăviţi-l Numele Său mare...

5. Domnu-l bun... şi bunătatea-l ţine cât vecia,
   şi din neam în neam îşi ţine El credincioşia...
   pentru-ai Săi îşi ţine veşnic El credincioşia !

PSALMUL 101

Moderato

Cân- ta- voi bu- nă- ta- tea și drep - ta- tea da, Doam-ne nu- mai

Ți- e voi cân- ta pe-o ca- le sfân- tă și ne - pri- hă - ni- tă cu-n-

țe- lep- ciu- ne eu mă voi pur- ta. Când vei ve- ni la mi- neoa- re

Doam- ne? Um- bla- voi fă- ră vi- nă-nca- sa Ta na- in- tea

mea ni- mic rău nu voi pu - ne u- rășc a ce- lor răi pur- ta- re rea.

PSALMUL 101

Un psalm al lui David.

1. Cânta-voi bunătatea şi dreptatea,
da, Doamne, numai Ţie voi cânta,
2. pe-o cale sfântă şi neprihănită
cu-nţelepciune eu mă voi purta !

Când vei veni la mine, oare, Doamne...?
Umbla-voi fără vină-n casa Ta. -
3. Naintea mea nimic rău nu voi pune,
urăsc a celor răi purtare rea.

4. Îndepărta-voi inima stricată
de omul rău nici nu voiesc a şti,
5. voi nimici pe toţi clevetitorii,
pe cel trufaş nici nu-l voi suferi.

6. Asupra credincioşilor din ţară
avea-voi ochii pururi aţintiţi,
ca ei să locuiască lângă mine,
sluji-Mi-vor numai cei neprihăniţi.

7. Cel care se dedă la-nşelăciune,
acela nu va sta în Casa Mea,
acela care minte, niciodată
'naintea Feţei Mele nu va sta.

8. În orice zi, în orice dimineaţă
pe toţi cei răi din ţară-i voi stârpi,
să sting din sfânta Domnului cetate
pe toţi câţi fărdelegi vor săvârşi...

PSALMUL 102

Andantino

Doam-ne-as-cul-tă-mi Doam- ne ru- gă-ciu- nea mea stri- gă-tu-mi s-a- jun- gă

Doam-ne pân- la Ti - ne nu-mi as-cun- de Fa- ța Ta în zi - ua grea

pleacă-Ți Tu u- re chea când Te strig, spre mi - ne. Grab-nic mă as- cul - tă

căci pier ca un fum și-mi ard ca tă- ciu - nii oa- se -le a- cum.

PSALMUL 102

O rugăciune a unui nenorocit când este doborât de întristare
şi îşi varsă inima înaintea Domnului.

1. Doamne-ascultă-mi, Doamne, rugăciunea mea,
strigătu-mi s-ajungă, Doamne, până-la Tine.
2. Nu-mi ascunde Faţa Ta în ziua grea,
pleacă-Ţi Tu urechea, când Te strig, spre mine !

Grabnic mă ascultă
3. căci pier ca un fum
şi-mi ard ca tăciunii
oasele acum...

4. Inima-mi lovită prinde-a se usca,
uit să-mi mânc şi pâinea de aşa urgie,
5. aşa-mi sunt de multe gemetele-aşa
că mi se lipeşte osu-n carnea vie.

6. Sunt ca pelicanul
din pustii păduri
ca o cucuvaie
din dărâmături.

7. Nu mai dorm... şi-s ca o pasăre ce-ar sta
singuratică pe-un coperiş uitată,
8. zilnic cei vrăjmaşi mi-aruncă-ocară grea,
şi pe mine jură o vrăjmaşă ceată.

9. Mănânc ţărână-n locul
pâinii, cu amar,
şi cu plâns mi-amestec
băutura iar...

10. Pentru-a Ta mânie, că-n urgia Ta,
Tu m-ai ridicat şi m-aruncaşi departe,
11. ale mele zile trec ca umbra mea,
mă usuc ca iarba care e pe moarte...

12. Dar Tu, Doamne, Tu eşti
Împărat slăvit,
sfânta-Ţi pomenire
ţine nesfârşit.

13. Tu ai să Te scoli şi milă vei avea
de Sion, că-i vremea să-i dai îndurare,
este vremea, Doamne, a Te îndura
de acei ce-aşteaptă mila Ta cea mare !

14. Căci iubesc ai Tăi
piatra Sionului,
şi le este milă
de ţărâna lui.

15. Atunci neamurile se vor înfrica
de-al Domnului Nume veşnic sfânt şi tare,
se vor teme, Doamne, de mărirea Ta
împăraţii de pe tot pământul mare.

16. Da !... Sionul iarăşi
Domnul va zidi
şi-n el, a Lui slavă
ni se va ivi.

17. El ia-n seamă ruga celui nevoiaş,
nu-i nesocoteşte trista rugăciune,
18. să se scrie-aceasta neamului urmaş,
şi cei ce-o să vină, laude-I vor spune.

19. Căci din înălţimea
locului Său sfânt
şi din cer se uită
Domnul pe pământ...

20. Ca s-audă cum gem prinşii de război
şi să dea scăpare celor ce-s pe moarte
21. ca ei să-L vestească în Sion apoi
şi Ierusalimul laude să-I poarte...

22. Când toţi se vor strânge
şi când vor veni
Domnului, a lumii
neamuri a-I sluji.

23. El mi-a frânt puterea în a vieţii drum,
mi-a scurtat a mele zile-n jumătate.
24. Eu zic: Doamne, o, nu mă lua acum,
Tu ai cărui ani ţin veacurile toate.

25. Tu-n vechimi pământul
l-ai întemeiat,
cerul Tu cu mâna-Ţi,
Doamne, l-ai lucrat.

26. Ele vor pieri, dar Tu pe veci vei sta...
- ca pe-o haină veche-ai să le schimbi odată. -
27. Dar în veci acelaşi Tu vei rămânea
şi-anii Tăi, o, Doamne, veşnic nu se gată.

28. Fiii robilor Tăi
ţara-şi vor avea
şi sămânţa lor va
sta-naintea Ta.

PSALMUL 103

Andante

Bi- ne-cu- vân- tă al meu su -flet pe Dom- nul pu- ruri pe pă- mânt

lă- un-trul meu bi- ne- cu - vân - te în veci Nu-me- le Lui cel sfânt.

Bi- ne-cu-vân- tă al meu su- flet pe Dom-nul la- u- de să-l spui,

și nu ui-ta în veci nici -u- na din bi-ne-fa- ce - ri- le Lui.

PSALMUL 103

Un psalm al lui David.

1. Binecuvântă al meu suflet pe Domnul pururi pe pământ,
lăuntrul meu binecuvânte în veci Numele Lui cel sfânt !
2. Binecuvântă al meu suflet pe Domnul, laude să-l spui,
şi nu uita în veci nici una din binefacerile Lui.

3. El toată fărădelegea-ţi iartă, El orice boli ţi-o vindeca,
4. El izbăveşte de la moarte şi din mormânt viaţa ta !
Cu bunătate şi-ndurare de El tu eşti încununat,
5. de bunătăţi la bătrâneţe, de El tu fi-vei săturat.

El te va face ca pe-un vultur înviorat şi-ntinerit,
6. căci Domnul face judecată, dreptate celui asuprit.
7. El şi-a-arătat căile Sale lui Moise-aşa voit-a El,
şi-a Lui lucrări nemaivăzute copiilor lui Israel.

8. E Domnul milostiv de-a pururi, pe veşnicie e-ndurat,
a Lui răbdare e-ndelungă şi-n bunătate e bogat.
9. El nu fără-ncetare ceartă nici ţine-n veac a Lui mânii,
10. El nu ne face dup-a noastre păcate şi ticăloşii.

11. Ci cât de sus e cerul faţă de-acest pământ, aşa mişel,
atât e mila Lui de mare spre-aceia ce se tem de El,
12. cât de departe răsăritul de-apus - cu neclintite legi -
aşa de mult departă Domnul de noi a noastre fărdelegi.

13. Precum se-ndură un părinte de-ai lui copii în orice fel,
aşa în veci se-ndură Domnul de-aceia ce se tem de El.
14. Căci ştie El că suntem ţărână, căci mâna-I sfântă ne-a făcut,
şi pururi El şi-aduce-aminte că noi nu suntem decât lut.

15. O, omul... zilele lui scurte ca floarea ierbii sunt aşa,
16. când trece-un vânt, s-a dus... şi-o uită chiar locul care-o cuprindea.
17. Dar pentru câţi se tem de Domnul, El este-n veci îndurător,
şi bunătatea Lui rămâne cu fiii şi nepoţii lor.

18. Spre-aceia care legământul cel sfânt al Lui îl vor păzi,
şi care-şi vor aduce-aminte de-a Lui porunci spre-a le-mplini.
19. În ceruri Domnul aşezat-a puternic tronul Lui încins
şi-a Lui domnie peste toate cu stăpânire s-a întins.

20. O, binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui cei sfinţiţi,
cei care-n veci sunteţi puternici şi-a Lui porunci le împliniţi !
21. O, binecuvântaţi pe Domnul voi toate-a Lui cereşti oştiri,
voi robii Lui ce-I faceţi voia păzind a-Lui orânduiri !

22. O, binecuvântaţi pe Domnul voi toate lucrurile Lui,
în toate locurile unde e stăpânirea Domnului !
O, binecuvântaţi pe Domnul, voi câte Domnul v-a creat,
pe Domnul binecuvintează-L, tu, suflet binecuvântat !

PSALMUL 104

Moderato

Bi- ne- cu- vin- tea -ză su-fle- te al meu, bi- ne-cu- vin- tea- ză-n
Doam- ne Tu ești ma -re ne- cu- prins de sfânt stră- lu- ci- rea sla- vei

1. veci pe Dum-ne- zeu
2. es-te-al Tău veș-mânt. Cu lu- mi- na ca-n - tr-o hai- nă Te-n-ve-

lești ce- rul ca un cort Tu Doame-l dez-ve- lești. Faci din a - pe

vâr-ful lo- cu- lui Tău sfânt din nori Tu-ți faci ca- rul și plu- tești vânt.

PSALMUL 104

1. Binecuvintează suflete al meu,
binecuvintează-n veci pe Dumnezeu.
Doamne, Tu eşti mare, necuprins şi sfânt,
strălucirea slavei este-al Tău veşmânt !

2. Cu lumina ca-ntr-o haină te-nveleşti,
cerul ca un cort Tu Doamne-l dezveleşti.
3. Faci din ape vârful locului Tău sfânt,
din nori Tu-Ţi faci carul şi pluteşti pe vânt.

4. Tu îţi faci din vânturi solii Tăi cei iuţi,
şi din flăcări slujitorii Tăi temuţi.
5. Tu ai pus pământul pe-aşezarea sa,
şi el niciodată nu s-o clătina.

6. Tu-l acoperiseşi cu adâncu-atunci
ca şi cu o haină care i-o arunci.
Apele stăteau pe munţi atunci aşa
7. dar fugit-au toate la mustrarea Ta.

De-al Tău glas de tunet apele-au fugit,
8. peste munţi şi văi... şi nu s-au mai oprit
până-n locul unde ele-apoi au stat,
unde hotărârea Ta le-a aşezat.

9. Margini Tu le-ai pus... şi nu le vor păşi,
ca să nu se-ntoarcă lumea-acoperi.
10. Tu faci ca izvoare să ţâşnească-n văi,
şi ele curg toate printre munţi Tăi.

11. Tu adapi la ele fiare din câmpii
şi-şi stâmpără setea-asinii din pustii.
12. Păsările-au cuiburi pe marginea lor,
şi ele prin ramuri fac un dulce cor.

13. Tu uzi munţii, Doamne, din locaşu-Ţi sfânt,
şi cu roduri saturi tot acest pământ.
14. Tu faci să răsară vitelor păşuni
şi verdeţuri hrană, omului aduni.

15. Vin de-nveselire, untdelemn curat,
pâine spre hrănire, toate Tu le-ai dat.
16. Sunt udaţi copacii Domnului slăvit,
cedrii din Liban ce Domnul i-a sădit.

17. Sus în ei fac cuiburi păsări din amiazi
cocostârcu-şi are cuibul său în brazi.
18. Munţii cei înalţi sunt adăpost la cerbi,
şi-adăpost la iepuri, stâncile cu ierbi.

19. El făcut-a luna pentru vremuri, sus,
soarele cunoaşte când e-al său apus.
20. Tu dai întuneric... noptea Tu o faci,
şi-atunci orice fiare mişcă-ntre copaci.

21. Urlă după pradă puii cei de leu,
îşi cer şi ei hrana de la Dumnezeu.
22. Când răsare ziua fug-napoi cu zor,
şi se culcă iară-n vizuina lor.

23. Însă omu-ncepe munca-i pe hotar
şi munceşte până se-nserează iar.
24. Cât de multe-s, Doamne, câte-ai făptuit,
Tu cu-nţelepciune toate le-ai zidit.

25. Iată marea-ntinsă şi în apa sa
ce vieţuitoare mişună în ea...
26. Acolo corăbii umblă cu temei
şi leviatanul joacă-n valul ei.

27. Toate-acestea, Doamne-aşteaptă mâna Ta,
hrana lor la vreme tuturor a da.
28. De le-o dai Tu, Doamne, ele o primesc,
îţi deschizi Tu mâna, ele se hrănesc.

29. Îţi ascunzi Tu Faţa, ele se-nspăimânt,
le iei Tu suflarea, iar se fac pământ.
30. De-Ţi trimiţi suflarea iarăşi le zideşti,
şi-astfel faţa lumii pururi o-nnoieşti.

31. În veci o să ţină slava Domnului,
bucure-se Domnul de lucrarea Lui !
32. De-ar privi pământul, el va tremura,
de-ar atinge munţii ei vor fumega.

33. Domnului cânta-I-voi cât eu voi trăi,
voi slăvi pe Domnul până cât voi fi !
34. Ale mele vorbe fie-I Lui pe plac,
bucuros de Domnul eu voi fi în veac !

35. Piară păcătoşii toţi de pe pământ,
cei răi toţi să piară, ducă-se-n mormânt.
Lăudaţi pe Domnul toţi în orice fel,
binecuvintează-L suflete pe El !

PSALMUL 105

Maestoso

Să-L lă- u- dați pe Dom- nul che- mați Nu- me- le Lui, ves- tiți prin- tre po-

poa- re lu- cra-rea Dom- nu-lui. Cân- tați, cân-tați în cin - stea pu-

te- ri- lor Lui tari vor- biți, vor- biți de toa - te mi- nu- ni- le Lui

mari, vor- biți, vor-biți de toa - te mi- nu- ni- le Lui mari.

PSALMUL 105

1. Să-L lăudaţi pe Domnul, chemaţi Numele Lui,
   vestiţi printre popoare lucrarea Domnului !
2. Cântaţi, cântaţi în cinstea puterilor Lui tari,
   vorbiţi, vorbiţi de toate minunile Lui mari !

3. Făliţi-vă în lume cu Numele Lui sfânt,
   să cânte duhul celor ce-L caută pe pământ.
4. O, alergaţi la Domnul la sprijinu-l bogat,
   şi Faţa Lui cea sfântă căutaţi-o necurmat !

5. Aduceţi-v-aminte ce semne-a săvârşit,
   minuni şi judecată ce gura-I a rostit.
6. A lui Avraam sămânţă şi Iacov cel plăcut,
   aduceţi-v-aminte ce Domnul a făcut.

7. Căci, Domnul este nouă puternic Dumnezeu,
   El judecata-Şi face pe tot pământul Său.
8. El pururi şi-aminteşte de sfântu-I legământ
   făcut cu mii de neamuri de oameni pe pământ.

9. De legământul care cu-Avraam l-a-ncheiat,
   de jurământul care lui Isaac l-a dat.
10. El a făcut o lege lui Iacov pe pământ,
    lui Isael un tare şi veşnic legământ,

11. Zicând: îţi voi da ţara Canaanului plăcut,
    s-o moşteniţi căci sorţii la dânsa v-au căzut.
12. Pe-atunci ei erau singuri şi umili şi puţini,
13. mergeau din ţară-n ţară, la toţi erau străini !

14. Dar nimeni să-i apese El n-a îngăduit,
    pe mulţi regi, pentru dânşii, El, Domnu-a pedepsit.
15. El zice: nu-i atingeţi că unşii Mei sunt ei,
    nu faceţi rău acelor ce sunt proorocii Mei !

16. Spre țara lor chemat-a El foamete și vai,
tăiatu-le-a deodată mijloacele de trai.
17. Trimisu-le-a-nainte pe Iosif, rob legat,
18. i-au strâns picioru-n lanțuri și-n fiare l-au băgat,

19. Pân-la-mplinirea vremii și proorociei Lui,
și până să-l încerce Cuvântul Domnului.
20. Atuncea împăratul din lanț l-a desfăcut
21. l-a pus domn peste casa și-ntregul lui avut.

22. Pe cei mari după voie să poată a-i lega,
și pe bătrâni să-nvețe înțelepciunea sa...
23. și în Egipt atuncea Israel a venit,
și Iacov în ținutul lui Ham a locuit.

24. Iar Domnul înmulțit-a poporul Lui încât
a fost cu mult mai tare ca cei ce l-au urât,
25. iar inima acelor atâta s-a schimbat
încât cu mișelie și ură s-au purtat.

26. Atunci trimis-a Domnul pe Moise și Aaron,
27. minuni nemaivăzute văzut-a Faraon.
28. Trimisu-le-a-ntuneric și neguri a adus
să nu fie-ndărătnici Cuvântului de sus.

29. Schimbat-a apa-n sânge, toți peștii le-au pierit,
30. în țară și-n palate de broaște-a forfotit.
31. Cu muște-otrăvitoare umplut-a orice loc,
32. în loc de ploi căzut-au mari grindine și foc,

33. Bătut-a vii și arbori, smochinii i-a zdrobit,
34. lăcuste fără număr asupră-le-au venit,
35. mâncat-au iarba toată și rodul din câmpii
36. lovitu-le-a cu moartea pe-ntâi născuții fii.

37. A scos pe-ai Săi cu aur și-argintul jefuit,
nici unul dintre dânșii din toți n-a șovăit.
38. S-a bucurat atuncea Egiptul c-au plecat,
că-i apucase groaza, de tot ce s-a-ntâmplat.

39. Un nor le-ntinse ziua, iar noaptea foc le-a dat,
40. cu carne și cu pâine din cer i-a săturat.
41. Cu-a Lui putere stânca de piatră le-a deschis,
și-n loc pustiu, El, râuri de apă le-a trimis.

42. Căci și-a adus aminte de-al Său cuvânt rostit,
și de Avraam alesul și robul Său iubit.
43. El și-a scăpat poporul în cânt și-n veselii,
pe-aleșii Săi în multe strigări de bucurii.

44. Le-a dat pământul altor popoare - și ușor
ei pus-au stăpânire pe rodul muncii lor.
45. Ca să-l păzească Legea de-a pururi Israel,
o, lăudați pe Domnul ! - Slăvit să fie El !

PSALMUL 106

Moderato

O, lă- u- dați pe Dom- nultoți, pe Dom- nul nos-tru ma- re căci

El e bun și ți- ne-nveci a- dân- ca-I în- du- ra - re. Ci-

ne-ar pu- tea, a Lui is- prăvi mă- re- țe a le spu - ne și

ci- ne, toa- tă sla- va Lui a o ves- ti în lu - me.

PSALMUL 106

1. O, lăudaţi pe Domnul toţi,
pe Domnul nostru mare,
căci El e bun şi ţine-n veci
adânca-I îndurare !

2. Cine-ar putea, a lui isprăvi
măreţe a le spune,
şi cine toată slava Lui
a o vesti în lume ?

3. Ferice de acei ce-n veci
de-a Lui porunci s-or teme,
şi de acei ce-nfăptuiesc
dreptatea-n orice vreme !

4. De mine, Doamne-aminte-adu-Ţi
cu-a Ta bunăvoire,
şi-ajută, Doamne, la ai Tăi
şi dă-le sprijinire.

5. Să-Ţi văd aleşii fericiţi,
s-am bucurii depline,
de bucuria alor Tăi,
să mă fălesc cu Tine.

6. Noi, ca părinţii noştri-avem
păcate mari şi grele
am săvârşit nelegiuiri
făcut-am numai rele.

7. Părinţii noştri în Egipt
minunile-Ţi uitară,
uitară-a-Tale îndurări
la mare n-ascultară.

8. Dar El i-a izbăvit pe ei
pentru-al Său mare Nume,
ca să-Şi arate-a Lui puteri
şi slava Lui în lume.

9. El mare-Roşie-a mustrat
ea a secat pe dată,
şi prin adâncuri i-a trecut
ca pe-o cărare-uscată...

10. Scăpatu-i-a din mâna rea
a celor plini de ură,
din mâna celora vrăjmaşi
scăpară şi trecură.

11. Pe-ai lor potrivnici i-a cuprins
atunci a-morţii ape
nici măcar unul dintre ei
n-a mai rămas să scape.

12. Atunci crezură-al Lui cuvânt,
şi laude-I cântară,
13. dar au uitat curând... şi-al Lui
cuvânt nu-l aşteptară.

14. Ci-i prinse pofta iar curând
şi-n locurile-uscate,
şi-au ispitit pe Dumnezeu
cu gânduri necurate.

15. El le-a dat ce-au cerut, dar toţi
în molimă căzură,
16. au fost spre Moise şi Aaron
cu gelozii şi ură.

17. Atunci pământul s-a deschis,
pe Datan îl cuprinse,
şi s-a închis peste-Abiram
18. şi flacăra-i aprinse.

19. Făcut-au în Horeb, viţel
şi lui se închinară,
20. şi astfel slava lor în chip
de bou, ei o schimbară.

21. Şi L-au uita pe Dumnezeu
şi mântuirea-I mare,
22. minunile din ţara Ham
şi semnul de la Mare.

23. El a voit a-i nimici
dar Moise-a stat-nainte
ca să abată de la ei
mânia Lui fierbinte

24. Ei au nesocotit adânc
a desfătării ţară
şi sfântul Domnului Cuvânt
în seamă nu-l luară.

25. Ci au cârtit în cortul lor,
de El n-au vrut să ştie,
26. atunci El a jurat că toţi
cădea-vor în pustie.

27. Că printre neamuri, El, a lor
sămânţă-o s-o doboare,
c-o să-i împrăştie prin ţări
şi mijloc de popoare...

28. Ei s-au lipit de Baal-Peor,
de jertfele-ei spurcate
29. iar Domnul, mâniat, le-a dat
urgii înfricoşate.

30. Dar Fineas s-a sculat atunci
făcând o judecată,
şi-astfel mânia a-ncetat
şi s-a oprit pe dată.

31. Aceasta i s-a socotit
ca o neprihănire,
din neam în neam pe veşnicii
şi s-a lăsat spre ştire.

32. La apele Meriba ei,
pe Domnu-L mâniară
şi peste Moise a căzut
pedeapsa lor amară.

33. Că-n contra Duhului Său Sfânt
ei toţi se răzvrătiră,
şi buzele lui Moise-atunci
nepotrivit vorbiră.

34. N-au nimicit pe-acei ce El
le-a spus să nimicească,
35. cu neamuri s-au amestecat,
la fel să făptuiască.

36. Slujit-au idolilor lor
şi-n cursa lor sfârşiră,
37. pe fiicele şi fii lor
la idoli şi-i jertfiră.

38. Vărsat-au sânge de copii,
ca jertfă necurată,
şi ţara-ntreagă, prin omor
de ei a fost spurcată.

39. Prin rele fapte s-au spurcat
şi-au desfrânat prin ele.
40. Atuncea Domnul S-a aprins
spre-acest popor de rele.

Şi-urât-a moştenirea Lui,
41. pe-al Său popor îl dete
în stăpânire la vrăjmaşi,
care-l urau cu sete.

42. Vrăjmaşii lor i-au asuprit
smerindu-i cu-apăsare...
43. De multe-ori Domnul i-a scăpat
din greu şi strâmtorare,

Dar ei I-au fost neascultători
prin planuri necurate,
şi au ajuns nenorociţi
prin faptele stricate.

44. Dar El... când i-a văzut gemând
le-a auzit strigarea,
45. şi-a amintit de-al Său cuvânt
... şi le-a adus scăparea.

46. Făcut-a pe vrăjmaşii lor
de ei să aibă milă,
şi milă a trezit la cei
ce-i apăsau cu silă.

47. O, Dumnezeul nostru sfânt,
ai milă şi ne-adună,
de printre neamuri ca să fim
toţi iarăşi împreună. !

Ca să slăvim Numele Tău
Înalt, Măreţ şi Tare,
să ne fălim cu slava Ta,
cu lauda Ta mare !

48. Să fie binecuvântat
şi lăudat să fie
al lui Israel Dumnezeu,
pe veci de veşnicie !

Să fie Domnul lăudat,
de-ai Lui toţi împreună,
slăvit să fie-n veci, amin
poporul tot, să spună !

CARTEA A CINCEA
PSALMUL 107

Maestoso

Lă- u- daţi pe Dom- nul căci e bun în veac căci în veac îi

în veac

ţi- ne în- du-ra- rea Sa. Ast- fel să gră- ias- că

cei ce-l sunt pe plac ce i-a iz- bă- vit El, din mâ- na cea

pe plac

Ref.:

rea. O de-ar lă- u- da toţi oa- me- nii me- reu pen- tru

de-ar lă-u-da

bu- nă- ta- tea Lui pe Dom-nul sfânt şi pen- tru mi-nu- ni- le şi da- rul

pe Dom-nul sfânt

Său fa- ţă de toţi oa- me-nii de pe pă-mânt.

şi da-rul Său

de pe pă-mânt

CARTEA A CINCEA
PSALMUL 107

1. Lăudaţi pe Domnul, căci e bun în veac,
   căci în veac îi ţine îndurarea Sa !
2. Astfel să grăiască cei ce-l sunt pe plac,
   ce i-a izbăvit El, din mâna ce rea.

Ref. 8. *O, de-ar lăuda toţi oamenii mereu,*
pentru bunătatea Lui pe Domnul sfânt,
şi pentru minunile şi darul Său
faţă de toţi oamenii de pe pământ !

3. Şi pe care El i-a strâns din multe ţări
   de la răsărit şi de la scăpătat,
   de la miazănoapte, pân-la-a-mării zări...
4. Ei umblau pe-un loc pustiu şi neumblat.

Pribegeau prin locuri şi pe căi pustii,
nu găseau cetate ca să poată sta,
5. sufereau a foamei şi-a setei urgii,
de durere-ntrânşii sufletul tânjea.

6. În necaz, atunci, spre Domnul au strigat,
şi El i-a scăpat de tot necazul lor,
7. i-a călăuzit pe-un drum adevărat,
şi-a dat o cetate la al Său popor.

9. Setea sufletului pururea uscat
cu cereşti izvoare El a potolit,
şi cu bunătate El a săturat,
inima flămândă, sufletul lipsit.

10. Cei ce-au stat în umbra morţii-ntunecaţi,
vieţuind în fiare şi-n ticăloşii,
11. pentrucă-nspre Domnul fost-au răsculaţi
şi-au nesocotit cuvintele Lui vii,

12. Le-a smerit El inima prin suferinţi,
au căzut şi nimeni nu i-a ajutat,
13. atunci au strigat spre Domnul rugi fierbinţi,
- şi din tot necazul, Domnul i-a scăpat.

14. El din întuneric şi din greu i-a scos,
din a morţii umbră El i-a izbăvit,
i-a scăpat din negre temniţe de jos,
şi-a rupt legătura ce-a fost robit.

Ref.
15. O, de-ar lăuda toţi oamenii mereu
pentru bunătatea Lui, pe Domnul sfânt
şi pentru minunile şi darul Său
faţă de toţi oamenii de pe pământ !

16. El cu-a Lui putere tare-a sfărâmat
porţi de-aramă grele neclintit de mari,
El cu-a Lui putere-a rupt şi dărâmat
fiare şi zăvoare şi oţele tari.

17. Cei nebuni prin traiul lor cel vinovat
prin fărădelegi erau nefericiţi,
18. sufletul li-era de toate dezgustat,
erau lângă-a morţii porţi nenorociţi.

19. În strâmtoarea lor spre Domnul au strigat
El i-a izbăvit din tot necazul lor,
20. Şi-a trimis Cuvântul şi i-a vindecat,
i-a scăpat din groapă dându-le-ajutor.

Ref.
21. O, de-ar lăuda toţi oamenii mereu
pentru bunătatea Lui, pe Domnul sfânt
şi pentru minunile şi darul Său
faţă de toţi oamenii de pe pământ !

22. Să-l aducă jertfe-alese de cântări,
şi-ale mulţumirii jertfe necurmat,
să vestească-n lume marile lucrări
cu al bucuriei strigăt înălţat !

23. Cei ce-au mers pe mare în corăbii tari
şi făceau negoţ pe ape-n depărtări,
24. au văzut cum Domnul face lucruri mari,
au văzut minuni în fundu-adânc de mări.

25. El a zis şi-a pus furtuni şi vânt ce-au scos
ridicând a mării valuri mari şi iuţi,
26. se suiau spre cer, se coborau în jos
ei în faţa morţii toţi erau pierduţi.

27. Ameţiţi de tot, ca beţi s-au clătinat
toată iscusinţa nu le-a folosit,
28. dar în strâmtorări spre Domnul au strigat,
şi de-a lor necazuri El i-a izbăvit...

29. A oprit furtuna, linişte-a adus,
şi-ale mării valuri El le-a potolit.
30. Ei s-au bucurat că orice val s-a dus
şi că-i duse Domnul în liman dorit.

Ref. 31. *O, de-ar lăuda toţi oamenii mereu*
pentru bunătatea Lui pe Domnul sfânt,
şi pentru minunile şi darul Său
faţă de toţi oamenii de pe pământ !

32. Să-L înalţe-n adunarea de norod,
şi să-L laude în sfaturi de bătrâni,
33. căci El face ape-n locuri fără rod
şi-n pământ uscat preface El fântâni.

34. Ţara roditoare în pământ sărat,
pentru răutatea celor ce-s în ea...
35. şi tot El preface-n iazuri, loc uscat
şi pustia-n ape-o poate El schimba.

36. El aşează-acolo-n ea pe cei lipsiţi,
şi-o face cetate, loc de locuit,
37. seamănă ogoare, vii sădesc tihniţi,
şi culeg, în cântec rodul lor muncit.

38. Îi binecuvântă El... şi se 'nmulţesc,
numărul de vite nu le va scădea
39. dacă pier, fiindcă alţii-i asupresc,
cu poveri, cu sarcini şi-apăsare grea,

40. El dispreţul varsă peste toţi cei tari,
ca pribegi s-alerge locuri fără paşi,
41. dar 'nmulţeşte-a lor familii mici şi mari,
izbăvind pe cei lipsiţi şi nevoiaşi.

42. Cei neprihăniţi văd asta bucuroşi,
iar nelegiuiţii, gurii, frâu îşi pun.
43. Să ia-n seamă-acestea câţi sunt credincioşi,
şi să vadă toţi cât Domnul e de Bun...!

PSALMUL 108

Andantino

Îmi es- te ga- ta i - ni- ma să-Ți cân- teDoam -ne

Ți- e cu bu-cu- ri- e voi cân- ta din in- stru- men- tevoi su-

na a- ceas-ta es- te sla- va mea peveci de veș-ni- ci - e.

PSALMUL 108

O cântare. Un psalm al lui David.

1. Îmi este gata inima
   să-Ţi cânte, Doamne, Ţie,
   cu bucurie voi cânta,
   din instrumente voi suna,
   aceasta este slava mea
   pe veci de veşnicie...!

2. Deşteaptă-te tu, harfa mea,
   deşteaptă-te-alăută,
   în zori de ziuă mă voi scula,
3. şi, Doamne, Te voi lăuda,
   în multe neamuri Te-o cânta,
   cântarea mea plăcută !

4. Căci mare-i bunătatea Ta,
   cât cerul... şi mai mare,
   credincioşia Ta, şi ea
   cât norii se va înălţa !
5. Înalţă-Ţi, Doamne, slava Ta
   mai sus de cer şi soare !

6. Iubiţii Tăi, spre-a-i ajuta,
   ascultă-ne şi-i scapă !
7. El, Domnul sfânt, a zis aşa:
   Sihemul voi fărămiţa,
   Valea Sucot voi măsura,
   când vremea o să-nceapă...

8. Căci ţara Galaad e-a Mea,
   şi-a lui Manase ţară,
   Efraim e ca un coif, aşa,
   Iuda toiag în mâna Mea,
9. Moab e-un vas spre-a mă spăla,
   nu uit nici unii-afară !

   Peste Edom voi arunca
   a Mele-ncălţăminte,
   de bucurie voi stiga
   spre filistean şi ţara sa,
   asupră-i mă voi bucura,
   cu strigăte-n cuvinte...!

10. O, cine, oare, m-ar putea
    în Edom duce iară,
    ori nu Tu, Doamne, dac-ai vrea,
    Tu, ce ne-ai lepădat aşa
    şi nu mai vrei a-nainta
    cu-ai noştri-n luptă-afară ?

11. Dă-ne-ajutor în ziua grea,
    că-n oameni e slăbie !
12. Cu Dumnezeu vom-nainta,
    cu El mari lucruri vom lucra,
    El pe vrăjmaşi ni-i va sfărâma,
    pe veci de veşnicie !

PSALMUL 109

Moderato

Dum- ne- ze- ul Sla- vei me- le, Doam- ne, Doam- ne, nu tă-

cea, căci vrăj- ma- șii mei spre mi- ne, au des- chis o gu- ră

rea și cu lim- bă min-ci- noa- să iar sunt cle- ve- tit de

ei mă-n-con- joa- ră cu bat- jo- curi, mă lo- vesc fă- ră te- mei.

PSALMUL 109

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Dumnezeul slavei mele, Doamne, Doamne, nu tăcea,
2.căci vrăjmaşii mei, spre mine, au deschis o gură rea

Şi cu limbă mincinoasă iar sunt clevetit de ei,
3. mă-nconjoară cu batjocuri, mă lovesc făr-de temei.

4. Pe când eu le-arăt iubire, ei îmi sunt mereu vrăjmaşi,
- dar alerg la rugăciune... şi Tu, Doamne, nu mă laşi.

5. Ei mi-ntorc rău pentru bine, ură pentrucă-i iubesc...

....

6. Pe vrăjmaşul meu Tu pune-l rob la cei ce-l asupresc,

Fă-i să stea mereu de-a dreapta un pârâş ne-nduplecat
7. când va sta la judecată, el să fie vinovat.

Rugăciunea lui urâtă fie ca păcatul rău,
8. fie-i zilele puţine, să ia altul locul său.

9. Să-i rămână-orfani copiii şi nevasta fără soţ
10. fiii lui să-i pribegească, cerşetori prin lume toţi,

Cerce-şi pâinea lor departe duşi din spartul lor cămin,
11. stăpânească-l creditorii, jefuiască-l cel străin.

12. Nimenea să nu-l ajute, nu mai placă nimănui,
şi-n veac nimenea să n-aibă milă de orfanii lui.

13. Toţi urmaşii lui să fie nimiciţi... şi fiii lor
numele să li se şteargă din tot neamul următor.

14. A părinţilor lui vină, neiertată-n veci să stea,
şi neşters să stea păcatul cel făcut de mama sa.

15. Domnu-n veac să-i aibă-n faţă ca să-i nimicească-n veac,
16. pentrucă-a uitat să aibă îndurarea spre sărac,

fiindc-a prigonit pe omul cel fără noroc lipsit,
pân-acolo să omoare om cu sufletul zdrobit...

17. Îi plăcea mereu blestemul: - cadă-n capul lui mişel
n-a vrut binecuvântarea, - depărteze-se de el !

18. Se îmbracă cu blestemul cum se-mbracă c-o manta,
el îi umple ca o apă, pe deplin, fiinţa sa.

19. De aceea-n veci blestemul să-i slujească de veşmânt,
şi de brâu încins pe dânsul totdeauna pe pământ.

20. Asta fie de la Domnul plata la vrăjmaşii mei,
şi la câţi vorbesc cu ură despre mine printre ei...

....

21. Însă pentru mine, Doamne, Tu cu milă să lucrezi,
pentru Numele Tău mare, să mă scapi, să mă veghezi...

Tu eşti plin de bunătate, izbăveşte-mă din greu,
22. sunt nenorocit... rănită-i inima-nlăuntrul meu.

23. Pier ca umbra care trece... ca lăcusta-s izgonit,
24. mi-au slăbit genunchii-n posturi, trupul meu e-ntreg sleit.

25. Am ajuns de-ocara celor care groapa mea o sap'
chiar şi ei, privind la mine, clatină şi dau din cap...

26. Doamne-ajută-mă Tu, Doamne... scapă-mă în mila Ta,
27. ei să ştie c-a Ta mână, Doamne, Tu-ai lucrat aşa.

28. Şi măcar că ei blesteamă, Tu să binecuvintezi,
şi măcar că vin în contra-mi, vor cădea, căci Tu veghezi.

29. Fă-mi vrăjmaşul să se-mbrace cu ocara ce mi-o vrea,
cu ruşine să-l acoperi cum l-acopere-o manta.

30. Şi cu gura mea pe Domnul, eu nespus Îl voi slăvi,
şi în mijlocul mulţimii, pururea-L voi preamări,

31. Căci El totdeauna-n dreapta celuia sărac va sta
ca să-l scape de oricine l-ar lovi şi apăsa !

PSALMUL 110

Maestoso
A

Dom- nul a zis Dom- nu- lui meu la dreap- ta Mea stai
pâ - nă voi pu- ne pe vrăj- ma- șii Tăi sub tal- pa Ta-n ță-
râ - nă. Va-n- tin- de Dom- nul din Si- on pu- ter- ni- ca-Ţi dom-
ni - e zi- când: dom-neș- te în-tre-a-cei ce-Ţi poar- tă vrăj- mă- și - e.

PSALMUL 110

Maestoso
B

Dom- nul a zis Dom- nu- lui meu: la dreap-ta Mea stai pâ - nă voi
pu- ne pe vrâj- ma- șii Tăi sub tal- pa Ta-n ță- râ -nă.

PSALMUL 110 *)

Un psalm al lui David.

1. Domnul a zis Domnului meu:
"la dreapta Mea să stai, până
voi pune pe vrăjmaşii Tăi
sub talpa Ta-n ţărână..."

2. Va-ntinde Domnul din Sion
puternica-Ţi domnie,
zicând: "domneşte între-acei
ce-Ţi poartă vrăjmăşie."

3. Poporul Tău e, Doamne, plin
de-o sfântă-nflăcărare
când Îţi aduni oştirea Ta
puternică şi mare.

Cu sfântă-mpodobire ca
din sân de zori senine,
ca roua tineretul Tău
la Tine, Doamne, vine.

4. Jurat-a Domnul Sfânt, şi Lui
nu-i pare rău să ţie :
"Tu-n felul lui Melhisedec
eşti preot pe vecie..."

5. Da, Domnul de la dreapta Ta
pe împăraţi zdrobeşte,
în ziua când mânia Lui
spre dânşii se porneşte.

6. Dreptate-n neamuri face El...
- şi totu-i trupuri moarte,
pe-a ţării-ntinderi nimicind
El, capete deşarte.

7. El bea din râu în mersul Său
- când iese Aurora -
de aceea-şi-nalţă Capul Lui
deasupra tuturora.

*) *Partea întâia (A şi B), în cor, se va cânta pe rând, după plăcere.*

PSALMUL 111

Moderato

Să-L lă- u- dați pe Dom - nul din har- fe și-a- la- mot voi

lă- u- da pe Dom - nul, din su- fle- tul meu tot. Cu

su- fle- te-le-a- ce- lea cu- ra- te-n via- ța lor și-n

a- du-nări, cu-n- tre- gul a- le- și- lor po- por.

PSALMUL 111

1. Să-L lăudaţi pe Domnul din harfe şi-alamot,
voi lăuda pe Domnul, din sufletul meu tot,

Cu sufletele-acelea curate-n viaţa lor
şi-n adunări cu-ntregul aleşilor popor !

2. Mari lucruri face Domnul, Puternicul Ceresc,
cercate cu iubire de cei ce le iubesc.

3. Lumină şi mărire e-n veci lucrarea Sa,
dreptatea Lui cea sfântă cât vecii va ţinea.

4. De-a Lui minuni în lume istorie-a lăsat,
căci milostiv e Domnul şi bun şi îndurat !

5. El, celor ce-L ascultă, dă hrană pe pământ,
căci pururi şi-aminteşte de sfântu-I legământ !

6. El, la ai Săi, lucrarea puterii şi-arătat,
căci moştenirea altor popoare El le-a dat !

7. Lucrările Lui toate credincioşie sunt,
poruncile Lui drepte-s ca adevărul sfânt,

8. Şi toate-s întărite pe veci de veşnicii,
făcute-n curăţie şi-adânci credincioşii !

9. L-ai Săi le-a dat scăpare şi-un veşnic legământ,
puternicul Lui Nume e-nfricoşat şi sfânt !

10. A Domnului sfânt frică e bunul început
de bună-nţelepciune la omul priceput.

Au minte sănătoasă toţi cei ce-o păzesc
şi slava Lui va ţine cât vecii dăinuiesc.

PSALMUL 112

Moderato

Să-L lă- u- dați în veci pe Dom- nul cu psalmi și cân-turi ca- re-i

plac căci fe- ri- cit e o- mul ca- re de Dom-nul se va te-me-n

veac și ca- re-a Lui plă- ce-re-și a- re de-a Dom-nu- lui po- runci și

sfat să- mân-ța lui va fi-n-tă- ri- tă și nea-mul bi- ne- cu- vân- tat.

PSALMUL 112

1. Să-L lăudaţi în veci pe Domnul cu psalmi şi cânturi care-l plac,
căci fericit e omul care de Domnul se va teme-n veac,
şi care-a lui plăcere-şi are de-a Domnului porunci şi sfat,
2. sămânţa lui va fi-ntărită şi neamul binecuvântat !

3. El are-n casă bogăţie, belşug de-a pururi va avea,
neprihănirea lui statornic pe veşnicie va ţinea !
4. La cei fără de vină, noaptea lumină le va răsări,
căci Domnu-i plin de milă pururi, El drept şi-ndurător va fi !

5. Ce bine-i merge-n veci la omul ce face milă şi-mprumut,
când rânduit după dreptate el orice faptă şi-a făcut !
6. El nu se va clinti vreodată, oricâte valuri vor veni,
pe cel neprihănit cu cinste de-a pururea-l vor pomeni !

7. El nu se teme de veşti rele, senin şi paşnic e mereu,
căci inima îi este tare încrezătoare-n Dumnezeu !
8. Da, inima-i e mângâiată şi-i fără teamă-n orice pas,
curând îşi vede împlinită dorinţa-i faţă de vrăjmaş.

9. El este darnic, dă la altul, cât vecii ţine mila sa,
de-aceea capul lui cu cinste şi slavă i se va-nălţa.
10. Cel rău când vede lucru-acesta, se mânie, scrâşneşte-n dinţi,
a celor răi neîmplinite rămân pe veci orice dorinţi !

PSALMUL 113

Maestoso

Lă- u- dați pe Dom- nul ro- bii Dom- nu- lui lă- u- dați slă-

vi -tul, sfân- tul Nu-me-al Lui Fi- e-l Sfân- tul Nu - me

bi- ne- cu- vân- tat de a- cum și pâ- nă-n vea- cul ne- cur-

mat, de a- cum și pâ- nă-n vea- cul ne- cur - mat.

PSALMUL 113

1. Lăudaţi pe Domnul, robii Domnului,
lăudaţi slăvitul, sfântul Nume-al Lui !
Fie-l Sfântul Nume binecuvântat
de acum şi până-n veacul necurmat !

3. De la răsărit şi pân-la scăpătat,
fie-al Lui Sfânt Nume binecuvântat !
4. Căci-nălţat e foarte Domnul Savaot,
peste-a lumii neamuri, peste cerul tot !

5. Cine-l ca al nostru Domn şi Dumnezeu,
care-atât de sus îşi are locul Său ?
6. El privirea-Şi pleacă, pleacă ochiul sfânt,
ca să vadă totu-n cer şi pe pământ.

7. Cel sărac, din ţărnă e de El scăpat,
din gunoi, lipsitul, e de El-nălţat,
8. cu cei mari i-aşează şi la masa lor
cu mai marii peste-al Domnului popor.

9. El dă o casă celei ce n-avea copii,
şi o face mamă veselă-ntre fii.
Lăudaţi pe Domnul, robii Domnului !
Lăudaţi slăvitul, sfântul Nume-al Lui !

PSALMUL 114

Andantino

Când din E- gipt ieși Is- ra- el când a scă- pat de-unneam stre-

in în Iu- da sfânt lo- caș a- vea El și-n Is- ra-

el dom- nea de- plin, în Iu- da sfânt lo- caș a-

vea El și-n Is- ra- el dom- nea de- plin.

PSALMUL 114

1. Când din Egipt ieşi Israel,
   când a scăpat de-un neam străin,
2. în Iuda sfânt locaş avea El,
   şi-n Israel domnea deplin.

3. Văzând aşa fugit-a marea,
   Iordanul s-a întors-napoi,
4. sărit-au munţii cât e zarea,
   şi culmile ca nişte oi.

5. Ce ai de fugi aşa tu, mare,
   şi tu, Iordan, de-ntorci din drum,
6. ce-aveţi voi munţi şi dealuri oare
   de-aşa săltaţi ca mieii-acum ?

7. Da, tremură pământ: aproape
   e Dumnezeul cel-nălţat,
8. El ce preface stânca-n ape
   şi cremenea-n izvor bogat.

PSALMUL 115

Andante

Nu no- uă Doam- ne, nu no- uă, ci Ți - e

ci Nu- me- lui Tău sla- vă Tu să-l dai

pen - tru a- lea - sa Ta cre- din- cio- și - e

și pen- tru bu- nă- ta- tea ca- re-o ai.

PSALMUL 115

1. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Ție,
   ci Numelui Tău slavă Tu să-l dai,
   pentru aleasa Ta credincioşie,
   şi pentru bunătatea care-o ai.

2. De ce să zică neamurile-aceste
   azi: "Unde este Dumnezeul lor ?"
3. Al nostru Dumnezeu în ceruri este,
   El face tot ce vrea cu-al Său popor.

4. Toţi zeii lor, o mână omenească,
   cu aurul şi-argintul i-a făcut,
5. au gură, dar nu pot ca să vorbească,
   au ochi, dar niciodată n-au văzut.

6. Ei au urechi, dar nu aud cu ele,
   au nas, dar niciodată n-au miros
7. au mâini şi au picioare, dar cu ele
   nicicând nu merg... şi glas din gât n-au scos.

8. Aşa ca ei sunt cei care-i lucrează,
   toţi cei ce-şi pun în ei credinţa lor,
9. Israelul în Domnul să se-ncreadă,
   căci El le este Scut şi ajutor.

10. În Domnul, casa lui Aaron să creadă,
    căci El e scutul şi-ajutorul lor,
11. câţi Lui se-nchină, toţi în El se-ncreadă,
    căci El le este Scut şi Ajutor.

12. De noi şi-aduce-aminte, nu ne lasă,
    şi Domnul ne va binecuvânta,
    va milui a lui Israel casă,
    de casa lui Aaron se va-ndura...

13. Va milui pe câţi de El s-or teme,
    pe mari şi mici va binecuvânta,
14. să vă-nmulţească Domnu-n orice vreme,
    pe voi şi fiii voştri-n ţara Sa !...

15. Fiţi binecuvântaţi de Domnul, care
    şi cerul şi pământul le-a creat,
16. al Domnului e ceru-nalt şi mare
    pământul pentru oameni El l-a dat.

17. Nu morţii-L laudă pe Domnul mare
    nici cei ce-n locul de tăcere zac,
18. ci noi, noi da-l-vom binecuvântare,
    o, lăudaţi pe Domnul, până-n veac !

PSALMUL 116

Moderato

Iu- besc pe Dom-nul căci a- u- de che-ma-rea mea și gla- sul

meu El și-a ple- cat spre mi- ne-u-re - chea de-a- ce- ia-n veac che-ma-Lvoi

eu. Mă-n- fă- șu- ra- se-a morții lan- țuri și-a- le mor- mân- tu- lui su- dori

e-ram ne- ca- zu- ri- lor pra- dă în a du- re- ri- lor fi- ori.

PSALMUL 116

1. Iubesc pe Domnul, căci aude
chemarea mea şi glasul meu,
2. El şi-a plecat spre mine-urechea,
de-aceea-n veac chema-L-voi eu.

3. Mă-nfăşurase-a-morţii lanţuri
şi-ale mormântului sudori,
eram necazurilor pradă
în a-durerilor fiori.

4. Dar am chemat al Lui Sfânt Nume,
şi-am zis în strâmtorarea-mi grea,
o, Doamne, Doamne, mântuieşte-mi
Tu, sufletul şi viaţa mea !

5. Iar Domnul milostiv şi drept e
în veci de îndurare-i plin,
6. pe cei neprihăniţi îi scapă,
pe mine m-a scăpat de chin.

7. Te-ntoarce suflete-n odihnă,
căci Domnul bine ţi-a făcut !
Da, Tu mi-ai izbăvit, o, Doamne,
din moarte sufletul căzut.

8. Picioarele de la cădere,
din lacrimi ochii mi-ai scăpat,
9. 'naintea Domnului umbla-voi,
pe-al celor vii pământ curat.

10. Aveam dreptate-atunci când zis-am
că sunt nenorocit şi mor,
11. în neliniştea mea grăisem
căci orice om e-nşelător.

12. Dar cum voi răsplăti eu, Doamne,
cât bine, mie mi-ai făcut,
'nălţând paharul izbăvirii,
chema-Ţi-voi Numele plăcut.

14. Plini-mi-voi orice juruinţe
făcute-n faţa alor Tăi,
15. ce scumpă-i pentru Domnul, moartea
celor ce sunt iubiţii Săi.

16. Ascultă-mă că rob Ţi-s, Doamne,
Tu desfăcut-ai lanţul meu,
17. Îţi voi da jertfa mulţumirii,
chema-Ţi-voi Numele mereu !

18. Plini-voi juruinţi făcute
spre Domnu-ntre mulţimi de fraţi,
19. în Tine sunt Ierusalime,
în veac pe Domnul lăudaţi !

PSALMUL 117

Maestoso

Lă- u- dați pe Dom- nul a- le lu- mii gloa- te

lă- u- dați pe Dom- nul vea- cu- ri- le toa- te

lă- u- dați în veci pe Dom- nul nea- mu- ri- le toa - te

lă- u- dați în veci pe Dom- nul nea- mu- ri- le toa- te.

PSALMUL 117

1. Lăudaţi pe Domnul,
   ale lumii gloate,
   lăudaţi pe Domnul,
   neamurile toate !
   Lăudaţi în veci pe Domnul,
   neamurile toate !

2. Căci El ne-a dat nouă
   mare bunătate,
   şi iubirea-I ţine
   veacurile toate !
   Lăudat să fie Domnul
   veacurile toate.

PSALMUL 118

Andantino

Lă- u- daţi pe Dom- nul căci El es- te bun

căci în veac El ţi- ne în- du- ra- rea Sa

să zi- că Is- ra - el: Dom- nul es- te bun

că în veş- ni- ci- e mi- la-I va şi- nea.

PSALMUL 118

1. Lăudaţi pe Domnul, căci El este bun,
   căci în veac El ţine îndurarea Sa !
2. Să zică Israel: Domnul este bun,
   căci în veşnicie mila-I va ţinea !

3. Casa lui Aaron să zică: Domnu-i bun,
   căci în veac îi ţine îndurarea Lui !
4. Câţi se tem de Domnul, zică necurmat,
   că-n vecie ţine mila Domnului !

5. În mijlocul strâmtorării L-am chemat,
   El m-a ascultat şi-n larg m-a izbăvit.
6. Domnul e cu mine nu mă tem nimic,
   ce-ar putea să-mi facă cel nelegiuit ?

7. Domnul mi-ajutorul, El m-o bucura,
   şi-mplini-mi-va dorul faţă de vrăjmaşi.
8. Mai bine să-ţi cauţi în Domnu-adăpost,
   decât să te-ncrezi în oameni... ei sunt laşi.

9. Mai bine să-ţi cauţi în Domnu-adăpost,
   decât să te-ncrezi în cei mari din cetăţi.
10. Toate neamurile mă înconjurau,
   dar în Numele cel Sfânt le tai în bucăţi.

11. Mă înconjurau şi mă împresurau,
   dar în Sfântul Nume eu le voi zdrobi.
12. Sunt mulţi, dar se sting ca focul cel de spini,
   şi în Sfântul Nume le voi nimici.

13. Tu mă împingeai ca să mă faci să cad,
însă Domnul meu cel bun m-a izbăvit.
14. Domnul mi-e tăria, pentru El eu cânt
laudele mele, El m-a mântuit.

15. Glas de biruinţă-nalţă cei sfinţiţi,
dreapta Domnului în veac va birui.
16. Dreapta Domnului se 'nalţă peste tot,
dreapta Domnului în veac va birui.

17. Eu nu voi muri, ci pururi voi trăi
să spun cât lucrează Domnul minunat,
18. căci după dreptate El m-o pedepsi,
da, dar pradă morţii, Domnul nu m-a dat.

19. A neprihănirii porţi îmi deschideţi,
ca să intru şi pe Domnul să-L slăvesc.
20. Iată poarta Domnului cel Preamărit
pe ea merg neprihăniţii şi-I slujesc.

21. Eu Te laud, Doamne, căci m-ai ascultat,
şi fiindcă însuţi Tu m-ai mântuit.
22. Piatra lepădată de zidarii toţi,
a ajuns în capul unghiului zidit.

23. Domnul a făcut aceasta, numai El,
şi ce minunat e pentru noi aşa !...
24. Asta-i ziua care Domnul a făcut,
să ne bucurăm şi veselim în ea !

25. Doamne-ajută, Doamne dă izbânda Tu,
26. Binecuvântat să fie pururea
Cel ce vine în Numele Domnului,
noi vă binecuvântăm din casa Sa !

27. Dumnezeu e Domnul, El ne-o lumina,
cu lumina sfântă-a Feţei Sale iar.
Vita pentru jertfă-n funii o legaţi,
şi-o aduceţi gata până la altar...

28. Tu eşti Domnul meu, şi eu Te voi mări,
Dumnezeul meu şi-n veci Te voi cânta !
29. Lăudaţi pe Domnul căci El este bun,
căci în veac îşi ţine îndurarea Sa !

PSALMUL 119
I

Andantino

Fe- ri- ce-a- cei fă- ră pri- ha- nă în ca- lea lor pe-a-cest pă- mânt

și ca- re um- blă-n- tot-dea- u- na pe ca- lea Dom-nu- lui cel sfânt.

Fe- ri- ce-a- ce- ia ce-n vi- a- ță po- run- ca-l o pă-zesc și-o țin

și ca- re-L ca- u- tă pe Dom- nul din toa- tă i- ni- ma de- plin.

PSALMUL 119

I

1. Ferice-acei fără prihană în calea lor pe-acest pământ,
   şi care umblă-ntotdeauna pe calea Domnului cel Sfânt !

2. Ferice-aceia ce-n viaţă porunca-l o păzesc şi-o ţin,
   şi care-L caută pe Domnul din toată inima deplin,

3. De care nu fac fărdelege, ci umblă-n sfintele Lui căi,
4. Tu, Doamne-ai dat a Ta poruncă s-o ţină sfântă toţi ai Tăi !

5. O, de-ar ţinti căile mele să-Ţi ţină-orânduirea Ta,
6. atuncea n-aş roşi-n ruşine poruncile când Ţi-aş vedea.

7. Cu inima neprihănită eu, Doamne, Te voi preamări,
   căci legile dreptăţii Tale voi învăţa şi voi păzi.

8. Vreau să-Ţi păzesc orânduirea, vreau, Doamne, si doresc să pot
   dar sunt aşa de slab, ajută-mi, şi nu mă părăsi de tot !

PSALMUL 119
II

Andantino

Cum va ți- nea cel tâ - năr cu- ra - tă ca - lea sa? da-

că du- pă Cu- vân - tul Tău sfânt se va-n- drep- ta. Te

caut me- reu, o Doam- ne, din i- ni- mă, Te cat, să

nu mă lași din sfân- tă-Ți po- run -că să m-a- bat.

PSALMUL 119

I I

9. Cum va ţinea cel tânăr
   curată calea sa ?
   - dacă după Cuvântul
   Tău sfânt se va-ndrepta.

10. Te caut mereu, o, Doamne,
    din inimă, Te cat,
    să nu mă laşi din sfânta-Ţi
    poruncă să m-abat !

11. Îţi strâng cu drag Cuvântul
    în inima mea tot,
    ca a greşi-mpotrivă-Ţi
    în veac să nu mai pot.

12. Slăvit să fii Tu, Doamne,
    mă-nvaţă Legea Ta,
13. căci hotărârea-Ţi sfântă
    vesteşte gura mea !

14. Când ţin a Ta povaţă
    sunt bucuros şi cânt,
    de parcă am comoara
    întregului pământ.

15. Adânc gândesc la toate
    poruncile ce-ai dat,
    şi-a Tale căi le-am, Doamne,
    sub ochii-mi necurmat !

16. Mă desfătez în toate
    a Tale-orânduiri,
    Cuvântul Tău nu-l uită
    a inimii-mi priviri !

PSALMUL 119
III

Moderato

Fă bi-ne ro- bu- lui Tău, fă-i ca să tră- iesc, fă-mi bi - ne săpot pă-

zi Cu - vân- tul Tău și să as- cult de Ti- ne. Des-chi- de-mi

o- chii, Le - gea Ta a-dânc s-o pot pă- trun - de sunt un stre-

in pe-a- cest pă - mânt po- run-ca-Ți nu-mi as- cun - de.

PSALMUL 119

III

17. Fă bine robului Tău, fă-i,
ca să trăiesc fă-mi bine,
să pot păzi Cuvântul Tău
şi să ascult de Tine.

18. Deschide-mi ochii, Legea Ta
adânc s-o pot pătrunde,
19. sunt un străin pe-acest pământ,
porunca-Ţi nu-mi ascunde.

20. Întruna sufletul de dor
în mine se topeşte,
după-ale Tale sfinte legi
c-atâta le iubeşte !

21. Tu mustri pe-acei blestemaţi,
ce se despart de bine.
22. Ridică, Doamne-ocara mea,
că eu ascult de Tine !

23. Să tot stea cei mari a vorbi
în contra-mi cu pornire,
adânc gândeşte robul Tău
la-a-Ta orânduire.

24. A Tale-nvăţături îmi sunt
întreaga desfătare,
şi bunii mei sfătuitori
pe dreapta mea cărare !

PSALMUL 119
IV

Moderato

Mi-e su- fle- tul li- pit de țăr - nă-n ja- le în- vi- o-

rea-ză- mă pre- cum ai spus Tu mă as- culți când spun eu a meaca-

le: în- va- ță- mă-n drep-ta- rul Tău de sus. Tu mă as-

culțicând spuneu a mea ca- le în- va- ță- mă-ndrep- ta- rul Tău de sus.

PSALMUL 119

I V

25. Mi-e sufletul lipit de ţărnă-n jale,
 învioreză-mă precum ai spus !
26. Tu mă asculţi când spun eu a mea cale:
 învaţă-mă-n dreptarul Tău de sus !

27. Fă să pricep a Legilor cărare,
 şi eu voi cugeta la lucru-Ţi sfânt.
28. Îmi plânge sufletul de-ndurerare,
 ridică-mă după al Tău cuvânt !

29. Departă-mă de necredincioşie,
 dă-mi mila Ta ca Legea-Ţi s-o urmez,
30. aleg cărarea dreaptă, pe vecie
 şi-a Tale legi sub ochii mei le-aşez.

31. Mă ţin de calea-nvăţăturii Tale,
 Tu, Doamne, ruşinat nu mă lăsa !
32. Alerg pe-a voii Tale sfântă cale,
 căci Tu la larg îmi scoţi inima mea !

PSALMUL 119

V

Moderato

În- va- ță- mă Doam- ne ca- lea vo- ii Ta- le

să merg pân- la moar -te pe a- ceas- tă ca -le

pân- la moar- te să pot mer- ge doar pe-a- ceas- tă ca- le,

pân- la moar- te să pot mer- ge doar pe-a- ceas- tă ca -le.

PSALMUL 119

V

33. Învață-mă, Doamne,
calea voii Tale,
să merg pân-la moarte
pe această cale !
Pân-la moarte să pot merge doar pe-această cale !

34. Dă-mi Tu-nțelepciune,
să-Ți țin sfânta Lege,
și s-o pot cu toată
inima-nțelege !
S-o pot ține și cu-ntreagă inima-nțelege !

35. Mă povățuiește
pe-a Ta cale-n pace,
și-n a Ta poruncă,
căci aceasta-mi place !
De cărarea voii Tale, Doamne, mie-mi place !

36. Inima mi-o pleacă
pururea în viață
spre-ale Tale-ndemnuri
și spre-a Ta povață !
Nu înspre câștig, o, Doamne, ci spre-a Ta povață !

37. Spre deșerte lucruri
ochii să nu-mi cază,
ci-n cărarea-Ți sfântă
Tu mă-nviorează !
În cărarea Ta să umblu Tu mă-nviorează !

38. Ce-ai promis Tu, Doamne,
să-plinești spre mine,
ce-ai promis acelor
ce se tem de Tine !
Fă-mi ce-ai spus că faci acelor ce se tem de Tine !

39. Depărtează-ocara
de care m-aș teme,
c-a Ta judecată-i
bună-n orice vreme.
Plină Ți-e de bunătate, Doamne-n orice vreme !

40. Să-Ți plinesc porunca:
iată-a mea dorire,
fă să-mi duc viața
în neprihănire !
Precum ceri și-aștepți Tu, Doamne: în neprihănire !

PSALMUL 119
VI

Andantino

Să vi- nă Doam- ne-a- su- pră-mi a Ta- le în- du-
rări și sfân- ta-Ți mân- tu- i- re pre-- cum ai fost pro-
mis și-a- tun- cea voi răs- pun - de la ori- și- ce o-
cări căci eu mă-n- cred în to -tul Cu- vân- tu- lui Tău scris.

PSALMUL 119

VI

41. Să vină, Doamne-asupră-mi a Tale îndurări,
 și sfânta-Ţi mântuire precum ai fost promis,
42. și-atuncea voi răspunde la orișice ocări,
 căci eu mă-ncred în totul Cuvântului Tău scris !

43. O, nu-mi lua din gură cuvântu-adevărat,
 că-n sfânta-Ţi judecată îmi pun nădejdea mea.
44. Păzi-voi sfânta-Ţi Lege, cu grijă necurmat,
 și-o voi ţinea de- apururi cât viaţa va ţinea.

45. Umbla-voi totdeauna în locul larg și bun,
 căci caut în curăţie poruncile-a-Ţi păzi !
46. De-a Ta învăţătură la cei mari am să spun,
 și-obrazul, de rușine, nicicând nu-mi va roși !

47. Mă desfătez de-a-Tale porunci când le păzesc,
 căci le iubesc cu toate a-inimii iubiri,
48. a mele mâini spre ele le-ntind căci le doresc,
 și-adânc gândesc la toate a Tale-orânduiri !

PSALMUL 119
VII

Andante

A-min- teș- te-Ţi pro-mi- siu - nea ce la ro- bul Tău ai spus căciTu

m-ai fă- cut de-n- trân - sa eu nă- dej- dea mea mi-am pus Doam-ne-a-

ceas- ta-i măn- gâ- ie - rea în ne- ca- zul meu a- mar că a

Ta fă- ră- du- in - ță îmi re- dă vi- a- ța iar.

PSALMUL 119

VII

49. Aminteşte-Ţi promisiunea ce la robul Tău ai spus,
căci Tu m-ai făcut de-n-trânsa eu nădejdea mea mi-am pus.

50. Doamne-aceasta-i mângâierea în necazul meu amar,
că a Ta făgăduiţă îmi redă viaţa iar.

51. Nişte îngâmfaţi mi-aruncă multe-ocări, cu-o gură rea,
dar eu nu mă voi abate, Doamne, de la Legea Ta !

52. La-alte judecăţi a-Tale mai de mult, eu mă gândesc,
şi gândindu-mă mă mângâi, Doamne, şi mă întăresc.

53. O mânie-aprinză-mi vine la vederea celor răi,
care Legea Ta o lasă şi se fac vrăjmaşii Tăi.

54. Doamne-a Ta orânduire mi-e prilej de noi cântări,
în a pribegiei casă, pe străinele-mi cărări !

55. Noaptea eu mi-aduc aminte, Doamne, de-al Tău Nume sfânt,
şi-Ţi ţin Legea,
56. aşa-i bine... căci păzesc al Tău Cuvânt !...

PSALMUL 119
VIII

Andante

Par- teamea, Doam ne o spun e să-Ți țin Cu- vân- tul bun

da, Cu - vân- tul Tău cel bun. Te rog din i - ni- ma mea

Doam-ne-a-ra- tă-mi mi- la Ta du- pă pro- mi- siu- nea Ta.

PSALMUL 119

VIII

57. Partea mea, Doamne, o spun:
e să-Ţi ţin cuvântul bun,
da, cuvântul Tău cel bun !

58. Te rog din inima mea,
Doamne-arată-mi mila Ta,
după promisiunea Ta !

59. Mă gândesc la-ntreaga-mi viaţă,
şi mă-ndrept spre-a Ta povaţă,
Doamne după-a Ta povaţă !

60. Mă gândesc şi mă silesc,
ca porunca să-Ţi păzesc,
să nu preget s-o păzesc !

61. Curse sunt pe calea mea,
dar eu nu uit Legea Ta,
nu uit, Doamne, Legea Ta.

62. Stau şi-n miezul nopţii-Ţi cânt,
căci Tu judeci drept şi sfânt,
Doamne, judeci drept şi sfânt.

63. Prieten sunt cu toţi acei
care-au frica Ta în ei
şi porunca Ta în ei.

64. Tot pământul l-o umplea
Doamne, bunătatea Ta,
o, mă-nvaţă-n voia Ta !...

PSALMUL 119
IX

Andantino

Doam- ne, Tu-mi faci bi- ne cum ai spus a- șa

dă-mi Tu-n- țe- lep- ciu- ne căci cred Le- gea Ta.

Mult am ră- tă- cit, dar azi cu-vân- tu-Ți țin

Tu ești Bun, mă-n- va- ță vo- ia Ta de- plin.

PSALMUL 119

I X

65. Doamne, Tu-mi faci bine
    cum ai spus aşa,
66. dă-mi Tu-nţelepciune
    căci cred Legea Ta !

67. Mult am rătăcit, dar
    azi cuvântu-Ţi ţin,
68. Tu eşti bun, mă-nvaţă
    voia Ta deplin !

69. Nişte trufaşi contra
    mea minciuni vorbesc,
    însă eu din suflet
    voia Ta păzesc !

70. Inima lor este
    fără simţ şi rea,
    dar eu desfătarea
    am în Legea Ta !

71. Este spre-al meu bine
    că Tu m-ai smerit,
    să-nvăţ ce orândui
    Tu a fi păzit !

72. Mai mult preţuiesc eu
    Legea ce mă-nveţi,
    decât mii de lucruri
    de-aur şi de preţ !

PSALMUL 119

X

Andante

Mâi- ni- le Ta- le m-au fă - cut și da-tu- mi-a-n-toc- mi- redă-mi

Tu pri- ce- pe- re să-n - văț a Ta o- răn- du- i - re a

Ta- le legi, al Tău cu- vânt, a Ta o- rân- du- i- re, a

Ta- le legi, al Tău cu- vânt, a Ta o- rân- du- i - re.

PSALMUL 119

X

73. Mâinile Tale m-au făcut
și datu-mi-au-ntocmire,
dă-mi Tu pricepere să-nvăț
a Ta orânduire,
a-Tale legi, al Tău cuvânt, a Ta orânduire !

74. Cei ce se tem de Tine, toţi
mă văd şi-au bucurie,
căci eu nădăjduiesc mereu
spre-a Ta credincioşie,
spre-al Tău cuvânt şi promisiuni, spre-a Ta credincioşie !

75. Ştiu c-ale Tale judecăţi
sunt drepte, Doamne, toate,
şi m-ai smerit, căci ai avut
spre mine bunătate,
credincioşie şi-ndurări şi-adâncă bunătate !

76. Fă Tu ca bunătatea Ta
să-mi fie mângâiere,
cum ai promis la robul Tău
în orişice durere,
în orice-amaruri şi-ncercări şi-n orişice durere !

77. Să vină-a-Tale îndurări
şi mila-Ţi peste mine,
ca să trăiesc, căci legea Ta
de desfătare-mi ţine,
înviorări şi bucurii de desfătare-mi ţine !

78. Să fie înfruntaţi cei răi,
ce-mi fac rău fără vină,
căci eu gândesc adânc şi ţin
porunca Ta divină,
Cuvântul Tău, povaţa Ta, porunca Ta divină !

79. La mine să se-ntoarcă iar
cei ce se tem de Tine,
cei ce cunosc Cuvântul Tău
şi-nvăţătura bine,
povaţa Ta, îndemnul Tău şi-nvăţătura bine !

80. Fă-mi ne-mpărţită inima
pe calea voii Tale,
să nu fiu ruşinat nicicând
pe-a vieţii mele cale,
în vorba mea şi-n fapta mea, pe-a vieţii mele cale !

PSALMUL 119
XI

Moderato

Tânjește su- fle- tul în mi- ne de dor de mân - tu- i- rea Ta și-nsfân- ta

Ta fă- gă- du- in - ță îmi pun de-plin nă- dej- dea mea. Mi se to-

pesc în la - crimi o- chii fă-gă-du- in - ța-Ți aș - tep- tând și zic: când

vei ve- ni la mi - ne, ca să mă mân - gâi, Doam- ne, când?

PSALMUL 119

X I

81. Tânjeşte sufletul în mine de dor de mântuirea Ta,
și-n sfânta Ta făgăduinţă îmi pun deplin nădejdea mea.

82. Mi se topesc în lacrimi ochii făgăduința-Ţi aşteptând
şi zic: când vei veni la mine, ca să mă mângâi, Doamne, când ?

83. Căci am ajuns cum e burduful când e uscat şi pus la fum,
dar sfânta Ta orânduire, eu n-o uit, Doamne, nicidecum !

84. O, care-i numărul de zile ce mi le-ai dat să le trăiesc ?
când oare pedepsi-vei, Doamne, pe-aceia ce mă prigonesc ?

85. Nişte-ngâmfaţi cu răutate îmi sapă gropi-naintea mea,
şi nu lucrează după Legea şi după-orânduirea Ta.

86. A-Tale-adânci porunci sunt toate credincioşie necurmat
- ce m-asupresc fără de vină... ajută-mă să fiu scăpat !

87. Ei gata, gata-s să mă-nvingă, eu gata să mă prăpădesc,
şi totuşi ale Tale sfinte porunci eu nu le părăsesc !

88. Înviorează-mă Tu, Doamne, cu-a Tale multe bunătăţi,
ca să păzesc învăţătura ce mi-o grăieşti şi mi-o arăţi !

PSALMUL 119
XII

Andantino

Cu- vân- tul Tău o Doam- ne prin ve- cii toți îl treci el

dăi- nu- ieș- te-n ce- ruri din veci și pâ- nă-n veci. A

Ta cre- din- cio- și - e din neam în neam va sta Tu

ai zi- dit pă- mân - tul și ta- re, va ți- nea.

PSALMUL 119

X I I

89. Cuvântul Tău, o, Doamne,
prin vecii toţi îl treci,
el dăinuieşte-n ceruri
din veci şi până-n veci !

90. A Ta credincioşie
din neam în neam va sta,
Tu ai zidit pământul,
şi tare, va ţinea !

91. Şi totul stă-n picioare
dup-ale Tale legi,
căci Ţie-Ţi sunt supuse
cuprinsurile-ntregi !

92. De n-ar fi fost ca-n Legea-Ţi
viaţa să-mi desfat,
aş fi pierit în multul
şi-adâncul meu păcat !

93. Poruncile-Ţi alese
nicicând nu voi uita,
căci Tu mereu prin ele
îmi bucuri inima !...

94. Al Tău sunt, mântuieşte-mi
viaţa din păcat,
căci caut a Ta poruncă
în viaţă ne-ncetat !

95. Azi nişte răi aşteaptă,
să piardă viaţa mea,
eu însă iau aminte
la-nvăţătura Ta !

96. În lume are margini
tot ce-i desăvârşit,
poruncile-Ţi n-au însă
nici margini, nici sfârşit !

PSALMUL 119

XIII

Andantino

Ce mult iu-besc eu Le-gea Ta în- trea- ga zi mi-e-n min- te po-
run- ci- le-Ți mă-n- țe- lep- țesc că-mi stau me- reu na- in -te. Mai
în- vă- țat sunt de- cât toți cei ca- re mă în- va - ță căci
eu la-n- vă- ță- tu- ra Ta gân- desc me- reu în via -ță.

PSALMUL 119

XIII

97. Ce mult iubesc eu Legea Ta,
întreaga zi mi-e-n minte,
98. poruncile-Ţi mă-nţelepţesc,
că-mi stau mereu-nainte !

99. Mai învăţat sunt decât toţi
cei care mă învaţă,
căci eu la-nvăţătura Ta
gândesc mereu în viaţă !

100. Mai multă-nţelepciune am
ca mulţi bătrâni din lume,
căci eu poruncile-Ţi păzesc
şi ţin la sfântu-Ţi Nume !

101. Îmi ţin piciorul depărtat
de orice drumuri rele,
ca să păzesc Cuvântul Tău
toţi anii vieţii mele !

102. Eu, Doamne, nu mă depărtez
de Legea-Ţi niciodată,
căci din porunca Ta mă-nveţi
cărarea Ta curată !

103. Ce dulci cuvintele Îţi sunt
la cerul gurii mele,
mai dulci ca mierea-n gura mea,
mă îndulcesc cu ele !

104. Mai priceput mă fac ţinând
porunca voii Tale,
de-aceea eu urăsc adânc
minciuna, pe-orice cale !

PSALMUL 119
XIV

Moderato

Cu- vân- tul Tău e-o can- de- lă a- prin- să pen- tru pi-cioa- re-
le și pa- șii mei e o lu- mi- nă pu- ru- rea ne- stin- să
pe ca- lea mea ori- când sunt no- rii grei, e o lu- mi- nă
pu- ru- rea ne- stin- să pe ca- lea mea ori- când sunt no- rii grei.

PSALMUL 119

X I V

105. Cuvântul Tău e-o candelă aprinsă
pentru picioarele şi paşii mei,
e o lumină pururea nestinsă,
pe calea mea oricând sunt norii grei !

106. Jur... şi de jurământ eu mă voi ţine,
că Legea Ta cea dreaptă voi urma !
107. Sunt amărât, dă-mi bucurii din Tine,
după cuvântul spus de gura Ta !

108. Primeşte, Doamne-a-mele simţăminte,
şi-a-Tale legi învaţă-mă deplin,
109. primejdii grele-mi stau mereu-nainte
şi totuşi nu uit Legea Ta s-o ţin !

110. Cei răi mi-aşează curse-n cale mie,
dar nu m-abat de la porunca Ta,
111. povaţa Ta-i averea mea-n vecie,
căci ea e toată bucuria mea !

112. Eu inima mi-o plec s-asculte-ntruna
şi să-mplinească-a-Tale-orânduiri,
pân-la sfârşitul vieţii-ntotdeauna
eu ţin la ele-a inimii-mi priviri !

PSALMUL 119
XV

Moderato

U- răsc pe-a-cei oa- meni fă- ră ho- tă- râ- re

dar iu- besc a Ta- le legi și-o- rân- du- i- re

Le- gea Ta și-a Ta plă- cu- tă, sfân-tă-o- rân- du- i - re

Le- gea Ta și-a Ta plă- cu - tă sfân- tă-o- rân- du- i - re.

PSALMUL 119

X V

113. Urăsc pe-acei oameni
fără hotărâre,
dar iubesc a-Tale
legi şi-orânduire !
Legea Ta şi-a Ta plăcută, sfântă-orânduire !

114. Tu-mi eşti Adăpostul
scut şi apărare,
în făgăduinţa-Ţi
pun nădejdea-mi tare !
În a Ta făgăduinţă pun nădejdea-mi tare !

115. Mergeţi de la mine
voi, cei răi, departe...
Vreau s-ascult de Domnul
meu până la moarte !
Vreau să ţin a Lui poruncă, sfântă pân-la moarte !

116. După promisiunea
Ta mă sprijineşte,
să nu fiu de-ocară,
în a mea nădejde,
să nu laşi să fiu de-ocară în a mea nădejde !

117. Fii Tu al meu sprijin,
ca să am scăpare,
să mă bucur pururi
de a Ta lucrare !
De a Ta orânduire şi de-a Ta lucrare !

118. Tu-i urăşti pe-aceia
ce se depărtează
de orânduirea-Ţi,
şi n-o mai veghează !
Ce zadarnic ei se-nşeală dacă nu veghează !...

119. Pe cei răi, ca spuma
Doamne-i ia din lume,
de aceea iubesc eu
Doamne, sfântu-Ţi Nume !
Sfânta Ta învăţătură, Doamne, şi-al Tău Nume !

120. De-a Ta frică sfântă
carnea-mi se-nfioară,
gândul judecăţii
Tale mă doboară,
teama judecăţii Tale, Doamne, mă doboară !...

PSALMUL 119
XVI

Moderato

Drep- ta- tea Ta și Le- gea o Doam- ne o pă- zesc nu

mă lă- sa în vo- ie la cel a- su- pri- tor ia bi- ne- le meu

Doam - ne sub scu- tul Tău ce- resc și nu-mi lă- sa vi- a - ța sub

a- pă- sa- rea lor, și nu-mi lă- sa vi- a - ța sub a-pă- sa- rea lor.

X V I

121. Dreptatea Ta şi Legea, o, Doamne, le păzesc,
    nu mă lăsa în voie la cel asupritor,
122. ia binele meu, Doamne, sub scutul Tău ceresc,
    şi nu-mi lăsa viaţa sub apăsarea lor !

123. De dorul mântuirii, ai mei ochi se topesc,
    şi după-a-Tale drepte şi dulci făgăduinţi
124. cu milă Tu Te poartă cu robul Tău, doresc
    să-nvăţ orânduirea cărărilor cuminţi !

125. Eu robul Tău sunt, Doamne, fă să-nţeleg a Ta
    curată-nvăţătură şi-al Tău ceresc cuvânt !
126. E vremea pentru mine să-ncepi Tu a lucra
    căci ei Îţi calcă Legea şi-o uită pe pământ !

127. De-aceea-ntotdeauna poruncile-Ţi păzesc
    mai mult decât mult aur curat şi preţios,
128. de-aceea drepte, toate poruncile-Ţi găsesc
    şi-urăsc minciuna toată, cu omul mincinos !

PSALMUL 119
XVII

Moderato

Sfin- te- le-Ţi în- vă- ţă- min- te, mi- nu- na- te le so-

cot de a- ce- ia le pă- zesc eu, cu tot su- fle- tul, cu

tot. Când cu- vân- tul Tău des- co- peri Tu lu- mi- nă no- uă

scoţi şi dai sfân- tă-n-ţe-lep- ciu- ne la toţi cei cu- raţi, la toţi.

PSALMUL 119

XVII

129. Sfintele-Ţi învăţăminte, minunate le socot,
de aceea le păzesc eu, cu tot sufletul, cu tot...

130. Când Cuvântul Tău descoperi, Tu lumină nouă scoţi,
şi dai sfântă-nţelepciune la toţi cei curaţi, la toţi !

131. Cu oftare-mi deschid gura, că sunt lacom tot mai mult,
ca a Ta poruncă sfântă s-ascult, Doamne, s-o ascult !

132. Faţa-ntoarce-Ţi-o spre mine şi de mine milă ai
cum la câţi Te-ascultă, Doamne, le dai milă Tu, le dai !

133. Întăreşte-mi, Doamne, paşii în Cuvântul sfânt al Tău,
nu lăsa să mă robească nici un rău, o nici un rău !

134. Scapă-mă de asuprirea celor răi, cu gând hain,
ca porunca Ta cea sfântă, s-o ţin pururea, s-o ţin !

135. Fă să-Ţi strălucească Faţa peste robul Tău în veac,
şi mă-nvaţă-orânduirea-Ţi ca să-Ţi plac mereu, să-Ţi plac !

136. Ochii-mi plâng şiroi de lacrimi cu adânc şi greu suspin,
pentrucă-a Ta Lege, Doamne, n-o ţin oamenii, n-o ţin !

PSALMUL 119
XVIII

Andantino

Doam- ne pu- ruri dreptTe-a- răți fă- ră vi- nă-n ju- de- căți

în a Ta- le ju- decăți. Tot ce Tu ne-ai în- vă-țat pe drepta- te-ai

a- șe- zat pe cre- din- ță-ai a- șe- zat, pe cre- din- ță-ai a- șe-zat.

PSALMUL 119

XVIII

137. Doamne, pururi drept Te-arăţi
fără vină-n judecăţi,
în a Tale judecăţi.

138. Tot ce Tu ne-ai învăţat,
pe dreptate-ai aşezat,
pe credinţă-ai aşezat !

139. Râvna mea-i că omul rău
uită de Cuvântul Tău,
Doamne, de Cuvântul Tău !

140. Mult cercat e-al Tău Cuvânt,
şi-l iubesc căci este sfânt,
Doamne, întru totul sfânt !

141. Mic sunt şi dispreţuit,
dar nu uit ce-ai poruncit,
ce Tu, Doamne-ai poruncit !

142. Veşnică-i dreptatea Ta,
şi-adevăr e Legea Ta,
adevăru-i Legea Ta !

143. Am necaz şi strâmtorări,
dar caut sfinte desfătări,
a Scripturii desfătări !

144. Sfatul Tău e drept în veac,
dă-mi pricepere să-l fac,
să-l trăiesc, să-l ţin, să-l fac !

PSALMUL 119
XIX

Andantino

Eu Te chem din su- flet, Doam-ne-a- min- te ia ca să pot pă-

zi o - rân- du- i- rea Ta Eu Te chem: dă-mi da- rul

sfin-tei mân- tu- iri să pă- zesc a Ta- le-a- dânci po-vă- ţu- iri.

PSALMUL 119

X I X

145. Eu Te chem din suflet, Doamne-aminte ia,
ca să pot păzi orânduirea Ta.
146. Eu Te chem: dă-mi darul sfintei mântuiri,
să păzesc a Tale-adânci povăţuiri !

147. O iau înaintea zorilor şi spun:
în făgăduinţa Ta nădejdea-mi pun.
148. Înaintea străjii nopţii mă trezesc,
ca-n al Tău Cuvânt adânc să m-adâncesc !

149. După bunătatea-Ţi ruga să mi-o vezi,
după judecata-Ţi să mă-nviorezi.
150. Doamne-aproape-s cei ce mişelia cat,
de-a Ta Lege viaţa lor s-a depărtat.

151. Însă mai aproape eşti Tu, Doamne Sfânt,
a Tale porunci tot adevărul sunt !
152. Ştiu de mult că toate câte-ai învăţat,
pentru totdeauna, Doamne-ai aşezat !

PSALMUL 119
XX

Andantino

O vezi ti- că- lo- și- a-mi Doam-ne și iz- bă-veș- te- mă din ea

că Le- gea Ta o am în cu- get și nu uit Doam-ne, Le- gea Ta.

A me- le pri- cini să le a- peri, răs- cum-pă- ră- mă din pă- cat

și du- p-a Ta fă- gă- du- in- ță fă-mi su- fle- tul în- vi- o- rat.

PSALMUL 119

X X

153. O, vezi ticăloşia-mi, Doamne, şi izbăveşte-mă din ea,
 că Legea Ta o am în cuget şi nu uit, Doamne, Legea Ta !

154. A mele pricini să le aperi, răscumpără-mă din păcat,
 şi dup-a Ta făgăduinţă fă-mi sufletul înviorat !

155. Departe-i mântuirea, Doamne, de toţi aceia ce fac rău,
 căci ei nu caută-orânduirea-Ţi, porunca şi Cuvântul Tău.

156. A Tale îndurări sunt, Doamne, nespus de mari când Tu le-arăţi,
 înviorează-mi al meu suflet, dup-ale Tale judecăţi !

157. Mulţi, Doamne, sunt prigonitorii şi mulţi vrăjmaşii mei, Tu vezi,
 dar de a Ta învăţătură, eu nicicând nu mă depărtez !

158. Cu scârbă eu privesc o, Doamne, pe câţi necredincioşi îţi sunt,
 pe cei ce nu-Ţi păzesc Cuvântul, şi-s călcători de legământ.

159. Vezi cât de mult iubesc eu, Doamne, Cuvântul Tău şi voia Ta,
 în bunătatea Ta cea mare, înviorează-mi inima !

160. Întemeiat îţi e Cuvântul pe adevărul cel curat,
 a Tale drepte Legi ţin veşnic... ca tronul Tău neclătinat...

PSALMUL 119
XXI

Maestoso

Mă pri- go- nesc fă- ră te - mei niș- te voi-vozi de sea - mă dar

nu- mai de Cu- vân -tul Tău eu tre- mur și am tea - mă da

nu- mai de Cu- vân - tul Tău cel sfânt am, Doam- ne tea - mă, da

nu- mai de Cu- vân -tul Tău cel sfânt am, Doam- ne tea - mă.

PSALMUL 119

X X I

161. Mă prigonesc fără temei,
niște voievozi de seamă,
dar numai de Cuvântul Tău
eu tremur și am teamă !
Da, numai de Cuvântul Tău cel sfânt, am Doamne, teamă !

162. Mă bucur de Cuvântul Tău,
ca de-o comoară-ntreagă,
163. minciuna o urăsc adânc,
dar Legea Ta mi-e dragă !
Minciuna n-o pot suferi, dar Legea Ta mi-e dragă !

164. De șapte ori pe zi Te laud,
căci Legea Ta e dreaptă,
165. au pace multă cei ce-o țin
necazuri nu-i așteaptă !
Nenorociri nu-i vor lovi, necazuri nu-i așteaptă !

166. Eu cred în mântuirea Ta
și-n Legile-Ţi curate.
167. Din suflet țin ce Tu mă-nveți,
căci le iubesc pe toate !
Păzesc a-tale-nvățături, căci le iubesc pe toate !

168. Păzesc poruncile-Ţi și țin
tot ce mă-nveți prin ele,
căci toate căile-mi cunoști
știi drumurile mele !
De-a pururea-naintea Ta sunt drumurile mele !

PSALMUL 119
XXII

Andantino

O pân- la Ti- ne Doam -ne s-a- jun- gă ru- ga mea și
dă-mi în- țe- lep- ciu - ne căci Tu ai spus a- șa. S-a-
jun- gă-a me- le ce - reri la Ti- ne-a- co- lo sus și
a- dă-mi iz- bă- vi - rea căci Tu a- șa ai spus.

PSALMUL 119

XXII

169. O, pân-la Tine, Doamne,
s-ajungă ruga mea,
şi dă-mi înţelepciune,
căci Tu ai spus aşa !

170. S-ajungă-a-mele cereri
la Tine-acolo sus,
şi adă-mi izbăvirea,
căci Tu aşa ai spus !

171. A mele buze, Doamne,
vestească slava Ta,
căci Tu orânduirea-Ţi
mă-nveţi a o urma !

172. Să cânte a mea limbă
Cuvântul Tău cel sfânt,
c-a-Tale legi curate
şi drepte pururi sunt !

173. Să-mi fie a Ta mână
un ajutor deplin,
căci am ales a-Tale
porunci ca să le ţin !

174. Suspin după-adevărul
şi mântuirea Ta,
căci Legea Ta-i plăcerea
şi desfătarea mea !

175. Trăiască al meu suflet,
să-Ţi cânte pe-al Tău plac,
şi sfânta-Ţi judecată
mă sprijinească-n veac !

176. Pierdut sunt ca şi oaia,
o scapă-mă din rău,
că nu Îţi uit porunca
şi ţin Cuvântul Tău !

PSALMUL 120

Andantino

Că- tre Dom- nul strig de-a- pu ruri, eu în strâm- to- ra- rea mea,

El mi-as-cul- tă ru- gă- ciu- nea și-mi dă iz- bă- vi- rea Sa,

El mi-as-cul- tă ru- gă ciu- nea și-mi dă iz- bă- vi- rea Sa.

PSALMUL 120

O cântare a treptelor.

1. Către Domnul strig de-a pururi, eu în strâmtorarea mea,
   El mi-ascultă rugăciunea şi-mi dă izbăvirea Sa !

2. Doamne, sufletul meu scapă-l de-orice buze care mint,
   de-orice limbă-nşelătoare, iubitoare de argint !

3. Ce-ţi dă el, ce-ţi dă el ţie, limbă-nşelătoare ? - fier
   de săgeţi străpungătoare, jar aprins de ienupăr.

5. Vai, căci locuiesc la Meşec, stau în corturi la Chedar,
6. lângă cei ce urăsc pacea, am stat timp prelung şi-amar.

7. Eu sunt numai pentru pace, dar de-ndată ce vorbesc
   ei sunt gata pentru luptă, de război se pregătesc !

PSALMUL 121

Andantino

Spre munți ri- dic eu o- chii mei spre munți cu vâr- fu-n

za - re de un- de oa- re-miva ve- ni a mea a- ju- to-

ra - re, de un- de oa- re va ve- ni a meaa- ju- to- ra- re.

PSALMUL 121

O cântare a treptelor.

1. Spre munți ridic eu ochii mei,
spre munți cu vârfu-n zare...
De unde oare-mi va veni
a mea ajutorare ?

2. O, ajutoru-mi vine tot
doar de la Domnul Sfântul,
de la Acela ce-a făcut
și cerul și pământul !

3. Da, El nu va îngădui
piciorul să-ți clintească,
cel ce păzește viața ta,
nicicând n-o s-ațipească !

4. Da, iată nu va dormita,
nici doarme niciodată,
cel ce-apără pe Israel
cu dreapta-l minunată !

5. El, Domnu-l păzitorul tău,
cu grija-l înțeleaptă,
da, Domnul, este umbra ta,
pe mâna ta cea dreaptă !

6. De-aceea nu te va păli
nici soarele nici luna,
7. El sufletul ți-l va păzi
de rău întotdeauna !

8. Să te păzească Domnul bun,
la dus și la venire,
de-acum și până-n veci de veci,
cu marea Lui iubire !

PSALMUL 122

Andantino

Cât mă bu-cur eu o Doam- ne când îmi zi- ce-ori- ca- re

hai- dem iar la ca- sa sfân- tă hai- dem la-n- chi- na -re,

la a Dom- nu- lui Sfânt ca- să, hai- dem la-n- chi- na - re.

PSALMUL 122

O cântare a treptelor. O cântare a lui David.

1. Cât mă bucur eu, o, Doamne,
când îmi zice-oricare:
haidem iar la casa sfântă,
haidem la-nchinare,
la a Domnului Sfânt casă, haidem la-nchinare !

2. Paşii-mi se opresc în poarta
ta Ierusalime...
3. Drag Ierusalim, zidit eşti
cum nu ştie nime,
ca făcut dintr-o bucată, cum nu ştie nime.

4. Suie-acolo seminţia,
seminţia sfântă,
după Legea lui Israel,
Domnului îi cântă !
Domnului să-i dea mărire, Numelui Său cântă !

5. Sunt acolo scaune multe
pentru judecare,
tronurile mari din casa
lui David cea mare
din a lui aleasă casă de domnie, mare.

6. Ne rugăm toţi pentru pacea
ta Ierusalime,
să se bucure de-odihnă
pe a ta-nălţime !
Cei care-ţi iubesc frumseţea ta şi-a ta-nălţime !

7. Între zidurile tale
pace-n veci să fie,
linişteа-n a-tale scumpe
case de domnie.
Liniştea şi pacea-n toată casa-ţi de domnie !

8. Pentru-ai mei fraţi şi prieteni
care sunt în tine,
eu doresc în tine pacea
zilelor senine !
Pacea, liniştea şi-odihna zilelor senine !

9. Pentru-a Domnului sfânt casă
- cortul slavei Sale -
fac urări, Ierusalime,
fericirii tale,
păcii, liniştei, odihnei, fericirii tale !...

PSALMUL 123

Andantino

La Ti- ne o- chii mi-i ri- dic, la Ti- ne Doam- ne ma - re, la

Ti- ne ca- re-n ce- ruri stai eu caut a mea scă- pa - re. Cum

o- chii ro- bi - lor pri - vesc spre-a dom- ni- lor lor mâ - nă, cum

o- chii roa- bei s-a- ţin - tesc me- reu în- spre stă- pâ - nă.

PSALMUL 123

O cântare a treptelor.

1. La Tine ochii mi-i ridic,
   la Tine, Doamne mare,
   la Tine care-n ceruri stai,
   eu caut a mea scăpare !

2. Cum ochii robilor privesc
   spre-a domnilor lor mână,
   cum ochii roabei s-aţintesc
   mereu înspre stăpână,

   Aşa ai noştri ochi privesc
   spre Domnul nostru mare,
   pân-milă va avea de noi,
   şi ne va da-ndurare !

3. Ai milă, Doamne, Tu de noi,
   de noi ai, Doamne milă,
   căci de dispreţ suntem sătui,
   sătui suntem de silă !

4. Sătul ni-e sufletul, sătul
   de-a celor răi ocară,
   de-atât dispreţ cât cei trufaşi
   spre noi îl aruncă !

PSALMUL 124

Maestoso

Den-ar fi fost de par - tea noas- tră El Dum- ne- ze- ul

nos- tru, El, de n-ar fi fost de par -tea noas- tră

să spu- n-a- cu- ma Is - ra - el, de n-ar fi fost de

par - tea noas- tră să spu- nă-a- cu- ma Is- ra- el.

PSALMUL 124

O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.

1. De n-ar fi fost de partea noastră,
El, Dumnezeul nostru, El
de n-ar fi fost de partea noastră,
să spună-acuma Israel...

2. De n-ar fi fost cu noi El, Domnul,
când oamenii cu mii de mii
s-au ridicat în contra noastră,
de vii ne-ar fi-nghiţit, de vii.

3. Când li-s-a fost aprins mânia,
când a venit al lor puhoi,
4. ne-ar fi 'necat atâtea ape
şi râuri, sufletul din noi !

5. Ne-ar fi trecut şi peste suflet
al lor năpraznic, greu, tumult,
şi-atâtea valuri furioase
demult ne-ar fi 'necat, demult !

6. Slăvit să fie Domnul nostru,
căci El ne-a stat într-ajutor,
El n-a lăsat să fim daţi pradă,
şi nu ne-a dat în dinţii lor !

7. Ca pasărea din laţul morţii
al nostru suflet a scăpat,
căzut-a laţul rupt, noi slobozi
şi izbăviţi, ne-am bucurat !

8. Al nostru ajutor e-n Domnul,
şi-n Sfântu-l Nume-avem noi scut,
în Domnul care tot pământul
şi cerurile le-a făcut !...

PSALMUL 125

Andante

Cei ce se-n- cred în Dom- nul ca mun- ții-s ne- clin- tiți

stau tari cum stă Si- o - nul pe vea - curi în- tă- riți.

Pre- cum Ie- ru- sa- li- mul de munți e-m- prej- mu- it

a- șa-n- con- joa- ră Dom- nul pe-ai Săi, pân- la sfâr- șit.

PSALMUL 125

O cântare a treptelor.

1. Cei ce se-ncred în Domnul,
ca munţii-s neclintiţi,
stau tari cum stă Sionul
pe veacuri întăriţi.

2. Precum Ierusalimul
de munţi e-mprejmuit,
aşa-nconjoară Domnul
pe-ai Săi pân-la sfârşit !

3. A celor răi putere
nu mult va stăpâni,
toţi cei fără prihană
scăpaţi de ei vor fi !

Ca mâna să nu-ntindă
câţi sunt neprihăniţi,
spre tronul fărdelegii,
spre cei nelegiuiţi.

4. O varsă-Ţi, Doamne, harul
spre cei buni şi-nduraţi,
spre cei fără prihană
cu inima curaţi !

5. Dar pe acei ce-apucă
pe-un drum ce nu-i al Său,
să-i nimicească Domnul,
cu-aceia ce fac rău !

Şi fie veşnic pacea
cu-alesul Israel,
şi peste-acei ce cheamă
pe Dumnezeu, în el !

PSALMUL 126

Moderato

Când î - na- poi a- du- s'a Dom - nul pe prin- şii noş - tri de răz-
când î- na-poi a- du- s'a El pe prin şii toţi
boi, par- că vi- sam că'n- torşi sunt ia - răşi na- poi, ei
din greu răz- boi, par că vi- sam în- torşi sunt iar
în Si- on, na- poi. A- tunci în ma - rea bu- cu-
na- poi cei din Si- on, na- poi. A- tunci în ma- rea bu- cu-
ri - e cu stri- găt gu - ra ne'o um pleam şi cu ne-
ri - e toţi cân- tam cu stri- găt toţi noi ne um- pleam
spu - să ve- se - li - e cân- tam, din i - ni- mă, cân tam. cu toţi cân- tam
şi cu nes- pu- să ve- se- li- e noi cân- tam, cân- tam din i- ni- mă, cân- tam. cu toţi cân tam

PSALMUL 126

O cântare a treptelor.

1. Când înapoi adus-a Domnul
pe prinşii noştri de război,
parcă visam că-ntorşi sunt iarăşi
'napoi, ei în Sion-napoi.

2. Atunci în marea bucurie
cu strigăt gura ne-o umpleam,
şi cu nespusă veselie
cântam din inimă, cântam !

Atunci spuneam printre popoare :
(miraţi de-aceea ce-au văzut)
mãreţe lucruri pentru dânşii
făcut-a Dumnezeu, făcut !

3. Da, lucruri mari făcut-a Domnul,
minuni nespuse pentru noi,
de-aceea noi avem acuma
şuvoi de bucurii, şuvoi !

4. Pe ceilalţi prinşi de luptă-ai noştri
'napoi aduni-i, Doamne, Tu,
ca nişte râuri de la miazăzi,
adu-ni-i, Doamne, iar, adu !...

5. Toţi cei ce seamănă cu lacrimi,
câţi umblă-acum pe-ogor plângând,
odată, plini de bucurie,
cântând vor secera, cântând !

6. Cel ce pe brazde-n plâns şi-aruncă
sămânţa singur, fără soţi,
cu-o nesfârşită veselie
toţi snopii şi-i va strânge, toţi !...

PSALMUL 127

Moderato

De nu zi- deș-te Dom-nul, El o ca - să de-gea- ba vor lu- cra cei ce-o zi-desc, de

nu pă-zeș-te Dom-nul o ce- ta - te de- gea-ba vor ve- ghea cei ce-o pă- zesc. De-

gea-ba vă scu-lați de di- mi- nea - ță și vă cul-cați târ- ziu în noap-te iar ca

să mân-cați o pâi-ne câș- ti- ga- tă cu tru- dă, cu du- re- re, cu a- mar.

PSALMUL 127

O cântare a treptelor. Un psalm al lui Solomon.

1. De nu zideşte Domnul, El, o casă
degeaba vor lucra cei ce-o zidesc,
de nu păzeşte Domnul o cetate,
degeaba vor veghea cei ce-o păzesc !
2. Degeaba vă sculaţi de dimineaţă,
şi vă culcaţi târziu în noapte iar,
ca să mâncaţi o pâine câştigată
cu trudă, cu durere, cu amar.

Căci El la toţi aceia ce-L ascultă,
la preaiubiţii Lui El le va da
ca-n somn şi pâinea care le lipseşte :
- ei totdeauna pâinea-şi vor avea.
3. Copiii, iată sunt o moştenire,
şi-o răsplătire de la Domnul Sfânt,
4. cum sunt săgeţile pentr-un războinic,
copiii cei din tinereţe sunt.

5. Ferice-acel ce-şi umple cu ei casa,
ferice omul care-i va avea,
căci când vorbi-vor cu vrăjmaşii-n poartă,
ei nicicând ruşinaţi n-or rămânea !

PSALMUL 128

Andante

Fe- ri- ce de ori- ci - ne de Dom- nul se va te - me și

ca- re pe-a Lui ca- le um- bla- va ne- gre- șit. C-a-

tun- cea de-a ta mun - că te bu- curi pe-ori- ce vre -me îți

mer- ge pu- ruri bi - ne, ești pu- ruri fe- ri- cit.

PSALMUL 128

1. Ferice de oricine de Domnul se va teme,
   şi care pe-a Lui cale umbla-va negreşit !
2. C-atuncea de-a ta muncă te bucuri pe-orice vreme,
   îţi merge pururi bine, eşti pururi fericit !

3. Nevasta ta atuncea-i ca viţa roditoare,
   în casa ta în care belşug va fi deplin,
   în jurul mesei tale, cu feţe zâmbitoare,
   vor sta copiii cum stau lăstarii de măslin.

4. Aşa e omul care de Domnul se va teme,
   aşa-i binecuvântă El, viaţa pe pământ !
5. Te binecuvinteze El, Domnu-n orice vreme,
   din sfânta-l locuinţă Sionul Său cel sfânt !

   Viaţa ta întreagă, întregi zilele tale
   să vezi Ierusalimul nespus de fericit,
   s-ajungi să-ţi vezi nepoţii voioşi pe-a vieţii cale,
   şi pacea fie peste Israelul iubit !

PSALMUL 129

Moderato

Des-tulm-au a- su- prit cu u - ră din ti-ne- re- țeameame- reu să spu-nă

Is- ra- el să spu - nă câ-te-a-su- priri a -vu- t-am eu. Des-tul, des-

tul mă a- su- pri- ră din ti- ne- re- țe pân- a- cum dar num-au

bi- ru- it nici u - nii și nu m-au do- bo -rât nici- cum.

PSALMUL 129

O cântare a treptelor.

1. Destul m-au asuprit cu ură
din tinereţea mea mereu,
să spună Israel, să spună
câte-asupriri avut-am eu...

2. Destul, destul mă asupriră
din tinereţe pân-acum,
dar nu m-au biruit nici unii,
şi nu m-au doborât nicicum !

3. Plugarii mi-au arat spinarea
cu brazde lungi am fost brăzdat.
4. Dar Domnu-l Drept: tăiat-a funia
cu care cei răi m-au legat.

5. Să dea-napoi plini de ruşine
cei ce urăsc Sionul sfânt,
6. să se usuce ca şi iarba
pe-un 'coperiş uscat de vânt !

7. Secerătorul nu-şi va umple
vreodată mâna lui cu ea,
nici cel ce leagă snopii, braţul
cu dânsa nu şi-l va umplea.

8. Şi câţi trec nu zic : fiţi cu Domnul,
şi binecuvântaţi fiţi voi,
nici : în a Domnului sfânt Nume
vă binecuvântăm şi noi !

PSALMUL 130

Andantino

Din fun -du-a- dân- cu- lui Te chem, din noap- tea cea mai mul -tă o

Doam - ne-as- cul- tă- mă când gem și ce - re- rea mias- cul - tă O,

Doam - ne da- că ai păs- tra a- du -ce- rea a- min -te a

vi - nei ci- ne-ar mai pu- tea ca drept să-Ți stea na- in - te.

PSALMUL 130

O cântare a treptelor.

1. Din fundu-adâncului Te chem,
   din noaptea cea mai multă,
2. o, Doamne-ascultă-mă când gem
   şi cererea mi-ascultă !

3. O, Doamne, dacă ai păstra
   aducerea aminte,
   a vinei... cine-ar mai putea
   ca drept să-Ţi stea-nainte.

4. Dar Tu în veac eşti iertător
   ca toţi să Ţi-se-nchine
5. nădejde-aştept şi ajutor
   eu numai de la Tine !

   Şi-aştept făgăduinţa Sa,
   tot sufletu-mi se-ndreaptă
   spre Domnul, pentru-a-l aştepta
   cum straja zorii-aşteaptă !...

6. O, Doamne, eu doresc atât
   şi-aştept ca să-Ţi văd Faţa,
   mai mult, cu mult mai mult decât
   străjerii dimineaţa !

7. În Domnul, puneţi Israel
   nădejdea veşnic tare,
   căci El e Domnul şi la El
   belşug e de-ndurare,

   Şi de răscumpărări, căci El
   e milă şi iubire,
8. El va scăpa pe Israel
   de-a lui nelegiuire !

PSALMUL 131

Moderato

Doam-ne, n-am în mi - ne i- ni- mă-n- gâm- fa - tă,

nici pri- viri tru- fa - șe eu n-am nici- o- da - tă Tu știi

Doam- ne că pe-a- ces- tea nu le-am ni - cio- da - tă Tu știi

Doam- ne că pe-a- ces- tea nu le-am ni- cio- da - tă.

PSALMUL 131

O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.

1. Doamne, n-am în mine
inimă-ngâmfată,
nici priviri trufaşe
eu n-am niciodată.
Tu ştii, Doamne, că pe-acestea nu le-am niciodată !

Nu mă-ocup cu lucruri
ce nu se cuvine,
care sunt prea 'nalte,
prea mari pentru mine.
Tu ştii că nu caut, Doamne, ce nu-i pentru mine !

2. Ci-al meu suflet, Doamne,
pururi liniştit e,
ca un prunc la sânul
mamei lui iubite.
Ca-nţercatul prunc... la sânul mamei lui iubite !

3. Israele-ntreaga
ta nădejde vie
pune-o numa-n Domnul,
de-azi până-n vecie.
Tare-n Domnul, s-ai nădejdea, de-azi până-n vecie !

PSALMUL 132

Moderato

Doam- ne-a- du-Ţi a-min-te Doam - ne, de Da- vid şi-a- ma- rul lui a- min-

teş- te-Ţi ju- ru- in - ţa ce-a ju- ra- t-o Dom- nu - lui. Când a

zis el: n-o să in- tru-n cor- tu-n ca- re lo- cu- iesc nu mă

voi su- i în pa- tu-mi ca să stau să m-o- dih- nesc.

PSALMUL 132

O cântare a treptelor.

1. Doamne-adu-ţi-aminte, Doamne, de David şi-amarul lui,
2. aminteşte-Ţi juruinţa ce-a jurat-o Domnului,

3. Când a zis el: n-o să intru-n cortu-n care locuiesc,
nu mă voi sui în patu-mica să stau să m-odihnesc.

4. Nu-mi voi da eu somn la gene, ochii nu-mi vor aţipi,
5. până ce o locuinţă pentru Domnul voi găsi.

6. Iată vorbă despre-aceasta în Efrata-am auzit,
şi acolo în ogorul lui Iaarim eu l-am găsit.

7. Haidem toţi la locuinţa-I, haidem să I ne-nchinăm,
spre-a picioarelor Lui sfinte aşternut, să ne-aplecăm !

8. Scoală-Te, o, Doamne, vino la ai Tău loc odihnit
Tu şi-al măreţiei Tale chivot sfânt şi strălucit.

9. Ai Tăi preoţi să se-mbrace ca ai neprihanei fii,
credincioşii Tăi să scoată strigăte de bucurii.

10. Doamne, pentru-al Tău rob, David, nu-l lăsa pe unsul Tău,
11. Domnul a jurat lui David adevărul sfânt al Său !

A jurat... şi nu va-ntoarce de la ceea ce-a jurat,
"fii din trupul tău voi pune pe-al tău scaun de-mpărat..."

12. Dacă fiii tăi ţinea-vor legământul, Calea Mea,
pe-al tău scaun de domnie şi-ai lor fii, pe veci, vor sta !

13. Da, cu drag ales-a Domnul pe Sionul Său iubit,
l-a dorit ca locuinţă sfântă, Lui, când a grăit :

14. "Loc de-odihnă pentru Mine, pe vecie este-aci
căci Eu l-am dorit pe-acesta şi-n el Eu voi locui."

15. Hrana lui cu-mbelşugare o voi binecuvânta,
pe săracii lui, cu pâine pururea-i voi sătura.

16. Îmbrăca-voi pe-ai lui preoţi în al mântuirii in,
credincioşii lui vor scoate glas de bucurie plin !

17. Şi puterile lui David voi-nălţa acolo, Eu,
pregăti-voi Eu acolo candelă la unsul Meu !

18. Cu ruşine îmbrăca-i-voi pe vrăjmaşi, oricâţi ar fi,
dar cununa lui statornic peste el va străluci !

PSALMUL 133

Andantino

Ia- tă ceplă - cut și dul- ce e să lo- cu- ias - că

fra- ții pu- ru - rea-m- pre- u- nă să se ve- se- leas - că,

cu cân- tări, cu psalmi în Dom- nul să se ve- se- leas - că,

cu cân- tări, cu psalmi în Dom- nul să se ve- se- leas - că.

PSALMUL 133

O cântare a treptelor. Un psalm al lui David.

1. Iată ce plăcut şi dulce
   e să locuiască
   fraţii pururi împreună,
   să se veselească,
   cu cântări, cu psalmi în Domnul să se veselească !

2. E plăcut cum e mireasma
   care-i mai aleasă,
   când pe cap turnată curge
   spre veşmânt se lasă,
   peste barba, spre veşmântul, lui Aaron se lasă !

3. Dulce-i ca şi roua care
   din Hermon pogoară,
   pe-al Sionului sfânt munte-n
   fiecare seară !
   Dulce, răcoroasă, sfântă-n fiecare seară !

Ce plăcută-i şi ce dulce,
Doamne, adunarea...
- Acolo-Şi revarsă Domnul
binecuvântarea,
viaţa pentru veşnicie, binecuvântarea !

PSALMUL 134

Andantino

Ia- tă, lă- u- dați pe Dom - nul voi toți ro- bii

Dom- nu-lui bi- ne- cu- vân- tați pe Dom-

nul câți stați noap- tea-n ca- sa Lui

căți ve- gheați în ca- sa Lui, căți ve-gheați în ca- sa Lui.

PSALMUL 134

O cântare a treptelor.

1. Iată, lăudaţi pe Domnul, voi toţi robii Domnului,
   binecuvântaţi pe Domnul, câţi staţi noaptea-n casa Lui,
   câţi vegheaţi în casa Lui !

2. Către sfintele-I locaşuri mâinile vă ridicaţi,
   şi al Domnului sfânt Nume voi să-L binecuvântaţi,
   voi să-L binecuvântaţi !

3. Să te binecuvinteze Domnul din Sionul sfânt,
   El care-a făcut tot cerul şi-a făcut acest pământ,
   cerul tot şi-acest pământ !

PSALMUL 135

Moderato

Să-L lă- u- dați pe Dom- nul slă- viți Nu- me- le Lui să-L
lă- u- dați pe Dom -nul, voi ro- bii Dom- nu - lui.
Câți stați în a Lui ca- să, în cur - ți- le-l câți stați să-L
lă - u- dați pe Dom- nul că-i bun, să-L lă - u- dați.

PSALMUL 135

1. Să-L lăudaţi pe Domnul, slăviţi Numele Lui,
   să-L lăudaţi pe Domnul, voi robii Domnului !
2. Câţi staţi în a Lui casă, în curţile-I câţi staţi,
   să-L lăudaţi pe Domnul, că-i bun, să-L lăudaţi !...

3. Cântaţi al Lui sfânt Nume, căci binevoitor
4. El şi-a ales pe Iacov, pe Israel, popor !
5. Eu ştiu că Domnu-i mare, ca toţi e mai presus,
   alţi Dumnezei, ca Dânsul, ca Domnul nostru, nu-s !

6. El face ce voieşte în cer şi pe pământ,
   în mări şi-n alte toate adâncuri câte sunt !
7. El scoate nori şi fulger şi ploi din depărtări,
   şi El sloboade vântul din ale lui cămări !

8. El în Egipt, pe-ntâii născuţi i-a nimicit
   din oameni şi-animale, cu toţii au murit.
9. El a trimis în tine Egiptule minuni,
   spre Faraon şi ceata-i de slujitori nebuni.

10. Ucis-a regi puternici, mari neamuri a lovit,
11. pe Sihon împăratul şi regele-amorit,
    pe Og, pe împăratul Basanului l-a-nfrânt,
    şi pe-mpăraţi din bunul Canaanului pământ.

12. Iar ţara lor a dat-o de moştenire El
    poporului Său mare, alesul Israel !
13. O, Doamne, al Tău Nume pe veci va rămânea,
    şi sfânta-Ţi pomenire din neam în neam va sta !

14. Căci Domnul judeca-va pe-alesul său popor,
    şi cu-ai Săi robi de-a pururi va fi îndurător !
15. Ai neamurilor idoli, argint şi aur sunt,
    lucrări de mâini de oameni făcute pe pământ.

16. Au gură dar n-au vorbă, au ochi dar n-au vederi,
17. urechi fără s-audă, n-au suflet şi puteri,
18. ca ei sunt toţi aceia ce-i fac şi-i vând, ca ei...
    sunt cei ce pot să-şi pună încrederea în zei.

19. A lui Israel casă, pe Domnul lăudaţi,
    voi casă a lui Aaron, să-L binecuvântaţi,
20. voi casă a lui Levi slăviţi pe Domnul sfânt,
    slăviţi-L câţi vă temeţi de Domnul pe pământ !

21. Slăvit să fie Domnul şi binecuvântat,
    din tot Sionul, locul ales şi minunat !
    El care locuieşte al Său Ierusalim...
    Slăviţi în veci pe Domnul ! - pe Domnul Îl slăvim !

PSALMUL 136
I

Moderato

Lă- u- dați pe Dom- nul căci El es- te Bun căci în veac El ți- ne
în- du- ra-rea Lui, lă- u- dați pe Dom- nul dum- ne- ze- i- lor
că-n ve-ci- e ți- ne mi- la Dom- nu- lui. Lă- u- dați pe Dom- nul
dom-ni-lor în veac căci în veac va ți- ne în- du-ra- rea Sa.

PSALMUL 136

I

1. Lăudaţi pe Domnul, căci El este bun
   căci în veac va ţine îndurarea Lui !
2. Lăudaţi pe Domnul dumnezeilor,
   că-n vecie ţine mila Domnului !

Ref. *Lăudaţi pe Domnul, domnilor în veac,*
toţi acei ce sunteţi Domnului pe plac !

3. Lăudaţi pe Domnul, domnilor în veac,
   căci în veac va ţine îndurarea Sa !
4. Pe-Acel care singur face mari minuni,
   căci în veşnicie, mila-l va ţinea...

5. Pe Acela care cerul a făcut,
   căci în veac va ţine îndurarea Lui !
6. Pe-Acel ce pe ape-a-ntins pământul tot,
   că-n vecie ţine mila Domnului !

7. Pe-Acel ce făcut-a mari luminători,
   căci în veac va ţine îndurarea Sa !
8. Soarele, ca ziua a o stăpâni,
   căci în veşnicie mila-l va ţinea !

9. Stelele şi luna noaptea-a stăpâni,
   căci în veac va ţine îndurarea Lui !
10. Pe Cel ce-a lovit Egiptul cu dureri,
    că-n vecie ţine mila Domnului !

11. Şi-a scos pe Israel din mijlocul lor,
    căci în veac va ţine îndurarea Sa !
12. Cu-a Lui mână tare şi cu braţ întins,
    căci în veşnicie mila-i va ţinea !

PSALMUL 136
II

Andante

Pe Cel ce-m- păr- ţi - ta Ma- rea Ro- şi- e căci în veac va

ţi - ne în- du- ra- rea Lui pe Cel ce-a tre- cut pe

Is- ra- el prin ea că-nve- ci- e ţi - ne mi- la Dom- nu- lui.

PSALMUL 136

I I

13. Pe Cel ce-mpărţi-a Marea Roşie,
    căci în veac va ţine înduraea Lui !
14. Pe Cel ce-a trecut pe Israel prin ea,
    că-n vecie ţine mila Domnului !

15. Şi-a-necat pe Faraon şi oastea lui,
    căci în veac ţine îndurarea Sa !
16. Pe Cel ce poporul prin pustiu l-a dus,
    căci în veşnicie mila-I va ţinea !

17. Pe Cel ce lovit-a pe-mpăraţii mari,
    căci în veac va ţine îndurarea Lui,
18. pe Cel ce ucis-a pe-mpăraţii tari,
    că-n vecie ţine mila Domnului !

19. Pe Sihon, pe regele-Amoriţilor,
    că în veac va ţine îndurarea Sa !
20. Şi pe Og, pe regele Basanului,
    căci în veşnicie, mila-I va ţinea !

21. Şi-a lor ţară moştenire-a dat-o El,
    căci în veac va ţine îndurarea Lui !
22. Moştenire robului Său Israel,
    că-n vecie ţine mila Domnului !

23. El nu ne-a uitat când noi am fost smeriţi,
    căci în veac va ţine înduraea Sa,
    ci ne-a izbăvit de-ai noştri-asupritori,
    că în veşnicie mila-I va ţinea !

25. Pe-Acel ce dă hrană oricărei făpturi,
    căci în veac va ţine îndurarea Lui !
26. Lăudaţi pe Domnul cerurilor toţi,
    că-n vecie ţine mila Domnului !

PSALMUL 137

Andante
Introducere pentru orga

Pe ma-lu- ri- le râ-u- ri-lor
tris- te, pe ma- lul a - pe - lor din Ba-bi-lon a- co-lo am șe- zut și-am
plâns cu ja- le, când ne-am a- dus a-min-te de Si-on, a- co-lo am șe-zut și-am
plâns cu ja- le, când ne-am a- dus a- min- te de Si- on.

PSALMUL 137

1. Pe malurile râurilor triste, pe malul apelor din Babilon,
acolo am şezut şi-am plâns cu jale, când ne-am adus aminte de Sion.

2. În sălciile din ţinutu-acela, noi ale noastre harfe-am atârnat,
3. că-acolo-atunci, biruitorii noştri, să le cântăm, cântări au aşteptat !

Asupritorii vrut-au bucurie, vrăjmaşii noştri veselie-au vrut,
cântările Sionului cerură... să le cântăm din ele ne-au cerut !

4. Cum, Doamne, să putem cânta noi, oare, cântările Sionului iubit,
a-Domnului cântări neprihănite, pe un pământ străin şi nedorit !

5. De te-aş uita Ierusalim, să-şi uite a ei destoinicie dreapta mea,
6. de cerul gurii limba-mi se lipească de nu-mi va fi la tine inima.

De nu-mi voi aminti mereu de tine, de nu-mi voi face din Ierusalim
a bucuriei culme totdeauna şi-a dorului puternic şi sublim !

7. Adu-Ţi aminte, Doamne-adu-Ţi aminte de ai Edomului stricaţi copii,
ce-n ziua când gemea Ierusalimul ziceau toţi : "radeţi-l din temelii !"

8. Ah, fiica Babilonului sortită la pustiiri cum nu s-au mai văzut,
ferice de acel ce-ţi va întoarce la fel tot răul ce ni l-ai făcut !

9. Ferice de acel ce cu putere va apuca pe toţi copiii tăi,
acela care-i va zdrobi de stâncă, pe fiii Babilonului cei răi !

PSALMUL 138

Maestoso

Din toa-tă i- ni- ma Te la- ud a Ta-le la- u- de le cânt

na- in- te la toți dum -ne -ze- ii mă-nchin în Tem- plul Tău cel sfânt.

Și la- ud Nu- me- le Tău ma- re căci Tu ești cre- din- cios și bun

pen-tru-m-pli- ni- rea pro -mi - siu- nii toți fai-ma Ta cea ma-re-o spun.

PSALMUL 138

Un psalm al lui David.

1. Din toată inima Te laud,
a Tale laude le cânt,
'nainte la toţi dumnezeii,
2. mă-nchin în Templul Tău cel sfânt,

Şi laud Numele Tău mare,
căci Tu eşti credincios şi bun,
pentru-mplinirea promisiunii,
toţi faima Ta cea mare-o spun !

3. În ziua când strigai spre Tine,
când Te-am chemat, m-ai auzit,
m-ai ascultat, mi-ai dat nădejde,
şi sufletul mi-ai întărit !

4. Te vor slăvi toţi împăraţii,
cuvântul când Ţi-or asculta,
5. vor lăuda căile Tale,
căci mare este slava Ta !

6. Domnu-i 'nălţat... şi totuşi vede
pe cei umili, pe cei smeriţi,
şi de departe îi cunoaşte
pe îngâmfaţii înrăiţi !

7. Când umblu-n mijlocul strâmtorii
Tu, Doamne, mă înviorezi,
opreşti cu dreapta Ta vrăjmaşii,
mă mântuieşti şi mă veghezi !

8. Ce Domnul a-nceput cu mine,
cu bine El va isprăvi,
o, Doamne, bun eşti Tu-n vecie,
lucrarea Ta n-o părăsi !

PSALMUL 139

Andantino

O Doam- ne Tu mă cer- ce- tezi și mă cu- noști prea bi -

ne știi când stau jos și când mă scol știi gân-dul ca- re-mi vi -

ne știi când mă duc, știi când mă culc, știi ori- ce căi a me -

le cu- vân- tul nici n-a- jung să-l spun și-l știi în toa- te ce - le

PSALMUL 139

1. O, Doamne, Tu mă cercetezi şi mă cunoşti prea bine,
2. ştii când stau jos şi când mă scol, ştii gândul care-mi vine,
3. ştii când mă duc, ştii când mă culc, ştii orice căi a mele,
4. cuvântul nici n-ajung să-l spun, şi-l ştii în toate cele !

5. Din orice parte mă-nconjori, pui mâna-Ţi peste mine,
6. un plan atât de minunat, prea-nalt e să-l pot ţine !
7. Unde-aş fugi de Duhul Tău, de Faţa Ta departe,
căci pretutindenea eşti Tu, de faţă, fără moarte !...

8. În ceruri dacă m-aş sui, acolo eşti de faţă,
de-n locul morţii-aş coborî, acolo eşti, viaţă !
9. Aripi de zori dac-aş lua, la mare a mă duce,
10. şi-acolo fi-va mâna Ta şi dreapta-Ţi să m-apuce.

11. De zic: în noapte voi scăpa... şi noapte se va face,
12. la Tine orice noapte-ar fi, lumină se preface.
De-ar fi-ntuneric nepătruns, la Tine-i zi senină,
şi noaptea străluceşte ca o zi de soare plină...

13. Tu m-ai tocmit şi m-ai ţesut în sânul mamei mele.
14. Te laud cât de minunat sunt, Doamne-n toate cele !
A Tale lucruri toate sunt adânci şi minunate,
atât de bine-acum le văd, cu sufletul meu, toate.

15. Căci tupu-mi nu Ţi-a fost ascuns, privirea-Ţi mă pătrunse,
când m-ai ţesut în chip ciudat în adâncimi ascunse.
16. Eram fiinţă fără chip şi ochii-Ţi mă văzură,
'nainte scrise-n cartea Ta, a-mele zile fură,

Tot ce mi-a fost orânduit întregi zilele mele,
Tu le ştiai când nici era vreuna dintre ele.
17. Ce nepătrunse mi se par a Tale gânduri toate,
şi cât de multe, Doamne, sunt, cât sunt nenumărate.

18. Le număr... şi-s mai multe ca nisipul de pe ape...
mă scol... şi tot cu Tine sunt, de Tine mai aproape !
19. O, Doamne, dac-ai omorî pe cel rău şi l-ai frânge,
plecaţi toţi de la mine, voi cei ce-nsetaţi de sânge.

20. În chip nelegiuit vorbesc vrăjmaşii Tăi de Tine,
şi-al Tău sfânt Nume ei îl iau să mintă şi mai bine.
21. Să nu urăsc eu pe acei ce ură pot să-Ţi poarte ?
22. Da, Doamne, îi urăsc adânc ca pe-un vrăjmaş de moarte.

23. O, cercetează-mă acum şi inima-mi cunoaşte,
mă-ncearcă, Doamne, ca să ştii ce gând în mine naşte !
24. Vezi dacă sunt pe-o cale rea, pe căile mâniei,
şi du-mă Tu pe calea Ta, pe calea veşniciei !

PSALMUL 140

Andantino

Sca- pă-mă Tu Doam -ne de oa- me- nii răi

și pă-zeș- te-mi via - ța de a- su- pri- tori

de a-cei ce pu- ruri ga- ta-s de bă- tăi

se gân- desc la re - le și-s a- su- pri- tori.

PSALMUL 140

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Scapă-mă Tu, Doamne, de oamenii răi,
   şi păzeşte-mi viaţa de asupritori,
2. de acei ce pururi gata-s de bătăi
   se gândesc la rele şi-s aţâţători !

3. Ei îşi ascut limba, ca un şarpe-amar,
   au pe buze-otravă de năpârcă rea,
4. scapă-mă, o, Doamne, de cei răi Tu iar
   şi de-asupritori, fereşte-mi viaţa mea.

5. Nişte îngâmfaţi pun curse-n drumul meu,
   laţuri şi capcane, să mă prindă pun...
   (oprire)
6. Eu zic către Domnul: Tu-mi eşti Dumnezeu,
   ia aminte ruga care eu ţi-o spun !

7. Doamne, Tu, puterea şi-izbăvirea mea,
   Tu în ziua luptei capul mi-l scuteşti,
8. nu-mplini dorinţa răilor cea rea,
   a lor planuri rele să le nimiceşti !
   (oprire)

9. Peste capul celor răi ce mă-nconjor
   cadă fărdelegea gurii lor cea rea,
10. iar aprins să-i ploaie, cadă-ntr-un cuptor,
   şi-n adâncul de-unde nu vor mai scăpa.

11. Omul care are graiul mincinos,
   nu se întăreşte nicicând pe pământ,
   pe cel ce-asupreşte şi e nemilos,
   o nenorocire-l duce la mormânt.

12. Eu ştiu că dreptate, Domnul, va găti
   şi va face celor slabi şi-obijduiţi.
13. Da, cei fără de vină, Doamne, Te-or slăvi
   cei drepţi lângă Tine sta-vor fericiţi !

PSALMUL 141

Andantino

O, Doam- ne, eu Te chem me- reu de- grab să vii la mi -

ne și ia a- min- te gla- sul meu când eu Te chem pe Ti -

ne. Ca al tă- mâ- iei bun mi- ros pri- meș te-a mea ru- ga-

re și ca al jert- fe- lor pri- nos a mâi- ni- lor năl- ța - re.

PSALMUL 141

Un psalm al lui David.

1. O, Doamne, eu Te chem mereu,
degrab-să vii la mine,
şi ia aminte glasul meu,
când eu Te chem pe Tine !...

2. Ca al tămâiei bun miros
primeşte-a mea rugare,
şi ca al jertfelor prinos
a-mâinilor-nălţare.

3. La gură strajă să-mi aşezi,
să nu spun vorbe rele,
Tu să păzeşti şi să veghezi
la uşa buzei mele !

4. O, inima să nu-mi abaţi
spre rău şi spre păcate,
şi nici spre-a celor blestemaţi
ospeţe necurate !

5. Să mă lovească cel curat,
c-aceasta mi-e spre bine,
e ca un untdelemn turnat
pedeapsa-i pentru mine !...

Să nu-ntorc capul de la ea
întregi zilele mele,
dar ne-ncetat mă voi ruga
în contra celor rele.

6. Când toţi judecătorii lor
s-or prăvăli pe stâncă,
atunci vor asculta cu dor
povaţa mea adâncă !

7. Cum e brăzdat şi spintecat
când e arat pământul,
oasele-mi s-au împrăştiat,
şi-aproape mi-e mormântul !

8. De-aceea, Doamne, Domnul meu,
privirea drept spre Tine,
la Tine adăpost caut eu:
să nu mă laşi pe mine !

9. Păzeşt-mă de cursa rea
întinsă vieţii mele,
de piedicile-acelora
ce pururi fac la rele.

10. Să cadă-n cursa celor răi,
şi-n laţul de pierzare,
în timp ce eu şi toţi ai Tăi
s-avem pe veci scăpare !

PSALMUL 142

Andante

Cu gla- sul meu strig că- tre Dom- nul, cu gla- sul meu mă
Îmi vărs ne- ca- zul î- na- in- te-l și-l spun tot gre- ul

1. rog spre El
2. de-ori- ce fel. Când e mâh - nit în mi- ne

du- hul Tu Doam- ne știi că - ra- rea mea pe ca- lea

mea pe ca- re um- blu, ei mi-au în- tins o cur- să rea.

PSALMUL 142

O cântare a lui David. O rugăciune făcută când era în peşteră.

1. Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu mă rog spre El,
   îmi vărs necazul înainte-I şi-I spun tot greul de-orice fel !
2. Când e mâhnit în mine duhul Tu, Doamne-mi ştii cărarea mea,
   pe calea mea pe care umblu, ei mi-au întins o cursă rea.

3. Aruncă-Ţi ochii Tăi spre dreapta şi vezi cât sunt necunoscut,
   azi parcă nu mai am scăpare sunt părăsit, uitat, căzut...
4. Spre Tine, Doamne, strig căci Tu eşti scăparea sufletului frânt,
   şi partea mea de moştenire pe-al celor vii şi-aleşi pământ.

5. La al meu strigăt ia aminte, căci sunt nenorocit de tot,
   de cei ce m-asupresc mă scapă, căci sunt mai tari, iar eu nu pot !
6. Din temniţi sufletul meu scapă-l şi Numele-Ţi voi lăuda,
   când îmi vei face bine, Doamne, cei drepţi mă vor înconjura !

PSALMUL 143

Moderato

Doam- ne-as- cul- tă-mi gla- sul ru- gă- ciu- nii azi plea- că-Ţi Tu u-

re- chea că-tre-al meu ne- caz Cu-al Tău rob o Doam- ne,

nu Te ju- de- ca că nu-i om viu fă- ră vi- nă-n fa- ţa Ta.

PSALMUL 143

Un psalm al lui David.

1. Doamne-ascultă-mi glasul rugăciunii az',
   pleacă-Ţi Tu urechea către-al meu necaz.
2. Cu-al Tău rob o, Doamne, nu Te judeca,
   că nu-i om viu fără vină-n faţa Ta !

3. Cel vrăjmaş îmi caută sufletul meu frânt,
   şi-n picioare-mi calcă viaţa la pământ,
   şi mă ţine-n locul greu şi-ntunecat,
   cum zac cei ce-s morţi de timp îndelungat.

4. E-ntristat în mine duhul şi mâhnit,
   inima în mine s-a neliniştit,
5. că-mi aduc aminte zilele demult
   şi la ce-ai lucrat Tu cuget şi ascult.

6. Îmi întind spre Tine mâinile mereu,
   după Tine-oftează tot lăuntrul meu,
   suspinând Te-aştept cu sufletu-nsetat,
   ca pământul care ars e şi uscat.
   (oprire)
7. Grabnic mă ascultă, Doamne, şi-mi răspunzi
   mi se pierde duhul, o, să nu Te-ascunzi.
   C-aş ajunge-atuncea cum ajung acei
   ce pogoară-n groapă şi-ai uitat de ei.

8. Dis-de-dimineaţă fă-mă-a auzi,
   bunătatea Ta în fiecare zi.
   Calea Ta mi-arată pururi s-o păzesc,
   că-mi-nalţ sufletul spre locul Tău ceresc.

9. De ai mei vrăjmaşi mă scapă ne-ncetat,
   căci la Tine adăpostul mi-am căutat !
10. Mă învaţă-a face voia Ta mereu,
   căci Tu eşti de-a pururi Dumnezeul meu !

   Duhul Tău mă-ndrepte, pe-al Tău drum curat,
11. din necaz mă scapă, fă-mă-nviorat !
12. Pentru bunătatea-Ţi pierde-ai mei vrăjmaşi,
   căci sunt robul Tău şi Tu să nu mă laşi !

PSALMUL 144

Maestoso

Bi- ne- cu- vân - tat să fi- e Dom-nul, Stân- ca mea-n ve- cii

că-mi de- prin- de mâna-n lup- te, de- ge -te- le-n bă -tă -lii.

Bi- ne- fă- că- to - rul meu și ce- tă -țu- ia-n cea- sul greu.

Tur- nul meu de iz - bă -vi- re și Mân -tu- i- to- rul meu.

PSALMUL 144

Un psalm al lui David.

1. Binecuvântat să fie Domnul, Stânca mea-n vecii,
   că-mi deprinde mâna-n lupte, degetele-n bătălii !
2. Binefăcătorul meu şi cetăţuia-n ceasul greu,
   Turnul meu de izbăvire şi Mântuitorul meu !

   Scutul meu Atotputernic de-adăpost şi de-ajutor,
   ce mă-nalţă şi m-ajută şi-mi supune-al meu popor !
3. Doamne, ce e omul oare, ca în seamă Tu să-l ţii ?
4. Abur este omu-n lume, umbră-s zilele-i pustii...

5. Pleacă cerul, Te pogoară, Doamne, şi fă munţii fum,
6. fulgeră săgeţi şi-alungă toţi vrăjmaşii mei acum !
7. Mâna Ta de sus o-ntinde şi din apele ce vin,
   Tu mă scapă... şi din mâna fiilor celui străin !

8. Căci ei spun neadevăruri şi grăiesc înşelăciuni,
   şi a căror dreaptă este doar o dreaptă de minciuni.
9. Dumnezeul meu, cânta-Ţi-voi noi cântări spre slava Ta,
   cu-alăuta cea cu zece coarde Te voi lăuda !

10. Tu Cel care biruinţă la-mpăraţi ai dăruit,
    şi de sabie-ucigaşă pe David l-ai izbăvit,
11. izbăveşte-mă din mâna fiilor celui străin,
    ce-au o dreaptă mincinoasă şi spun neadevăr din plin !

12. Fiii noştri sunt odrasle, care-n tinereţe cresc,
    fetele, podoabe scumpe de palat împărătesc,
13. iar grânarele ni-s pline cu tot felul de merinzi,
    mii de turme pasc pe câmpuri cât poţi ţara s-o cuprinzi !

14. Vitele ni-s prăsitoare, n-avem pierderi nici robii,
    şi nici ţipete-n a noastre uliţi vesele şi vii.
15. Fericit poporul care în acest fel stă mereu,
    fericit poporu-al cărui Domn e Domnul Dumnezeu !

PSALMUL 145

I

Moderato

Te voi î- năl- ța o Doam-ne, Dom- nul și-m- pă- ra- tul meu

și-al Tău Nu- me lă- u- da-L voi pâ- nă-nveci de veci me- reu. Zi de

zi pâ- nă-n ve- ci- e Te voi bi- ne- cu - vân- ta, al Tău

Nu- me plin de sla- vă pâ- nă-n veci voi lă - u- da.

PSALMUL 145

O cântare de laudă a lui David.

I

1. Te voi înălţa o, Doamne,
Domnul şi-mpăratul meu,
şi-al Tău Nume lăuda-L-voi,
până-n veci de veci mereu !

2. Zi de zi până-n vecie
Te voi binecuvânta,
al Tău Nume plin de slavă
până-n veci voi lăuda !

3. Mare este Domnul, foarte
vrednic de slăvirea Lui,
şi mărimea-I necuprinsă
nu-i pătrunsă nimănui !

4. Fiecare neam de oameni
să-I slăvească-a Lui lucrări,
şi-a Lui mari isprăvi să spună
peste multe depărtări !

5. Strălucirea cea slăvită
a măririi-Ţi voi vesti,
şi cânta-voi, Doamne-a-Tale
mari minuni cât voi trăi !

6. De a Ta putere mare
oamenii vor tremura,
vor vorbi de ea... eu însă
voi vesti puterea Ta !

7. Să se trâmbiţe-amintirea
nesfârşitei bunătăţi,
să se laude-ale Tale,
veşnice şi mari dreptăţi !

PSALMUL 145

II

Andantino

Dom-nul es- te plin de mi- lă și de în- du- ra- re-l plin

În- de - lun- gă-l e răb -da- rea și e bun e bun de- plin.

Bun cu toți, în veac, e Dom- nul și-a Lui veș- ni- ce-n- du -rări

se în - tind în toa- tă vre- mea pes- te toa- te-a Lui lu- crări.

PSALMUL 145

II

8. Domnul este plin de milă
 şi de îndurare-l plin,
 îndelungă l-e răbdarea,
 şi e bun, e bun deplin !

9. Bun cu toţi, în veac, e Domnul,
 şi-a Lui veşnice-ndurări
 se întind în toată vremea
 peste toate-a Lui lucrări !

10. Toate lucrurile Tale,
 Doamne, Te vor lăuda
 şi-ai Tăi credincioşi de-a pururi
 Te vor binecuvânta !

11. Slava-mpărăţiei Tale
 şi puterea-Ţi voi vesti.
12. Strălucirea-mpărăţiei
 şi-a puterii, toţi, a-Ţi şti.

13. Veşnică Ţi-e-mpărăţia,
 şi domnia Ta-i pe veac,
14. Domnu-ndreaptă-ncovoiaţii,
 dă puteri la cei ce zac !

15. Ochii tuturor spre Tine
 se îndreaptă orişicând,
 Tu le dai, la vreme,hrana
 trupul nu li-l laşi flămând !

16. Îţi deschizi Tu mâna plină,
 Dumnezeul nostru sfânt,
 şi după dorinţă saturi
 tot ce-i viu pe-acest pământ.

17. Domnul este drept în toate
 a Lui căi, în orice fel,
 şi e milostiv în toate
 faptele ce face El !

18. Domnu-i lângă toţi aceia
 câţi Îl cheamă, câţi suspin,
 lângă toţi acei ce-L cheamă
 din tot sufletul, deplin.

19. Celor ce se tem de Dânsul,
 le-mplineşte-orice dorinţi,
 le aude rugăciunea
 şi-i ajută-n suferinţi.

20. Pe oricine Îl iubeşte,
 Domnu-n veac îl va păzi,
 iar pe toţi cei răi cu moarte
 şi cu foc va nimici.

21. A mea gură să vorbească
 laudele Lui pe plac,
 şi-a Lui Nume să-L slăvească
 orice om din veac în veac !

PSALMUL 146

Andantino

Lă- u- daţi pe Dom - nul toţi în- tot- dea- u - na

la- u- dă pe Dom - nul su- fle- te în- tr-u- na.

Su- fle- te al meu, pe Dom- nul la- u- dă-L în- tr-u - na,

su- fle- te al meu, pe Dom - nul la- u - dă-L în- tr-u - na.

PSALMUL 146

1. Lăudaţi pe Domnul,
toţi întotdeauna,
laudă pe Domnul,
suflete întruna,
suflete al meu, pe Domnul laudă-L întruna !

2. Voi slăvi pe Domnul,
cât voi sta în lume,
cât voi fi cânta-l-voi
Marele Lui Nume !
Dumnezeul meu cânta-voi, Marele Lui Nume !

3. Nu te-ncrede-n cei mari,
căci ei n-au putere,
4. trec ca o suflare
şi-orice plan le piere !
Orice planuri ce fac dânşii, pier când omul piere !

5. Fericit e-acela
ce-ajutor îl are,
pe Domnul lui Iacov
Dumnezeul tare,
fericit e-acel ce-şi pune-n El nădejdea tare !

6. El făcut-a cerul,
şi pământ şi marea,
pe vecie-şi ţine
Domnul îndurarea !
El credincioşia-Şi ţine veşnic, şi-ndurarea !

7. Pe-asupriţi de-a pururi
El i-ndreptăţeşte,
la flămânzi dă pâine,
robii-i izbăveşte !
Pe toţi prinşii şi robiţii, Domnu-i izbăveşte !

8. Dă la orbi vederea,
pe-aplecaţi i-ndreaptă,
Domnu-i bun cu-aceia
ce ţin calea-l dreaptă !
El iubeşte-n veac pe-aceia ce-l ţin calea dreaptă !

9. Pe străin păzeşte
pe orfani i-ajută...
dar răstoarnă calea
celor răi pierdută,
la cei răi răstoarnă, Domnul, calea lor pierdută !

10. Domnu-mpărăţeşte
veşnic cu tărie,
Domnul Tău, Sioane,
stă pe veşnicie !
Lăudaţi pe Domnul... El e Domn pe veşnicie !

PSALMUL 147

Moderato

Lă- u- dați pe Dom- nul nea-muri că-i fru- mos să-L lă- u-

dăm că-i plă- cut și se cu- vi- ne sla- vă nu- mai Lui să-l

dăm. Dom- nul re- zi- deș- te ia- răș azi Ie- ru- sa- li - mul,

El, Dom-nul strân-ge sur- ghiu- ni- ții ri -si- piți, în Is - ra- el.

PSALMUL 147

1. Lăudați pe Domnul, neamuri, că-i frumos să-L lăudăm,
   că-i plăcut și se cuvine slavă numai Lui să-l dăm !
2. Domnul rezidește iarăși azi Ierusalimul, El,
   Domnul strânge surghiuniții risipiți, în Israel !

3. Domnul vindecă pe-aceia ce robit au duhul lor,
   El le leagă orice rane milostiv și răbdător !
4. El socoate câte stele-s, nume tuturor le-a pus,
5. Mare-I Domnul și puternic, tare și-nțelept nespus !

6. Domnul sprijină pe cei slabi și-i doboară pe cei răi,
7. Domnului cu mulțumire să-l cântați din harfe-ai Săi !
8. El aduce nori, dă ploaia, crește iarba-n munți, oricând,
9. El dă vitelor mâncare... și la micul corb flămând.

10. Nu de cal se bucură El nici de-al omului picior,
11. El iubește pe cei umili ce-n El pun nădejdea lor !
12. Laudă-L Ierusalim tu, tu Sioane, slavă dă-l,
13. El îți apără puterea și 'nmulțește fii tăi !

14. El dă pacea peste tine și-ți dă grâul cel mai gras,
15. El trimite-a lui poruncă... Glasul Său e iute-n pas !
16. El ca lâna dă zăpada și presară bruma Sa,
17. El bucăți și-aruncă gheața... Cine-n frigu-I poate sta ?

18. El trimite-apoi Cuvântul Său și toate s-au topit,
    pune vântul Său să sufle și curg ape liniștit !
19. El descoperă lui Iacov, prin Cuvântu-I voia Sa,
    lui Israel a Lui Lege și porunci spre-a le urma !

20. El n-a fost în nici o vreme cu-alte neamuri tot așa,
    n-a lucrat nicicând cu nimeni cum cu neamul Său lucra,
    și de-aceea alte neamuri nu-L cunosc în acest fel.
    Lăudați în veci pe Domnul... lăudat să fie El !

PSALMUL 148

Maestoso

Lă- u-dați pe Dom- nul su-fle- tul vă sal- te lă- u-dați pe Dom -nul

ce- ru- ri - lor nal - te, lă- u-dați pe Dom-nu-n toa-te lo- cu- ri- le nal- te.

Lă- u-da- ți-L în- geri și-a Lui oști fru- moa- se soa-re-le și lu -na

ste- le lu -mi- noa - se, lă- u- da-ți-L soa- re, lu- nă, ste- le lu- mi -noa- se.

PSALMUL 148

1. Lăudaţi pe Domnul,
sufletul vă salte,
lăudaţi pe Domnul,
cerurilor-nalte,
lăudaţi pe Domnu-n toate locurile-nalte !

2. Lăudaţi-L îngeri,
şi-a Lui oşti frumoase
3. soarele şi luna
stele luminoase,
lăudaţi-L soare, lună, stele luminoase !

4. Lăudaţi-L ceruri,
mai presus de stele,
şi voi ape care
staţi mai jos de ele !...
5. Lăudaţi al Lui sfânt Nume, mai presus de ele !

Căci El poruncit-a
şi-ele-au fost făcute,
6. le-a-ntărit cât vecii
le-a dat legi ţinute,
legi ce-n veac n-au să le calce, legi în veci ţinute !

7. Lăudaţi pe Domnul,
tot ce-n lume poate,
şerpi din mări, adâncuri,
8. foc şi grindini, toate,
ceaţă şi zăpadă, vânturi, lăudaţi-L toate !

9. Munţi şi dealuri toate,
cedri, pomi cu roade,
10. fiare, vite, păsări
cu-ale lor noroade,
târâtoare, păsări, toate cu-ale lor noroade !

11. Împăraţii lumii
şi popoare toate,
voievozi şi toţi câţi
judecă pe gloate,
12. tineri, tinere, bătrânii şi copii din gloate !

13. Toţi aducă slavă
Numelui Său mare,
căci doar Lui se cade
slavă şi-nălţare !
căci mai sus de cer şi lume este-a Lui 'nălţare !

14. La poporu-I Domnul
datu-I-a tărie, -
pricină de slavă
şi de bucurie,
pentru-ai Săi de multă slavă şi de bucurie !

Pentru credincioşi-I
fii ai lui Israel,
ce stau lângă Domnul
şi-I va bucura El.
Lăudaţi pe Domnul !... veşnic vă va bucura El !

PSALMUL 149

Andantino

O lă- u- dați pe Dom- nul și Dom-nu- lui cân- tați cân-

ta- re no -uă-n cin- stea-l când sun- teți a- du- nați, ai Lui când v-a- du-

nați. Se bu- cu- re Is- ra- el de Cel ce l-a zi- dit se

ve- se- leas- că fi- ii Si- o- nu-lui iu- bit de Dom-nul lor iu- bit.

PSALMUL 149

1. O, lăudaţi pe Domnul,
şi Domnului cântaţi,
cântare nouă-n cinstea-l
când sunteţi adunaţi...
ai Lui, când v-adunaţi !

2. Se bucure Israel
de Cel ce l-a zidit,
se veselească fiii
Sionului iubit,
de Domnul lor iubit !

3. Să laude-al Lui Nume,
cu jocuri fericiţi,
să-L laude cu toba
şi harfa cei iubiţi,
din suflet, cei iubiţi !

4. Căci Domnu-are plăcere
de-al Său ales popor,
dă slavă mântuirii
la cei fără-ajutor,
la cei fără-ajutor !

5. Să salte-n bucurie
toţi câţi l-s credincioşi,
şi îmbrăcaţi în slavă
să strige bucuroşi,
şi noaptea bucuroşi !...

6. A Domnului mărire
să fie-n gura lor,
şi sabia cu două
tăişuri, ajutor,
în mână, ajutor.

7. Să facă răzbunare
spre neamuri, cum s-a spus,
să pedepsească-oricare
popor ce nu-i supus,
nu-i Domnului supus !

Aceasta este-o cinste
la câţi l-s credincioşi.
Da, lăudaţi pe Domnul
slăviţi-L bucuroşi,
slăviţi-L bucuroşi !
(ultima)

8. Să-i lege împăraţii
în lanţ şi-obezi de fier,
9. să facă judecata
ce scris-a fost din cer,
în contra lor, din cer !

PSALMUL 150

Maestoso

Lă- u- dați pe Dom- nul nea-muri, lă- u- dați pe Dum- ne- zeu

în lo- ca- șul Lui cel ma- re, lă- u- da- ți-L toți, me- reu,

în lo- ca- șul Lui cel ma- re, lă- u- da- ți-L toți, me- reu.

PSALMUL 150

1. Lăudaţi pe Domnul neamuri, lăudaţi pe Dumnezeu,
în locaşul Lui cel mare, lăudaţi-L toţi, mereu !

Lăudaţi-L cât e-ntinsul cerului strălucitor,
unde-a Lui putere mare, se arată tuturor !

2. Lăudaţi-L pentru-a-Sale mari isprăvi şi-al Său sfânt dar
şi-L slăviţi după mărimea Lui cea fără de hotar !

3. Lăudaţi pe Domnu-n trâmbiţi şi în harfe şi-alăut,
4. lăudaţi-L cu timpane şi cu jocul cel plăcut,

lăudaţi-L toţi din strune şi din sunet de caval,
5. lăudaţi-L din chimvale, din răsunător chimval !

6. Lăudaţi-L, lăudaţi-L... tot ce-i viu pe-acest pământ,
să slăvească-n veci pe Domnul... Lăudaţi pe Domnul sfânt !

Slăvit să fie Domnul !

CUPRINSUL

Psalmii împărţiţi pe subiecte

ÎMBĂRBĂTARE

Psalmul		1
"		3
"		11
"		13
"		14
"		16
"		20
"		23
"		27
"		31
"		33
"		37
"		41
"		42
"	I	44
"	I	46
"	II	46
"	III	46
"	II	52
"		53
"	II	56
"	III	59
"		62
"		67
"		84
"		91
"	II	92
"		101
"		112
"	VII	119
"	XIII	119
"	XVII	119
"	XXI	119
"		121
"		124
"		125
"		126
"		137
II "		145

MULŢUMIRE

Psalmul		30
"	II	48
"		73
"		81
"		98
"		100
"		101
"		103
"		104
"		108
"	X	119
"		144

DIFERITE

Psalmul		2	
"		10	
"		12	
"		15	
"		21	
"		22	
"		24	
"		28	
"		45	
"		51	Reînt.
"	II	59	
"		60	Reînt.
"		74	"
"	II	77	"
"		82	
"	II	87	
"		94	Avert.
"		109	"
"		110	Tineri
"		114	
"		119	Tineri
"	VIII	119	Leagăn
"	XIV	119	Adun.
"	XVIII	119	
"		122	Adun.
"		127	Nunţi
"		128	"
"		132	
"		133	Adun.

LUCRĂRI DE ACELAŞI AUTOR

EDITATE (tipărite)

Cărţi cu meditaţii verset cu verset la Noul Testament:

1. HRISTOS - ADEVĂRUL (med. la Ev. după MATEI)........ 3 volume
2. HRISTOS - MÂNTUITORUL (med. la Ev. după LUCA)....3 volume
3. HRISTOS - CUVÂNTUL (med. la Ev. după IOAN) ....3 volume
4. HRISTOS - LUCRAREA (med. la FAPTELE AP.) ....3 volume
5. HRISTOS - ÎNDREPTĂŢIREA (med. la cartea ROMANI) 1 volum
6. HRISTOS - HARUL (med. la Epistola către GALATENI)
7. HRISTOS - RĂSCUMPĂRAREA (med. la Epistola către EFESENI)
8. HRISTOS - MARELE PREOT (med. la Epistola către EVREI)
9. HRISTOS - MÂNTUIREA (med. la Epistola către TIT)
10. HRISTOS - JUDECATA (med. la Epistola către IUDA)
11. HRISTOS - DESCOPERIREA (med. la Cartea APOCALIPSA)

La Vechiul Testament:

12. RUT (meditaţii scurte: "Telegrame duhovniceşti".)
13. OBADIA (meditaţii scurte: "Telegrame duhovniceşti".)

Alte scrieri:

14. DICŢIONAR BIBLIC de nume proprii (ediţia întâia cu pseudonimul "Stâncă Nicoară"), reeditat.
15. CERCETAŢI SCRIPTURILE (scurte lecţiuni biblice,revizuită şi completată). Reeditată.
16. PERLE DUHOVNICEŞTI (cuget. culese din scrierile lui R. Wurmbrand)
17. COMORI DEZGROPATE (6500 cugetări culese de la vechii scriitori creştini începând cu secolul I până în secolul VIII)
18. CĂUTATI IN BIBLIE 2510 întrebări şi răspunsuri biblice (pt.tineret)
19. PICURI DIN APA VIEŢII (5328 cugetări personale)

Cântări:

20. CÂNTĂRILE HARULUI (700 cântări cu note)
21. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 1 (361 cântări din închisoare - cu note)
22. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 6 (394 cântări cu note)
23. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 7 (403 cântări cu note)
24. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 8 (403 cântări cu note)
25. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 9 (402 cântări cu note)
26. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 10 (402 cântări cu note)
27. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 11 (402 cântări cu note)
28. CÂNTĂRILE PSALMILOR (versificare T.D.) cu note pe patru voci
29. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 12 (402 cântări cu note)
30. CÂNTĂRI PENTRU COPII (280 cântări cu note)
31. CÂNTĂRILE ZORILOR (poezii-cântări fără note)

32.CÂNTĂRILE IUBIRII (poezii-cântări fără note)
33.DE DRAGUL LUI ISUS (poezii-cântări)
34.CÂNTĂRILE MÂNGÂIERII (poezii-cântări)
35.CÂNTĂRILE LAUDELOR (poezii-cântări fară note)

CĂRŢI ÎN CURS DE APARIŢIE - *În manuscris -*

(netipărite)

Cărţi cu meditaţii verset cu verset la Noul Testament

1. HRISTOS - CRUCEA (med. la Epistola 1 CORINTENI)
2. HRISTOS - MÂNGÂIEREA (med. la Epistola 2 CORINTENI)
3. HRISTOS - NEPRIHĂNIREA (med. la Epistola către FILIPENI)
4. HRISTOS - TAINA (med. la Epistola către COLOSENI)
5. HRISTOS - NĂDEJDEA (med. la Epistola 1 TESALONICENI)
6. HRISTOS - FĂGĂDUINŢA (med. la Epistola 2 TESALONICENI)
7. HRISTOS - MIJLOCITORUL (med. la Epistola 1 TIMOTEI)
8. HRISTOS - RĂSPLĂTIREA (med. la Epistola 2 TIMOTEI)
9. HRISTOS - PĂRTĂŞIA (med. la Epistola către FILIMON)
10. HRISTOS - TRĂIREA (med. la Epistola către IACOV)
11. HRISTOS - PILDA (med. la Epistola 1 PETRU)
12. HRISTOS - CUNOAŞTEREA (med. la Epistola 2 PETRU)
13. HRISTOS - DRAGOSTEA (med. la Epistola 1 IOAN)
14. HRISTOS - MĂRTURISIREA (med. la Epistolele 2 şi 3 IOAN)

Meditaţii la Vechiul Testament:

15. GENESA (Facerea) - scurte meditaţii la fiecare verset
16. EXODUL (Ieşirea) - scurte meditaţii la fiecare verset

Alte scrieri:

17. DICŢIONAR BIBLIC (Lexicon)
18. ADEVĂR ISTORIC (documente şi date din Istoria Bisericii)
19. ISTORIOARE (500)

Meditaţii biblice de fiecare dimineaţă

(fiecare volum conţine aproximativ 500 de pagini)

Volumele sunt pe ani:
1957, 1958, 1959 (numai 4 luni), 1964 (numai 6 luni), 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998,1999, 2000.

CUGETĂRI DUHOVNICEŞTI - *În manuscris -*

(netipărite)

1. MĂRGĂRITARE ADUNATE (proverbe de la scriitori creştini şi de la diferiţi înţelepţi)
2. SCÂNTEI DE ADEVĂR (proverbe din înţelepciunea popoarelor)
3. RAZE DE HAR (cugetări culese din scrierile pr. Iosif Trifa)
4. BOABE DE ADEVĂR (cugetări culese din scrierile lui Ioan Marini)
5. OXIGEN DUHOVNICESC (cugetări despre rugăciune)
6. FĂRÂMITURI DIN PÂINEA VIEŢII (Meditaţii duhovniceşti săptămânale la Cuvântul lui Dumnezeu, 1975 - 1996)

CÂNTĂRI (netipărite)

(poezii - cântări, texte personale care au şi note muzicale)

1. CÂNTĂRILE SĂRBĂTORII
2. CÂNTĂRILE DOMNULUI
3. CÂNTĂRILE ADEVĂRULUI
4. CÂNTĂRILE AŞTEPTĂRII
5. CÂNTĂRILE BISERICII
6. CÂNTĂRILE MULŢUMIRII
7. CÂNTĂRILE ÎNCHINĂRII
8. CÂNTĂRILE CREDINŢEI
9. CÂNTĂRILE HARULUI volumul 13 (cu note)

CÂNTĂRI (cu note muzicale) (netipărite)

1. CÂNTĂRILE BIBLIEI (versificare T.D.)
2. CÂNTĂRILE CREDINCIOŞILOR - 3 volume - (texte C.Ioanid, I.Marinii T, Dorz şi alţii).

Tiparul executat la Tipografia
"ASTRA" Deva

NICOLAE
MOLDOVEANU

CÂNTĂRILE
PSALMILOR